శ్రీరస్తు.

భైరవకవిప్రణీత మగు

శ్రీరంగమహాత్మ్యము.

ఇది

వనపర్తిసంస్థానాధీశ్వరులగు

సవై రాజా రామేశ్వరరావు

బహిరీబల్వంతుమహాభూపాలరావుబహద్దరువారి

యాజ్ఞానుసారముగా

మా. రామకృష్ణకవిగారిచేఁ

బరిష్కరింపఁబడి

చెన్నపురి

జ్యోతిష్మతీముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపఁబడియె.

1912.

గ్రంథకర్తృప్రశస్తి.

శ్రీరంగమహత్త్వము గారుడపురాణాంతర్గత మైనది. దీనిని గౌతమగోత్రుఁడును గౌరనామాత్యపుత్త్రుఁడు నగు భైరవకవి విరచించెను. ఇతఁడు శ్రీశైలమల్లికార్జునస్వామి దేవి యగు భ్రమరాంబిక కృపచేత సారస్వతసిద్ధిఁ బొందినవాఁడు. తుదిగద్యమున "శ్రీమద్భ్రమరాంబావరప్రసాదలబ్ధసారస్వతవిలాసగౌరవ గౌరనామాత్యపుత్త్ర...భైరవ" అని వ్రాసికొనెను. రత్నశాస్త్ర మనుచిన్నకృతిలో, "భ్రమరాంబికామహేశ్వర । సముదితనిరవద్యహృద్యసాహిత్యకళా । క్రమవిమలప్రతిభాసం । క్రమణుఁడ మతిశాలి యైన గౌరనసుతుఁడన్" అనియు, "భైరవుఁడ నుభయభాషా । పారీణుఁడ లోభిభవనభవభూమవ్యా । పారసవికారదుష్కవి । ఘోరపిశాచము లదల్చుకొను భైరవుఁడన్" అని చెప్పెను. కవిరాజగజాంకుశ మనుగ్రంథమున రత్నశాస్త్రములోనుండి నే నుదాహరించిన రెండుపద్యములును గలవు ; మఱియు, "శ్రీమత్పరమశివానన । తామరసవికాసలీలఁ దనరినభ్రమరాం । బామధుమత్తభ్రమరిక । నామానససరసిరుహమునన్ వసియించున్" అని యాలక్షణగ్రంథమును బ్రారంభించెను. కావున నీమూఁడుకృతులకుఁ గర్త యొక్కఁడే యని నేను వేఱ చెప్పనక్కఱలేదు. శ్రీరంగమహత్త్వమున,

మ. కృతవిద్యాఖురళీపరిశ్రమకళాకేళీవిలాసుం జన
స్తుతచారిత్రుని గౌతమాన్వయపవిత్రుం గౌరనామాత్యస
త్సుతుఁ గల్యాణకవిత్వలక్షణసమర్థున్ సూక్తిముక్తాఫలా
తతకాంతిస్ఫుటచంద్రికోల్లసితవిద్వత్కైరవున్ భైరవున్

అని తనగోత్రాదులఁ జెప్పుకొనెను. గౌరనామాత్యసత్పుత్రుఁ డనుటచే నియోగిబ్రాహ్మణుం డని కొందఱు చెప్పుదురు. అమాత్యశబ్దము కేవలము నియోగులయందును భట్టశబ్దము వైదికులయందే ప్రయోగింపఁబడుచుండె ననునియతి నేఁటికాలపుకవిచరిత్రకారులకే కాని శ్రీనాథభట్టాదులయందు వర్తింప దని నేను తలంచెదను. ఈభైరవుఁ డేకాలమునం దుండెనో గుర్తెఱుఁగవలసియున్నది. ఇతనిశ్రీరంగమహత్త్వములోనుండి యప్పకవియు ముద్దరాజు రామనయు వసంతర్తువర్ణనపద్యము లుదాహరించియున్నారు. మఱియుఁ బాండ్యభూపాలుం డగుముద్దళగిరిభూపాలునకు విద్యావతీదండకము రచించిన ప్రఖ్యాతుఁడు గణపవరపువేంకటకవి భైరవునిఁ బేర్కొనెను. తత్పాండ్యభూపతిని జయించిన కళువె-వీరభూపాలుఁడు తన వీరభూపాలీయమున భైరవునిఁ బ్రామాణికునిగాఁ జెప్పెను. వీరందఱుఁ గ్రీ-శ 1660 ప్రాంతముల నుండినవారు. వీరిలోఁ బూర్వుఁడు ముద్దరాజు రామన్న. ఆతఁడు తనకవిసంజీవనిలోఁ గవిగజాంకుశములోనిపద్యములు గూర్చెను. మఱియు లింగముగుంట-తిమ్మకవి సులక్షణసారమునఁ గవిగజాంకుశమునుండి

పెక్కుపద్యము లుదాహరించెను. ఈతిమ్మకవి క్రీ-శ. 1600 కుఁ బూర్వమే యున్న వాఁడు. ఇతఁడు తెనాలిరామకృష్ణుని యక్కకొమారుఁ డని యొకరు చెప్పిరి గాని నిక్కము తెలియరాదు. అట్లయినచో భైరవుఁ డంతకుం బూర్వుఁడే యగును. షట్చక్రవర్తిచరిత్రను రచించినకామినేనిమల్లారడ్డి తనశివధర్మోత్తరఖండ మనుగ్రంథమున,

సీ. కడుగతాగతి యని కందు డింపఁగ మోఁది శశికిఁ గళాశాస్త్రసరణి దెలుపు
మందబుద్ధి యని ముందె చెక్కిలిఁగొట్టి కవిగజాంకుశ మింద్రకరికిఁ జూపుఁ
బసులకాపరి యని వెసఁ గోక గైకొని హలికి హలాయుధం బెలమిఁ గఱపు

అని శ్లేషవైచిత్రి చూపుచుఁ గవిగజాంకుశమును బేర్కొనెను. ఈమల్లారడ్డియన్న యగుకామిరడ్డి,

శా. శ్రీరాజత్సులుతానసంస్థితమహాశ్రీకృష్ణజాంశాదర
స్ఫారాజేదులఖానరాడఖబరుక్ష్మాపాలసింహాసనో
దారాక్రాంతనితాంతసన్నుతచరిత్రప్రాభవోద్దామకా
మారెడ్డిక్షితినాథహృజ్జలజధామా సిద్ధరామేశ్వరా.

అని శివధర్మోత్తరఖండమున ద్వితీయాశ్వాసాంతపద్యమున సూచింపఁబడినట్లు అఖబరుకాలమునను ఏదులఖానుకాలమున నున్నవో మల్లారడ్డియుఁ దత్కాలము వాఁడే "అఖబరుక్ష్మాపాలసింహాసనోదారాక్రాంతనితాంతసన్నుతచరిత్ర" యనుటచేఁ నక్బరు చక్రవర్తి కించుకసహాయ మొసఁగి యుండవచ్చును. అక్బరు క్రీ. శ. 1556-నుండి 1605 వఱకుఁ బరిపాలించెను. పైఁ బ్రస్తావించిన కామిరెడ్డితమ్ముఁ డగునెల్లరెడ్డి కంకిత మీఁబడి బ్రహ్మోత్తరఖండ మనుకృతిలోఁ దత్కర్త యగుపట్టమెట్టసోమనాథకవి కామారెడ్డి వర్ణించుచుఁ దదాస్థానకవులు తత్కాలపుశాలివాహనశకవర్షము లెన్నియో యంద ఆ చిత్రముగాఁ జెప్పెను. "కలిమి బిక్కనవోలి శ్రీకామిరెడ్డి। భూమివిభు నాశ్రయించి బుధులు నిజము । శాలివాహనశకవర్షసంఖ్యఁ బదియు। నైదునూర్లైనవర్తమానాబ్దములఁగ." ఈ బ్రహ్మోత్తరఖండమునకుఁ బూర్వమే షట్చక్రవర్తిచరిత్ర మల్లారడ్డి రచించె నని తానే చెప్పుకొనెను. పైయంశము లాలోచించి చూడ క్రీ. శ. 1570 వఱకును భైరవునికాలము నిశ్చయ మగుచున్నది. భైరవునితండ్రి గౌరన; వీరు గౌతమగోత్రులు గదా గౌరన యనుకవి గౌతమగోత్రుఁడు హరిశ్చంద్రకథాద్విపదయు నవనాథచరిత్రయు నగ్రహస్తుతియు రచించియున్నాఁడు. ఈకవిని కూర్మపురాణము విరచించినరాజలింగకవి పూర్వునిగా వర్ణించెను. ఇతనితండ్రి పెదతండ్రులు రాజన్న పోతన్నలు రేచర్ల సింగభూనాయకుని యొద్ద మంత్రులుగా నుండిరి గౌరన యాంధ్రకావ్యములు గాక సంస్కృ

మున లక్షణదీపిక యనుఛందశ్శాస్త్రమును రచించెను. దానిలో సంస్కృతాంధ్రములం బ్రఖ్యాతము లగుఛందోగ్రంథము లుదాహరింపఁబడినవి. శ్రీధరచ్ఛందమును ధర్మసూరి ప్రణీత మగుసాహిత్యరత్నాకరముగూడ నుదాహరింపఁబడియున్నవి. ఈ గౌరన భైరవుని తండ్రి యా యనుసందేహము కలుగుచున్నది. గౌరన సింగభూపాలునిపుత్రుఁడగుమాధవుని కాలమున నుండెను. లక్షణదీపికలో, "అస్తి ప్రశస్తావనిపాలమౌళి రత్నాంకశీరంజిత పాదపీఠః రేచర్లవంశార్ణవపూర్ణచంద్రో మహాబల స్సింగయ మాధవేంద్రః" అని చెప్పఁబడియున్నది. ఈ మాధవుని తాత యగుమాధవేంద్రుఁడు శ్రీమద్రామాయణవ్యాఖ్య రచించెనని యీక్రిందిచాటు శ్లోకమునందున్నది.

శా. శాకాబ్దే నిధివార్ధిరామశశిగేఽప్యబ్దే ప్లవంగె శుభే
మాసేప్యాశ్వియుజే రఘూద్వహపదే యో రాఘవీయాహ్వయాం
టీకా మర్థపటుప్రబోధఘటనామాణిక్యపుష్పాంజలిం
కృత్వా రాజతి రావుమాధవనృపో రామాయణస్య శ్రియః

అనఁగా నీమాధవేంద్రుఁడు క్రీ. శ. 1427 లో నుండెను. అతనిమనుమఁడు 1500. లలో నుండుట యాశ్చర్యము కానేరదు. కావున గౌరన 1500 లో నుండియుండును మఱియు, మల్లారెడ్డి శివధర్మోత్తరఖండమున :—

సీ. మానితవరధరామరకులతిలకుఁడు గౌతమగోత్రాబ్ధికల్పశాఖి
మల్లికార్జునపండితోల్లసద్వంశుండు గౌరనారాధ్యశేఖరసుతుండు
శ్రీమల్లమాగర్భసింధుశీతకరుండు గంగమాంబామనఃకంజభాను
సకలాగమజ్ఞానసారధారేయుండు పరవాదిదుర్మతభంజనుండు
చలగ గురుదక్షిణామూర్తిసద్గురులను। గౌరనాహ్వయదేశికుఁ గన్నతండ్రి
ప్రవిమలాస్మత్కులోద్భవారాధ్యుఁ బుణ్యు। రణ్యకరసాధ్యులింగనారాధ్యుఁ దలఁతు.

అని చెప్పుటచే లింగనారాధ్యుఁడు గౌరనపుత్రుఁడుట. పైచెప్పినగౌరనయు నీ గౌరనయు విద్వాంసులు, గౌతమగోత్రులు సనూచానసంతానులు మల్లికార్జునపండితాదులు వసించియుండినశ్రీశైలప్రాంతములవారు. రేచెర్లభూమిపాలు రేలినజటప్రోలు మొదలగుసంస్థానములు శ్రీశైలప్రాంతములలోనివే. ఈయంశము లింకను దీర్ఘముగా నాలోచింప నిద్దఱుగౌరనలును నేకపురుష నామములే యనియు క్రీ. శ. 1500 ల కాలములో నతఁడుండె ననియు నూహింపవచ్చును. భైరవకవికులగోత్రములును గౌరనకులగోత్రములును వాసస్థానములును గాలమును సరిపోవుచున్నవి గావున భైరవుఁడు లక్షణదీపికాదిగ్రంథములు రచించినగౌరనపుత్రుఁ డని తలంచెదను. అట్లయినచో నితఁడు క్రీ. శ. 1530 లో

నుండవచ్చును. ఈసిద్ధాంతమునకుఁగూడ నొకబాధకము గలదు. ఏదనఁగా, గౌరన తన లక్షణదీపికలోఁ గవిగజాంకుశమునుండి నాల్గుపద్యము లాంధ్రము లుదాహరించెను, పత్రునిలక్షణగ్రంథమునుండి యుదాహరించెనా యనునదే సందియము. లక్షణదీపికాప్రతులు నాయొద్దను ప్రాచ్యలిఖితపుస్తకభాండాగారమునను గలవు. కవిగజాంకుశప్రతులు భిన్నదేశప్రతులు నాయొద్ద నాల్గుగలవు. చెన్నపురియడయారుసంస్కృతపుస్తకశాలలో నొకటి గలదు. లక్షణదీపికలో నన్నిప్రతులలో నా నాల్గుపద్యములు గవిగజాంకుశములోనివనియే యున్నవి. కవిగజాంకుశప్రతులలో నా నాల్గుపద్యములలో నేదియుఁ గానరాదు. ఈయుభయగ్రంథములను బ్రతులన్నియు సంపూర్ణములై శుద్ధములుగా నున్నవి. కావున లక్షణదీపికలో నుదాహరింపఁబడినకవిగజాంకుశము భైరవప్రణీతము గాక మఱియొకప్రాచీనకవిరచితమై యుండునేమో. భైరవుఁడు గ్రంథాంతమునఁ గవిరాడ్గజాంకుశమని నామ మిచ్చెను. అవి భైరవునివే యయిన క్రీ. శ. 1500 లకుఁ బూర్వుఁడే యగును. ఇతఁడు గొప్పలాక్షణికుఁడు. ఇతఁడు తనకవిరాజగజాంకుశము కేవలము సూత్రగ్రంథముగాఁ గూర్చెనుగాని పూర్వకావ్యలక్ష్యము లిచ్చినవాఁడు కాఁడు. ఇతనిశ్రీరంగమహాత్మ్యమును లాక్షణికు లందఱుం జదివియున్నట్లుదాహృతపద్యములే ఘోషించుచున్నవి. ఈకృతి మనోహరమై శైలీపాటవముగలదై "సప్తవిఘోరపిశాచముల" నదల్చునట్లున్నది. భైరవునిపదబంధము ప్రౌఢమై యొక్కొకయెడ శ్రీనాథపెద్దనలఁ దలఁపించుచున్నది. రెండవయాశ్వాసములోనిబుతువర్ణనమును నాల్గవయైదవయాశ్వాసములఁ బురవర్ణనమును గవిప్రతిభారచితములుకాని మూలమునఁ గానరావు. ఉభయభాషాపాండిత్యము చూపుచున్నయాపట్లు స్వరచితార్థసంపత్తిమై మెఱయుచున్నవి. దీనిలోనిపద్యములు 1600 క్రీ. శ. లో నుండినజగన్నాథకవిచే రత్నాకరమునను బ్రబంధమణిభూషణమునను దత్తత్కథాభాగములకు ననుకూలముగా నున్నవి గ్రహింపఁబడినవి.

దీనిలోని కథ ప్రఖ్యాత మగుశ్రీరంగక్షేత్రమహాత్మ్యము. ఇది మూలమున నూఱధ్యాయములుగలది. ఈదివ్యచరిత్రమును బెక్కండ్రుకవులు రచించి తమభక్తిని గల్పాంతస్థాయినిగా లోకమున నెలకొల్పిరి. అనేకదివ్యక్షేత్రములలో శ్రీరంగము చాలముఖ్యమైనందున నాంధ్రకవులు దీనిఁ దెనిఁగించిరి. శ్రీనాథుని కాశీఖండభీమఖండములకుఁ బిదప క్షేత్రమహాత్మ్యముల నింతప్రౌఢముగాఁ దెలిఁగించినకవి యన్యుఁ డెవ్వఁడు గానరాఁడు. వేంకటాచల సింహాచల కాళహస్తి హాలాస్య మంగళగిరి గోకర్ణ శ్రీశైలాదిమహాత్మ్యములింత ప్రౌఢము లయినవి కావు. శ్రీరంగమహాత్మ్యముఁ దెనిఁగించినవారిలోఁ గందాళయప్పళాచార్యునిశిష్యుఁ డగుముకుందయోగి ద్విపదరూపమున రచించె నయ్యది స్త్రీబాలకజనంబున కత్యంతోపయోగి యని తలంచెదను. కొంగునాటిలో రాజమంత్రిగా నుండిన

వరమల్ల నరసాత్మ్యునిచేఁ గందపద్యములలో విరచిత మగుశ్రీరంగమహాత్మ్యముగూడ నప్రాప్యమైనదే. ఇఁకఁ దక్కినవానిలో భైరవునికవితతో నిండుకవానికి వచ్చునది కట్టావరదరాజకవిప్రణీత మగుకావ్యమే. అతఁ డళియ రామరాయుల పెదతల్లికుమారుఁడు. అతఁడు దీనిని పదియాశ్వాసములలో మనోహరముగాఁ దెనిఁగించెను. ఆద్యాది మృదుపదవిన్యాసమై వైదర్భీరీతి నెలకొనుచున్నది. వీరిరువురను మూలమును కొఱవడనీయక రసపోషణమునకై యచ్చటచ్చట వర్ణనలఁ జేర్చుచుఁ దమవిద్యావిలాసమును నెలకొల్పిరి గాని యఖండమహాప్రవాహిని యగుభైరవునిశైలికి సుకుమార పదబంధము గల వరదునికవిత యాకాశగంగకును సమతల ప్రవాహిని యగు కావేరికిఁ గల యంతరమే చూపుచున్నది. భైరవుఁడు వేదాంతశాస్త్రమునఁ జక్కఁగాఁ బరిశ్రమించినట్లు తద్గ్రంథపఠనము వలనఁ దెలియుచున్నది గాని కృతిపతి యగు రాఘవమంత్రి వైష్ణవుఁడో లేక మాధ్వుఁడో కావున నతఁడు విష్ణుభక్తాగ్రేసరులు క్షేత్రరాజ మగుశ్రీరంగమును హృదయ సన్నిధానమున సదా కొలుచుచుండుటకై భైరవునిచేఁ దీనిఁ దెనిఁగింపఁజేసెను. వరదరాజు వైష్ణవుఁడు; భైరవుఁడు శైవుఁడు; అయినను దీనిలో శివపక్షపాత మగు నంశము లేవియు లేవు

భైరవునిశ్రీరంగమహాత్మ్యములోని దని లాక్షణికులచే నుదాహరింపఁబడినక్రింది పద్య మందులోఁ గానరాక భోజరాజవిభూషణ మనునీతిగ్రంథమునఁ గలదు.

ఉ. ఆసలవృత్తి రాఘవశరాగ్రమునందుఁ దృణాగ్రలగ్ననీ
రాకృతి వార్ధి నిల్చుట దశాననుఁ డీల్గుట మిథ్య గాదె వా
ల్మీకులు చెప్పకున్నఁ గృతిలేనినరేశ్వరవర్తనంబు ర
త్నాకరవేష్టితావని వినంబడ దాతఁడు మేర వెత్తినన్.

శ్రీరంగమహాత్మ్యము గారుడపురాణమున నూఱధ్యాయములుగా బ్రహ్మాండపురాణమునఁ దొమ్మిదియధ్యాయములుగా నున్నది. భైరవుఁడును వరదరాజకవియు గరుడపురాణాంతర్గత మగుకృతినే తెనిఁగించిరి. భాగవతుల- రామకవి ముకుందయోగి మొదలగువారు బ్రహ్మాండపురాణాంతర్గతకథనే యనువదించిరి. వరదరాజకవనధోరణి తెలియుటకై భైరవకృతిలో మూఁడవయాశ్వాసమున 729-వ పద్యమునుండి గల కథాభాగము ననుసరించి వరదునికృతిలో నుదాహరించెద; సహృదయులు కవననైపుణవిశేషమును గ్రహింతురు గాక.

ఉ. మేళము ఘుమ్మనన్ శ్రుతి సమేళముగాఁ జతగూర్చి మద్దెలల్
తాళము లావజంబులును దండెలుఁ జెంగులు నొక్కత్రోఁతగా
నాలతి సేసి దృష్టిపరిహారగతక్కై మును తుంబురుండు దా
గౌళవరాళినాటలమ గాయసరూఢికిఁ బాడి చూపినన్

క. గాంధర్వమేళసంగతి । గంధర్వవరుండు వీణ గైకొని దివిష
ద్గంధేభగామినీమణి । సంధించినమసకతిత్తి జత రాణింపన్.

సీ. ఒకరాగమునకంటె నొకరాగ మంద్రమై బయకారులను సిగ్గుపఱచుచుండ
నొకతానమునకంటె నొకతాన మొఱపులు వెదచల్లి వీనులవిందు సేయ
నొకగీతమునకంటె నొకగీత మతిచిత్రగతనావిష్కృత రంగుమీఱ
నొకతాయమునకంటె నొకతాయమున శుద్ధభరతవేత్తల కుదాహరణములుగ
నొక్కతాళంబునకు మీఱ నొక్కతాళ । మొకప్రబంధంబునకు మించ నొకప్రబంధ
మొక్క నాదావళికి మీఱ నొకటి గాఁగ । వీణ వాయించె వేలుపుగాణ యపుడు.

క. ఆవీణ యొకని చేతికి । నావల నందిచ్చి దండె యందుక పాడెన్
రావణశంకరనారద • పావనిముఖ్యులకు నోజబంతి యనంగన్.

క. ఘనదేశశుద్ధవైఖరి । వినిపించిన చిత్రసేనువీణానాదం
బున మూర్ఛనల మునింగిన । జనుల సచేతనులు గా నిజంబునఁ బాడెన్.

సీ. ఘనవిధంబుఁ బాడ గాయడ స్తంభంబు తొగరుఁజాయలఁ గ్రొత్తచిగురు లొత్తెఁ
బంతుమార్గంబునఁ బాట వాడినఁ గుడ్యమణిపుత్రికలకుఁ జెమ్మటలు వొడమె
దేశివైఖరిఁ బాడుచో శిరోవళము కే లెత్త శయ్యాభోగి యొత్తగిల్లెఁ
దగుహొరంగములు వింతగఁ బాడఁ గాంచనకలశాంబుపూరముల్ కఱదుగట్టెఁ
బదము వాడెనుచోఁ దరువదముఁ బాడు। చోట నాళ్వారులకుఁ జొక్కుచూపువడియ
మాపునెమ్మోము గలవాఁడు మధురగాన । రీతిరంగేశుఁ బాడుసంగీతసరణి.

మ. ఎకతాళంబున వీరమద్దెలరవం బేకఁబుగా నట్టువల్
ధికతోంత త్తకఝుంఝుంకు కిణతాంగిత్తాంగినల్లొఢికు
ద్ధికుతత్తైయ్యధిమిక్కితక్కిధిగడ్దోంది త్తాత్తతాళంబులన్
గనుబంతంబులు మాఱువల్కఁ గొనకో ల్గన్నట్టిము న్నాడఁగన్.

ఉ. దేసివిధంబు గట్టణము దివ్యకళాసియుఁ గోలచాగి కై
లాసికి పేరణీవిధము లాగులు జక్కిణి చిందు కొల్వణుల్
బాసలు కోపుమాపులుచుఁ బాట పదాభినయంబు రేకయున్
వాసిగ మీఱ నాట్యకలనం బ్రకటించెను హావభావముల్

క. పాడినకైవడిఁ బాడుచు । నాడినయాటు లాడుచుండు నలరంగములోఁ
గ్రీడామృగశుకశారీ । నీడజముఖతిర్యగాత్మనిచయంబెల్లన్.

మ. కవితాధోరణి యుక్తగానరచనల్ గంధర్వగాంధర్వమున్
హావణింపం గనకప్రసూనముల కత్యామోదసంపర్కమై

మివులన్ మెచ్చఁగఁజేసి శేఖరుల (?) భూమిన్ సత్కళావంతులన్
భువనంబెల్లను ముంచె నద్భుతరసాంభోరాశి నుల్లాసియై.

ఈ భాగమును జదివినవారెల్లరు వరదునికవితయు భావప్రౌఢిమగల దనియు భైరవునికవనముకంటెను మిగులు నని తలంతురు గాని యది కొన్నిచోట్లఁ జేఁపలబుట్ట యల్లినట్లు నీరసపదభావభూయిష్ఠ మయి రుచికొలుపదు. భైరవునియనర్గళకవితాధారయు రసభావగతివిశేషములు శ్లాఘ్యతరములు గావున నీరెంటిలో భైరవకృతినే ముద్రింప దొరకొంటిని. తాళీదళసంపుటకాంతారమునఁ దిరిగి ప్రమాదకంటకములఁ దొలఁగించుకొనుచు నపూర్వపదార్థవివేచనంబు సేయుచుండువారియవస్థ తత్తుల్యులకుఁ గాని యన్యుల కెఱుంగరాదు. వాగ్భ్రిష్టాకోశము నిర్మర్యాదము; ప్రతిభ నవనవోన్మేషిణి; కాలము విస్మృతినిదానము; సామాన్యలోకము జీవయాత్రికపరాయణము; అయ్యో యిఁక స్మృతి చెందుచున్న పురాణకవిబ్రహ్మలగతి యెట్లు? అని యనుతాపమాత్రంబున సముద్రజలమున కేతము గట్టిన ట్లీకావ్యోద్ధరణక్రియకుం బూనితిఁ గాని వైదుష్యదర్పమునం గాదు. వ్యయప్రయాసములమాటఁ బోనిచ్చి శతచ్ఛిద్రవ్యాకులం బగు తాళీదళపరిశోధనం బభ్యాసవశంబున జుగుప్సారహితంబుగ నలవఱచుకొని కార్యము నెట్లో నిర్వహించుచుండుటయుఁ గొంద ఱీర్ష్యాగ్రహగ్రస్తులు చూచి యోర్వక పరిపరివిధముల ననుఁ బాటుపఱచుచున్నారు. అక్కటా, యీయల్పకార్యారంభమునకే జ్ఞాతిత్వము లేకయె యీర్ష్యావిద్వేషమునఁ గన్నుపొడుచువా రుండఁగా భగవంతునియనంతగుణములం జూచి యోర్వక తామసులై యతనితోఁ బోరఁగడంగు రాక్షసులయవిద్యాప్రభావమును సహస్రముఖముల వర్ణించినవ్యాసాదులవిజ్ఞానము తప్పక కొనియాడఁదగినదే. విద్యాసంస్కారము చాలనినాయట్టివాఁడు సేయుపరిశోధనమున దోషరంధ్రములు గలుగుట నిశ్చయము. వాని నన్వేషించి చూపినమాత్ర వివేకి యాగ్రహస్థానము గా నేరఁడు. విద్వత్కల్పులు చేయుకౌటిల్యముమాత్రము నిరసనీయమే. భగవచ్ఛోదనామహిమంబుననె నాయల్పోద్యోగము నెఱవేఱుంగాక యని పరమవిశ్వాసమున దీని నింతటితో విరమించుచున్నాఁడను.

భైరవుఁడు గొప్పలాక్షణికుఁ డని ప్రఖ్యాతి వహించియు నాంధ్రవ్యాకరణదోషములు పెక్కులు పరిహరింపఁ జాలఁడయ్యె. "తలమా వులుకక" యిత్యాదిస్థలముల యడాగమమునకు మాఱుగా ద్రమిళభాషలోవలె వకారాగమంబు వచ్చుట వ్యాకరణసిద్ధము గాదు. "స్వర్గమును" మొదలగుచోట్ల నగాగమంబు రామి శ్రవణశుభగము గాదు.

"భరద్వాజమునికి నెఱిఁగించిన యీ వినుతేతిహాసపఠనము," 1001

ఇట్టి ప్రయోగములు దీనిలోఁ బెక్కులు గలవు. ప్రౌఢవ్యాకరణములో నుదాహరింపఁబడిన నన్నెయభట్టారకప్రయోగములకును వీనికిని జాలభేదము గలదు. ఆంధ్ర

మున లాక్షణికులే లక్ష్యైకవేదు లగుకవులకంటె నెక్కుడప్రయోగములు గూర్చి వానికి సాధుత్వ ముద్ఘోషింపఁ బ్రయత్నించిరి. ఇట్టిదోషముల సూచించుట కర్తవ్య మని చూపితిఁ గాని నేఁటికాలమునఁ బాణినిపతంజలుల యంతరంగమును గుర్తించి విచిత్రవ్యాఖ్యానవైఖరీప్రభావంబున మునిత్రయమును మునిసప్తకంబుగాఁ జేయఁజాలిన గ్రామ్యభాషోద్ధారకుల కివి హాస్యభాజనములు గాక తక్కవు.

ఈకృతి నాకు రెండుప్రతులు వనపర్తిసంస్థానాధీశ్వరుల తాళపత్రలిఖితగ్రంథములలోనే లభించినవి. అందులో నొకటి 186 సంవత్సరములకుఁ బూర్వమునను దానికి బుత్రిక యగువేఱొకటి 96 సంవత్సరములకుఁ బూర్వమునను దత్సంస్థానాధీశ్వరుల ప్రేరణంబుననే లిఖింపఁబడినవి. నేను దత్సంస్థానాధీశ్వరాశ్రయము వొందనికాలమున గ్రంథాన్వేషణమునిమిత్తము గద్వాలవనపర్తిసంస్థానాదులఁ గొంతకాలము సంచరించి వారి వారియనుగ్రహంబునకుఁ బాత్రుండనై గద్వాలలో భోజరాజీయాదికృతులు సంపాదించి వనపర్తిలోఁ బుస్తకముల శోధించుటకు ననుజ్ఞవడసి వానియెదుటఁ గూర్చుండి తాళీదళసంపుటములు విప్ప దొరకొనుసమయమున నకస్మాత్తుగా నప్పకవి యుదాహరించిన "గందపుగొండనెత్తముల" యనుభైరవునిపద్యము మనస్సునకు స్ఫురించెను. అంత నయ్యో మన కేల యీకావ్య మీగ్రంథసమితిలో లభింపరా దని మొట్టమొదటిపుస్తకము విచ్చి కొన్నియాకులు ద్రోచి చదువఁగాఁ బ్రప్రథమమునఁ బైపద్యమే దృష్టిగోచర మయ్యెను నాకుఁ గలిగినయమందానంద మిట్టి దని చెప్పఁజాల. కుమారసంభవాదిసత్కృతులకు న్నిది తీసిపోయినను నేనుత్సుకుఁడనై వెదకినకృతిలోఁ బైపద్యమె మొదట గోచరించుట వైచిత్రీవిశేష మని తెలియఁబఱచితిని. నాఁడు మొదలు తత్సంస్థానాధీశ్వరు లగుశ్రీమంతుసవైరాజా రామేశ్వరరావు బహిరీబల్వంతు మహాభూపాలరావు బహద్దరుగారు దీనిఁ బ్రచురింపు మని సర్వవిధముల నన్నుఁ బురికొల్పి యాజ్ఞాపించినను గారణాంతరములచే నేనే కాలవిళంబము చేసితిని. ప్రత్యంతరము లభింపకుండుటచే ననివార్యము లగుదోషములు కొన్ని నిలచినవి. గ్రుడ్డికంటె మెల్ల మే లందురుగదా. దీనిం బండితలోక మనుగ్రహపూర్వకముగా గ్రహింతు రని నేను విశ్వసించుచున్నాఁడను.

చెన్నపురి.
5 జూలై నెల 1912.

మా. రామకృష్ణకవి,

శ్రీరంగమహాత్త్వము.

ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీమన్మూర్తిరుచుల్ తటిద్ద్యుతిఘనశ్రీ నామతింపన్ గటీ
సీమన్ వామకరంబు సాఁచి వలచే శీర్షోపధానంబుగా
రామం బైనఫణీంద్రతల్పమున శ్రీరంగంబునం దాశ్రిత
క్షేమస్థేమమతిన్ సుఖించుహరిఁ బూజింతున్ దయాంభోనిధిన్. 1

మ. శయనం బై యుపధానమై నిలయమై సచ్ఛత్రమై పాదుకా
ద్వయమై మంగళపీఠమై నృపులవస్త్రంబై సమస్తోచిత
క్రియలం జక్రికి నిత్యసంనిహితమూర్తిన్ బొల్చు శేషాహి న
క్షయమేధానిధిఁ గావ్యలక్షణకళాచార్యున్ బ్రశంసించెదన్ 2

ఉ. ఆయతచండతుండనిహతాహినికాయునిఁ దప్తహాటక
చ్ఛాయుని సర్వవేదమయసన్నుతకాయుని దేవదానవా
జేయుని నప్రమేయుని నశేషవిహంగకులాధిపత్యధౌ
రేయునిఁ బ్రస్తుతింతు సుచరిత్రవిధేయుని వైనతేయునిన్ 3

క. శ్రీరమణచరణసేవా । చారనిరూఢావధాను సత్కీర్తిజయ
శ్రీరాజమాను దానవ । వీరఖగస్యేనుఁ దలఁతు విష్వక్సేనున్. 4

మ. వినుతింతున్ హరిభక్తిపెంపున జగద్విఖ్యాతులై పుణ్యకీ
ర్తనులై సత్త్రిపరాశరుం గపిలు వేదవ్యాసుఁ బ్రహ్లాదు న
ర్జును రుక్మాంగదు నంబరీషుని వసిష్ఠుం బుండరీకున్ మరు
త్తనయున్ భీష్ము విభీషణున్ సురమునిం దాల్భ్యున్ శుకున్ శౌనకున్. 5

వ. అని సపరిచ్ఛదంబుగా నభీష్టదేవతాభివందనం బొనర్చి.

గీ. అఖిలభువనైకపావనం బగుచు శ్రవణ । మంగళం బైనరఘునాథమహితచరిత
మసమవాక్ప్రౌఢి విరచించె నట్టియాద్య । సుకవిశేఖరుఁ బ్రాచేతసుని భజించి. 6

చ. లలితకవిత్వరేఖ సఫలత్వము నొంద నశేషకిల్బిషం
బులఁ దొలఁగించి నిత్యసుఖమూలములై హరిభక్తిదంబులై
వెలయుపురాణసత్కథలు వేడ్క. రచించి జగత్ప్రసిద్ధులై
పొలుచుమహాత్ములన్ సుకవిపుంగవులం బ్రణుతించి వెండియున్

క. రహి నిక్కినకవితలఁ దహ । తహఁ జొక్కినన్నృపులచేతఁ దగ సత్కృతులై
మహిఁ దక్కినకళలందును । వహి నెక్కినకవుల నేఁటివారిఁ బ్రీతిన్.

క. నుతిసేసి వాణికరుణను । శతముఖములఁ బరిఢవించు సాహిత్యకళా
ప్రతిభాసంపద పెంపునఁ । జతురుఁడ నగు నేను హృదయజలజములోనన్

క. సుతుఁడును గృతియును దేవా । యతనము నర్లిల్లుఁ జెఱువు నారామము నూ
ర్జితధననిక్షేపము నన । సతతము ధరఁ బరఁగు సప్తసంతతు లందున్ 1

క. కలుగు ధన మఖిలదిశలను । వెలుఁగు యశం బతిశయించు విద్యలు ప్రీతిన్
జెలఁగు సుధీతతి యెడనెడఁ । దలఁగు శివేతరచయంబు దగుకృతిఁ జెప్పన్. 1

వ. అదియును.

సీ. శబ్దార్థరూఢిరసస్థితిబహువిధవ్యంగ్యభేదములు భావములు గతులు
శయ్య లలంకారసరణులు రీతులుఁ బరిపాకములు దశప్రాణములును
వృత్తులు వస్తువివేకంబు గుణములుఁ గవిసమయముఁ జమత్కారములును
వర్ణనంబులు గణవర్ణఫలంబులుఁ దత్కాలంబులు నధిదైవతములు
గ్రహములును శత్రుమిత్రయోగములు దశలు। నంశవేధయు భూతబీజాక్షరముల
పొత్తువులుఁ దెల్పి శాంతవిస్ఫురణఁ దనరు। సత్కవీంద్రునికృతి బుధసభల వెలయు. 12

వ. అట్టిమహాకావ్యసముదయంబునందు.

క. లోకోత్తరగుణపుణ్య । శ్లోకకథామధురిమధురశుభవాఙ్మయర
త్నాకల్పం బగుకావ్యం । బాకల్పం బగుఁ గృతార్థుఁ డగుఁ గవివరుఁడున్. 13

వ. కావున భువనైక కథాసంబంధబంధురంబుగా నొక్క ప్రబంధంబు రచియింపవల

యు నని వితర్కించు సమయంబున నతిప్రసన్నవదనుండును నాకారవిజితమదనుం
డును ననుపమగుణభూషణుండును నతిమధురప్రియభాషణుండును నవికృతవేషుం
డును నపగతదోషుండును నకలంకమణికుండలమరీచిమంజరీరంజితగండమండలుం
డునునై ప్రతాపసమగ్రుండై, రాజశేఖరుండయ్యును గృతలక్ష్మీ పరిగ్రహుండై,
రాజీవాక్షుండయ్యును దుర్గాధీశుండై, పద్మినీవల్లభుండయ్యును గువలయానంద
కరుండై, కళానిధియయ్యును నిత్యప్రవర్ధమానుండును, వజ్రధరుండయ్యును గోత్ర
విరోధిగాక, నసమాంబకుండయ్యు ననంగుండుగాక, భోగీంద్రుండయ్యుఁ గుటిలప్ర
చారిగాక, భీమసేనుండయ్యు దుశ్శాసనాభిముఖుండు గాక, విజయుండయ్యు
గర్ణకంటకుండుగాక, నారాయణుండుంబోలె నరప్రియుండును, నదీనాయకుండుం
బోలె ఘనసత్వ సమగ్రుండును, నాకేశశైలంబునుంబోలె సువర్ణకటకోజ్జ్వలుండు
ను, నై యనురాగిలుచుఁ జాగయామాత్యసాగరసంపూర్ణ సుధాకరుం డగు రాఘవ
మంత్రిశేఖరుం డొక్కదివసంబున, నవసరసఘుసృణమలయజాభిషిక్తప్రదేశంబును,
సద్యస్సమర్పిత బహురూపధూపధూమగంధానుబంధిగంధవహవాసితాశావకాశం
బును, విలంబిత కుసుమమాలికా విసరపరిమళవిలోలరోలంబ ఝుంకారముఖరితంబు
ను, బంకజోదరపర్యంక ఫణినిర్మోకనిర్మల దుకూలవితాన వితతవితానాభిశోభితం
బును, ప్రభాతప్రభాకరబింబవిడంబిత జాంబూనదశిఖరరాజివిరాజితంబును ము
క్తాఫలగుచ్ఛకలితవిపులభిత్తిచిత్రితహరిలీలావతార విహారంబును, నై వెలయు స
భాగారంబున నశేషనయవిద్యావిశేషస్వతంత్రు లగు మంత్రులును, సకలకర్మప్ర
యోగచాతురీమహితు లగుపురోహితులును, అవక్రబలపరాక్రమవంతు లగుసా
మంతులును, అసమసంగ్రామ రంహవిహారవీరావేశసముద్వృత్తు లగు బిరుదరాహు
త్తులును, బహువిధనాటకాభినయపాటవసముద్భటు లగునటులును, శ్రుతిసంధా
యక గాన విద్యానుసంధాయకు లగుగాయకులును, సచమత్కారకారణ గుణాను
బంధబంధురప్రబంధవచనానిస్తంద్రు లగుకవీంద్రులును, నిజశేముషీ విశేషానుకృ
తశేషు లగు మనీషులును భారతరామాయణాదికథాకథనచతురవచనామృతప
రిద్వేణిను లగు పౌరాణికులును, నలనహుషనృగభగీరథాది రాజన్యధన్యగుణశ్లాఘా
ముఖరు లగుపాఠక ప్రకరంబును, సమంచితలీలాసంచితానూనవిటమానధనం బగు
విలాసినీజనంబును, గొలువఁగొలువుండి సకలశాస్త్రసారంబగు హరికథామృతపూ
రంబు వీను లలరం జవిఁగొనుచు నందు గారుడపురాణ ప్రసిద్ధంబై సిద్ధమునిగణస్తో
త్రపాత్రం బగు శ్రీరంగక్షేత్రప్రభావంబు భావంబునఁ బ్రమోదం బావహించిన. 14

క. శ్రీరంగమహాత్త్వము ప్రియ । మారంగఁ దెనుగుబాస నతిమృదులవచః
శ్రీరుచిరత్వంబుగఁ దన । పేర రచింపింప నాత్మఁ బిఁగొనువేడ్కన్. 1

ఉ. తొల్లిఁటిసత్కవుల్ కృతులు దొంతులు పేర్చినమాట లూఁతగా
జల్లిపదంబు లూఁదుకొని సంధులు దూఁటుచు నొక్కజాదుగా
నల్లినకబ్బముల్ సభల నార్యులు నవ్వఁ బఠించుదుష్కవుల్
మొల్లము వారిచేతఁ దుదముట్టునె భవ్యము లైనకావ్యముల్ 1[illegible]

ఉ. పుట్టకుఁ బుట్టికోమలికిఁ బుట్టినప్రాఁగవు లాదరించి చేఁ
బట్టిన గాదె రాఘవనృపాలకధర్మజకీర్తిచంద్రికల్
నెట్టన సర్వలోకములు నిండిన విప్పుడు నిందు నందులన్
ముట్టి నఖర్వసర్వసుఖమూలము కావ్యము వో తలంచినన్. 17

మ. కృతవిద్యాఖురళీపరిశ్రమకళాకేళీవిలాసుం జన
స్తుతచారిత్రుని గౌతమాన్వయపవిత్రుం గౌరనామాత్యస
త్సుతుఁ గల్యాణకవిత్వలక్షణసమర్థున్ సూక్తిముక్తాఫలా
తతకాంతిస్ఫుటచంద్రికోల్లసితవిద్వత్కైరవున్ భైరవున్ 18

చ. ననుఁ దనసమ్ముఖంబున మనం బలరం బిలిపించి యాదరం
బెనయ విచిత్రవస్త్రమణిహేమవిభూషణదర్పసారచం
దనహిమవాలుకాదివివిధస్తుతనిస్తులవస్తుసంపదల్
దనియఁగ నిచ్చి వక్త్రకమలంబున లేనగ వామతింపఁగాన్. 19

క. లలితమరుసమయసముదిత । మలయానిలచలితమధురమాకందసము
జ్జ్వలకుసుమవిసరసౌరభ । కలితవచస్స్ఫురణ వెలయఁగా నిట్లనియెన్. 20

శా. వ్యాసప్రోక్తమహాపురాణములు మయ్యాటెంటియందుం జగ
ద్వ్యాసుం డైనరమామనోహరుమహత్త్వవ్యక్తిమూలంబులై
భాసిల్లుం దగు నాలు గందును బహూపాఖ్యానవిఖ్యాతమై
యాసౌపర్ణపురాణ మొప్పు బహువేదాంతార్థగంభీరమై 21

వ. అందుఁబురాణసారంబై శ్రవణమంగళం బగుశ్రీరంగమహాత్త్వంబు మదంకితంబుగా

నాంధ్రభాషాకౌశలంబు పచరించి రచియింపవలయు నని యభ్యర్థించిన నయ్యర్థి పారిజాతంబునకు నభిమతం బొదవ నిట్లంటి.

శ్రీరంగరాజమహిమా । ధారం బది కృతి దలంపఁ దత్పతి సుగుణో
దారుఁడు రాఘవుఁడఁటె శుభ । కారణ మగునిట్టిపొందు గలదే యెందున్. 22

చెప్పెదఁ గావ్యము రసములు । చిప్పిల వర్ణనల నింపు చిలుకఁగఁ బాకం
బుప్పతిలఁ జిత్రరచనలు । చొప్పడ శబ్దార్థఘటన సుకవులు మెచ్చన్. 23

అని యమ్మహామంత్రిచింతామణిచేత నత్యంతబహుమానపూర్వకంబుగాఁ గర్పూరసమేతం బగుతాంబూలంబు గైకొని సమ్మదంబున నిమ్మహాపురాణకథ రచియింప నుపక్రమించితి నిట్టికృతినాయకునన్వయక్రమం బెట్టిదనిన.

జగముల్ మూఁడు తలంపులోపల జనించం జేయువాగ్వల్లభున్
మిగులం గూర్మితనూజుఁగాఁ గనినలక్ష్మీనాథుఁ డెవ్వానికిన్
బొగ డొందన్ సుతుఁ డయ్యె నట్టిసుమహాత్ముఁ డయ్యెం బ్రశంసింపఁగాఁ
దగదే కశ్యపసన్మునీంద్రుని విశుద్ధజ్ఞాననిస్తంద్రునిన్. 24

ఆమునివంశసుధాంబుధి । సోమునికరణిన్ జనించె సురుచిరలక్ష్మీ
ధాముఁడు కేశవదేవమ । హామంత్రీశ్వరుఁ డుదారయశుఁడై వసుధన్. 25

అతని కతి భాగ్యలక్షణ । వతి మాదాంబికకు నుద్భవం బయ్యె జగ
న్నుతచరితుఁ డబ్జమిత్ర । ప్రతిమానుఁడు మాయిదేవపండితుఁ డెలమిన్. 26

అమ్మంత్రిమణికి బొమ్మా । యమ్మకు సుతు లిరువు రుదయ మై రఖిలజగ
త్సమ్మద కారు లుదారులు । సమ్మర్దితచటులకుటిలశాత్రవవీరుల్. 27

వ. వెలయుచుండ,

ఈప్రధానశ్రేష్ఠు కెనవచ్చు గనకాద్రి భవునిచేఁ దలవంపు పడక యున్న
నీసచివాగ్రణితో సమం బగు వార్ధి యత్రిచేతిమాత్రలో నడఁగకున్న
నీయమాత్యునిరహిఁ గెక్కు గల్పకశాఖి భూలోకమున వీటిఁబోక యున్న
నీమంత్రిమణికి జోకా మీనకేతనుఁ డంగవైకల్యంబు నందకున్న

ధైర్యగాంభీర్యదానసౌందర్యములను । నసఁగ నాశ్రితవిద్వదర్థార్థిబంధు
మిత్రసంతతభాగ్యలక్ష్మీవిలాస । బంధురుం డొప్పుఁ జాగయప్రభువరుండు 28

చ. అతులధృతిం దనర్చి విబుధాశ్రయమై క్షమఁ బూని భూమిభృ
త్తతి కతిమాన్యమై యచలతామహిమన్ వహి కెక్కియున్ జన
స్తుతుఁ డగుచాగయప్రభువుతో సరిగాదు సుమీ సుపర్వప
ర్వత మది ధర్మ కార్యమున వక్రత నొందుట దక్కియుండుటన్. 29

వ. తదనుసంభవుండు.

శా. శ్రీవిభ్రాజితుఁ డుల్లసద్గుణమణిశ్రేణీసుధాంభోధి వి
ద్యావాణీపతి యన్యరాజసచివోద్యద్వంశవంశాటవీ
దావజ్వాలి ముకుందపాదకమలద్వంద్వార్చనోత్సాహి యా
గోవిందప్రభుఁ డొప్పు బంధుజనచక్షుఃపూర్ణిమాచంద్రుఁడై 30

గీ. అయ్యమాత్యమణికి నంగనారత్నంబు । మాణికాంబకును సమగ్రబాహు
శౌర్యశాలి భాగ్యసంపన్నుఁ డుదయించెఁ । బరఁగ విశ్వనాథపండితుండు. 31

సీ. లక్ష్మీనృసింహలీలావైభవధ్యానబద్ధానురాగప్రసిద్ధి బుద్ధి
శుంభద్విరోధిసంరంభసంస్తంభనక్షమతాసముద్యుక్తి శౌర్యశక్తి
బంధువిద్వత్కవిప్రకరపోషకనిత్యఫలితకల్పకశాఖ భాగ్యరేఖ
చక్రవాళోపరిస్థానరంగస్థలీనర్తనోల్లాసవిస్ఫూర్తి కీర్తి
గాఁగ నేమంత్రి మెఱయు నఖండితప్ర । తాపసౌభాగ్యగాంభీర్యధైర్యమహితుఁ
డతఁడు గోవిందపండితసుతుఁడు ఘనుఁడు । విశ్వనాథుండు శుభగుణశాశ్వతుండు. 32

మ. హరి దుగ్ధాంబుధికన్యఁ జంద్రధరుఁ డయ్యద్రీంద్రపుత్రిన్ బురం
దరుఁ డింద్రాణిని బెండ్లియైనగతి సద్యద్వైభవం బొప్పఁగా
వరియించెం దగఁ జాగయప్రభుఁడు శశ్వద్బంధుసన్మానత
త్పరతారూఢపతివ్రతాగుణకదంబన్ ప్రేమ దేమాంబికన్. 33

ఉ. వారలు ముప్పురం గనిరి వంశవివర్ధనులన్ మనోహరా
కారుల నిర్వికారుల జగన్నుతనిర్మలధర్మమార్గసం

చారుల నృపతీపభుజసారుల శూరుల నర్థిలోకవశం
దారుల వైరిదుర్మదవిదారుల ధీరుల సత్కుమారులన్. 34

వ. అందుఁ గ్రమంబున.

గీ. భవ్యచరితుండు నరసింహపండితుండు । భాగ్యవంతుండు విఠ్ఠలప్రభువరుండు
రాజ్యలక్ష్మీవిలాసుండు రామదేవ । మంత్రిమణియును నన నొప్పు మానధనులు. 35

క. అం దగ్రభవుని సురకరి। చందనమందారకుందశశధరపురభి
న్మందిరనిర్మలయశుఁ జె । ప్పం దగు నరసింహదేవపండితు నెందున్ 36

సీ. అతులితైశ్వర్యరూపాతిశయంబుల నసమాంబకఖ్యాతి సంపాదించి
సుమహత్ప్రతాపతేజోవిశేషంబులఁ జిత్రభానుస్ఫూర్తిఁ జెన్నుమిగిలి
విశ్వసంరక్షణవిపులధైర్యంబుల నవనీధరస్థితి నతిశయించి
యంచితదానమహాభాగ్యరేఖల రాజరాజప్రౌఢి నోజమెఱసి
ధరణిఁ బెంపుమీఱె నరసింహపండిత । ప్రవరుఁ డమృతమధురభాషణుండు
సకలసుజనవినుతసద్గుణమణిమయ । భూషణుండు వైరిభీషణుండు. 37

క. అతనిసుతుఁ డఖిలజనహితుఁ। డతులబలాధికుఁడు హరిపదాంబుజసేవా
నిరతుఁడు మతిజితవాచ । స్పతి గోవిందార్యుఁ డెన్నఁబడు బుధసభలన్. 38

శా. వాహారోహణచాతురీతురగరేవంతుం బ్రతివ్యూహవా
ర్వాహాటోపపటుప్రభంజనుని శశ్వద్దానకేళీసము
త్సాహున్ సాహసవిక్రమార్కుఁ గరిదంతక్షీరతారామరు
ద్గోహీరామలకీర్తిఁ జెప్పఁ దగు నాగోవిందమంత్రీశ్వరున్. 39

క. అతనిపినతండ్రి లక్ష్మీ । పతి నిత్యకృపాకటాక్షపరిణతభాగ్యో
న్నతుఁ డుభయవంశదీపకుఁ। డతులితనయశాలి విఠ్ఠలామాత్యుఁ డిలన్ 40

శా. దేవబ్రాహ్మణపూజనాభిరతు ధాత్రీగోహిరణ్యాదిదా
నావిర్భూతయశోవిశాలు జగదీశాభ్యర్చనాలోలస
ద్భావున్ బావనశీలు నాశ్రితహితప్రారంభనిత్యోర్జిత
శ్రీవిభ్రాజితు విఠ్ఠలేంద్రసచివశ్రేష్ఠున్ నుతింపన్ దగున్. 41

మ. పటుధాటీముఖజృంభమాణకలహప్రౌఢాగ్రసంఘాతవి
స్ఫుటసింహాపుటకోటిఘట్టనపరిక్షుణ్ణక్షమోద్యద్విశం
కటనాళీపటలప్రశోషితమహాకర్ణాటసేనాసము
ద్భటపాథోనిధి విఠ్ఠలేంద్రుఁ బొరణింపన్ మంత్రు లేరీ ధరన్. 42

సీ. చండదిగ్వేదండకాండధూర్వహమహీమండలోద్ధరణసమర్థ మగుచు
దుర్వారపరిపంథిసర్వసంపద్గర్వనిర్వాపణక్రియానిపుణ మగుచు
వేదాదివిద్యావినోదవిద్వజ్జనామోదాతిశయసముత్పాది యగుచు
జంభజిన్మదకుంభికుంభీనసాధీశశంభుభూభృద్ద్యుతిస్వచ్ఛమగుచుఁ
బరఁగు నేమంత్రిభుజబలప్రకటశౌర్య। దానసత్కీర్తు లప్రతిమానమహిమ
నాతఁ డిమ్మడిసైపఖానాధిరాజ్య।భారధుర్యుఁడు విఠ్ఠలప్రభువరుండు. 43

క. ఆమంత్రిచంద్రునకు రమ। ణీమణి లీలాంబకును జనించె నుదార
శ్రీమంతుఁ డమితసుగుణ। స్తోముఁడు బాబాజిపండితుఁడు మొదలన్: 44

సీ. వినుతసత్వప్రభావిభవసత్కాంతుల భీము రుద్ధాము సుత్రాము సోము
నైశ్వర్యచాపవిద్యానయోదయముల భవుని రాఘవుని భార్గవుని ధ్రువుని
సౌందర్యసంగీతచాతుర్యజయముల మరుని దుంబురుని వాగ్వరుని నరునిఁ
జటులవిక్రమదానశక్తిరక్షణముల నహివైరి సౌరిఁ గ్రౌంచారి శౌరిఁ
బోలుఁ బరిపంథిధారుణీపాలసచివ। ఫాలతలభూరితరభాగ్యమాలవర్ణ
జాలనిరసనకరణసంశీలచరణ। సరణి బాబాజి భద్రలక్షణవిరాజి 45

ఉ. శ్రీజయభోగభాగ్యకులశీలవివేకకృపాగుణంబులం
దీజగతిన్ ప్రధాను లెనయే సురరాడిభరాజరాజతా
రాజతనూజరాజతధరాతులకీర్తికి విఠ్ఠలేంద్రుబా
బాజికి నాజిరంగపరిపాటితశాత్రవసైన్యరాజికిన్. 46

వ. తత్పితృవ్యుండు.

సీ. సతతప్రసన్నతాసదనంబు వదనంబు వినుతసత్యామృతవేణి వాణి
శరణాగతత్రాణసదయంబు హృదయంబు ఘనదానవైభవాకరము కరము
గురుధర్మకార్యానుకూలంబు శీలంబు సంపాదితస్వామిజయము నయము

హరిపదారాధనాయత్తంబు చిత్తంబు భూరిసౌభాగ్యవిస్ఫూర్తి మూర్తి
గాఁగ నేమంత్రి విఖ్యాతి గనియె నతఁడు । విక్రమాపాదితానేకవిమతదుర్గ
లబ్ధసామ్రాజ్యలక్ష్మీవిలాసభాసి । చాగయామాత్యరాఘవసచివవరుఁడు. 47

మ. చలనం బందక యీని యీని ప్రకటించం బోక నల్దిక్కులన్
గలఁగం బాఱక నీరసత్వమున కాగారంబు గాకుండ నేన్
దలఁపన్ గల్పకకామధేనుఘనచింతారత్నముల్ సాటియౌ
నలఘుత్యాగగుణాభిరాముఁ డగు రామామాత్యసింహంబుతోన్. 48

సీ. ఘోరఘోణాదిమఘోణిదంష్ట్రిచలావాసప్రయాసంబు నోసరించి
కమఠాధిపవ్యూఢకఠినకర్పరపీఠసంశ్రయక్లేశంబు జరపిపుచ్చి
చక్రేశ్వరక్రూరవక్రస్ఫటాభాగనిరసనోద్యోగంబు నిస్తరించి
శుంభదున్మదహరిత్కుంభికుంభస్థలావస్థానభేదంబువలనఁ బాసి
భోగభాగినియై మించె భూమిభామ । వర్తితానూనబహుతరవస్తుదాన
చతురముగఁ జాగదేవపండితకుమార । రాఘవామాత్యభుజశిఖరంబునందు. 49

సీ. శ్రీభోగధైర్యప్రభాభూరిధనములఁ జక్రీంద్రధరమిత్రసమతఁ దనరి
త్యాగశుద్ధిక్షాంతిధీగభీరతలను ఘననదీరాజవిఖ్యాతి నెసఁగి
భూతికళాధుర్యనీతికార్యంబుల శివభద్రసత్కవిస్థితిఁ దనర్చి
బలధర్మధైర్యశోభనమహత్త్వంబులఁ గరికాలనరదేవగరిమఁ బొదలి
వెలయుఁ బటుబాహువిక్రమవిజితవిమత । నృపసమానీతమణిరమణీహయాది
బహువిధోపాయనాంచితప్రాంగణుండు । రణజయోల్లాసి చాగయరాఘవుండు. 50

. చటులసంధ్యానటత్పటిమధూర్జటిజటాఘటితగంగాఫేనపటలిఁ దెగడి
పూర్ణచంద్రాతపస్ఫురణసముద్ధూతదుగ్ధాబ్ధివీచిపంక్తుల నదల్చి
భారతీవక్షోజభారార్పితోదారకర్పూరహారరేఖల హసించి
చందనాచలమరుచ్చలితనిర్భరతరుప్రసవగుచ్ఛావలి భంగపఱచి
వెలయు నేమంత్రిశేఖరువిశదయశము । వాఁడు రణదివ్యబిరుదనిర్వాహకుండు
ప్రకటసంగ్రామనిస్సంగఫల్గునుండు । రమ్యవిభవుండు చాగయరాఘవుండు. 51

. ఒసఁగెన్ జాగయరాఘవుండు వినయం బొప్పన్ బ్రతిద్వాదశిన్
వసుధామండలిఁ గల్గువిప్రతతికిన్ వాంఛానురూపంబుగా

రసవమ్ముఖ్యపదార్థజాలపరిపూర్ణం బైనయన్నంబు ను
ల్లసితానేకవిధాంబరంబులు ననల్పస్వర్ణనిష్కంబులున్.

గ. అయ్యమాత్యవరునకుఁ దగినపత్నీరత్నంబు.

ఉ. పైరణ భూమి భాగ్యమున సాగరసంభవ సర్వమంగళ
శ్రీరమణీయతన్ గిరిజ శీలమునం దనసూయ నిత్యగం
భీరత గంగ సత్యపరిపేశలభాషల వాణి నాఁగ నొ
ప్పారె సతీలలామ లకుమాంబ సమస్తగుణావలంబయై.

క. శ్రీలక్ష్మమయు సజ్జాతుఁడుఁ। బోలెడు వారలకుఁ గలిగెఁ బుత్రుఁడు గుణర
త్నాలంకారుఁడు భాగ్యవి। శాలుం డగు నాగనాథసచివుం డెలమిన్.

సీ. సతతప్రసన్నుఁ డాచారసంపన్నుఁడు వినయాన్వితుండు వివేకశాలి
సుజనసేవితుఁడు భూసురకామధేనువు వితరణఖని జగద్ధితయశుండు
స్మితపూర్వభాషి లక్ష్మీనృసింహార్చనారతుఁడు సమస్తశాస్త్రప్రవీణుఁ
డాప్తసమ్మతుఁడు నిత్యైశ్వర్యకలితుండు సంభృతగాంభీర్యశౌర్యధనుఁడు
[illegible]దండపాండిత్యసవ్యసాచి। యశ్వరేవంతుఁ డసమబాహాబలుండు
[illegible]నుఁడు చాగయమంత్రి రాఘవునికూర్మి। సుతుఁడు శ్రీనాగనాథపండితవరుండు. 5

తే. ఉపతరవితరణగుణముల। సరి యగుదురు నాగనాథసచివునకు మరు
త్తరుసురభిధనదసురమణి। తరణిజశిబిశరధిసలిలధరబలిఖచరుల్. 5

వ. ఇట్టి విశుద్ధయశులదుగ్ధార్ణవంబునకుఁ బూర్ణసుధాకరుం డగు రామదేవపండితమహాప్రధా
నరత్నంబునకును.

షష్ఠ్యంతములు.

క. శ్రీరత్యవిభవునకు ఘన। దానరవిప్రభవునకును దామరసాక్షు
ధ్యానానురాగరంజిత। మానసపద్మునకు విమలమణిసద్మునకున్. 58

క. చాతుర్యభోజునకు బహు। నూతనశుభ్రమవధూమనోజునకు జగ
త్ప్రీణనదివ్యబిరుద। ఖ్యాతునకును విఠ్ఠలేంద్రుననుజాతునకున్. 59

క. సింహతలాక్రాంతన కుప। సంహృతకర్ణాటకటకజననాథచమూ
సింహునకుఁ జారులక్షణ। సంహననునకు నమితభాగ్యసంపన్నునకున్. 60

క. బాహుబలభీమునకు ను। గ్రాహవరామునకుఁ బటుజవాధికతురగా
రోహణరేవంతున కతి। సాహసవంతునకు నమితసామంతునకున్. 61

క. మాఘవసతులితునకు శర। లాఘవపటుతావిశేషలక్ష్మణునకు దూ
తాఘవరమతికిఁ జాగయ। రాఘవసచివాగ్రణికి నిరతసద్గుణికిన్. 62

వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధిగా నారచియింపం బూనినయిప్పురాణకథకుఁ బ్రారంభం
బెట్టి దనిన.

కథారంభము.

త్రిభువనైకపుణ్యదేశాగ్రగణ్యమా। ర్జితపయస్సరోవరేణ్య మనఁగ
బహులసుకృతరత్నపణ్యము నైమిశా। రణ్య మొప్పు మునిశరణ్య మగుచు. 63

మఱియు నప్పరమపవిత్రక్షేత్రంబు లలితవిచిత్రకిసలయకుసుమఫలపలాశరుచిరరుచకనిచుళ
కరకకురువకవకుళలికుచపురఫలఫలినీతమాలకృతమాలదేవదారుహింతాలనారికేళపారిభ
ద్రభద్రదారుకారంభారంభామలకతిలకతృణరాజరాజధనపున్నాగనాగకేసరపాటలా
ర్ఘాటలాశోకమధూకకదంబాదితరుకదంబశిఖర సుఖాసీనకలకంఠకాలకంఠకలాపక
లాలాపకలితంబై లలితమాలతీలవంగ ఫలితావలీవలయితనికుంజపుంజప్రస్ఫురద్భ్ర
మర మిథున మధుర ఝంకార ముఖరితంబై సకలకాలసంఫుల్లహల్లకకమలకువలయ
కుముదసముదయానుమేయతోయస్వచ్ఛజలాశయాశ్రితసతతకేళీవిలోలసుదకలకలహంస
చక్రవాకబకబలాకాదికానేకజలవిహగజాలకోలాహలవాచాలితదిక్చక్రవాళంబై పు
ణ్యజలపూర్యమాణమాణవకకరకరకాముఖప్రథమఘుమఘుమధ్వనిమనోహరంబై స
మిత్కుశకుసుమఫలపలాశభారవహనపటువటుకానుగమ్యమానాధ్యాపకసదృక్ప్రసూని
త్రితలంబై విశాలపర్ణశాలాభ్యర్ణకీర్ణవన్యధాన్యచర్వణగర్వితశాఖామృగచంక్రమణక్ర
మాలోకనాలోలమునికన్యకాకటాక్షకాంతికల్పితానల్పకువలయతోరణాలంకృతంబై
పృథులపీనభారమంథరరోమంథబంధురహోమధేనుస్తన్యపానసముత్సుక వత్సవదనవి
గళితపయఃఫేనబిందుకశాద్వలస్థలవిడంబితతారకాంబరతలంబై ద్యుమణిమణిశిలాతలర
క్తచందనోపలిప్తసప్తాశ్వమండలసమర్పితారుణకరవీరకుసుమవిసరాభిరామంబై యుప
శాంతిపరిచయపత్రిపతత్రిపవనప్రజ్వలితజ్వలనహుతాజ్యధారాదశవితతపుణ్యగంధాను
బంధధూమధూపితాంతరిక్షంబై నికటకుంజకుటీర కుక్కుటసంఘోషయుజ్యమాన వైశ్వ
దేవబలికబళావశిష్టపులకాంకితప్రదేశంబై హరిహరపూజా సమయసంజనితఘంటాఘణఘణ
త్కారపూరశ్రవణహరిణార్ధకీలితగళితఘాసశకలంబై ప్రతిశాఖాగ్రలంబమానవటులశాఖామృగ

నికరకరపాతితపరిపక్వఫలరసపూర్ణాలవాలతరుమూల శీతలస్ఫటికశిలాతలాస్తీర్ణవిస్తీ
మృగాజినాసీనమునిముఖ్యవ్యాఖ్యాయమాననానాశాస్త్రవిస్తరంబై నందనారామ
బునుంబోలె సురసాలోపశోభితంబై బృందావనంబునుంబోలెఁ గృష్ణసారసంచా
పూతంబై నాకలోకంబునుంబోలె నమృతాహారస్థానంబై రాఘవసైన్యంబునుంబోలె
బనసనీలనలగజగవయగవాక్షోపలక్షితంబై గాంధర్వంబునుంబోలె శ్రుతిస్వరసంపూ
ర్ణంబై సముద్రంబునుంబోలె బాడబాస్పదంబై వెలయు; నందుఁ గుసుమంబులయంద
రజోవిజృంభణంబును భృంగంబులయంద మాతంగదానాభిలాషణంబులును నదుల
యంద ప్రతికూలప్రవర్తనంబులును గిరులయంద సానురాగోద్రేకంబును దరులయంద
శాఖాచలనంబును నాగంబులయంద భోగానుపాలనంబును శబ్దస్వరూపంబులయంద
ధాతువిపర్యయంబును గాని యొండెడల నరయక మెఱయు; నచట శిశిరకరకరనిక
విశదకేసరికిశోరకేసరంబులుఁ సరసబిసాంకురశంక నొండొండతుండంబులఁ బుడుకు
శుండాలంబులును శుండాలగండమండల కండూనిరసనమసృణంబు లగునరాళికరాళ
నఖరశిఖరంబులంగలచిత్రకాయంబులును జిత్రకాయకుటుంబినీతనుస్తనస్తన్యపానప
పుష్టాంగంబు లగుకురంగలోకంబులును గురంగడింభంబులంగూడి చెరలాడు రేచులును.
రేమగూనల నేచినమక్కువం బ్రక్కల డాఁచుబిడాలంబులును, బిడాలంబులపోరులు
పారెలం దెరలకమరగి తిరుగుగిరికలును, గిరికానికరంబులనిజభోగంబులంబొదివి యనుఁ
రాగం బొసఁగునాగంబులును, నాగంబుల కెండరాకుండ విరివిగలపురులు విచ్చి చేర
వచ్చుబుషివర్ణన (?) మయూరంబులును గలిగి యుల్లసిల్లు నందు.

క. ద్వాదశవార్షికసత్రము। మోదంబున శౌనకాదిమును లొనరింపఁ
గాఁ దద్విలోకనోత్సుకు। లై దివ్యక్షేత్రవనమహాచలవాసుల్. 64

సీ. పల్లవారుణజటాభారు లారచితత్రిపుండ్రాభిరాములు భూతిలిప్త
సర్వాంగు లుజ్జ్వలస్ఫటికాక్షసూత్రులు రుద్రాక్షభూషణరుచిరు లమరఁ
బుణ్యతీర్థోదకపూర్ణకమండలు లజినోత్తరీయు లత్యంతమృదుల
పరిధానవల్కలపరిధాను లభినవదండపాణులు దీప్తదహనతేజు
లలఘుదివ్యతపశ్శక్తికలితు లఖిల। వేదవిద్యారహస్యసంవేదు లసమ
సవనకర్తలు సంయమీశ్వరులు వచ్చి। రెలమి శిష్యప్రశిష్యసమేతు లగుచు. 65

చ. వనజభవానుభావు లగువారల నందఱఁ జూచుకోర్కి నై
మిషమునఁ దిక్కటిల్ల బుధమాన్యుఁడు సాత్యవతేయశిష్యసం

దన్నుఁ డగురోమహర్షణుఁడు దాఁ జనుదెంచిన నమ్మహాత్ము ల
య్యనఘునిఁ గాంచి యిట్టులని రాదరమేదురసామభాషలన్. 66

క. ఏకడనుండి యిపుడు నీ। రాక సుధీవర విచిత్రరమణీయకథా
నీకప్రసంగ మేమే। నాకర్ణింపంగఁ గలిగె ననుదిన మింకన్. 67

చ. అనవుడు సూతసూతి వినయంబున వారలతోడ నిట్లనుం
జనకమహీతలేశ్వరునిసత్త్రమహోన్నతిఁ జూచు వేడుకం
జని యటనుంటి నిన్నిదివసంబులు తార్క్ష్యపురాణసత్కథా
వినుతసుధాసరిద్విపులవీచిక లుల్లము నిల్వ నాఁగినన్. 68

వ. అమ్మహాపురాణంబునందు.

క. సారంబై మోక్షపదా। ధారంబై పుండరీకదళనయననిజా
గారంబై మహిఁ బరఁగిన। శ్రీరంగమహత్త్వ మతివిచిత్రము దలఁపన్. 69

తే. అనిన హరిచరణభవ్యదివ్యానుషక్తి। చిత్తజలజాతమును వికసింపఁజేయఁ
దనుఁ దదీయకథాంశవిస్తార మడుగఁ। జెలఁగి వారల కిట్లని చెప్పె నతఁడు. 70

చ. అమలచరిత్రులార వినుఁ డమ్మిథిలాపురి నధ్వరోత్సవం
తమున మునీశ్వరానుమతుఁడై తను వేఁడెడినాగదంతసం
యమికిఁ బరాశరాత్మజుఁ డుదాత్తకథాపరిపాటిఁ బుణ్యతీ
ర్థములును బుణ్యభూములు ముదంబునఁ దెల్పఁగఁ బూని యిట్లనున్. 71

చ. త్రిభువనధర్మరక్షణధురీణవిచిత్రచరిత్రుఁ డిందిరా
విభుఁ డెచటన్ వసించు దగువేళల నెందుఁ జరించు నేయెడన్
శుభమతి నాదరించు నెటఁ జూచుఁ గృపాన్వితదృష్టి నేమిటం
దభిరతి గల్గియుండు నివి యన్నియుఁ బుణ్యతరప్రదేశముల్. 72

క. హరిచరణకమలరేణువు। పరమాణువు సోఁకినంతఁ బావనతరమై
కరము నుతికెక్కు సలిలము। తిరముగ నధికంబు సకలతీర్థంబులకున్. 73

చ. మురహరపాదపంకజసముద్ధతమై పెనుపొందెఁ గాదె శం
కరవిలసజ్జటాకలితకైరవబంధుకళామరీచులన్
వరనిజవీచులన్ నెఱయ వన్నియ కెక్కె త్రిలోకపావనీ
కరణధురీణతన్ గగనగంగ తరంగిణులందు మేటియై. 74

వ. మఱియును.

సీ. కలుషపంకజకళికాతమి గౌతమి సకలసజ్జనమాన్య జహ్నుకన్య
జంతుసంతతమనశ్శర్మద నర్మద శమితతాపత్రయదమన యమున
శ్రితసాధుజనలబ్ధజీవిక దేవిక సత్యసంవిద్యోగ చంద్రభాగ
సతతజన్మాచలాశని భవనాశని దూరీకృతక్షుద్ర తుంగభద్ర
బహులసౌభాగ్యదానసంపన్న పెన్న। భగ్నదుర్మోహపాశ విపాశ యనఁగ
భువిఁబ్రసిద్ధికి నెక్కిన పుణ్యనదులఁ। హరికి లీలావిహారయోగ్యములు గావె.

మ. విను మీమాటలు వేయు నేటికిఁ దపస్విశ్రేష్ఠ గోవిందశో
భనలీలాచరణక్రియాకలితసంబంధానుసంబంధబం
ధ్యనుబంధిక్రమయోగయోగ్య మగుభవ్యద్రవ్యలేఖంబుతో
నెనగా వన్యపదార్థకోటులు నసంఖ్యేయప్రభావంబునన్.

సీ. హరిదివ్యనామధేయామృతం బింపారఁ జెలఁగి యాస్వాదించుజిహ్వ జిహ్వ
గోవిందకల్యాణగుణవిశేషంబులు పలుమాఱుఁ దలపోయుతలఁపు తలఁపు
కమలాక్షునిత్యమంగళమూర్తివిభవంబు సొంపార వీక్షించుచూపు చూపు
ఫణిరాజతల్పుశ్రీపాదపద్మంబులు చేరి యర్చనసేయుచేత చేత
వాసుదేవప్రియం బైనవ్రతము వ్రతము। దైత్యభేది నుపాసించుతపము తపము
శౌరి నారాధనముసేయుజపముజపము। విష్ణుపదభక్తి సమకొల్పువినికి వినికి.

సీ. పటుతరభవరోగపరితాపములఁ బాప నబ్జాక్షుసేవ దివ్యౌషధంబు
అంచితజ్ఞానమహానిధానముఁ జూప నచ్యుతభక్తి శుద్ధాంజనంబు
దుర్వారభయములు దొడరకుండఁగఁ జక్రపాణిసంస్తుతి వజ్రపంజరంబు
ఇష్టార్థఫలసిద్ధి నెసఁగింప హరినామపఠన మంగళకల్పపాదపంబు
విపులదుర్మోహతిమిరంబు విరియఁజేయ। నురగశయనునిపూజ సూర్యోదయంబు
అనిమిషానందలీలల ననిచి మనుపఁ। గమలనాభునిపదతీర్థ మమృతసరము. 7

క. కరణత్రయకృతపాపా। వరణముల హరింపఁజేయువారికి మురభి
చ్చరణసరోరుహసతత। స్మరణము కాకరయ నెందుశరణము గలదే. 7

గీ. అఖిలలోకములకు నక్షయానందసం। భూతికారణంబు పుండరీక
నయనసామకీర్తనంబ యీయర్థంబు। నిఖిలవేదశాస్త్రనిశ్చితంబు 8(

కావున ఘనదురితావిల । భావుల కెందును ముకుందపరిచితతీర్థ
శ్లావము దక్కఁగఁ జక్కన । పావనత ఘటింప నొండుపాయము గలదే. 81

అనిన నాగదంతుఁ డనఘ తీర్థప్రభా। వమునఁ దలఁచి చూడ వానివాని
కవియ యెక్కు వైనయ ట్లుండు నిం దెద్ది। సకలపుణ్యతీర్థసారతరము. 82

ఏతీర్థంబు దలంచినన్ వినిన నన్వేషించినన్ జూచినన్
బ్రీతిం జేరఁగనిన్ దురంతదురితాపేతాత్ములై నిర్జర
వ్రాతప్రార్థితనిత్యసౌఖ్యయుతులై వర్తింతు రత్యంతవి
ఖ్యాతిన్ మానవు లట్టితీర్థ మెఱుఁగంగాఁ జెప్పవే నావుడున్. 83

పరమజ్ఞానపరిపాకపరిచితపరాపరవివేకపారాయణుం డగు బాదరాయణుం డు నత్త
పోధనసత్తమున కిట్లనియె. 84

శుభగుణనిధి యగురఘుకుల । విభుకృప ననపాయుఁ డగుచు వెలసినదితిజ
ప్రభుచే నానీతుండై । త్రిభువనసంస్తుత్యనిత్యదివ్యస్ఫూర్తిన్. 85

రంగత్కేతువిచిత్రతోరణమణిప్రాసాదవప్రప్రభల్
...ంగిం బర్వ భుజంగతల్పునకుఁ గేళీసద్మమై యొప్పుశ్రీ
...ంగం జేతటినీతటిన్ మెఱయుఁ దా రమ్యోత్సవశ్రీనటీ
...ంగంబై యది వో జగంబుల నదీరత్నంబు చర్చింపఁగన్. 86

...యేటినడుఁదిన్నె నేర్పొద్దుఁ జలిగొన్న సికతాతలంబులఁ జెలఁగి చెలఁగి
...నీతరంగిణి నించుకించుక వికసించు క్రొత్తమ్మితావులఁ గొసరి కొసరి
...నీనదీక్రీడల నెసఁగురాయంచలకలకలంబుల కాత్మ నలరి యలరి
...నీసరిత్తటమున నేచినకల్పక మేదురచ్ఛాయల మెచ్చి మెచ్చి
...నీడు నొకనాఁడుఁ బాయకున్నాఁడు శౌరి । యతిమనోహారి నిశ్శ్రేయసానుకారి
విధతాపనివారి భూవినుతవారి । కలితకావేరి భవకరికలభవైరి. 87

...ంటియు నన్నదీప్రవాహరత్నంబు నాయతనప్రవర్ధమానసుధాసమానపానీయపూర
...గారంబు లగునారికేరంబులును, గమలభవకామినీకపోలపాళికాసవర్ణపరిపూర్ణరాగ
...రనాగవల్లీవేల్లితాభోగంబులగుపూగంబులును, మృదుమనితపరిమళపరిజ్ఞానసంకేత
...ంబు లగుకేతకంబులును, జగజ్జయప్రయాణప్రవణపంచబాణప్రబలబలధూళీధూసరం
... లగుకేసరంబులుఁ గలనాగకేసరంబులును, గంధలయకుల విలీనమదకలకలవింక

కలకలముఖరశిఖరశిరోవళినటనారంగంబు లగునారంగంబులును, ధారాధగ్గసముదాధారాళమధుగమధురసధారాసారకలికాకదంబంబు లగుకదంబంబులును, వనదేవతాచరణమణిమంజుమంజీరఝుళఝుళధ్వని మగ్మసూచకశ్రవణశర్మరీమర్మరస్వనసముత్తాలంబు లగుతాళంబులును, బరిపక్వఫలరసమాధురీరమాధరీకృతసురసాలంబు లగురసాలంబులును, దరుణతరణికిరణప్రసరణభయపలాయితబంధురాంధకారసందేహమూలబాలప్రవాళరుచినిచయరచితకృతజీమూతమూలంబు లగుతమాలంబులును, మేదురామోదముదితాయమానమానసమానవనికాక్రమేయ (?) ప్రవర్ధితపులకంబులై వనీముఖతిలకంబు లగుతిలకంబులును, బ్రచలితపరిస్ఫుటితఫలపరిమళప్రశంసాధరాధికవాఙ్మనసంబు లగుపనసంబులును, సుధారసపూర్ణంబు లగుతీరంబులును, దళితసౌగంధికమణిబంధురప్రభాపటలపాటవపాటచ్చరచటులచంచూపుట పాటితమృణాళనాళమరాళతరళతరగరుదుదితసమీరసమీరితంబులై రంగరమణమంగళపూజాసమయసముచితచతురజలదేవతాంజలిపుటసముత్క్షిప్తపుష్పావహాశుభాకరంబు లగుశీకరంబులును, బరస్పరసంపాతకంపమానసంఫుల్లహల్లకవిసరదున్మదభృంగంబు లగుభంగంబులును, సేవాపరిణతవరుణకన్యకాకగసరోజవీజ్యమానవిస్ఫురచమరవాలశంకాలవాలంబు లగుకపోలంబులును, జలకేళీలోలబాలాకుచతటీపటీరపంకప్రవర్ధమానంబు లగుఫేనంబులును, ముహుర్ముహురున్మజ్జనప్రవణఫణిఫణాముక్తాఫలానుగుణగణనాత్యద్భుతంబు లగుబుద్బుదంబులును, నిజాంతఃకృతావగాహపావనదేహజనసందోహానివర్తితభావిభవావర్తంబు లగునావర్తంబులును, వారిప్రసారతీరగారుత్మతమత్తమయూరరేఖామతల్లిక లగుశైవాలవల్లికలును, శశిశకలవిశదవిశాతవనవరాహదంష్ట్రాముఖవిఖండితపర్యస్యముస్తకోశీరపరిమళప్రాయంబు లగుతోయంబులును, నిరంతరనిరంతరాయనారాయణవినీతధ్యానపారాయణపరమయోగీంద్రపరిచితంబులై యనల్పకర్పూరపరాగపూగనిర్మలినంబు లగుపులినంబులును, సమీపాశ్రమనివాసితాపసకుమారపరిక్షాళితమృదువల్కలకషాయరసపాటలంబు లగునికటస్ఫటికశిలాతటంబులును, దంతావళకలభదంతకాంతిదంతురితశశికాంతసోపానసులభప్రవేశంబు లగుజలావతరణప్రదేశంబులును, గలరవానుమేయకలహంసకులకువలయంబు లగుకువలయంబులును, ఘనఘనాఘనఘనరసపానసముయసముద్గమఘుమఘుమధ్వనిసమున్మేషంబు లగుఘోషంబులును, సంకల్పభవసుఖానుభవసంకల్పనిలింపదంపతికల్పితకల్పకిసలయానల్పతల్పమంజులంబు లగువంజులకుంజంబులుగలిగి కలశాబ్ధియునుబోలె నమృతానందకారణంబై, రణరంగంబునుంబోలె ననేకశతపత్రవిసరంబై, సరసిజాసనాకపోలంబునుంబోలె ధర్పసారమకరీకాంతంబై, కాంతా

ంబునుంబోలె నుద్దండపుండరీకభాసురంబై, సురాచలశరాసనురేఖయుంబోలె నిర్మా
తానేకపురసాలపలాశబలంబై, బలానుజీవిక్రమంబునుంబోలె నపనయితనరకవిగ్రహంబై
గ్రహప్రచారంబునుంబోలెఁ గృతతారకోల్లంఘనంబై, ఘనాగమనంబునుంబోలె నుదంచి
లోహితంబై, లోహితాంశుతేజంబునుంబోలె నపహృతతమోవ్యాసంబై, వ్యాసవాగ్వి
లాసంబునుంబోలె నభివ్యాప్తిసుధీవరజాలంబై, జాలపాదంబునుంబోలె నకలుషమాన
సభాసమానంబై, మానవపంచాననునాననంబునుం బోలె సహస్రదంష్ట్రోజ్జ్వలంబై, జ్వల
జ్జ్వలితంబునుంబోలె సంతర్పితగోచరంబై, చరమాచలంబునుంబోలె నవిశ్రాంతవేగా
క్రాంతకటకంబై, కటకంబునుంబోలెఁ గలితసువర్ణపద్మరాగంబై, రాగంబునుంబోలె
శ్రుతిప్రసిద్ధంబై, సిద్ధరసంబునుంబోలె శమితపరోరుతాపంబై తాపసాశ్రమంబునుంబోలె
పరిహారీకృతోపప్లవంబై, ప్లవాకీర్ణంబయ్యును బరమహంససేవితంబై, సముదితాబ్దంబయ్యును
సంఘటితచక్రంబై, తరణిమండలమండితంబయ్యును బ్రవృద్ధకుసుమంబై హరివిహారస్థలంబ
య్యును సమదనాగంబై, లక్ష్మణానందంబయ్యును మేఘనాదాభ్యుదయంబై, యీశాను
మూర్తియయ్యును సుకృతిస్తుతిపాత్రంబై, యతులస్వర్ణంబయ్యును బహువారాగతవీ
ప్రకరకలితంబై యర్జునశరపాతభయంబయ్యును సింధురాజప్రీతికరంబై విలసిల్లు వెండియు.

ఉ. ఉన్నతరంగధామలలితోభయపార్శ్వములం బ్రసన్నయై
యున్నది యుబ్బిపాఱుఁ గలితాయతకంకణ మౌక్తికద్యుతి
చ్ఛన్నమృదుప్రవాహములు సాఁచి చిరాగతుఁ బ్రాణనాయకుం
జెన్నుగ నిండుకౌఁగిటికిఁ జేర్చి చెలంగుమృగాక్షికైవడిన్. 89

చ. అనుపమదివ్యబోధమహితాత్ములు తత్తటినీతటంబులం
దనిశము నిశ్చలస్థితికినై చరరూపము లుజ్జగించి నే
ర్చున వివిధాచరాకృతులు పూనఁగఁ గోరుచు రంగధామముం
గొనకొని పుట్టుచుందురు ముకుందపదార్పితమానసాబ్జులై. 90

క. ఈవసుమతిఁ గలతీర్థము । లావాహిని నెల్లప్రొద్దు ననుకూలమునై
సేవింపుచుండుఁ బ్రవిమల । భావంబున నంబురాశిపర్యంతముగాన్. 91

క. సురనరయక్షాసురముని । గరుడోరగసిద్ధసాధ్యఖచరాదులు త
ద్వరతీర్థసార్థసేవా । పరులై కనిరభిమతార్థఫలసంసిద్ధుల్. 92

అవి విను సంయమిప్రవర స్వర్గద్వార మనునది దేవగణైకసేవ్య
మాప్రదేశమునఁ బిండప్రదానాదులు పితృకోటి కక్షయప్రీతిదములు

తిలధేనుదాన మతిప్రశస్తము హరి సేవ కైవల్యలక్ష్మీకరంబు
తత్పరమునఁ బ్రసిద్ధము పుండరీక మచ్చో నొప్పు ఘనవటక్షోణిజాత
మదిహృషీకేశునావాస మాసమీప
మందుఁ బెంపొందుఁ గుళలాఖ్య మైనశైల
మచటఁ దప ముండి కాదె ము న్నాకపాలి
బ్రహ్మహత్యామహోఘంబుఁ బాసి వెలిఁగె

మ. కల దయ్యద్రికిఁ దూర్పుచక్కి వకుళాఖ్యం బైనతీర్థంబు ము
న్నలజంభారి సురాధిపత్యహరితుం డై తత్ప్రతీరంబునం
బలివిధ్వంసిగుఱించి భక్తిఁ దప మొప్పం జేసి యాకల్పని
శ్చలలోకత్రయరాజ్యలక్ష్మిఁ దనరెన్ సంప్రీతచేతస్కుఁడై.

గీ. అనిన నాగదంతుఁ డనఘ శ్రీరంగంబు దితిసులోద్భవుండు తెచ్చె నంటి
వది కవేరకన్య కాభ్యర్ణవంబున నెచట నునిచె నానతిమ్ము నాకు.

క. అనవుడుఁ బరాశరాత్మజుఁ । డను నతనికి వకుళతీర్థ మని యిప్పుడె చె
ప్పినయచటికి దక్షిణమున । ననఘ కల దనంతశయన మనుతీర్థ మొగిన్

సీ. ఎయ్యెడ లక్ష్మీసమేతుఁడై వసియించు నాదినారాయణుం డవిరతంబు
నెచటిఁదోయస్పర్శ మింత గల్గినమాత్ర నరులు పాపశ్రేణిఁ బరిహరింతు
రచ్చోట నొకదివంబేని నిల్చినవారి కపునర్నరత్వమహత్త్వ మొదవు
నెందుఁ దపస్స్థితిఁ జెందిసిద్ధర్షులు బహులతాగుల్మరూపముల నుందు
రే నెలవునందు దళమాత్ర మైనఁ దునుమ । బ్రహ్మహత్యసమం బగుపాప మొదవు
నే స్థలంబునఁ గీటాదిహింస సేసి । పతన మొందుదు రతిపుణ్యభావు లైన.

మ. సహజజ్ఞానయుతంబులై సరసభాషల్ ప్రీతిఁ జేతస్సుఖా
వహముల్ గాఁ దగఁ బల్కుచున్ మెలఁగు సత్త్వస్ఫూర్తి నెందేని న
య్యహిమార్జాలవృషప్లవంగనకులవ్యావిశ్వద్విట్కురం
గహరివ్యాఘ్రమదేభశల్యరురుఖడ్గక్రోడభేరుండముల్.

క. ఎందు వసించును జేతన । బృందం బాధ్యాత్మికాదిపీడావళులం
జెందక యాపద నలజడిఁ । బొందక యాఁకటఁ గృశించిపోవక యొలమిన్.

సీ. గతవర్తమానైష్యకాలవేదులు సర్వకామవంతులును సంఘటితభూత
హితులు సర్వజ్ఞు లహీనసత్త్వులు దుఃఖరహితులు జ్ఞానవైరాగ్యయుతులు
బ్రహ్మజ్ఞు లధిగతబ్రహ్మతేజులు పరస్పరమిత్రు లతిపుణ్యపరులు సములు
నిత్యశుద్ధాత్ములు నిర్మలుల్ నిత్యులు నిర్మముల్ సత్యులు నిత్యతృప్తు
లనఘు లవికారు లద్వంద్వు లనుపహతులు। సుప్రసన్నులు సుముఖులు శుభవచనులు
నై చరింపుదు రెందు నరామరాసు। రాదు లిచ్ఛావిహారకృతు లగుచు నెపుడు. 100

మ విన నేర్పుం జెవిలైన మూఢుఁ డయినన్ విద్వాంసుఁ డౌ వెఱ్ఱియై
నను విజ్ఞాని యగున్ ఖలుండు నతిశాంతస్వాంతుఁ డౌ వక్రుఁడై
నను సౌమ్యాకృతిఁ దాల్చుఁ బాపరతుఁడైనన్ దోషనిర్ముక్తుఁ డౌ
ఘనపుణ్యం బగు నేప్రదేశము చొరంగాఁ గల్గుమాత్రంబునన్. 101

వ. అట్టిసకలకళ్యాణకారణంబై తీర్థవరేణ్యం బైన పుణ్యక్షేత్రంబున దైత్యకులపవిత్రుం
డైన విభీషణుం డాదివ్యధామ మందు నిలిపె నాఁటనుండియు 102

క. శ్రీమెఱయునుభయకావే। రీమధ్యమునం దనర్చు శ్రీరంగము తే
జోమహిమ చంద్రపుష్కరి। ణీమహితతటంబునందు నిగమస్తుతమై. 103

శా. ఏపుణ్యాయతనంబుఁ జొచ్చి నియతిన్ వీక్షించుపుణ్యుల్ మహా
పాపశ్రేణి జయించి నిర్మలమతిం బ్రాపించుసుజ్ఞానులై
తాపంబుల్ వెడఁబాసి దండధరదూతవ్రాతముం దోలి య
వ్యాపన్నం బగుసత్పథంబునఁ దుదిన్ వర్తింతు రత్యున్నతిన్. 104

క. కృతనిష్ఠీవనపతిత। ప్రతిభాషానృతదురుక్తిపతనాదుల స
స్మతి శ్రీరంగముఁ బేర్కొను। నతఁ డఘములఁ బాసి పొందు నచ్యుతపదమున్. 105

గీ. అతివిదేశవాసులైన నన్యద్వీప నిలయులైన భక్తి నివ్వటిల్లఁ
జేతు లెత్తి మ్రొక్కి శ్రీరంగమున కెదురై భజించి కాంతు రభిమతముల. 106

మ. అరవిందాక్షుదినోపవాసము తులస్యాస్వాదముం జంద్రపు
ష్కరిణీస్నానము రంగమందిరలసత్సందర్శనానందమున్
వరగీతాపఠనంబు గల్గు నొకజన్మం బందు నెవ్వారి క
ప్పురుషుల్ ప్రాప్తసమస్తకాములు జగత్పూజ్యుల్ మునుం దాకృతుల్. 107

క. చాతుర్మాస్యస్థితిఁ బ్ర। ఖ్యాతశ్రీరంగసీమఁ గల్గినసుకృతం
బాతలఁ బెఱతీర్థంబుల। నేతెఱఁగున సంభవింప వేన్నాళ్లున్నన్. 1

క. శ్రీరంగభవనమున ముద। మారఁగ నొకరాత్రి యున్న యట్టిఘనులు దు
ర్వారమహాపాతకశత। పారంపర్యములవలనఁ బాయుదు రనఘా. 1

క. గురుమతి శ్రీరంగమునకు। నరిగినసుజనుండు భక్తి నతనికి నన్నం
బరసి యిడునతఁడు లోకో। త్తరచరితులు దుహినబింబదళనస్ఫురితుల్.

క. ప్రతిదినమును దిలపాత్ర। త్రితయము దానంబు సేసి ధృతిఁ బొందుసమం
చితసుకృతఫలము సమకొను। నతులశ్రీరంగమందిరాలోకమునన్. 1

వ. అందు హేమదానం బతిప్రశస్తంబు భూదానం బంతకంటె నధికంబు గోదానవ్ర
దానంబు లత్యుత్తమంబు లివియన్నియు 1

క. తమతమపట్లన నిత్య। త్వమునకు మదిఁ గలఁగి దేవతలు రంగక్షే
త్రమునందుఁ బొందుమనుజ। త్వముఁ గోరుదు రందు ముక్తిధామం బగుటన్ 1

క. రవి కన్యాగతుఁ డగున। య్యవసరమునఁ గృష్ణపక్షమందులఁ జేత్రో
భవతిథిఁ బితృకృత్యమునకు। నవుముఖ్యవ్రతము మాఘమందును జెల్లున్. 1

సీ. తమయన్వయమున నుత్తముఁ డొకఁడైనను జనియించి శ్రీరంగమునకు నరిగి
యచటఁ గావేరీజలావగాహ మొనర్చి యగ్రజన్ములకు నాహారమైన
నత్యల్పదక్షిణ యైనఁ దిలోదకమైన ధేనుగ్రాసమైనఁ దనకు
గలిగినరీతిఁ దక్కక హరిసన్నిధి మమ్ము నుద్దేశించి నెమ్మినొసఁగు
వాఁడు గల్గునొకో యని వారివారి। నెదురు చూచుచునుండుదు రెల్లప్రొద్దు
నమరలోకసుఖంబులహోనిఁదలఁచి। పితృసమాజంబు లక్షయస్థితులకొఱకు. 1

గీ. ఒక్కనదిఁ గ్రుంకువేళ వేఱొక్కనది ను। తించు టఘకారి శ్రీరంగతీర్థవరము
చంద్రపుష్కరిణీజహ్నుజలము సకల। నదులయందును దలఁపఁ బుణ్యము ఘటించు. 1

వ. విశేషించి మాఘమాసంబునఁ జంద్రపుష్కరిణీస్నానంబును, శ్రీరంగదర్శనంబును
క్షేత్రోపవాసంబును నతిదుర్లభంబులు. ఈ నదీసరోవరక్షేత్రదేవతాప్రభావంబు
యం దెవ్వరు సందేహింతు రట్టిదుష్కర్ముల ధర్మనిరతుం డగుభూపాలుండు
డాలురసంగతి మనుపవల్లయు నని మఱియును. 1

మ. శ్రుతికోటిం బ్రణవంబు వైష్ణవవరస్తోత్రంబు లం దంబికా
పతి పెన్నే ఖుల గంగ వేల్పుగమిలోఁ బద్మాక్షుఁ డెబ్భంగి ను
న్నతకీర్తిన్ విలసింతు రట్టు మహిఁ బుణ్యక్షేత్రజాలంబులో
గతనానాఘనికాయమై వెలయు రంగక్షేత్ర మాకల్పమై 118

క. శ్రీరంగమునకు నరుగుఁడు । శ్రీరంగం బనుచు జపము సేయుఁడు మదిలో
శ్రీరంగముఁ దలఁపుఁడు భవ । భారముల హరింపనోపుఁ బగలును రేయున్. 119

ఉ. అంచితరంగమండలమహత్త్వము వైష్ణవకోటి కింపు రె
ట్టించ లిఖించి యిచ్చినఁ బఠించిన విన్న ధరించినన్ జనుల్
సంచితపుణ్యులై సకలసంపదలం బెనుపొంది కీర్తి దీ
పించి సుఖించి పొందుదురు ప్రీతి ముకుందపదస్థితిం దుదిన్. 120

చ. అనవుడు నాగదంతుఁడు ప్రియంబున సాత్యవతేయుతోడ నో
మునివర దివ్యదేశముల ముఖ్యతరం బగురంగమండలం
బునఁ గడు నద్భుతంబు లగుపూర్వకథల్ విన వేడ్క య్యెడున్
ఘనదయ నట్టివెల్ల నెఱుఁగన్ రచియింపుఁడు నాకు నావుడున్. 121

క. నిగమవ్యాసవిశారదుఁ । డగుముని నీ వడిగినట్టి యాశ్చర్యకరం
బగునితిహాసము గల దది । తగ విను మని పలికె నాగదంతునితోడన్. 122

చ. కలరు సుబోధసత్త్వ లనఁగా మును లిద్దఱు వారికర్మని
ర్మలచరితుల్ చతుర్ముఖసమప్రతిభుల్ బహుధర్మమర్మవే
దులు ఘనదివ్యబోధసహితుల్ మహితుల్ రజనీముఖజ్వల
జ్జ్వలనవిశాలనేత్రు లనివారితభూరితపోబలాధికుల్. 123

క. వారఖిలభువనవిస్మయ । కారణదృఢఘోరనిష్ఠఁ గదలక గంగా
ద్వారమునఁ దప మొనర్పఁ బ । లారాతి దరాతికంపితాత్మకుఁ డగుచున్. 124

వ. నిరంతరంబును దదంతరాయంబునకు నుపాయంబు లాచరింప నానిలింపపతితోడ రాయిడింప నొల్లక యెడఁబాసి వాసిగలతీర్థంబు లాడు వేడుక నిలావలయంబు గలయం జరింపుచు వచ్చి వచ్చి పురోభాగంబున. 125

మ. సతతానేకమునీంద్రబృందకృతపూజావందనం జందనా
గతమందానిలకందలీకృతతరంగస్యందనన్ దీగసం

గతమాకందమరందబిందు సహితార్క స్యందనం గాంచి ర
య్యాతు లింపొందఁ గవేరనందనఁ ద్రిలోకానంద నానందనన్ 126

క. కని తదవేక్షణలోలత । ననిమిషత వహించి యద్భుతానందంబుల్
మనమునఁ బిరిఁగొనఁ బుంకిత । తనులై ప్రణమిల్లి భక్తితాత్పర్యములన్ 127

సీ. గురుధర్మచరితానుకూలంబు కూలంబు సంక్షాళితాఘుకజ్జలము జలము
ఘనముక్తినృత్తరంగములు తరంగములు వినీతమజనభైరవము రవము
విహతతాపత్రయోద్వేగంబు వేగంబు లలితభక్తానందలహరి లహరి
కశలప్రశంసానుగుణములు కణములు విధ్వస్తదుర్భకవీచి వీచి
నిరుపమజ్ఞానసంపద నెఱపు నెఱపు
భరితబహుమోహపటలిఁ బో నుఱువు నుఱువు
గాన నెన గాన మీనదితో ననూన
మహిమ వహిఁ కెక్కు తీర్థసమాజములను. 128

క. అని మఱియుఁ బలుదెఱంగులఁ । గొనియాడి తదీయవారిఁ గౌతుకంబున ము
న్కొని యాడి దివ్యతేజో । ఘనులై ఘనవిరహితాపఘనులై రెలమిన్. 129

క. క్షితిఁ గలనదులందలివి । శ్రుత యగు కావేరినీరు సోఁకిన మాత్రన్
ధృతి సద్గతిఁ గనుఁదిర్య । క్తతి యయినను జెప్ప నేల తక్కినవారిన్. 130

గీ. ఆవిధంబునఁ గృతకృత్యులై తదీయ । తీరవనభూమి లోకకొన్ని దినము లుండి
వార లొకనాడు సంధ్యాభివందనార్థ । మై నిశావధిఁ గావేరి కరుగుటయును 131

వ. అమ్మహావాహినీప్రభావం బెడనెడఁ బొడవడినయెడలఁ బొడవడునిసుము పిదపిదఁ
పదనెగసి కూలుదరులును, దరులుగూడినఁ బెల్లుకొనఁ దాఁకుతళ్లున మొదళ్లు బలువడ
లు వదలుమూలంబుల తెఱపుల నఱుముటి బయుఃపూరంబులు దోరంబులుగా నేచి పూ
తోచినం బెకలి తలకెడపై పడిశఱద వెంబడిఁ బొరలి పోవుతరులును, దరుతండంబులగ
డికడల నడ్డంబు దగిలి దట్టంబులై కట్టవెట్టినలాగునఁ జాఁగనీక వేగం బాఁగినఁబెరిగి సుల
యెదురుదన్ని మిన్నుల కప్పంబులై వచ్చుపై యేఱులబలిమికలిమిం దొట్టి నిట్టవొడిచి
నెట్టుకొని తఱుమినం దఱుము లిడి నిబ్బరంపు బిరుసునం దెరలద్రొబ్బినకడకం బడఁగు
వెల్లడరి యురులు గిరుల చఱుల ప్రచండరవంబుగా డొల్లుగండశైలంబులును, గండశైలంబు
లొండొండ గుభులుగుభుల్లనం దొడఁగురభసంబున నభశ్చరులు తల్లడిల్ల నెల్లెడలం బెల్లెగ

యుకల్లోలములును, కల్లోలముల మొల్లంబేరి మేదినీకుహరంబుల హరనటనటనపాటహామహాభైరవ
క్ష్వేడారవప్రతిభటకటధ్వనిబంధురంబులై దిగంబడు కబంధంబులం బహులావర్తంబుల
క్రందునం దెగి నిగుడ మగుడ వెఱఁగువడి తిగురుడువడుజలగ్రహంబులును, జలగ్రహంబు
లొండొండ నంటునంటుగ నొరసి గంటికంటికొనల ననలస్ఫులింగంబులు చెదర నదరి
కలహంబునకుఁ దిమురుచు నమురుగవిసి యప్పటప్పటికి జిఱజిఱం ద్రిప్పి వేయుచటుల
వాలఘాతంబుల నుద్ధూతంబులై మసరుకొని విసవిస విసరుగాడ్పుల దూలి వెడగువడఁ
జల్లుజలకణంబుల చల్లుతఱచున దఱియరాని సమీపదేశంబులును, సమీపదేశవాసి
నీజనంబు భయావేశంబునం బాసి చనఁ దోడన జలంబు వెడవెట్టి నివ్వగిలినఁజొవ్వన
నెగయుమందిరంబుల పొందు దప్పక తెప్పలగతిఁ దేలి పోవుపురనగరగ్రామసమూహంబు
లును, సమూహంబులై నింగి చెంగటం దలఁగి నివ్వెఱపడి చూచుఖేచరులుఁ గలిగి వ్యవహా
రసమర్థుం డగుసార్థవాహునర్థసమితియుం బోలె మితుల కగ్గలంబై బహుముఖంబులం
గూడుచు, నతిరథపటిష్ఠనిష్ఠురబాణశ్రేణియుంబోలె ముంపుదప్పక యొడ్ల భేదింపుచు,
మహావదాన్యుని యసామాన్యకీర్తిస్ఫూర్తియుఁబోలె బలువంకల నుల్లసిల్లుచు, గరాలకర
వాలధారయుంబోలె నొరసిన మేనిఁ ద్రెంపుచు, నయసంపన్నసంపదయుంబోలె ముంపు
దప్పక, వసంతసమయతరుసంతతియుం బోలె బలుమోసులెత్తుచుఁ, ద్రివిక్రమదివ్యదేహ
స్ఫురణయుఁబోలె నడుగులకొలఁదిగానంబడక, హరిమాయయుంబోలె నావలం బెఱమతం
లం గడవ నశక్యంబై, పెన్నిధిఁ గన్నపేదయుంబోలె నంతకంతకుబ్బుచు, తగవరి యగు
చుట్టంబునుంబోలె నెఱసులు దోపకుండ వర్తింపుచు, వీరభటవితతియుంబోలె మిగుల
వడిగలిగి, సన్నద్ధహయపంక్తియుంబోలెఁ బల్లంబుల నేపుదీపింపుచు, నద్భుతవార్తయుం
బోలె నతిదూరంబుగా మ్రోయుచు, నభేద్యకవచంబునుంబోలె నాటఁజిక్కక, యధ్యాత్మ
విద్యయుంబోలె నెల్లవారికి వితర్కింప నశక్యంబై, మెఱసి పెన్నఁ జిన్నచేసి, తుంగ
భద్రను భంగపఱచి, కృష్ణఁ దూష్ణీకరించి, సరస్వతీతరస్వి నిత్యంబు దెగడి, నర్మద నిర్మదఁ
గావించి, భాస్కరిం దిరస్కరించి, జాహ్నవి నిహ్నవించి, గౌతమి లోతమి యడంచి, సార
వంబు గౌరవం బుడిపి, యన్యసరిన్నివహంబు నపహరించి, సంవర్తసమయసముజ్జృంభ
శుంభదంభోధరానర్గళకాండప్రకాండతాండవితసంఘుసమున్నిద్రంబులై సముద్రతో
యంబు లుద్రేకించి లోకంబు లేకార్ణవంబుగా నందంద యొరవడించు చందంబున
చూడ్కులకు వెక్కసంబై యుప్పతిల్లి యేపుదప్పక కనుంగొనునంతలోన 132

క. ఇరవుగఁ దొలునా డన్నది । దరి నొకచో వార లిడినదండాజినస
త్కరణస్నానపటాదులు । పరువడి యయ్యేటినీటఁ బడి వడి సరిగా 133

ఉ. అంత ననంతధర్మమహిమాంచితకృత్యుఁడు సత్యుఁ డాసరి
త్పంతతజృంభణోదయవిచారవికారత బుద్ధిఁ బూని భా
స్వంతము విష్ణుసంజ్ఞకము సత్యము సర్వశుభప్రదంబు శ్రీ
మంతము నైనదైవము సమానుపలీలఁ దలంచు చున్నెడన్.

క. కల్పాంతతీవ్రబాడబ । కల్పసమానప్రతాపఖని యవితథసం
కల్పుఁడు సుబోధుఁ డట్టియ । నల్పక్షోభంబుఁ గని మహోద్భుతమతియై

శా. కాలాంభోధరగర్జితప్రతిభయోగ్రధ్వానగంభీరమున్
హేలాదర్పవిజృంభణస్ఫురణ నిర్గేలా యవేళన్ సము
ద్వేలంబై నది యాసటీమణి కడున్ వేగంబె యావేగ ము
ల్లోలద్వీచిపరంపరల్ పొదువదే లోకంబు లేకంబుగాన్.

గీ. కాన దీనికిఁ బ్రత్యుపకార మింక । నెద్ది గల దట్టి దిప్ప డూహించి చేయ
కొకనిమేష ముపేక్షించి యున్న నైన । బ్రతుకఁబోలునె విశ్వప్రపంచమునకు

సీ. చటులదిక్కరికర్ణపుటపాటనప్రౌఢి నొదవునిర్భరఘోషమదము ముడుఁగ
పాథోధిమండలపాణింధమము లైన కల్లోలవితతుల త్రుళ్లడంగ,
మకరనక్రగ్రాహమత్స్యకచ్ఛపకోటు లొరలుచు నొండొంటి మఱువుకొదుఁగఁ
జక్రటిట్టిభసారసక్రౌంచముఖజలవిహగజాలము గమివిచ్చి పఱవ,
నారసాతలనిమ్నంబు లైనమడువు
బట్లు పంకావిలంబులై బయలుపడఁగ,
శిలలు గుల్లలు నిసుము చిప్పలును దక్క,
నెసఁగి యాతోయ మాతోయ మేగ్రహింతు.

క. అని సంరంభవిజృంభణమునఁ దత్సలిలంబు సకలమును బాణితలం
బున నిలిపి లీల నాపో । శనముగఁ గొనఁబూని దశదిశల్ గనుఁగొనినన్.

మ. జలధుల్ పిండలివండుగాఁ గలఁగె భూచక్రంబు క్రుంగెన్ దిశా
వలయం బల్లలనాడె గోత్రశిఖరవ్రాతంబు గంపించె ను
ల్కలు డుల్లెన్ గగనంబు బిట్టుదరె నర్కస్ఫూర్తి మాసెన్ మదిం
దలఁకెన్ వజ్రి విరించి వంచెఁ గృతచింతన్ వక్త్రపంకేజముల్.

వ. అత్తఱి యవసరంబున. 141

ద్వి. వలవ దుడుగుము భూసురవంశవర్య । యిట్టియనుచితకృత్య మూహింప నీకుఁ
దగునె యనుచు ధారాధరధ్వానధీర । మైనవాక్యంబు వీతెంచె నంబరమున. 142

క. ఆపలుకు తేటపడ విని । యేపున మును గ్రోలఁ గేల నిడి పూనినత
ద్వీపవతిజలము చలమునఁ । దాపసవర్యుండు వదలెఁ దత్క్షణమాత్రన్. 143

వ. అప్పుడు మఱియు నంతరిక్షంబున నంతర్హితుం డైనదివ్యపురుషుం డతనితో నీకకాదు కవేరకన్యక సకలభువనమాన్య దీని సామాన్యఁగా దలఁపవలవ దమృతప్రాయంబు లగునీ తోయంబులు ప్రజాజీవనోపాయంబులై ప్రవర్తిల్లెడు నదియునుం గాక పుండరీకమండ లమధ్యమండనాయమానంబై దురంతదుర్భరాతపసంతప్తజంతుసంతానంబునకు నిరంత రచ్ఛాయానోకహంబై సనకసనందనప్రముఖప్రసిద్ధసిద్ధమునిశుద్ధాంతఃకరణసిద్ధాంతీకృ తసుకృతవస్తుసారంబై రామాభిరామహేమదామాకలితహారినీలమణికరండంబై శేషశ యనంబు శ్రీరంగంబు శ్రీరంగధర్మం బను నామంబుల భవ్యంబైనదిగా నవ్యయంబైనదివ్య ధామంబై తదుభయప్రవాహపరిపాలితంబై మెఱయునది గావున నీపుణ్యతరంగిణి సర సభాజనంబైనది గాని విరసభాజనంబు గా దని చెప్పి యూరకుండె వెండియు. 144

క. ఆదివ్యపురుషవర్యుం । డాదరమున నతనితో మహామునివర యీ
భేదమును మాని మది నీ । కేది ప్రియం బదియె వేఁడు మిచ్చెద ననినన్. 145

ఉ. అచ్చెరువంది సంశయము నెక్కువలేకవిభూషణుఁ డేక్రియం బ్రియం
బిచ్చఁ దలిర్పఁ బల్కునతఁ డెవ్వఁడు తద్వచనంబ కాని యీ
పెచ్చుటఁ గానఁ బోల దిది యెంతయునుం గలయో యథార్థమో
చెచ్చెర నాదుపూన్కి వృథసేయఁగఁ బన్నినవిష్ణుమాయయో. 146

వ. అని యివ్విధంబున. 147

క. చింతింప మఱియు నంతట । నంతర్హితుఁ డైనదేవుఁ డాతనితో నీ
కింత దగుదాయ మేటికి । నంతగుణా వేఁడు మిష్ట మని పల్కుటయున్. 148

గీ. ఆసుబోధుఁ డలరి యఖిలేశ నీవు నా । దెసఁ బ్రసాదబుద్ధి యొసఁగెనేని
నిన్ను నెఱుఁగఁ జెప్పి నీదివ్యరూపంబు । సొంపు మీఱ నాకుఁ జూపవలయు. 149

వ. అనిన నప్పరమేశ్వరుం డతని కిట్లనియె. 150

క. దేవాదిచతుర్విధభూ । తావళిఁ బొడమింపఁ బెంప నడఁపం బతినై
యీవిశ్వము నాధారం । బై వెలయుదు నిత్యసుఖపరాయణలీలన్. 151

ఉ. నినుఁ జరితార్థుఁ జేయుమతి నేఁడు ప్రసన్నుఁడనై మదీయమై
యొనరినదివ్యరూపమహిమోన్నతిఁ జూపితిఁ గాని సాంగసా
సనపురశాసనాదులును జాలరు గానఁ బ్రపన్నులైనస
జ్జనులకుఁ దక్క నన్యులకు శక్యమె నిక్కము నన్నెఱుంగఁగాన్. 1

వ. అని యాక్షణంబ. 1

మహాస్రగ్ధర. బహుభాస్వద్భానుసమానప్రభలు నభమునం బర్వ వార్వాహగర్వా
పహనీలాంగద్యుతుల్ భూషణమణితతి మించన్ లసద్వైజయంతీ
సహితోరఃకౌస్తుభాంశుల్ జడిగొనఁ గనకాచ్ఛాదనం బొప్ప శౌర్యా
వహదంచద్దోస్సహస్రావలి మెఱయ బలిధ్వంసి ప్రత్యక్షుఁ డయ్యెన్. 1

ఉ. అప్పుడు తన్మనోహరభయానకదివ్యవపుర్విశేషమున్
దప్పక చూడ నోడి ప్రమదంబు భయంబును విస్మయంబు లో
నుప్పిరిగొన సుబోధుఁడు దీపితసుప్రబోధుఁడై
యప్పరమేశు నిట్లని సమంచితభక్తి నుతించె నమ్రుఁడై. 15

సీ. సర్వేశ సర్వజ్ఞ సర్వభూతప్రియ శరణాగతార్తిసంహరణనిరత
మధుదైత్యదుర్మదమథన సమస్తకల్యాణస్వరూప పరాపరాత్మ
భవదీయముఖమునఁ బావకుఁడును దృష్టిఁ జంద్రసూర్యులును భుజముల దిశలు
కళలు శ్రోత్రంబుల గగనంబు నాభిఁ జరాచరాత్మక మైనయవని పదము

తే. లందుఁ బెంపొందుచుండు ధరాదిపంచభూతములు బుద్ధ్యహంకారములు మహత్తు
ప్రకృతిపురుషులు దగముక్తిపరమ మగుచు నెగడు నాపరంజ్యోతియు నీవ దేవ. 156

చ. నెఱనగుభక్తి నొండొకటి నేరక సర్వశరణ్య నిన్నుఁ బ
ల్మఱు వినుతించుచున్ మదిఁ దలంచుచు మ్రొక్కుచు నుండు రవ్వ ర
త్తెఱఁగున నైన నట్టిసుకృతిప్రకరంబునకెల్ల మెట్టలుం
గిఱుతలబంటిగాదె పరికింప భవాంబుధి సత్కృపానిధీ. 157

క. భవసాగమదికసితసిత। నవసారసదళవిశాలనయనంబుల దా
నవసామజపంచానన। భవసాగరమగ్నుఁ నన్నుఁ బాలింపు హరీ. 158

వ. అని ప్రస్తుతించి యప్పుండరీకాక్షుతో నతండు దేవ నీవు నాయెడఁ బ్రసన్నత వహిం
చితేనియు నిఖిలవిరోధంబైనమదపరాధంబు సహింపు సహింపు మాచక్రవాళాచలా

చక్రవాళంబులై సుకృతాలవాలంబులై దురంతదుష్కృతసంహరణసమర్థంబులైనతీ
ర్థంబు లెల్లకాలంబు నీసరిత్కూలంబులఁ గలసి మెలసి చరింప ననుగ్రహింపు. మీఁదు
నీవారిం జేరినయనాథునీవారిఁ గలపి యనుగ్రహింపు మీప్రదేశంబున నొనర్చుజపతపో
హోమదానంబు లక్షయసుఖనిదానంబులుగాఁ బ్రసాదింపు మని వినయవినమితో త్త
మాంగుండై యూరకున్న నన్నలినోదరుండు సాదరుండై యతనిమనోరథంబు లవి
తథంబులుగా నొసంగి మఱియును. 159

ధరణీసుర నన్నెఱుఁగుము । పరాత్పరుఁ బ్రధానపురుషుఁ బరు సామ్యుఁ జరా
చరభూతజాతభయసం । హరు నారాయణు నమేయు నవ్యయుఁ గాఁగన్. 160

నిఖిలకర్తయు భోక్తయు నేన కాక । లేదు నాకంటెఁ బర మొకలేశమైన
నెంతవారును నాతెఱఁ గెఱుఁగలేరు । సకలలోకనియంత్రి మత్సహజశక్తి. 161

అని యఖిలభక్తమనోరథానుసంధాయకుఁ డగుశ్రీరంగనాయకుఁడు తానగుట తేటు
పడుటకై యతని కాత్మావతారకథావృత్తాంతం బాద్యంతంబును దెలియ నానతియి
చ్చె నత్తెఱం గెఱింగించెద నాకర్ణింపుము. 162

ఏలావనహరిచందన । జాలాభినవప్రసూనసౌరభవిలస
ద్బాలానిలమృదులీలాం । దోళితకల్లోల మైనదుగ్ధాబ్ధిపయిన్. 168

అఖిలప్రాణిహితైకబుద్ధి నురగేంద్రానల్పతల్పంబునన్
సుఖలీలన్ శయనించి యున్నహరిఁ దేజోమూర్తి నాతాపసో
న్ముఖుఁ గళ్యాణకరుం గుఱించి దివసంబుల్ పెక్కు భక్తిం జతు
ర్ముఖుఁ డత్యుగ్రతపం బొనర్చినఁ గృపాపూర్ణప్రసన్నాత్ముఁడై. 164

ఆలోకపితామహునకు । నాలోకనసమధికోజ్జ్వలాకృతిపటుభూ
షాలోక మెసఁగ నవ్విభుఁ । డాలోఁ బొడచూపి వేఁడు మభిమత మనినన్. 165

లీలఁ జాఁగిలి మ్రొక్కి కెంగేలుఁగవలు । ఫాలభాగంబునందలి గీలుకొలిపి
బహువిధంబుల వినుతించి పద్మభవుఁడు । వేడ్కఁ దనకోర్కి యిట్లని విన్నవించె.

నేరెడుపండుచాయ దవణించెడుమేనఁ బసాపువన్నెబం
గారౌఁబట్టుపట్టుఁ బసగందనితామరరేకు మైసిరుల్
దోరణిఁగట్టి యేలుకనుదోయును బొందుగ సుద్దియై మెఱుం
గారునురంబు కెంపు దయవానినయుల్లము చల్లచూపులున్. 167

క. అలరినలలితాకృతి నా । తలఁపున నెలకొల్పినట్లు దైత్యాంతక యి
మ్మల నెల్లప్పుడు కనుఁగవ । లలరఁ గనుంగొనెడిభాగ్య మంటింపఁగదే. 1

వ. అని ప్రార్థించిన నాశ్రితవత్సలుం డగుశ్రీవత్సలక్షణుం డతనిదెస నెనఁగుదయాకి
షంబున నట్లకాక యని యానతిచ్చి యంతర్హితుం డయ్యె ననంతరంబ. 1

సీ. ధ్వజగరుత్మద్దేహధగధగద్యుతులు లోకాలోకచరమాంధకార మణఁప
స్వచ్ఛముక్తాతపత్రచ్ఛాయ లసమయచంద్రికావిలసనోత్సవముఁ జూపఁ
బటుశాతకుంభకుంభద్యుతిస్ఫూర్తు లంభోదపథమునఁ గుంకుమప్రభలు నెఱప
మహనీయతోరణమణిమయస్ఫూర్తియు గోచరప్రతతిచూపట్టలు మరల్ప
నుదధి నావిర్భవించె సముద్యదధిక । దివ్యతేజోవిశేషదేదీప్యమాన
పద్మగర్భాండభాండప్రచండ మగుచు । మంగళం బైనశ్రీరంగమందిరంబు. 17

శా. ఆదివ్యాయతనోపజీవు లయి దుగ్ధాంభోధిమధ్యంబునన్
బ్రాదుర్భావము నొంది రచ్యుతదయాపాత్రత్వమిత్రుల్ భవ
చ్ఛేదావాప్తసదాసుఖోదయులు రాజీవప్రభూతేంద్రము
ఖ్యాదిత్యప్రకరార్చనీయు లగు నందాదుల్ మనోజ్ఞాకృతుల్. 171

గీ. వారితోడనె వైకుంఠవాసులై ప్ర । సిద్ధులైనసనందాదిసిద్ధమునులు
నమరగంధర్వకింపురుషాహియక్ష । గరుడవిద్యాధరాదులు గానఁబడిరి. 172

వ. అయ్యవసరంబున. 173

సీ. రావించె నిరవద్యరావనారదవాద్య కలితతుంబురుహృద్యగానవిద్య
మెఱసెఁ గింకిణిరావమిళితమై దివి దేవసతులనర్తనభావగతులఠేవ
బలసె దివ్యానేకభవ్యస్తవశ్లోకముఖరమై యెడలేక మునులమూఁక
తొరఁగెఁ బైపైఁ బెల్లుతోలువాసనలఁ జల్లు పరువమై వికసిల్లువిరులజల్లు
పొరసె నమృతాంబునిధిఁ దేలి పుష్పశాలి । దైవతోద్యానవనకేళిఁ దనరుగాలి
యఖిలకల్యాణమూలమోక్షాలవాల । రంగజననాతివేలసంరంభవేళ. 174

అప్పుడు. 175

భరియించెఁ దద్దివ్యభవనంబు ఖగరాజు కఠినబంధురతరస్కంధపీఠిఁ
బట్టె దర్వీకరప్రభుఁడు శ్వేతచ్ఛత్ర ముదుఫణామండలస్ఫురణ మెఱయ

నిడిరి వింజామరలిరుగెలంకుల జోకయై సుధాకరుఁడు సహస్రకరుఁడు
బకలంబు సేసె హాటకవేత్రపాణియై తఱిమి విష్వక్సేనదండనాథుఁ
డలికఘటితహస్తాబ్జులై యంతనంత । బలసి కొలిచిరి సకలదిక్పాలవరులు
వచ్చె శ్రీరంగధామంబు వచ్చె ననుచుఁ । జదలఁ గొదలేక కాహళస్వనము లెసఁగె.

వ. ఇవ్విధంబున స్వయంవ్యక్తంబును, దేజోమయంబును, బ్రణవస్వరూపంబును బ్రభూతవైభవాభిరామంబును,నగు శ్రీరంగధామంబు దృగ్గోచరం బగుటయు దిగ్గన గ్రమ్ము సమ్మదామృతరసంబునఁ బులకాంకురంబులు దలఁకొనఁ గనకనికషసుషమావిశేషంబున నుపమేయం బగుఛాయం బొలుచుకాయంబు భూభాగంబునఁ జాఁగిలఁ బ్రణమిల్లి శారదావల్లభుండు యుగపదుల్లసితచతుశ్శ్రుతిప్రయుక్తంబు లగుసూక్తంబుల నభినుతించె నంత నఖిలగుణగణప్రశస్తుండును వేత్రహస్తుండును నగుచు నందుం డాశతానందునకు నమ్మహనీయమందిరంబుఁ జూపి యిట్లనియె. 177

మ. అరవిందాసన నీతపంబు ఫలితంబై తోఁచె లక్ష్మీమనో
హరుగేహం బిదె చూడు లోచనము లింపారంగ నీరంగమం
దిర మయ్యిందిరతోడఁ గూడి యనురక్తిన్ యోగనిద్రాళుఁడై
హరి యున్నాఁడు జగత్కుటుంబపరిరక్షాయత్తచిత్తంబునన్. 178

వ. అని నిర్దేశించినఁ గనకగర్భుండు నిర్భరానందంబునఁ దత్ప్రదేశంబు డాయంజనునప్పు డూర్ధ్వాధస్స్థలంబులఁ గనకమహీమండలంబులును మధ్యభాగంబున శ్రీదేవియు నభ్యంతరంబున ననంతభోగియుఁ బ్రతిహారాంతికంబున జయవిజయులుఁ బార్శ్వంబుల దుర్గాహేరంబులును శిఖరంబునఁ బ్రణవస్వరూపిణి యగుభారతియును, గనకకలశంబుల నామ్నాయసముదాయంబును నాసాముఖంబున రహస్యజాతంబును బాదతలంబులఁ గ్రతుప్రతతియు నంగుళీసంచయంబుల యజనంబును నుదరంబున హవిర్జలంబును, మఱియు నెడనెడఁ బాకశాసనపరేతరాజపలలాశనపాశపాణి పవమానపౌలస్త్యపాశుపతులును నాదిత్యరుద్రమరుదశ్వివిశ్వదేవసిద్ధసాధ్యులును సప్తర్షులు నక్షత్రగ్రహతారకంబులు నాదిగాఁ గలచరాచరభూతజాలంబు లెల్లను దోఁచినఁ బరమాద్భుతసంభ్రమంబులు డెందంబున సందడింప నద్దివ్యమందిరంబునకుఁ బ్రదక్షిణాభివందనంబు లొనర్చి యభ్యంతరంబుఁ బ్రవేశించి యందు. 179

సీ. తలగడగా నిడి తల మూఁది వలచెంపఁ గుడిహస్త మెత్తుగా నిడినవాని
మేలిచేఁదొడవుల మెఱుఁగుదాపలు మించు నెఱకేలు కటిఁ జాఁచి మెఱయువాని

సిరి మేనిపొందునఁ జిత్తంబు సొగయింప నరమోడ్పుఁగన్నుల నమరువాని
నాకుంచితోన్నతం బగువామపదమున బిరుదునూపురము శోభిల్లువాని
మొలకనగవులఁ దెలివొందుమోమువాని । మెఱపు గలమేఘరుచిఁ బొల్చుమేనివాని
నురగశయ్యపై నొదికిలి యున్నవాని । సకలశుభదాయి శ్రీరంగశాయిఁ గనియె. 18

వ. కని యప్పరమేశ్వరు నిత్యనిరతిశయనిరుపమనిరవధికలావణ్యసౌందర్యసౌకుమార్యచాతు
ర్యస్థైర్యగాంభీర్య సౌశీల్యవాత్సల్యతేజః ప్రభావసౌభాగ్యసౌహార్దదయాద్యనం
కల్యాణ గుణామృతసాగరాంతర్నిమజ్జదఖిలావయవసుఖానుభవసముత్కటానంద ప
పూర్ణమానసుండై పునఃపునఃప్రణామంబు లాచరించి నితాంతభక్తివినయవినమ్రదేహు
డై యిట్లని స్తుతించె. 18

దండకము. జయజయ జగదేకకల్యాణభావానిశత్రాణసారీణనిస్తారణాపారకారుణ్యరత్నా
కరా శ్రీకరామ్నాయసారాభిధా సామృతాసారశాంతాఘ సంతాపయజ్ఞ
తాపసౌఘాస్తపోభిర్భజంతే యజంతేచ నిశ్శ్రేయసోద్యోగినోఽష్టాంగయో
గాంచితజ్ఞానయజ్ఞైః ప్రశంసంతి వేదాగమాస్తావకా భూయభూయః ప్రసాదాభి
లాషీ సదా సేవతే దేవతానాంగణస్త్వం సమస్తప్రతీతం గుణాతీత మాధార
భూతం ప్రకృత్యాః సమానాధికోపేత మాద్యంత మేకం భవంతం భజేఽహం
ప్రసన్నః సువర్ణధ్వజః ప్రత్యహశ్చిత్రభానుప్రభాజాలజాజ్వల్యవచ్చక్రధారా
లిభిన్నారివక్షఃశిరః కల్యకైవల్యసామ్రాజ్యలక్ష్మీసమర్థైక మూర్ధాభిషిక్తప్రణావ
త్పదాబ్జావహం విశ్వమావర్తతే శాశ్వతం జ్యోతిరాకారలోకోత్కరం త్వ
సంకల్పమాత్రప్రభూతాలిసంభూతభూతావకాశ్యం దిశానాథతేజో ముఖం
మిత్రరాత్రీశ్వరౌ నేత్రయుగ్మం దిశః శ్రోత్రమేషా ధరిత్రీ పదౌ మాతరిశ్వా న
నిశ్వాసభూతో నభో నాభి రావాసభూర్మస్తకం, శ్రీః కళత్రం మనో
ర్భూర్గమ్నోఽహశ్చ రాత్రిశ్చ పార్శ్వే నిలింపాః ప్రతీకాస్త్వమేవాంత
రాత్మా షడంగాని వేదాశ్చ ధర్మాణి శాస్త్రాణి సర్వాగమాః పాంచరాత్రం
తథా సాంఖ్యయోగం తవాజ్ఞా హి వేదాంతవేద్యస్త్వమేకప్రసాదోఽహముగ్ర
స్త్వదీయాతిరోషస్త్వదన్యత్పరం నాస్తి నీహారభానూబృహద్భానురంభోజినీ
బాంధవో గంధవాహః ప్రమత్తా భవంతే ప్రభీతాః ప్రయాంతి ప్రజ్వాస్వన్వహం
మృత్యురభ్యేతి మర్త్యేషు కాలేజనిష్వత్వమేవాఖిలం వా భవంతం భవచ్చాపస్వ
బాహూరుపాదప్రభూతంనుహీ దైవతక్షత్రవిట్ఛూద్రజాతం సవర్ణాశ్రమాచారధర్మ

స్త్వమేవత్వమేవక్రతుర్విశ్వమూర్తే సుధీనాథ మీనాకరాధీనహీనాసురాధీన మా
నాధికానూననానాగమాదానసూరాయ, మత్స్యావతారాయ, ధీరామృతాహార
వీరార్ణవక్షీరపూరార్పితోదారభారాచలాధారరూపాయ కూర్మస్వరూపాయ
సర్వంసహాఖర్వ దుర్వారదోర్గర్వనిర్వాహవత్పూర్వగీర్వాణభూతోర్వరోద్ధార
లోలాయ లీలాధికోలాయ కాలానలాలోలకీలాసముత్తాల ఫాలాక్షుదోః స్థూల
శూలాధికాభీలభాస్వన్నఖాలీక్షతారాతిదేహాయ లక్ష్మీనృసింహాయ ధీమన్ముని
స్తోమసామస్తుతవ్యోమ భూమర్త్యభూధామసీమక్రమస్థేమ రాజత్పదాబ్జాయ
మాయావికుబ్జాయ పుత్రాత్తపన్మిత్రగోత్రాన్వితక్షత్ర గాత్రావలి చ్ఛేతృశత్రావలీ
చిత్రబాహాసుతారాతిభీమాయ రామాయ చండాభ్రవేదండశుండాభదోర్దండ
కాండాసనాఖండకాండాహృతోద్దండపౌలస్త్యకంఠప్రకాండాయ కాకుత్
స్థవంశప్రకాండాయ కోపావమానాపలేపామరక్షేపతాపారికృత్పాప రూపావ
లీతాపకేలీసతృష్ణాయ కృష్ణాయ వైహాయసవ్యూహ గోహారిసన్నాహబాహా
బలోత్సాహనీహారరుగ్వాహదుర్లక్ష్యరక్షఃపురక్షోభకర్మప్రబుద్ధాయ బుద్ధాయ
గోపాగమద్వేషభాషాతిదుర్వేషయోషావధాతోప మేషాది దుర్దోషశిక్షలద్ధర్మ
సంస్థాపనోల్కాయ కల్క్యాహ్వయాయాప్రమేయాయ కించామితానంత
లీలావతారాయ తుభ్యంనమో దేవ తుభ్యం నమః; కలశజలధిమధ్యచంచత్సితద్వీ
పరత్నాగ్రవైకుంఠపూరుజ్జ్వలద్దివ్యసౌధాతికాంతే సభాంతే భవంతం నిశాగంభ
సంఫుల్లనీలోత్పలశ్రీవిశాలాంగలావణ్యఃభ్రాజమానం నతామర్త్యదైతేయ నాగా
వతంసప్రతానస్ఫురత్తీవ్రభాగోచితాభ్యాంసరోజధ్వజచ్ఛత్రచక్రాదిచిహ్నైఃపదై
రంకితాభ్యాం ప్రభాసంపదాభ్యాంపదాభ్యాం మనోజ్ఞం మనోజ్ఞస్వరామ్నాయ
మంజీరపాళీకసత్పద్మరాగప్రకాశావృతాంసం తటిన్నూతనద్యోతధౌతాంబరాం
చత్కటీమండలాబద్ధకాంచీకలాపం సుధావర్తగంభీరసుస్నిగ్ధనాభిప్రభూతా
యతశ్వేతపద్మాభిరామం లసత్కౌస్తుభశ్యామలశ్రీతులస్యామిళద్వైజయంతీ
సమేతోరువక్షఃస్థలీకం వరానర్ఘకేయూరవజ్రోర్మికాద్యైః పరిభ్రాజితాజాను
బాహుప్రకాండం రమాలింగనోత్కీర్ణరత్నాంగదాంకక్రమై రుల్లసత్కంబు
కంఠప్రదేశం శరచ్చంద్రబింబప్రసన్నస్మితాస్యం లసత్కుండలాలోక చంచ
త్కపోలం పరంపక్వబింబప్రభాపాటలోష్ఠం దరద్యోతితస్వచ్ఛదంతాంశుజాలం
నవామోదనిశ్వాసనాసావిలాసం దివాజృంభితాంభోజదీర్ఘావలోకం సలీలానత
భ్రూవిలాసం సుఫాలం చలత్కుంచితానీలసత్కుంతలాంతం సముద్భాసికోటీర

చాగ్రూత్తమాంగం సమస్తైకసౌందర్యసంపన్నిధానం మహాభోగినో భోగమధ్యే
నిషణ్ణం సహైవ శ్రియా సర్వసౌభాగ్యవత్యా సువర్ణాదిభి ర్నిత్యశుద్ధై రనంతై రు
పాస్యం సనందాదియోగీంద్రబృందై శ్శరణ్యం సదాసత్యసంకల్ప మీశం పురాణం
విభుం విశ్వభూతాంతరస్థం వినాన్యాశ్రయం వేదవిద్భావయిత్వా మనస్యర్చయే
ద్భక్తిమాన్యం ప్రశంసంతి సంతస్తమేనోహరం తేన తస్మై శుభం జాయతే
కిం బహూక్తైశ్శ్రుతస్తేనభావానువర్తీ భవాన్; పరమపురుషతత్వస్త్వాంన
జానాతి కశ్చిత్కథం విస్తరేణ స్తుతిం కర్తు మీశో భవిష్యత్యదం వన్మనీషః
సహస్రాస్యముఖేభ్యోఽపి పుంఖానుపుంఖాగతాశేషభాషావిశేష స్సశేషశ్చ శేషత్వ
మాపద్యతీ శేషిణస్తే వచోగమ్యభావం విచార్యాసవచ్ఛత్రశయ్యాదిరూపేణ
వాచాలతా పంచవక్త్రాంచితోఽనాతతై స్తర్కహార్యైః ప్రభిన్నప్రమాణైః
ప్రకారైః పరిభ్రాంతిమూలై ర్వికల్పాలవాలైః పరాభూతసంపాదితాతీతఖేదై
ర్మహాశాస్త్రసిద్ధాంతవాదై రలం కింతు తాపత్రయోర్మిచ్ఛటాసంవృతే శోక
మోహాదిదుష్టగ్రహాధిష్ఠితే మోహకామాదిలోభాదికావర్తజాలే మహాదుర్భ
వాంభోనిధౌ మజ్జతాం సారితైకాగతి స్త్వత్పదాంభోరుహైకాంతభక్తిర్న
కర్మప్రసక్తిం పరస్యావిరక్తిం ఖలూత్పాదయత్యేకనిష్ఠాగరిష్ఠాహి మాయాంతి
రంతిద్వితీయ్యా మలంఘ్యాసదాస్మాభి రేషా హృషీకేశవిశ్వాతిశాయిన్ తుణా
పశ్య మాముల్లసత్కుంభజాతోదయారంభసంభూతవైమల్యగంభీరనీరస్ఫురత్పుం
డరీకచ్ఛదాకార సౌభాగ్యశోభావహాగర్వసర్వస్వచోరై రుదారప్రచారైర్నతా
ర్తూఘరాగానుబంధై రివోపాంతరక్తైర్దయాసంప్రయుక్తై ర్మరున్మానినీమంగళా
కల్పరక్షాధికారైకపుణ్యాతిదూరై రపాంగై ర్మమత్వంపితా త్వంగురుస్త్వం
సఖా త్వం సమస్తం జితంతే ముకుందప్రసన్నార్తిహంత్రే జితంతే జగన్నాథ.
గోవిందవిష్ణో జితంతే శ్రియః కాంత రంగాధిశాయిన్ జితంతే హరే వాసు
దేవాదిదేవప్రసిద్ధప్రభో పాహి మాం పాహి మాం పాహి మాం. 182

శ్లోకం. శ్రీ రంగే రుచిరా యస్య । శ్రీరంగే రుచి రాయతా
స దైవతః శరణ్యో నః । సద్దైవ త ముపాస్మహే. 183

చ. అని వినుతించినన్ సదయుఁడై మురవైరి దయామృతంబు నిం
డినకడకంటిచూపు నిగిడించి విరించి భవద్వచఃసము
ర్చనమునఁ జాల నీదెసఁ బ్రసన్నుఁడ నైతి వరంబు లెవ్వియై
నను నను వేఁడు మిమ్ము ననినన్ బ్రమదంబున నాతఁ డిట్లనున్. 184

అవధరింపుము నీ విప్పు డవతరించి । నట్టియీవిగ్రహంబు నే నహరహంబు
నెలమిఁ బూజింపఁ గోరెద నిట్లు యొసఁగి । మఱుఁగులే కానతిమ్ము నీతెఱఁగు నాకు.

నావుడు హరి యిట్లను నీ । భావమ్ము నెఱింగి కాదె పద్మాసన యి
ట్లావిర్భవించితిని ది । వ్యావసథముతోన కొలువు మభినుతభంగిన్. 186

ఏనరుఁడు పంచకాలవి । ధానంబున నన్ను శాశ్వతముఁ బూజించున్
వానికి నొసఁగుదు నమృత । స్థాన మనిన నెన్న నేల తక్కినపదముల్. 187

ఈనాళీకభవాండము । పైనావరణములమీఁదఁ బరమవ్యోమ
స్థానంబున నుండుదు నెపు । డే నప్రాకృతశరీరహితవిస్ఫురణన్. 188

దేవతిర్యగ్జనస్థావరాత్మకభువనావలి లీలార్థమై రచింతు
నవి చేతనించుటకై సమస్తమునందు జీవరూపమున వసించియుందుఁ
గర్మంబులను లోనుగాక భూతావలిఁ బ్రసరింపఁ జేయుదు బహువిధములఁ
దదనుగ్రహార్థ మాత్మగతుండనై యుండి జ్ఞానరూపమున విజ్ఞాన మడఁతుఁ

దల్లిగతి పితకార్థినై తనరి తిలలఁ । దైలమునుబోలె వ్యాపించి తమ్ముఁగూడి
యున్ననైనను సురలునాయోజ యిట్టి । దని యెఱుంగరు విపులమోహాంధు లగుచు.

దివి నాపేంద్రస్థానము । రవిమండలమును సుధాంబురాశియు నన నే
నివసించుకందువలు మూఁ । డవుటఁ ద్రిధామాఖ్య ముఖ్య మయ్యెను నాకున్. 190

తత్పృథ్వీదేశంబులందును రాజసతామసాత్ములకు దుర్విభావ్యుండనై యుండుదు వెండి
యు లోకానుగ్రహార్థం బొక్కొక్కయెడల నావిర్భవించియు నొక్కొక్కనిభా
వంబునం దావేశించియు నొక్కొక్కతావుల జన్మప్రసంగంబు లంగీకరించియుఁ బ్రతి
కల్పంబున నవతారసహస్రంబులు గైకొందు సత్త్వాయత్తులై మదేకచిత్తులయినయుత్త
ములయెడఁ దద్గుణకర్మాభివృద్ధ్యర్థం బత్యంతరాగాసక్తుండనపోలె సకలంబు నను
సంధింతుఁ బితృపుత్రవాత్సల్యంబులనైనను మిత్రామిత్రంబుల నొదవురాగాపరాగంబు
లనైనఁ బ్రాణిస్తోమంబు నామీఁదఁదలంపు గలిగి యేవిధంబున వర్తించు నావిధంబున
కనురూపంబు లైన రూపంబులు ధరియింతు నవియునుంగాక ద్వీపవర్షతీర్థాయతనంబు
లందుఁ బ్రతిగ్రామగృహంబుఁబ్రతివక్షంబుల దారులోహశిలామయంబు లగునర్చా
భేదంబుల నుల్లసిల్లుదు నట్టియర్చావతారంబులు స్వయంవ్యక్తదివ్యసైద్ధమానుషంబు

లనఁ జతుర్విధంబుల మెఱయు నందు శ్రీరంగ శ్రీముష్ణ శ్రీవేంకటాచల సాలగ్రామ
నైమిశ తోతాద్రి పుష్కర నారాయణాశ్రమంబు లనునీయెనిమిదిస్థలంబులం గలమ
దీయ మూర్తులుస్వయంవ్యక్తంబులు, హస్తిగిరివృషపర్వతచక్రతీర్థాదిప్రశస్తదేశంబులు
భవ ధర్మశతమఖప్రముఖదేవప్రతిష్ఠితంబులైనయవి దివ్యంబులు, భృగుతీర్థమందర క్షేత్ర
చిత్రకూటప్రభృతిపుణ్యస్థలంబులు భృగుమరీచిమతంగజమునిసిద్ధసంస్థాపితంబు లైన
యవి సైద్ధవంబులు, విశిష్టాగమోక్తప్రకృష్టశుభలక్షణలక్షితంబు లయి శుచిద్రవ్యరచి
తంబులయినయవి మనుష్యస్థాపితంబులై యున్నయవి మానుషంబులు వీనిలో స్వయం
వ్యక్తంబులై యున్నయవి వికృతిమయంబులైనను వానియందుఁ బ్రతిష్ఠాకతపోయో
గంబునను బూజాతిశయంబునను బింబాభిరూప్యంబునను బ్రసన్నుండనై సాన్నిధ్యంబు
వహింతు మత్ప్రీభావంబున నీ స్వయంవ్యక్తాదులకుఁ గ్రమంబున ద్వేతౌర్ధ (?) పాద
యోజనమాత్ర క్షేత్రంబు పరమపవిత్రంబునై యతిశయిల్లు. 191

క. శ్రీ మెఱయ నెచట సాలఁ। గ్రామశిలార్చనము గల్గుఁ గల్యాణకరం
బై మహి నచ్చోటికి మూఁ। డామడ పుణ్యప్రదేశమై విలసిల్లున్. 192

గీ. తమ్ముఁ గలుగుగృహాళికిఁ దద్గృహంబు। పావనము విను పురిపల్లె పదియు రెండు
నొక్కచోటన మద్విమానము లుండెనేని। సాటి యచటు సాలగ్రామ శైలమునకు. 193

క. ఇల నెచ్చోటు మదర్చన। విలసితపూజోత్సవాదివిరహిత మగునా
నెలవు వెలివాడఁబోలెన్। దలఁపఁ గనుఁగొనఁగ ననుచితము సుజనులకున్. 194

మ ఇపు డేఁజెప్పినయీస్వయంభువులయం దెల్లన్ గడు న్మేటియై
క్షపితాశేషదురంతదోషచయమై కల్పాంతరస్థాయియై
యపవర్గప్రదయోజనద్వయయుతంబై భవ్యమై దివ్యమై
విపులశ్రీకరరంగధామ మమరున్ వేదాంతవిఖ్యాతమై 195

మ. నరులైనన్ సురలైన దైత్యవరులైనన్ సన్నుతద్వాదశా
క్షరిమంత్రైకపరాయణత్వమున నన్ సద్భక్తి సేవించినన్
బరమైశ్వర్యసమగ్రభోగవితతిన్ బ్రాపించి సర్వోత్తర
స్థిరవైకుంఠపదంబుఁ జెందుదురు ప్రీతిన్ గర్మనిర్ముక్తులై. 196

క. పరమ మిది యొకరహస్యఁ। బరవిందజ వినుము మత్పరాయణు లెందున్
దురితములు పెక్కొనర్చియు। నరుగరు పటుఘోరనారకాధోగతులన్ 197

క. గోవధ మాదిగఁ గలనా । నావిధపాతకములను దినము మద్భక్తుల్
గావింపుచుండురేనియు । నీవలఁ దద్దోషచయము నే హరియింతున్, 198

గీ. తుది మదీయభక్తివదలనిజను లనా । చారులైన హీనజన్ములైన
వారి నితరబుద్ధి వారక నిందించు । వార లట నికృష్టవర్ణసములు 199

మ. ధరఁ బెంపొందినమత్ప్రపన్నుల మదుక్తంబైనశాస్త్రంబు మ
త్పరమార్థం బగుమంత్రరత్నమును మత్ప్రాణప్రతీకాశమై
నిరపాయం బగురంగధామమును దుర్నీతిన్ విచారించి యె
వ్వరు దూషించుచునుందు రాఖలులు జిహ్వాచ్ఛేద్యు లుద్యద్గతిన్. 200

క. మఱచియు శ్రీరంగంబున । నెఱుఁగనియజ్ఞానమూఢు లెవ్వరు గల రా
మొఱకుల కిడునశనాదులఁ । దతిఁగొని శునకమున కొసఁగఁ దగు ననిశంబున్. 201

క. వారక సకలజనంబులు । శ్రీరంగంబనుచు సంస్మరింపుదురేనిన్
నారకనాకము లనియెడు । నారెంటను ఖిలము గావె యరవిందభవా. 202

గీ. మర్త్యలోకంబునం బ్రా నంబరమునందు । నెప్పు డెచ్చోట శ్రీరంగ మొప్పియుండు
నప్పుడాదిక్కునకు భక్తి నభిముఖంబు । గాఁగ నిలిచి నమస్క్రియాకారి వగుము.

వ. అని యానతిచ్చి యాశ్రితనిస్తారకుం డూరకుండెఁ దచ్ఛాసనంబున వారిజాసనుండును, నిశ్శ్రేయసనిదానం బగునద్దివ్యవిమానంబు గొని సత్యలోకసీమాంతంబున విరజానది ప్రాంతంబున విశ్వకర్మనిర్దేశంబునఁ బ్రతిష్ఠాపించి నిరంతరానురక్తదివ్యోపచారవిరాజిత పూజావిధానంబున నద్దేవుని నారాధించుచు, నారాయణనక్షత్రంబునం బగుమహష్టంబున బ్రహ్మర్షిసహాయుండై మహోత్సవం బొనర్చి యవభృథానంతరంబున నింద్రాదిబృందారకబృందపరివృతుండై, వందారుమందారం బగు నానందకపాణిసందర్శనంబు గావించి, యావేళ నుదారస్వాంతుం డగువివస్వంతునకుఁ బాంచరాత్రంబు సమంత్రంబుగా నుపదేశించె నతం డౌరసుం డనువైవస్వతమనువున కొసఁగె, నాఘనుండు తనతనయుం డగునిక్ష్వాకున కెఱింగించె నాభూభుజుండు చతుర్భుజునిఁ దపోవిశేషంబున మెచ్చించి కమలభవభువనసీమామందిరం బైనరంగమందిరంబు గొనివచ్చె నివ్విధంబున నిజాన్వయపరంపరాప్రాప్తం బైనయాదివ్యధామంబు రామభద్రుండు గుణసముద్రుం డగువిభీషణున కిచ్చె, నతనిచేత నది కావేరీతీరంబున నునుపంబడియె నని పారాశర్యుండు నాగదంతమునివరున కెఱిఁగించిన తెఱంగు. 204

శా. బంధుప్రాంగణకల్పపాదప ధనుఃపాండిత్యకౌంతేయ ద
ర్పాంధారాతివసుంధరారమణదుష్టామాత్యనీతిక్రియా
సంధానప్రబలాంధకారపటలీసప్తాశ్వ శశ్వన్నభ
స్సింధుక్షీరపటీరనిర్మలయశః శ్రీవాసితాశాంతరా. 205

క. పన్నగశయనవరప్రతి । పన్నగజప్రకరతురగబహుధనమణిసం
పన్న గతకలుష సుజనవి । పన్నగసుత్రామ సుజనపావననామా. 206

మాలిని. నమదవనవిలోలా సర్వశృంగారజాలా
ప్రమదకరవిలాసా భాగ్యలక్ష్మీనివాసా
శమదమయుతభవ్యా చారువిద్వన్నిషేవ్యా
సమదరిపువిరామా చాగయామాత్యరామా. 207

గద్యము. ఇది శ్రీమచ్ఛ్రీమదాంబావరప్రసాదలబ్ధసిద్ధసారస్వతవిలాసగౌరవ గౌర
నామాత్యపుత్ర సుధీవిధేయ భైరవనామధేయప్రణీతం బైన శ్రీరంగ
మహాత్త్వం బను పురాణకథయందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీరంగమహత్త్వము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

క. శ్రీపతికల్యాణగుణా । లాపసమున్నిద్ర భద్రలక్షణవిలస
ద్రూప శశివిశదకీర్తి । వ్యాపితదిక్సీమ చాగయప్రభురామా. **208**

వ. అవధరింపు మఖిలకథాకథనచాతురీజనితజనరోమహర్షణుం డగువ్యాసశిష్యనంద
నుండు దివ్యబోధను లగుశౌనకాదితపోధనులకుఁ జెప్పినట్లు శ్రీరంగావతారప్రసంగంబు
తెల్లంబుగా విని యుల్లం బనురాగిల్ల నాగదంతమునివర్యుండు పారాశర్యుతో మహా
త్మా సత్యలోకంబున లోకపితామహునకు నిలువే ల్పగుభుజంగతల్పుం డేకారణంబున
నిక్ష్వాకుచేత నానీతుం డయ్యెఁ దద్వృత్తాంతం బంతయు సవిస్తరంబుగా నెఱిం
గింపు మనిన నాసంయమీంద్రుం డతని కిట్లనియె. **209**

శా. వైకుంఠాంఘ్రిసమర్చనాకలనహేవాకుండు లోకోత్తర
శ్లోకుం డార్తజనావనోదితదయాలోకుండు ప్రత్యర్థిలుం
ఠాకుం డర్థిహితార్థదానగుణాగణ్యశ్రీకుఁ డేపార ని
క్ష్వాకుం డర్కకులామృతాంబునిధిరాకాచంద్రికాలోకుఁడై. **210**

వ. ఆరాజశేఖరుం డాత్మగతంబున. **211**

శా. దైవవ్యాకలితాత్ములై విషయచింతామగ్నులై రోషమో
హావేశావిలచిత్తులై భవదవిద్యామత్తులై దుర్భవ
వ్యావృత్తిన్ బ్రసరించుమానవులభావం బింద్రియార్థంబులం
దా వైరాగ్యము పొంది మోక్షపదవీధర్మం బపేక్షించునే **212**

వ. మున్ను మత్పితృపితామహు లైనవైవస్వతవివస్వంతు లమితానుభావు లగుటం గమల
భవలోకంబున కరిగి యురగగణార్చితుండై యురగరాజపర్యంకంబున వెలుంగురంగ
మందిరసందర్శనంబు గావించి నిరర్గళభోగాపవర్గంబులం జెంది రందు మార్గంబు నాకు
దుర్గమంబై యున్న దనిన నస్మత్పుత్రపౌత్రాదుల నెన్న నేల యిది గావున నానిమి

త్తంబునఁ బ్రాణిజాలం బెత్తెఱంగున ముక్తి వడయు నా తెఱంగు పొందుపడునంతకు
నసురాంతకు భజియింతు నని చింతించి యనంతతపోనిష్ఠుం డగువశిష్ఠునకంతఁ దద్వృ
త్తాంతంబంతయుఁ నెఱింగించిన నమ్మునిసత్తముం డానృపోత్తమున కిట్లనియె. 213

క. ఈతలఁపు మేలు జనవర । నీతపమున సంభవించు నిజ మెంతయుఁ బ్ర
ఖ్యాతపురాతనమునితతి । చేతన్ మును వింటి వినుము చెప్పెద నీకున్. 214

చ. జగదుపకారబుద్ధి నరిశాసన నీవు తపం బొనర్పఁ బ
న్నగపతిశాయి దివ్యభవనం బజుఁ డప్పుడు తాను దెచ్చి నీ
కగణితభక్తి నిచ్చు నదియాదిగ నీపురి నుండు ధర్మపా
రగు లగుయుష్మదన్వయధరావరులెల్ల భజింపఁ బెంపునన్. 215

క. అటుకొంతకాల మరుగఁగఁ । బటువిక్రమశాలి రామభద్రుఁడు గుణలం
పటుఁ డగువిభీషణున కా । దఁట నొసఁగిననిజపురమున కదిగొని చనుచున్. 216

గీ. నడుమఁ గావేరికడ దృగానందమైన । యిందుపుష్కరిణీతటి నిడి కదల్ప
నలవి గా కేఁగఁ గల్పాంత మంచు నుండి । బ్రహ్మలోకంబునకుఁ బోవు పార్థివేంద్ర.

క. ప్రతికల్పము నీగతి నా । గతుఁ డగు దివినుండి భువికిఁ గమలోదరుఁ డా
శతధృతిదినములు దఱిగిన । నతులితనిజదివ్యపదమునందు వసింతున్. 218

క. కావేరీతీరస్థిత । లై వెలసినదాక్షిణాత్యు లం దనిశము ల
క్ష్మీవరుఁడు రంగశయనుఁడు । దా వదలఁడు కరుణ వారితప మెట్టిదియో. 219

క. ధారుణిఁ గల నానావిధ । దారుణదురితము లొనర్చు తామసులైనన్
శ్రీరంగదివ్యదేశము । జేరఁగఁ గలిగినను ముక్తిఁ జెందుదు రధిపా. 220

క. క్రిమికీటవిహగమృగతిమి । కమఠాదిఖగోరగములు గనుతమతిర్య
క్త్వము దొఱఁగి శాశ్వతస్థితి । యమితశ్రీరంగమందు నావాసమునన్. 221

క. హరికృపగలఘనులకుఁ గడు । నిర వగు నా నెలవు నిలువ నితరులకెల్లన్
బురహరజలజభవాధిక । సురకృతవిఘ్నముల నచటఁ జొరరా దెపుడున్. 222

మ. వనజాతప్రియవంశభూషణలసద్వర్ణాశ్రమాచారవ
ర్ధనులై ధీధనులై ముకుందపదసక్తస్వాంతులై శాంతులై
ఘనులై సజ్జనులైనసాత్త్వికులు రంగక్షేత్రమం దెన్నఁ డెం
దును గ్రందై చరియింతు రప్పు డడఁగున్ దుర్వారవిఘ్నావళుల్. 223

వ. అనిగావున. 224

ఉ. దక్షుఁడవై జగజ్జనహితంబుగ నిప్పుడుఁ బూని శ్రీమద
ష్టాక్షరమంత్రచింతనపరాయణచిత్తుఁడవై భజింపు మ
ధ్యక్షుఁ బయఃపయోధితనయాభినయాలసచారుచంచల
దీక్షణచంద్రికారుచుల వేడుకఁ జొక్కుచకోరవల్లభున్. 225

వ. అని నిజకులగురుం డగువసిష్ఠమునివరుం డుపదేశించినహర్షించి యతని కభివందనం బొనర్చి వీడ్కొని యమ్మహీకాంతుండు సకాంతుండై కాంతారంబున కరిగి యచట నిర్ద్వంద్వుండును వశిష్ఠాశ్రమసమీపంబునఁ దనదేవి పరిచర్య లొనర్ప నిష్పరిగ్రహుండును, నిశ్చలుండునునై తపంబొనర్చునంత. 226

ఉ. తాఘన మయ్యె నెల్లెడ నిదాఘము దూరనిరస్తచైత్రిక
శ్లాఘము మార్గగాభిమతచండమయూఖనిరోధవిస్ఫుర
న్మేఘము తోయదానపరిమృష్టమహోఘము శుష్యదంబుమా
ర్గౌఘము సర్వజంతువపురుద్గతభూరినిదాఘ ముర్విఁగన్. 227

సీ. అతిమరుద్ధూతశాఖాన్యోన్యసంఘట్టనోద్ధాగ్నిదగ్ధదావోత్కరంబు
చండభానుప్రభాసహసముజ్జృంభణాటోపప్రభిన్నగండోపలంబు
మృగతృష్ణికాసమున్మిషదంబుధిస్ఫురదవిరతోదన్యనానాధ్వగంబు
తప్తతోయాశయాంతర్లుఠత్సాఠీనకమఠనక్రగ్రాహసఃకుదయంబు
కోటపకోటరసంలీనవిహగకులము। నగలతాకుంజవిభ్రాంతమృగచయంబు
శాదనిర్మగ్నభూదారసైరిభంబు। నగుచు మించె నిదాఘసమాగమంబు. 228

క. ప్రాణికిఁ దను వొసఁగు జగ। త్త్రాణపయఃపాదపములు పటుఘర్మపరి
క్షీణములై కోరె జగ। త్ప్రాణపయఃపాదపాంతరంబులఁ దమకున్. 229

క. మునికన్యార్పితజలములఁ। దను పగుతమపాదులందుఁ దరువులనీడల్
గనుపట్టి నిలిచె దినకర। ఘనతరపరితాపభీతిఁ గదలనికరణిన్. 230

ఉ. అట్టి యనేహముం గడపె నానృపకేసరి నాల్గుదిక్కులన్
బిట్టుమిడుంగురుల్ చెదర భీకరవహ్నులు మండుచుండఁగా
నెట్టనమధ్యభాగమున నిల్చి పదాగ్రము నేల నూఁది మా
ర్తాండునిమాపు లుగ్రకరబింబముపై నిడి యూర్ధ్వబాహుఁడై 231

వ. తదనంతరంబ. 232

మ. జలదాటోపవిశాల మింద్రధనురంచద్వారణీకూల ము
త్కాలికాలంబకదంబసాలవనమధ్యస్ఫారసద్వ్యావళీ
కలనావాల ముదారకేతకపరాగవ్యాళి మూర్వీధర
స్థలనృత్యన్మదకేకిజాల మగునగ్నాకాల మొప్పెం గడున్. 233

వ. వెండియు 234

సీ. శుంభదంభోధరస్తోమభీమారంభగంభీరగర్జావిజృంభణంబు
దృగసహ్యచటులదీధితిమత్సముద్దామసంకులజీమూతసంకరంబు
జంఝామరుద్ధతస్ఫారధారాసారనీరంధ్రితమధరణీనభంబు
రోధోనిరోధకాగాధపాథఃపూరవాహినీవర్ధితవార్ధిజలము
కర్దమస్థలచంక్రమక్రమసగర్వ। దర్దురోత్తరవికటపృథగ్విధప్ర
భూతనిర్ఘోషబధిరితాశాతటంబు। నగుచు మించె నభోనభస్యాంతరంబు 235

శా. ధారాళాంబుదబృందనిర్భరనిరోధవ్యాప్తి నాశాంతముల్
భూరిధ్వాంతమయంబులైన జను లేప్రొద్దున్ రవిం గానమిం
దా రూహించుచు నుందు రాఁకొనుట మధ్యాహ్నంబు నుద్దామని
ద్రారంభంబున రాత్రిటం బగట బోధావాప్తిఁ బ్రత్యూషమున్. 236

ఉ. ఆసమయంబునన్ విరహితావగణం బగుచోటఁ బ్రౌషప
దాసనబద్ధవిస్ఫురితుఁడై బహులాశనిజాతపాతసం
త్రాసములేక భూరిజలధారల నెప్పుడు దొప్పఁదోఁగుచున్
జేసెఁ దపంబు రాజకులశేఖరుఁ డక్షయధైర్యశాలియై 237

ఉ. అంత నిరంతరంబును దురంతసమున్నతిమంత మయ్యె హే
మంత ముదారవిస్ఫురితమంజులమౌక్తికజాలఝల్లరీ
కాంతిలసత్తుషారకణికాపరిగుంభితభిల్లభీరుసీ
మంతము దుర్గమక్రమవివర్ధితపద్మవనాంత మెంతయున్. 238

వ. మఱియును. 239

సీ. ప్రత్యూషజృంభితప్రాలేయదుర్లక్ష్యమాణపద్మభవాండమండలంబు
సంకులద్వ్యాసరసమయమందిరభవద్యోతఖద్యోతభానూత్కరంబు

వితతనిశీథినీ వేళాసహాస్ఫీతశీతరుగ్బింబవిజృంభణంబు
శీతాంశుదుర్దినవ్రాతసంచితకరీషాగ్నిధూమావృతాశాంతరంబు
నగుచు నంతంత కెగసె నీహారధరణి । ధరసముద్ధూతనిబిడశీతలసమీర
ణాభిసంపాతజాతమాయాతిభీత । జంతుసంతాన మగుచు హేమంత మంత. 240

గీ. హిమముచే నంబరంబెల్ల నిముఱుగొనఁగ । నుష్ణకరుఁడును గరము లొయ్యొయ్య సాఁచి
తాను ననలాంశ ధరియింపఁ బూనె నఁగ । నెంత యనవచ్చు నింక హేమంతమహిమ.

శా. ఆహేమంతదినంబులన్ ధరణిపాలాగ్రేసరుం డద్భుతో
త్సాహాటోపమునం గళద్వయసపాథఃపూగమధ్యస్థుఁడై
యాహారంబు జలంబ గా నచలదేహస్వాంతుఁడై నిర్జర
వ్యూహంబుల్ వెఱఁగందఁ గా మెఱసె నత్యుగ్రప్రకారంబునన్. 242

వ. అంత. 243

ఉ. సంతతపుష్పసౌరభసుజాతిదిగంతము పాంథమర్మభి
త్కుంత ముదాత్తమత్తపికఘోషితమన్మథరాజ్యవైభవో
దంతము జంతుజాతసుఖదస్థితిమంతము దూరధూతహే
మంతము సంతతార్తిగసముగ్రతఁ జూపె వసంత మంతటన్. 244

వ. మఱియును. 245

సీ. కలకంఠమధురవాగ్వైఖరీకారణమహితసారస్వతమంత్రవిద్య
నానావనీజాతనవయౌవనప్రదాంచితరసాయనయోగసిద్ధఘుటిక
కుసుమసాయకనిరంకుశరాజ్యసప్తాంగసన్నాహవైభవాస్థానసీమ
మందమందాగతమలయానిలాంకురవ్యాపారసులభఘంటాపథంబు
చేతనద్వంద్వసౌఖ్యసంజీవకరణి । విరహిదశమదనావేశవిషమవేళ
శిశిరమదకుంభిసంరంభసింహమూర్తి । లీల నేతెంచె మధుమాసకాల మంత. 246

గీ. పసిమిఁ బాసి ముదిరి పస రింకి పరుసనై । పఱపు మిగిలి తుదలు పగిలి తలఁకి
పండి తొడిమె లెడల నెండుచుఁ గారాకు । డుల్లెఁ దరుల రవము పెల్లు గాఁగ

క. కారాకు రాల లేఁజిగు । లీరిక లెడనడఁగి శాఖ లేకవిధంబై
పేరెలుకపడక యుండెను । భూరుహములు కొన్ని దివసములు వనవీధిన్. 248

వ. తదనంతరంబ. 249

సీ. గుమురులై నయము దూసూని మోసు లెడరి లేఁజిగురాకు వెట్టి కెంజిగి దలిర్చి
జొంపముల్ గొని జగజంపుగాఁ బొదలి క్రొన్ననలొత్తి మొగ్గలఁ దనరి నిగ్గు
దులకించి మొగడలు ద్రోచి లోరేకులు బిగిసి తుద ల్విచ్చి నిగిడి వచ్చు
పూవుగుత్తుల మించి పూఁపల నిండారి పిందలై యొగరెక్కి పెరిగి పులుసు
మిగిలి కరిగట్టి కలఁగి దోరగిలఁబాటి। యారఁబండినఫలముల నమరుగెలల
వ్రేఁకదనమునఁ గొమ్మలు విఱ్ఱవీఁగి। పరగెఁ దరువులు కన్నులపండు వగుచు. 250

చ. గునియుచు గుజ్జమావిసెలఁగొమ్మల నిమ్మల వ్రాలి సోఁగలేఁ
గొనలు దెమల్చి కెంజిగురుగుంపులు లంపులు మేసి క్రొవ్వి వీఁ
కను సెగరెక్కి డగ్గుపడుకుత్తుకలం గొదలేనినూతన
స్వనములు పంచమశ్రుతుల జట్టికొనం జెరలించెఁ గోవెలల్. 251

చ. మెకములక్రొత్తనెత్తురుల మించునునుంబులిగోరుబాగు సొం
పుకుఁ బసఁజూపు వాఁడికొనముక్కునఁ బక్వఫలంబు లొత్తి యం
జక వెసఁ గ్రమ్ముతియ్యనిరసంబులు కుత్తుకబంటిఁ గ్రోలి రా
ట్ఛుకములు పోతరించి రొద చొప్పడ సెల్లెడఁ బల్కెఁ బిల్లుగన్. 252

చ. అరవిరికమ్మఁదమ్మివిరులందుల సెందును సోఁడుముట్ట న
బ్బురముగ నుబ్బు మేలివలపుల్ పసిఁగొంచుఁ జెలంగి మూఁగి లో
గుఱువులువాటి కర్ణికలఁ గొందుల వాచవు లూఁచు తేనె ము
మ్మరముగఁ గ్రోలి యన్నుకొని మానక ఝుమ్మని మ్రోసెఁ దుమ్మెదల్. 253

చ. మిలమిల మంచు మించు చలిమించుల ముద్దులనందమూను కాం
తులఁ దులఁదూఁగుక్రొమ్మొలకతూఁడు గొనం గబళించి త్రుంచి వి
చ్చలవిడి మేసి గబ్బుఁగొని సమ్మదనాదము లొప్పఁజేసి లీ
లల మలసెన్ గొలంకులకెలంకుల రాజమరాళదంపతుల్. 254

సీ. తళుకుసుపాణిముత్యాలమించుల మించి మెలయుచుక్కలమేని మెఱుఁగు దఱిమి
కలికిరాయంచ టెక్కులతేవ గెలుమాడి విరిమల్లెగుత్తులమురువు దెగడి
చదువుతొయ్యలిమేనిచాయ నల్లసమాడి వెలిదమ్మిమొగడల తెలివి గెలిచి
జిగిమీఱులొగరెక్కి సిరులకు నస మిచ్చి పాపరాయనివన్నె కేపుమాపి. 255

తే. పాలమున్నీటితరఁగలపసల నంచి। కొండయల్లునిమైమెఱుఁగు కొంచపఱచి
కప్పుతిలచుట్టుగొండమైఁ గొనలుసాఁగి। వెలఁదివెన్నెల లెల్లెడ వెల్లివిరిసె. 256

ఉ. సారపుఁదేటవెన్నెలరసంబులు మేలిమినల్లగల్వపూఁ
గోరల నించి చందనపుగుబ్బలిపైఁ జనుదెంచు గాడ్పులన్
సారెసుఁ జల్లజేసి మృదుచంచుపుటంబులచేఁ జకోరముల్
కోరిక నిచ్చె మచ్చిగఁ జకోరిక లింపులఁ గోరగింపఁగన్. 257

ఉ. కందపుఁగొండనెత్తములకందువ నేలకితీవయిండ్లలో
గందలిరాకఁ బాన్పుల సుఖించి నితాంతరతిశ్రమంబులన్
జెందినచెంచుగుబ్బెతలచెక్కులఁ జిమ్ముజవాదివాసనల్
విందులు సేయుచున్ మెలఁగె వేమఱుఁ గోమలగంధవాహముల్. 258

వ. అట్టివసంతసమయంబున నవ్వనంబున దపోనిరతిశయంబున వర్తించు నమ్మార్తాండకుల మండనుతేజోనుభావంబు భావంబులు గలంప నిలింపు లాత్మపదభ్రంశనాశంక నం దఱు పురందరుపాలికిం జని యత్తెఱం గెఱింగించినఁ గించితానతముఖుండై శతమఖుం డంతరంబున తద్వ్రతభంగంబు సేయ నుపాయంబు విచారించి పంచశరసంచలితజగద్ధ రతావైభవుం డగుమనోభవుం దలంచినతత్క్షణంబ. 259

సీ. కప్పారునెఱివెండ్రుకలకొప్పు కొప్పుగాఁ బారిజాతంపుఁబూబంతి మెఱయ
రతిపదాలక్తకాంకిత మైననొసలిపై నిలువుఁగస్తురిబొట్టు చెలువుమిగుల
కేయూరముద్రలు గీల్కొన్న గళమున మౌక్తికంబులకంఠమాల యమరఁ
జెదరుగంధపుఁబూఁత జెన్నొందునురమునఁ బద్మరాగం లపదక మొలయ 260

తే. సరససంభోగశృంగారసహజమహిమ । లలితయౌవనలావణ్యలక్ష్మిఁ బెనుప
ననుపమానజగన్మోహనైకమూర్తి । దర్పకుఁడు వచ్చె నింద్రునాస్థానమునకు. 261

క. వలరాజురూపరేఖా । విలసనములు దనివిసనక వీక్షించెడిచో
నిలువెల్లఁ గన్నులగుటకు । ఫలమెల్లను గలిగె నమరపరిపాలునకున్. 262

ఉ. అప్పుడు పుష్పబాణురుచిరాకృతి దప్పక చూచి చిత్తముల్
ద్రిప్పఁగ లేక కోర్కితతితీపులఁ బ్రేమ లెలర్ప మానముల్
దప్పి చలించి ఘర్మసలిలం బెసఁగన్ బులకించి నివ్వెఱల్
గప్పి విచిత్రరూపములకై వడి నిల్చి రమర్త్యభామినుల్. 263

వ. ఇట్లు వచ్చినభావసంభవు బహువిధంబుల సంభావించి జంభారి నిజకార్యారంభం బెఱింగించి ముట్టియు నారమాకుమారున కిట్లనియె. 264

చ. అమరులదివ్యబాణనిచయంబులవెల్లఁ దృణీకరించి ద
ర్పమునఁ జరించుపోటరులు భామలకోమలహాసదృగ్విలా
సముల ధృతుల్ గలంగి వివశత్వము నొందుట విశ్వలోకదు
ర్దమ భవదీయకోరకశరంబులబల్మి గదా మనోభవా. 265

ఉ. ఏకమనస్కులై తగుల మెందును లేక విరక్తధర్మశి
క్షాకరులైనవారి నొకసందున డెందముఁ జూచి చించి బ
ల్కాఁకలు సేయు నీకు మహిళాసహచారదృఢావివేకు ని
క్ష్వాకుఁ బరాభవించు టనఁగా సరకా నరకాంతకాత్మజా. 266

వ. అని యగ్గించి తత్కాలసముచితసత్కారంబుల నతనిఁ బ్రీతునిఁ గావించి వీడ్కొలిపి తత్కార్యసహాయంబుగా సురగణికానికాయంబును బంపిన నయ్యచ్చరలు వియచ్చరేంద్రుపంపునఁ గందర్పునకు ముందఱ నిలచి యమ్మహీపాలుండు తపం బొనర్చువనంబుఁ బ్రవేశించి యందు. 267

సీ. కొమరారుచెంగల్వకొలఁకులకెలఁకులఁ బూఁదేనెఁ దనివొందుపొదలమొదలఁ
బొరలెత్తుకర్పూరతరువులమఱువుల మదికింపుగలయేటిమడలకడల
విలసిల్లుశశికాంతవేదులవీథులఁ గేలి కిమ్మగుమేటిగిరులతరుల
నింపుగాఁ బండినయీడలనీడలఁ జెలువైనసురపొన్నచెట్లపట్ల 268

తే. నాకు దీవలక్రేవల నతిశయించు। పోకమ్రాఁకులజోకల వీఁక నెగడు
ఘనపరాగంబు రాగంబుఁ బెనుప నెసఁగు। మొగలివనముల మనముల ముద మెలర్ప.

క. మెలఁగుచు మధురసములజడి। కలఁగుచు లీలాభినయసముచితగతులన్
వెలఁగుచు నవసరసోక్తులఁ। జెలఁగుచు నృపుఁ జేరి వేల్పుచేడియ లచటన్. 270

సీ. పాణిపల్లవమృదుస్పర్శఁ జూతంబుల సుకరాంఘ్రిహతుల నశోకములను
గలభాషణంబులఁ గర్ణికారంబుల వదనాసవంబుల వకుళములను
బరిరంభణంబులఁ గురువకప్రతతుల దృగ్విలాసంబులఁ దిలకములను
దరహాసకాంతిసంతతి సురపొన్నల సమదరాగంబులఁ జంపకముల 271

తే. నసమసమగీతలహరిఁ బ్రియాళములను। జారుముఖగంధముల సింధువారములను
బ్రౌఢనఖరాంకురక్రీడఁ బాటలముల। నాదరంబార నందందఁ బ్రోదిచేసి. 272

సీ. అతివ చందనతిలకాంచితం బీవనం బిది యేల నీమోము నిట్లు కాదె
పల్లవోల్లాసిని పడఁతి యీతరుశాఖ నీజాడ లదియును నేఁబోలు
లలితాంగి మాధవీలతిక పుష్పిణిమ్యైన నంటఁగారాదు నీవందుఁ జనకు
వనజాక్షి కాంచనావలి కాసవేసెను జగమంతయును దద్వశంబ కాదె. 273

తే. మెలసి లోకోత్తరంబైన సమీరణంబు దక్షిణం బౌట యెఱుఁగవా తరుణి యిపుడు
బాల నీసొమ్ము రాజీవజాల మెల్లఁ । దలఁప మాకేల కైవ త్రతతికిఁ గాక. 274

క. ధవళేక్షణ లీలార్థం । బవతంసము గాఁగఁ గువలయముఁ దాల్చెఁ జెలీ
చెవి నమర సత్యవతిగా । భువి నీకఁ దలఁమోపు మ్మాసెఁబో ఫణిపతికిన్. 275

వ. అని యివ్విధంబున నిచ్ఛారూపచతుర సల్లాపంబులఁ బ్రమోదంబునొంది వినోదించుచు.

క. ఓసరసిజాక్షి యిది గడు । నోసర మని యేల దవ్వుల నోసరిలెదు నీ
కేసరములు వలసిన నీ । కేసరములు గూర్పు లలితకేసరములుగాన్. 277

చ. తలఁపులు నిక్క నిక్కుపుముదమ్ములఁ దమ్ముల సంచలించున
య్యలులకు లోఁగి లోఁగినుకనందెద నందెద వేల చంపు కా
వలి వలినున్న మొగ్గలనివారణ వారణయాన కోయు మిం
పలరఁగ దానఁ దేఁటి రస మానదు మానదు లేఁతపూవులన్. 278

క. ఎలమావుల వలరాయని । యలమావుల శుకపికంబు లాఁగిన వేల్పుం
బొలమావులవిరహార్తుల । దలమాం వులుకక * చరింపఁ దరుణీ యిచటన్. 279

సీ. ఏపారువనలక్ష్మి యిమ్ములు దమ్ములు తుహినాంశునెనరుకందువలు దోవలు
భ్రమరనాయకు తేలుపల్లెలు మల్లెలు కందర్పుసిరులు చెంగల్వవిరులు
నెసఁగుపూమొగ్గల యెల్లలు మొల్లలు వలపుసంపదలు చేవంతిపొదలు
తోలునెయ్యములకుఁ బోదులు విరవాదులు నవవిహారదములు నారదములు. 280

తే. వేడుకల కామెతలు కురువిందలతలు । రసిక జనముల మెచ్చులరచ్చ పచ్చ
యనుచుఁ గుసుమాపచయకేలి కంతకంత । కంతరంగముల నగుతూహల మెలర్ప. 281

సీ. పదములకెంజాయఁ బఱచినిల్చినచోటఁ జిగురాకు పఱచిన చెలువు నెఱపఁ
దీగకైవడిఁ గౌను సాఁగనిక్కిన నీవి వెడజాఱ నతనాభిబెడఁగు దెలుపఁ

* తలమా + ఉలుకక - ఈ సంధి లాక్షణికమతవిరుద్ధము.

బరువంపువిరులపైఁ బచరించు మాఁద్కులు మెలమెల్లనన్నులై తెలుపుచూపఁ
గేలు సాఁచిన నివ్వగిలుకతుకాంతులు జిగిచన్నుఁగ్రేవల జీరువాఱ 282

తే. మలఁగి జఘనంబు వెనుకకు మాఁగ నిగిడి । వ్రేళ్లపై ముద్రికలమించు వెల్లికొనఁగ
వాఁడివాలాయుకొనగోళ్ల వలను మెఱసి । కోర్కులెచరింపఁ జూవులు గోసె నోర్తు. 283

సీ. చెమటచిత్తడి చాలఁ జెలువొందునొసలిపైఁ గుఱుచక్రొన్నెఱులు గ్రాలు నెఱపఁ
వెడఁదకన్నుల కెల్లు బెడయు చూపులు వాలుఝళిపించుగతి దళతళనఁ బొలయఁ
గదలు బింకపుఁజన్నుఁగవ నిండుపఱపున నిఱుపేదకౌఁదీఁగ తరలఁబాఱ
ధట్టించి తుదవ్రేళ్లఁ దట్టుచో వెస నుం. గురములకాంతులు బిత్తరములఁ దాఁటఁ 284

తే. గతులోఁచులు నెఱయ్య గంకణము లొరయఁ
దెరలి మొలనూలు మొలఁగ నందియలు సెలఁగ
సంతసము బెంప నూర్పులు సందడింపఁ
బ్రోఢ యొక్కతె కందుకక్రీడ సలిపె. 285

క. కరతలరుచి నరుణంబై । ధరఁ దననఖకాంతిచే సితంబై దృష్టి
స్ఫురణ యిడ నసితతరమై । కరమొప్పెను బంతిమూఁటిగతి నొక్కటియుౝ. 286

సీ. సరిలేనిబంగారుజలపోసనము వీణె మెఱుఁగుఁడాచనుగుబ్బమీఁద నిల్పి
తులలేని వజ్రకాంతుల పెల్లు వెదచల్లఁ గొనగోళ్లతంత్రులు గూడ మీఁటి
నిగ్గులు దులకించునిడువాలుఁగన్నులు తళుకు సారెలమీఁద దడఁబడంగ
గంకణంబులు ఘులుఘుల్లున బహుతాళగతులు వాయించుసంగతులు నెఱపఁ 287

తే. గ్రమముతో మంద్రమధ్యతారకలశుద్ధ । మిశ్రసాళగములరాణ మీఱ రాగ
వితతిఁ దగు మిత్రములు మేళవించి పాడెఁ । దెఱవ యొక్కతె సంగీతదేవి యనఁగ.

క. నిరుపమవీణావాద్య । త్వర నితరవచంబు గదలెఁ దరుణీమంచాం
తరితోన్నతవామపయో । ధరసందర్శనము లేమిఁ దా వడఁకుగతిౝ. 289

వ. మఱియును. 290

సీ. క్రీడామయూరంబు నాడించెఁ గంకణక్వణచారుకరతాళగతుల నొకతె
కామతంత్రరహస్యగర్భోక్తు లొఱపుగాఁ గలికిరాచిలుకకుఁ గఱపె నొకతె
ముఱియుచు నటియించుముద్దురాయంచకు నెఱిమందయానంబు నేర్పె నొకతె
మహనీయయౌవనోన్మాదంబు పెంపున దీగయుయ్యాల వేడ్కఁ దూఁగె నొకతె 291

తే. ధవళశశికాంత వేదికాంతరమునందుఁ । జెలులతోఁ గూడి వలరాజుఁ గొలిచె నొకతె
లలితసహకారమాధవీలతల కెలమిఁ । బరిణయోత్సవలీలలు నెఱపె నొకతె. 292

వ. ఇట్లు బృందారకసుందరీబృందంబు బహుప్రకారంబుల మదనవికారకారణంబు లగులీలా
విలోలసంధిభావంబులు పచరించియుఁ గేళివిహారంబుల సంచరించియు ససమశృంగా
రభంగివిశేషంబుల మెఱయు నారాజతపోధనుచిత్తంబుఁ జిత్తజాయత్తంబు చేయం
జాలక. 293

ఉ. మేనక విన్ననై నిలిచె మెల్లన మోమరవాంచె రంభ లో
నూనినవింత నివ్వెఱఁగు నొందెఁ దిలోత్తమ గర్వహీనయై,
దీనత నొందె నూర్వశి మదిం జలియించె ఘృతాచి యన్యకాం,
తానిచయంబులెల్ల దవుదవ్వుల నుండె భయంబు పెంపునన్. 294

వ. అట్టియెడ ముక్కంటిమగతనంబు నగంబుగాఁ బెనంగిననెఱజోదు ప్రమోదంబునఁ బ్ర
యాణసమయసముచితసన్నాహసంరంభవిజృంభితుండై పొండుమల్లెలపొమిడికంబును
గొజ్జంగివజ్రాంగియుఁ బొన్నగుబ్బెలరాగివల్లులును మెఱయ హరినీలజాలంబులడాలు
నేలునలుపునం బోలుపుమిగులుకోదమతుమ్మెదగొనయం బెక్కించి మించుగాఁ దొడి
గిన యించువిల్లునం బెల్లునిగిడి పల్లవులయుల్లంబులఁ గాఁడిపాఱుకోరచూపులు గలకళా
వతులకలికికనుఁజిలుకడలధగధగలం బోలయు మెఱుఁగులు గుఱిగొన బసనిపసుమర
సముం గొలికి పులుఁగడిగి గఱులు దీర్చి వంకలొత్తిన క్రొత్తలై యున్న మదనమోహన
వశీకరణసంతాపనాభిధానంబుల నొప్పారుసహకారసారసాశోకశిరీషకోరకప్రదరం
బులు నిలచి సవరించినకవదొనలు ధరియించి కట్టాయితంబై విరిదమ్మిబండికండ్లును బిస
కాండపుటిరుసులును బొగడమొగడలచీలలును దొగలనొగలును మొగలిరేకులపలు
కయుఁ గలువకాఁడియుఁ గురువేరువాగంబులును సంతరించి వసంతసారథి తిన్ననై
యున్నక్రొన్ననమునికోలఁ గదల్చి యదల్చినం గొరలి చెరలి కొట్టుచు మిన్నులపై
బాఱుచిలుకవారువంబుల రయంబున దళతళం బొలయుదిక్కులఁ బిక్కటిల్ల వెన్నెల
వెదచల్లువెల్లియుఁ గలిగి తనరుతనరథంబు రతిసమేతంబుగా నెక్కి మధుమధురసపా
నసంభ్రమద్భ్రమద్భ్రమరఝుంకారకాహళారావంబులు చెలంగ నుభయపార్శ్వం
బులఁ గదలివచ్చుకలకంఠవీరభటపటలంబుల నంతకంతకు సంతసం బొలయ సేనా
ముఖంబునం గలయఁ బొలయుమలయానిలయంబుచేత నాఘూతంబు లగుతరువ్రాతం
బుల నెసఁగుకుసుమపరాగంబు నభోభాగంబువఁ బర్వి సర్వంబు పదిలంబగునిజప్రతా

పానలస్ఫులింగజాలంబు ననుకరింప నరుంధతీపతియాశ్రమంబు సాత్తెంచి యచ్చట రిచ్చపడియున్న యచ్చరలఁ దెలిపి కలపికొని యామహీపాలుసమీపంబునకుం జను చున్న డమ్మహాత్ముండు. 295

చ. ఎసఁగినబాహ్యసంచరణ మెల్లను మాన్చి మరల్చి యెద్దెసం
దుసికలనీక నెమ్మనముతోఁ బిరిగొల్పినచూపు దేవతా
విసరశిరోవతంస మగువిష్ణునిపై నిడి నిస్సమీరణ
ప్రసరణదేశదీపరుచిరస్థితి నిశ్చలయోగయుక్తుఁడై. 296

ఉ. ఉన్న తెఱంగుఁ జూచి రభసోన్నతి మిన్నదలంగ నార్చుచుఁ
బన్ని శుకాన్యపుష్టఘుఘుప్రకరామరకామినీతతిఁ
మున్నిడి చందనాచలసముద్ధతమందమరుత్సహాయసం
పన్నతఁ బేర్చి యందఱుఁ బ్రాపుగ నిల్చి యదల్చి బల్విడిఁ. 297

మ. సరిగొందామరమొగ్గనారస మలిజ్యావల్లి సంధించి భా
సురమాణిక్యమయోర్మికారుచులు చక్షుష్కోణశోణద్యుతుల్
బెరయం జక్రనిభాకృతిం దనువు శోభిల్లఁ వడిం దీసి ని
ర్భరముష్టిఁ వెస డాసి యేసె మరుఁ డారాజన్యచూడామణిఁ. 298

గీ. అట్లుపుంఖానుపుంఖంబు లగుచు నిగుడు । నతనుబాణపరంపర లానృపాలు
నిచ్చఁ దెరలింపఁజాలక విచ్చిపోయె । జగతిఁ బూవుల కది సహజంబ కాదె. 299

క. తా నసమాస్త్రుం డనియును । మానవపతి మానినీసమన్వితుఁ డనియుఁ
బూని మది దురభిమానము । మానక నటు పెనఁగి మరుఁడు మ్రాన్పడియుండెఁ. 300

వ. అయ్యవసరంబున. 301

గీ. అడఁగె మలయానిలుండు సొంపఱె వసంతు
డలులు విభ్రాంతి నొందెఁ గోయిలలుఁ జెదరె
జెదరి మోములు వాంచె రాచిలుకపిండుఁ
జిన్నఁబోయిరి దివిజరాజీవముఖులు. 302

వ. అంత నిష్ప్రావుభూకాంతుం డంతర్నివృత్తహృషీకవ్యాపారుండై యుదయదరణికిరణ నికరవికసితసరసీరుహదళశోభావిడంబకంబు లగునంబకంబు ల్లలన విచ్చి పురోభాగంబున. 303

మ. కనియెన్ మారు జగద్విమోహనశుభాకారున్ సమారూఢయౌ
వనశృంగారు శుకాలికోకిలపరీవారున్ లలాటావలో
కనభూరివ్రతభంజనస్ఫురదహంకారున్ సముద్ధూతచే
తనసంకల్పఫలావతారు విరహార్తప్రాణిసంహారునిన్. 304

క. కని నిర్వికారగతి న । మ్మనుజవరాగ్రేసరుండు మరునకు మరు
ద్వనితల కతిథిసపర్యా । ఘనసత్కారము లొనర్చి కడువినయమునన్. 305

క. సంతసమె కుసుమశర వ । సంత సముల్లాసమే కుశలమే దివిష
త్కాంతాజనంబ త్రిభువన । సంతాపహరప్రచార సౌఖ్యమె పవనా. 306

చ. అని మధురోక్తు లొప్పఁ దమ కందఱకున్ బ్రియ మాచరించున
మ్మనుజవరేణ్యు ధైర్యగరిమంబునకున్ వెఱఁగంది యొండొరుం
గనుఁగొని సమ్మదంబు మతికంపము విన్నదనంబు లజ్జయున్
బెనఁగొన నంతరంగమునఁ బిమ్మిటి గొంచు రహస్యభాషలన్. 307

క. ఈతగు లీతెగు వీతెలి । వీతాలిమి యీవిరక్తి యెటు గంటిమె యీ
భూతలపతి గలఁగఁడు మన । చేతల వ్రతసిద్ధి యుల్లసిలుఁగా కింకన్. 308

వ. అని యగ్గించి రంతఁ గంతుం డమ్మహీకాంతున కిట్లనియె. 309

ఉ. నీవు తపస్వి వౌదు ధరణీవర యింద్రియముల్ వశంబు నీ
కేవిధి నేనియుం గెలువ నెవ్వరు నోపరు మున్ను జంగమ
స్థావరముల్ మదేకవిజితంబులు నా కగపాటు లేనిభూ
తావలి గల్గె నేని యది యంతయుఁ గ్రోధముచే హతం బగున్. 310

క. వెఱపింప వచ్చి వెఱచిన । తెఱఁగున నను గెలుతు నని మదిం బూని హరుం
డఱిముఱిఁ గ్రోధముచేతన్ । బఱివఱియై తపము విడిచి పాఱఁడె మొదలన్. 311

క. మిక్కుట మగువలపుతమిం । గుక్కుటమై చనిన దేవకుల నాయకునిన్
మక్కువ తగవు దలంపమి । నక్కమలాసనుని నెఱుఁగవా లోకమునన్. 312

శా. కామక్రోధవశంబు విశ్వమును దత్కామంబు క్రోధంబు నా
జ్ఞాముద్రాధరు లబ్జనాభునకు నాసర్వేశు సేవించుటన్
భూమీశోత్తమ నీవు మత్సముఁడవే మున్నీకు లోనైతి మే
లా మాటల్ గయికొందుగాక భువనాలంఘ్యార్థలోకోన్నతుల్. 313

వ. అని ప్రశంసించి తచ్చాపభయంబున నద్భోట నిమిషమాత్రంబు నిలువ శంకించి మగిడి తనపోటువిధంబు నిష్ప్రావసన్నిధానంబున నైన నిజపరాజయంబును సురరాజున కెఱింగించి యథాస్థానంబున కరిగి యంత దురంతకార్యచింతాసంతాపితస్వాంతుండై మరుద్వంతుండు. 314

మ. పటుబాహాబలదర్పితామరచమూపశ్రేణి గొల్వన్ సము
త్కటదీప్తానలవిస్ఫులింగవిసరోగ్రక్రూరధారాశత
త్రుటితగ్రావగరుద్వితాన మగునస్త్రోస్త్రముం బూని యు
ద్భటదానావలగండమండలమహాదంతావళారూఢుండై. 315

క. అతిరయమున నాధరణీ। పతికడ కరుగుటయుఁ దనకుఁ బ్రభుసముచితస
త్కృతు లాచరింపఁ బూనిన। యతనితపస్సిద్ధిఁ గని మహారోషమునన్. 316

క. గిరిభేది వైచె నన్నర। వరుపైఁ బటుకుటిలకఠినవైరివ్రజని
ర్భరగర్భతిమిరసముదయ। హరణదినారంభకేళి నాదంభోళిన్. 317

వ. ఇట్లు ప్రయోగించినఁ బ్రపంచితదీర్ఘనిర్ఘోషభీషణంబై తనమీఁద నడరువజ్రాయుధంబు బెడిదంపుటురువడి కించుకయుఁ జంచలింపక యమ్మనుతనయుండు సకలభక్తభయ త్రాణపరాయణం బగు నారాయణదేవునిచక్రంబు దలంచినతత్క్షణంబ. 318

సీ. ప్రళయమార్తాండమండలచండతరసముద్భూతభూరిప్రభాపుంజ మగుచు
ఘనసహస్రారనిర్గతమహోగ్రానలజ్వాలావలీఘనదిగ్వ్రలయ మగుచు
సహజతేజోవిశేషక్షణాంతర్భూతసర్వదివ్యాస్త్రవిస్తార మగుచుఁ
గఠిననిర్ఘాతసంఘాతభీషణఘోషనిర్భిన్నరాక్షసీగర్భ మగుచు
సకలశుకముఖ్యమునియోగిజనసమగ్ర। మహితనిగమార్థసంస్తూయమాన మగుచు
వచ్చె మానసవేగమై వనజగర్భ। దాసభయకర్శనంబు సుదర్శనంబు. 319

వ. ఇట్లు వచ్చునమ్మహాస్త్రరాజంబుతేజంబున దోర్దోలన దళితసంరంభంబై దంభోళి పొడవడంగి పోయినఁ గని జంభారి సిగ్గుపడి బెగ్గడిల దిగ్గన కనకగర్భుపాలికిం జని తద్వృత్తం బంతయుఁ జెప్పిన నప్పరమేష్ఠి యాశ్చర్యంబు నొంది వైవస్వతనందనుమనోరథమహాత్మ్యంబు దెలియఁగోరి నిమీలితాష్టనయనారవిందుండై యానందంబున డెందంబునఁ గనువిచ్చి చూచి యాభూవరోత్తము చిత్తము శ్రీరంగశయనప్రవృత్తం బగుట యెఱింగి మైమెఱుంగక యొల్లంబోయి మెల్లన తెలిసి నిజస్వామి యగుశ్రీరంగ నాయకునిసన్నిధానంబున కరిగి సురగణసమేతంబుగా సాష్టాంగప్రణామం బాచరించి

ృతాంజలియై ముఖకంజంబులు పుంజంబులుగా నూరకున్న యన్నలువపైఁ గృపా
టాక్షంబు నిగిడించి పుండరీకాక్షుం డిట్లనియె. 320

యుహాగర్భ నీదెసఁ బ్రసన్నుఁడ నేను విషాద మేల నా
ఁ వెతీఁగింతు నీవు నది తప్పదు విన్ము మదేతదంచితో
లశుభమూర్తితోఁ దరణివంశమహీధవరాజధానియై
లయునయోధ్య కేఁగెదను విశ్రుతరంగగృహాన్వితంబుగన్. 321

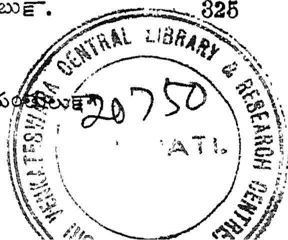
వట నిక్ష్వాకుధరాధీశ్వరుఁడు మొదలయినతత్కులజవతాధిపతులు
లువ మహోద్యోగఁబులు నాల్గు పరిపూర్ణ మగుదాఁక నుండి యనంతరంబ
ళమండలమునఁ జూడ నొప్పారుకావేరీమహానదీతీరమునను
ద్రపుష్కరిణీలసత్ప్రదేశమున మన్వంతరంబులు రెండు నైన నిలచి
ంత భవదీయ మగుదివసాంత మైన । నేఁగుదెంచెద నీయున్న యెడను మగిడి
పుడు పూజించె దీసుగతాగతంబు । లిట్లు ప్రతివాసరంబును నే నొనర్తు. 322

క్రమంబున భవదీయ ద్వితీయ పరార్ధంబు సమాప్తం బైన నీకు ముక్తి యొసం
న నొక్క విశేషంబు వినుము ప్రతిమాస మారాధనంబు చేసి యొక వాసరంబు లేక
న్న మహాదోషంబు సంభవించుఁ బ్రాయశ్చిత్తంబును వలయు నాలు నెల లెడపడినఁ
నః ప్రతిష్ఠాపనంబు కర్తవ్యంబు తత్పరిసాదకైంకర్యాదు లాదవినం బ్రతివిధానం
శ్యకర్తవ్యంబని తత్పరవేను లెన్నుదు రిన్నియమంబు లన్నియు దివ్యసైద్ధమానుషార్చ
యందు కాని భుక్తిముక్తినిధానంబై స్వయంవ్యక్తప్రధానం బైన శ్రీరంగంబందున
ప నీ వనుదినంబు నన్నుఁ బూజించెదు గాన నీకార్యం బంగికార్యం బిక్ష్వాకునకు
ంగం బిమ్మహా మ్మనినం దెలివొంది శతానందుం డాక్షణంబ. 323

రయక్షాసురసిద్ధసాధ్యభుజగస్తోమంబు గొల్వ న్మనీ
రవేదస్తుతినాదముల్ సెలఁగ దార్క్ష్యస్కంధపీఠంబునన్
ఁగన్ రంగనికేతనం బిడి మహీపాలుండు నిత్యవ్రత
ఁడై యున్న తపోవనంబునకుఁ దెచ్చెన్ దివ్యమార్గంబునన్. 324

వచ్చి యమ్మహీశ్వరుఁ । డనురక్తి నొనర్చు బహువిధార్చనములు గై
యిచ్చె రంగధామము । ఘనరుచిధగధగితదిఙ్ముఖస్తోమంబున్. 325

ు శ్రీరంగమహావిమానము నిజైకాయత్త మైనన్ సము
టహర్షంబునఁ దాని మోచుకొని యిక్ష్వాకుండు సామంతులున్

భటులున్ మంత్రులు దన్నెడఱ్యాన శుభప్రౌఢిన్ బ్రవేశించె ది
క్తటచంచద్ధ్వజతోరణం బగునయోధ్యాపట్టణోత్తంసమున్. 326

క. ఆపురమున నుత్తరమగు । గోపురమున కెట్టయెదుటఁ గ్రోశార్ధమునం
దీపితసరయూతమసా । ద్వీపవతీద్వితయమధ్యదేశమునఁ దగన్. 327

మ. సమభూమిన్ బహోత్సవంబునఁ బ్రతిష్ఠాపించె శ్రీరంగమున్
కమనీయావృతనారికేళకదళీఖర్జూరనారంగమున్
విమలార్ధప్రతివాక్యవిశ్రుతవనీవిశ్రాంతసారంగమున్
సముఖావార్యవిలోకితాభినవమోక్షశ్రీనటీరంగమున్. 328

సీ. పదపడి యద్దివ్యభవనంబుచుట్టును గోటలు నట్టిళ్లు గోపురములుఁ
బటుకవాటంబులుఁ బందిళ్లు నరుగులుఁ గాంచనమంటపములుఁ గా నొనర్చి
పూజనాపరు లగుభూసురోత్తములకు బహుపరిచారికాప్రకరమునకు
విష్ణుధర్మరహస్యవిదు లయినఘనులకు జాబాలిమునికిఁ గశ్యపవశిష్ఠ
వామదేవాదు లగువారివారి కుచిత । మైన నెలవులు రచియించి యందు నిలిపి
తదనుమతిశాస్త్రచోదితోత్సవము లెల్ల । వివిధవిభవాన్వితముగఁ గావించె హరికి. 329

వ. విశేషించి ఫాల్గుణమాసంబునఁ బూర్వఫల్గుని నక్షత్రంబునఁ బుత్రపౌత్రసహితుండై యవభృథసహితం బగుమహోత్సవం బొనర్చె నిర్విఘ్నంబునఁ బ్రతివర్షంబును జరుగుచుండు నంత నయ్యిక్ష్వాకువంశపారంపర్యంబున. 330

క. శశిమరుదశనదిశాకరి । దశనశరచ్ఛరదశారదాశరధరరా
ట్పశుపతివిశదయశోనిధి । దశరథుఁ డుదయించె నమితదమనోరథుఁడై 331

శా. ఆరాజేంద్రుఁడు పుత్రలాభనిరతుండై యశ్వమేధంబు పెం
పారం జేయఁగఁ దన్మహోత్సవదిదృక్షాయత్తులై వచ్చి రా
పారావారవసుంధరాతలమునన్ బ్రఖ్యాతులై సంతతో
దారైశ్వర్యసమగ్రులైననృపు లుద్యత్సైన్యసంయుక్తులై 332

గీ. వసుధలోన ధర్మవర్మ సురుచిరవి । ఖ్యాతి నెసఁగు చోళభూతలేశుఁ
డజతనూజవిరచితానందవిభవాభి । రాముఁ డైనరంగధాముఁ జూచి. 333

క. ఆదేవుదివ్యమూర్తి । శ్రీఁ దనచిత్తమునఁ గదియఁ జేర్చి నితాంతా
మోదామృతమునఁ బులకలు । జాదుకొనం జూడ్కి దివియఁజాలక మదిలోన్. 334

మ. అతులం బైనతపోవిశేషమున నీయబ్జాక్షు నిష్ఠావశుఁడై
గతి మెచ్చించి విరించిమందిరసురంగం బైవరంగంబు నూ
ర్జితశక్తిం గొనివచ్చె నిచ్చటికి నారీతి౯ మహావైష్ణవ
వ్రతనిష్ఠారతిఁ బూని మత్పురికి రాఁ బ్రార్థింతు నిద్దేవుని౯. 335

చ. అని తలపోయుచు౯ దశరథాధిపుయాగము సుప్రయోగమై
యొనరినదాఁక నయ్యెడన యుండి యతండు దివిం బ్రియంబున౯
ఘనముగఁ జేయుసత్కృతులు గైకొని క్రమ్మఱ నాత్మపట్టణం
బున కరుదెంచి నిర్భరతపోనియమోద్యమచిత్తవృత్తుఁడై 336

గీ. ఇంధుపుష్కరిణీతటి కేఁగి యచటఁ । దపము గైకొన నానృపోత్తమునిఁ జూచి
తత్సమీపంబునందు నితాంతనియతిఁ । బాయకున్న మునీశ్వరప్రకర మెలమి. 337

క. ఓనరనాథోత్తమ నీ । మానసమున నేమికోర్కి మసలినఁ దపముం
బూనెద వది చెప్పఁగఁదగు । నేనియు నెఱిఁగింపు మనిన నృపుఁ డిట్లనియె౯. 338

చ. హరి నతిభక్తిఁ గొల్చి యజుఁ డాదియుగంబునఁ గన్నరంగమం
దిరము పయోజమిత్రకులదీపకుఁ డమ్మనుపుత్త్రుఁ డెట్లు చె
చ్చెరఁ గొని వచ్చె నాత్మపురిసీమకు నట్ల తదాలయంబు మ
త్పురి కిటమీఁద నేను గొనిపోవుటకై తప మాచరించెద౯. 339

వ. ఏను లోకహితార్థంబుగా నీయర్థంబు సమర్థింపం బూనితి మీచేత ననుజ్ఞాతుండన
కదా యనిన నమ్మహాత్ము లతని కిట్లనిరి. 340

క. ఏలా ప్రయాస మవనీ । పాలక నీతలఁపు మున్న ఫలియించిన దా
కీ లెఱిఁగి శీఘ్రమింకం । జాలింపు తపస్వివేషసంహారంబుల్. 341

వ. అది యెట్లనిన. 342

ఉ. ఉన్నది యీప్రదేశమున కుత్తరదిక్కునఁ గ్రోశమాత్ర ధా
త్రిన్నృప మీపురాతనపురీస్థల మప్పురనాథుఁ గాదె రా
ద్రోన్నతి మున్ను పుష్పశరు నుక్కడఁగించినలీల నీక్షణో
త్పన్నకృశానుకీలముల భస్మము సేసె హరుం డుదగ్రుఁడై. 343

గీ. ఆపురప్రాంతమునఁ గల దగ్నికల్పుఁ । డైనధాల్భ్యమునీశ్వరు నాశ్రమంబు
నచటికొకనాడు మేము కార్యాభిలాష । నరిగి సుఖగోష్ఠిమై నున్నయవసరమున.

చ. హరి చనుదెంచి దాల్భ్యముని యస్మదుపేతముగాఁగ భక్తిసు
స్థిరమతిఁ జేయుపూజనలు చేకొని సారదయాసుధారస
స్ఫురితకటాక్షవీక్షణరుచుల్ పొలయన్ మమ్ముఁ జూచి మేదురా
దరమధురస్వరంబు జలదస్వనభంగిఁ జెలంగ నిట్లనున్. 345

ఉ. తాపసులార మీయభిమతంబొడఁగూర్చుటకై కవేరక
న్యాపులినస్థలంబున నిశాధిపపుష్కరిణీతటిన్ జగ
ద్రూపితరంగమందిరముతోఁ జనుదెంచి వసింతు వేగ మీ
లోపల నొంపఁబోక మదిలోఁ జలియింపక యుండుఁ డీయెడన్. 346

వ. ఎట్లనిన. 347

ఉ. లోకభయంకరున్ దశగళుం బరిమార్చుటకేను రామభ
ద్రాకృతి నర్యమాన్వయమునందు జనించి యయోధ్యలోనఁ బు
ణ్యాకర మైనరంగనిలయంబు విభీషణు కిత్తు నాబుధ
శ్లోకుఁడు దేర మీరు నను జూచెద రీడ ననంతపీఠికన్. 348

వ. అని యానతిచ్చి యప్పరమేశ్వరుం డరుగఁ దోడన కూడి నేను మును మార్తాండ
మండలపర్యంతంబును గొలిచి చని మరలివచ్చునెడ భవధ్వంశకర్త యగువికర్తనుండు
మమ్ముఁ గనుఁగొని యిట్లనియె. 349

సీ. మున్ను పద్మజలోకమున రంగశాయి నే నర్చించి మద్వంశులైననృపులు
దేవ నీచరణాబ్జసేవ సేయఁగ నుండవలయు నీ వని మ్రొక్కి వరముగాఁగ
గోరిన కరుణఁ గన్గొని యయోధ్యాపురిఁ గావేరిదరిఁ జిరకాల మేను
వసియించి ప్రీతి భవత్కులీనులచేతఁ బూజఁ గైకొనియెద భూరిదారు
ణౌఘకలివేళ గతిశూన్యమైనప్రాణి । తతికి సులభుఁడ నయ్యెద ధర్మరహితు
లైననాస్తిక లెపుడు క్రంపై చరింతు । రపుడు దుర్లభ మగునస్మదాశ్రయంబు. 350

వ. అని యానతిచ్చెఁ గావున శ్రేయోభిలాషంబు లగువారికిఁ గావేతీరంబునఁ జోళవం
శసంభవుం డైనధర్మవర్మోపదేశంబున నవశ్యంబును శ్రీరంగనాయకుండు వెంచేయు
నది తప్పదని చెప్పిన లోకబాంధవుభాషణంబులఁ బరితోషంబు నిగుడ మగిడి వచ్చి
యచ్చట నున్నవార మచ్యుతుండును దాశరథియై యవతరించినాఁ డచిరకాలంబునన
యస్మన్మనోరథంబు సిద్ధించు రఘునాథదయాభూషణుం డగువిభీషణుం డెప్పు

డిచ్చుటికి రంగధామంబు దెచ్చు నప్పుడ నీ కెఱింగించెద మంత దాఁక భవద్రాజధాని యగునీచోళపురంబునన యుండి మహీపాలనంబు సేయుము పొమ్మనిన సమ్మదంబిద్ది యని యమ్మానవేశ్వరుం డరిగె ననంతరంబ. 351

సీ. అహిమాంశుకులరోహణాచలస్థలమున నలరినదివ్యరత్నాంకురంబు
జానకీమృదులభుజాపంజరంబున రాజిల్లి విహరించు రాజశుకము
యోగిమానసభూసురోద్యానవనములఁ గలయ నర్తించు శిఖావళంబు
నగజామృడస్తవనవమధుద్రవములఁ జవుల నింపునఁ జొక్కు షట్పదంబు
కలితకరుణాసుధారసకలశజలధి । దశరథాధిపసుకృతసంతానఫలము
భక్తహృద్వర్తి తారకబ్రహ్మమూర్తి । రాజపరమేశ్వరుండు శ్రీరాఘవుండు. 352

క. రాముఁడు హరిమణినివహ । శ్యాముఁడు శుచిధాముఁ డమరసన్నుతసుగుణో
ద్దాముఁడు రక్షితసుజన । స్తోముఁడు జనదృక్చకోరసోముఁడు మఱియున్ 353

సీ. ఎవ్వనిసుగుణంబు లీశానముఖ్యులు చెలఁగి కైవారంబు చేయుచుందు
రెవ్వనికరుణచే నెసఁగుధన్యులకు నాకల్పాంత మగు నిర్వికారపదము
ఎవ్వనిఁ గొలుచువా రిచ్చ సేయరు కల్పతరుకామధేనుచింతామణులను
ఎవ్వనికడకంటి కెలుపు వచ్చినమాత్ర బ్రహ్మాదిదివిజులు పగులుచుందు
రెందు నెవ్వనిచరణారవిందరజము । పెంపు గౌతమసంయమి పెండ్లిపెద్ద
యతఁడు జగదేకచాపదీక్షాగ్రగురువు । రామభద్రుండు లోకాభిరామమూర్తి. 354

వ. అమ్మహాధనుర్ధరవరేణ్యుండు. 355

సీ. కన్నెకయ్యమునంద ఘటితనాకపురీకవాటకఁ దాటక గీటణంచె
దూలుకూఁకటినాడ లీలఁ గౌశికయాగభంజనోత్సాహు సుబాహుఁ జంపెఁ
దల యెగగట్టునత్రితి దేవదైత్యదుస్తరము ధూర్జటిధనుర్వరము విఱిచె
నలవోక దొరసి హేలాజితాఖిలనృపస్తోము భార్గవరాము దూలఁద్రోలె
దండకావనమార్గసంతతనిరోధు । రచితసుజనాపరాధు విరాధు నఱికె
దళితసకలామరునిఁ జతుర్దశసహస్ర । దితిజముఖరుని ఖరుని వధించెఁ గడిమి. 356

క. అచలితకరణకనకమృ । గోచితలీలావిమోహితోర్వీతనయా
లోచనహృదయుని సదయుని । నీచున్ మారీచుఁ గడపె నేలం గ్రూరున్. 357

క. బంధురశరహతు నేసెఁ గ। బంధుని బహుదుర్జనైకబంధుని గృతని
ర్బంధునిఁ బృథుతరకఠిన। స్కంధునిఁ బ్రావీణ్యవిస్రసగంధునిఁ గలనన్. 358

వ. పరిచరుఁ గాఁగ నేలె నిరపాయచరిత్రుని శత్రుకానన
స్ఫురదురువీతిహోత్రుని సముజ్జ్వలమేరుసమానగాత్రునిన్
బరమపవిత్రు సన్మునిసుపర్వతతిస్తుతిపాత్రునిన్ మనో
హరఫలశేముషీకబళితాంబుజమిత్రుని వాయుపుత్రునిన్. 359

శా. లీలం దార్కొని యేసె నుగ్రరణకేళిన్ వాలి వాలిన్ బ్రభా
హేళిన్ హేమసరోజమాలి నరివాహిన్యాటవీకీలి ను
త్తాలవ్యాళకరాళవాలపరిబద్ధస్థూలపౌలస్త్యకం
ఠాలిన్ బూజితశూలి నప్రతిమబాహాసత్త్వశాలిం బడన్. 360

క. కిష్కింధాపురి నిలిపెను। బుష్కరహితతనయు సునయు భూనుతవినయున్
నిష్కాశితరిపుజీవుని। నిష్కలిభావున్ బ్రతాపనిధిసుగ్రీవున్. 361

మహాస్రగ్ధర. బలిమిం గట్టించె నత్యుద్భటభిదురఘనాపాతభీతావనీభృ
త్కులసంరక్షావినిద్రున్ గుపితజలచరక్రూరసంఘట్టనోద్య
జ్జలనిర్ఘోషాధిరౌద్రున్ జనితమణిసుధాచంద్రలక్ష్మీసురద్రున్
బ్రళయాంతస్సుప్తవిశ్వంభరభరితకృపాప్రాప్తభద్రున్ సముద్రున్. 362

మ. హతుఁ గావించె సపుత్రమిత్రముగ దీప్తాస్త్రంబులన్ గాంచన
క్షితిభృద్ధన్విధరాధరోద్ధరణశక్తిప్రౌఢదోర్దండసం
గతభాస్వద్ఘనచంద్రహాసనిశితోగ్రక్రూరధారాసమా
హతభీతప్రపలాయితాదితిసుతేంద్రాద్రిరావణున్ రావణున్ 363

వ. ఇట్లనన్యసాధ్యంబు లగుమహానుభావప్రతాపతేజోవిశేషాదిగుణంబుల నఖిలజగన్ను
తుం డైనదశరథసుతుండు సమస్తసామ్రాజ్యభోగంబుల ననురాగిల్లుచు, శశ్వదైశ్వ
ర్యం బవార్యంబుగా నశ్వమేధయాగం బుపక్రమించి, భూచక్రంబున నవక్రవిక్రమక
శ్లాఘన్యు లగురాజన్యులఁ దన్మహోత్సవంబునకు రప్పించుచు ధర్మవర్త్మావనీవరుఁ బిలిపిం
చిన నతండును నిఖిలదేశాగతానేకభూపాలావలోకనజాతకౌతూహలాయితశాతోద
రీచరణమణినూపురఝుళంఝుళధ్వనితగోపురం బగునయోధ్యాపురంబుఁ బ్రవేశించి
యారఘునందనచరణారవిందసందర్శనంబునఁ గృతార్థీకృతజన్ముండై తన్మఖంబు పరి
పూర్ణం బగునంతకు నందుండి మరలి నిజపురంబునకుం జని యంత నిక్కడ. 364

క. వితతవసంతగుణావలిఁ । బొత పగునెల నినుఁడు మీనమున నున్నతటిన్
సితసప్తమి శనిరోహిణి । నతిశుభలగ్నమున వాసరాగమవేళన్. 365

చ. హితుఁ డగువిభీషణున కిచ్చె దశాననవైరి లీల స
న్మతి నఖిలార్చనోపకరణంబులతో బహుచిత్రశిల్పశ
ప్రతతులతో మహీసురతపస్విసమాజముతో మహోత్సవ
స్తుతమణిహేమవస్తుతతితో శుభసీమము రంగధామమున్. 366

ఉ. ఇచ్చిన భక్తి సంభ్రమము లిచ్చఁ దలిర్పఁ బ్రదక్షిణంబు ము
న్వచ్చి నమస్కరించి జతనంబున మస్తమునన్ వహించి పెం
పచ్చుపడంగ రాక్షసబలావళితో నిజపట్టణంబుకై
చెచ్చెర నేఁగి యేఁగి యభిజిత్సుముహూర్తము చేరునత్తటిన్. 367

సీ. అను వైనతామరపాకుఁజప్పరముల నలరి క్రీడించు రాయంచకవలు
రాజిల్లుకల్వపూగాజుటోవరులలోఁ దవిలిపాయనియళిద్వంద్వములును
వావిరిలేనాఁచుదీవపందిరులలోఁ దనుపొందుజలచరదంపతులును
జెంగల్వదడెలతరంగడోలికలలో మేలమాడెడుచక్రమిథునములును
దరులఁ బండినసహకారతరులఁ బ్రేమ । గోరి విహరించుమదకేకిశారికలును
గలిగి పథికుల కింపులు గడలుకొలుపు । విమలతరపుణ్యవారిఁ గావేరిఁ జేర. 368

క. విలసితవనలక్ష్మీకగ । కలితనవస్ఫటికముకురగతి నతిరుచిర
స్థలమున మలయానిలమృదు । చలితతరంగానుమేయసలిలం బగుచున్.

క. ఏపారుచంద్రపుష్కరి । ణీపరిసరభూమి రంగనిలయ మిడియె నా
లోపల నచ్చోళనృపతి । తాపసులును వచ్చి రతిముదంబున నటకున్. 369

గీ. వచ్చి దైత్యవంశవరునకు నుచితస । త్కృతు లొనర్చి భక్తి యతిశయింప
రంగశాయిచరణరాజీవపూజనం । బాచరించి ప్రముదితాత్ము లయిరి. 370

వ. అంత ననంతగుణగరిష్ఠుం డగు నాదనుజశ్రేష్ఠుం డాసరోవరంబునం గరంబు నియమం
బునఁ దత్కాలకరణీయంబు లాచరించి సముచితోపచారపూర్వకంబుగా సావ
ధానంబున శ్రీరంగరాజపూజావిధానంబు దీర్చి సప్రదక్షిణప్రణామం బాచరించి వేద
శాస్త్రపురాణోక్తంబు లగుశ్రీవైష్ణవసూక్తంబుల నభినుతించి గమనోన్ముఖుం డైన
యాతనికిఁ గృతాంజలియై యన్నరేంద్రుం డిట్లనియె. 371

క. అకుటిలమానససుజన । ప్రకటితసౌజన్యజన్యపాటితవిమత
ప్రకర మముఁ గూర్చి యిచ్చట । నొకకొన్నిదినంబు లెలమి నుండఁగవలయున్.

ఉ. నావుడు నాతఁ డెల్లి మనునందన యీఫణిరాజశాయికిన్
శ్రీ వెలయంగ నుత్సవము చేసినయట్టిదినంబు గావునన్
భూవర మత్పురంబునకుఁ బోవలయున్ వెస నన్న నాదశ
గ్రీవుసగర్భుతోడ నృపకేసరి యిట్లను నెమ్మిఁ గ్రమ్మఱన్. 373

మ. విమలంబై తనుపొందునీయుభయకావేరీసరిన్మధ్య మీ
రమణీయోన్నతసైకతస్థలము లీరాజీవషండంబు లీ
భ్రమరాంచత్తరుసాంద్రచంద్రసరసీప్రాంతంబు లత్యంతహృ
ద్యము లిచ్చోటన చేయు ముత్సవము దైత్యవ్రాతచూడామణీ. 374

గీ. అనిన నట్లకాక యని నిల్చె నచ్చోట । దానవేశ్వరుండు తత్క్షణంబ
తగుపదార్థములు ముదంబున సమకట్టె । ధర్మవర్మ ధరణిధవవరుండు. 375

శా. నిర్మింపించె ననల్పశిల్పరచనల్ నేత్రాభిరామంబుగా
భర్మద్వారకవాటవేదిచయకుంభస్తంభకుంభద్ద్యుతుల్
ఘర్మాంశుప్రభ గప్పి దిక్కుల వెలుంగన్ బూపసూపాన్నస
ర్పిర్మద్యాంబుపయఃపయస్యఫలగుప్తిస్ఫీతశాకావళుల్. 376

శా. భూనాథాగ్రణి యొక్కనాట నలఘుస్ఫూర్తిన్ రచింపించెఁ దా
నానాదేశసమాగతద్విజమహీనాథార్యశూద్రాదిసం
స్థానార్హంబులుగా మఠావళులుఁ బ్రాసాదంబులున్ దంతివా
హాళీకాయతనంబులున్ విపణిరథ్యామంటపశ్రేణులున్. 377

క. ఈభంగి నసమసంప । ద్వైభవసామగ్రి నభినవంబుగ నిచ్ఛా
లాభసముత్సుకుఁ డగు నా । భూభుజుఁ డొనరింప దైత్యపుంగవుఁ డెలమిన్. 378

గీ. సహ్యకన్యాతటావాససంయమీంద్ర । సమితితో విధిశిష్యపంచకముతోడ
నమ్మహారాజవరునితో సావధాన । బుద్ధియై యాగమోక్తప్రసిద్ధవిధిని. 379

చ. చెలు వగుచంద్రపుష్కరిణిచేరువఁ జారువవాంతవీధి నిం
పులు మది నింపు మేలిసురపొన్నలక్రింద సువర్ణమంటప

స్థలమున నిందుకాంతఘటితం బగు వేదికమీఁద నున్నతో
జ్జ్వలమణిపీఠికన్ మృదుభుజంగమరాజవిశాలశయ్యపైన్. 380

క. ఉత్సవ మొనర్చె నాశ్రిత । వత్సలునకు నఖిలభువనవందితునకు శ్రీ
వత్సప్రశస్తకౌస్తుభ । వక్షస్స్థలునకుఁ గరేణువరవరదునకున్. 381

సీ. అగరుధూపముల మిన్నగల వాసన కెక్కి జడివట్టి కుసుమవర్షములు గురియ
భేరిమృదంగశంఖారావముల మించి చారణస్తోత్రనిస్వనము లెసఁగ
ముక్తాతపత్రదీప్తులు మీఱి ఖేచరీకరచలచ్చామరకాంతు లొలయ
ధ్వజరణత్కింకిణీతాళసంగతి నింపు దనరునచ్చరలనృత్యములు మెఱయ
ననిశకర్పూరతైలధారాతిదీప్త । దీపమాలిక లానతదివిజమకుట
పద్మరాగాంతరంబులఁ బ్రతిఫలింప । మాసరము లయ్యె నుత్సవవాసరములు. 382

ఉ. సమ్మదలీల నిట్లు దివసంబులు తొమ్మిది చెల్లినన్ బ్రభా
తమ్మునఁ బూర్ణచంద్రతిథిఁ దత్పదసంశ్రయులై విరక్తులై
నెమ్మిఁ జరించువైష్ణవమునిప్రకరంబులతో దశాస్యుతేఁ
దమ్ముఁడు వేడ్కమై నవభృథం బొనరించె సమంచితక్రియన్. 383

వ. ఇట్లుతం డొనర్చుసముచితసత్కారంబులఁ బరితోషితుండై విభీషణుం డర్ధమాస వ్రతంబునఁ దత్పుణ్యక్షేత్రంబున వసియించి మఱునాఁ డరుణోదయసమయంబున గమనోన్ముఖుండై యద్దివ్యవిమానరత్నంబు నావహింపం బూని తరలింపనోపక యఖండమదభరాఖండలప్రచండవేదండశుండాకాండమండితంబు లగుబాహుదండంబులు బెండుపడఁ బెనంగి యొండొండ నిట్టూర్పు లెగయఁ దగఁదొట్టి నెట్టుకొనిన వగలఁ బొగులుచు నిలాతలంబునఁ బడి పొగల నతనిపైఁ గరుణాతరంగితం బగునపాంగంబు నిగుడ శ్రీరంగనాయకుం డిట్లని యానతిచ్చె. 384

మ. పరమాహ్లాదన మీక వేరతనయాపర్యంత మీచంద్రపు
ష్కరిణీవారి సుధానుకారి జనలోకస్తుత్యుఁ డీధారుణీ
శ్వరుఁ డస్మత్పదభక్తిలీమును లుదంచత్పుణ్యు లిట్లోట నా
కిర వీతావు వసింతు నీయెడన పొమ్మీ వింక నీలంకకున్ 385

క. విను మితిహాసం బొక్కటి । దనుజాధిప వింధ్యధరనికటమునన్
మును ఫేరుకలఘుహానదుఁ । లొనరఁగ నొక్కెడన గూడి యున్నట్టితఱిన్. 386

క. విశ్వావసుఁ డను గంధ । ర్వేశ్వరుఁ డచ్చోటి కెలమి నేతెంచి మదిన్
విశ్వాస మొదవ మ్రొక్కుచు । శశ్వద్గతి దక్షిణంబు చనినం బిదపన్. 387

గీ. మ్రొక్కె నితఁడు దనకు మ్రొక్కె నీతఁడు దన । కనుచు నీసువాసికై కడంగి
తమక మొదవ నదులు తమలోన వాదించె । ఘనతరంబు మింటఁ గడలుకొనఁగ. 388

చ. అతఁడును దక్షిణాబ్ధికి రయంబున నేఁగి భుజంగతల్పసం
గతు నను నవ్యదివ్యమృదుగానవిశేషములన్ భజించియున్
వ్రతముగఁ బౌష్యమాసమున వాసము తత్తటిఁ జేసిభానుఁ డూ
ర్జితగతి నుత్తరాయణము చెందినఁ గ్రమ్మతి యేఁగుదెంచుచున్. 389

క. ఆనతుఁ డగుటయు నానదు । లీనతి నీ వాచరించు టెవ్వరి కనినన్
భూనుతమహిమాధిక మీ । లో నెవ్వరు దాని కని పలుకుచుం జనియెన్. 390

ఉ. ఆతటి నమ్మహానదుల కయ్యెఁ బరస్పరగౌరవాల్పతా
హేతుక మైనవాద మది యెల్లఁ గ్రమంబున శాంతిఁ బొందె నే
రీతిని జక్కఁగాక ముదిరెం జగడంబు గడుం గవేరసం
జాతకు నంబుజోదరులసత్పదపంకరుహప్రసూతకున్. 391

ఉ. ఈసున నచ్చలం బొదవ నీగతి నిద్దఱు వాదొనర్చ ప
ద్మాసనుపాలికిం జని మహాత్మ సమస్తసరిద్వరేణ్యపు
ణ్యాసమలీల మాయిరువురం దరయన్ ఘన మెవ్వ రన్న నా
వాణి వియత్తరంగిణి కవశ్యముఁ జొప్పడు నంచుఁ జెప్పినన్. 392

క. తొల్లిటివడి చెడి సంభ్రమ । మెల్లను వెస నడఁగి కంఠ మెడవడి రంతుల్
చెల్లక యుబ్బరివంతలు । వెల్లె కావేరి దైన్యపీడిత యగుచున్. 393

ఉ. బాహ్యాచరంబు గానిశుచిభావమునన్ మదవన్మరాళసం
వాహ్యాధరప్రచారుఁ డగువానిగుఱించి సమస్తనిమ్నగా
సహ్యాతపఃక్రియల్ నెఱపి జహ్నుసుతాధికతాభిలాష నా
సహ్యవసుంధరాధరవిశాలతటంబునఁ బెక్కువర్షముల్. 394

క. సరివారిలోన భంగము । పొరసిన సుడిపైయె గలంక పొడమినఁ గెలనం
బరు లుండిన ధనజీవన । మొరులకు లోఁతీక మొలఁగ టుచితము గాదే. 395

క. ఈపగిదిఁ జరింపఁగ వా । ణీపతి చనుదెంచి సురధునీసామ్యం బీ
నీపుడు గొను మధికత్వము । నాపని గా దొసఁగ వికచనాళీకముఖీ. 396

చ. అని చనినం గవేరునిప్రియాత్మజ మత్ప్రతిబింబ మొక్కచో
ననువుగ నిల్పి భక్తి నెఱపార భజించిన మెచ్చి యిచ్చెదం
గొనుము వరంబు నీ కనినఁ గోమలి గోరెఁ ద్వదీయపాదసం
జననఘనప్రతాప యగుజాహ్నవి మీఱుమహోన్మహత్త్వముల్. 397

క. కోరినగంగానది కా । గౌరవ మస్మత్ప్రసక్తిఁ గలిగెఁ దదాధి
క్యారూఢియు మద్భక్తియ । వారితముం గలుగనున్న వశమే పొందన్. 398

వ. కావున నీకు గంగాధిక్యంబు గల్గునట్లుగా భవదుభయప్రవాహమధ్యంబున మధ్యం
దిన దినకరప్రభాసుందరం బగురంగమందిరంబునఁ దిరంబుగా వసించెద నని ప్రతిజ్ఞ
చేసితి నట్లగుట నీప్రదేశనివాసం బవశ్యకర్తవ్యం బని యానతిచ్చినఁ దచ్చరణారవిం
దంబులకు నభివందనం బాచరించి ముకుళీకృతకరాంబుజుండై యారావణానుజుండు,

గీ. ఇందిరాధీశ నీతలం పిట్టిదేని । నిత్యసేవకవృత్తిమై నిన్నుఁ గొలిచి
యేను నిచ్చోటనుండెదఁగాని విడువఁ । జాల భవదీయపాదాంబుజముల పొందు. 400

ఉ. నావుడు నిట్లనున్ దనుజనాయకుతో హరి కర్మభూమి మ
ర్త్యావలి నుద్ధరించుటకునై యిటు నీయవతార మొందితిన్
గావున నిక్కడన్ నిలువఁ గార్యము గద్దటు గాన నెంతయున్
నీవు వసింప నేల రజనీచర పొమ్ము భవత్పురంబునన్. 401

గీ. అచట రాఘవకరుణాకటాక్షలబ్ధ । మహితనిరపాయదనుజసామ్రాజ్యసుఖము
లారవిందుతారకముగా ననుభవించి । మించెదవు మోక్షపదవి నామీఁద ననిన. 402

చ. మది యురియాడ నాతఁడు రమావరు కిట్లను నే నశేషసం
పదలును గాంచి ముక్తి దనుఁ బ్రార్థనఁ జేయఁ దపస్వినై శుభా
స్పద మగురంగమందిరము భానుకులాధిపుఁ డిచ్చె నిచ్చ నే
నది దిగనాడి యేగతి నహీనభవాంబుధి నిస్తరించెదన్ 403

సీ. అనిన నప్పరమేశుఁ డతనితో విన్మ విభీషణ మోక్షాభిలాషులైన
వారును ఘనభోగవాంఛాపరాయణు లగువారు గల రెవ్వ రట్టిపురుషు

లందఱు నస్మదాజ్ఞానుపాలనము సేయుదురు యాగవ్రతానూనదాన
ముఖబహుశుభకర్మములు నాకుఁ బ్రియముగాఁ గావింపుదురు నీవు నావిధమున
ధర్మ మెడలక మత్పరతంత్రవృత్తి। దగిలి రాజ్య మొనర్పుము తలఁపు నన్ను
నేను నిన్ను నుపేక్షింప నేఁగుదేర। వలవ దెన్నఁడు నీవు నీవారు నిటను. 404

వ. మఱియు నొక్కవిశేషంబు వినుమెల్లకాలంబును బశ్చిమాభిముఖుండనై వీక్షింపు
చుండుదు పంచజనులు పాపకర్ము లగుటఁజేసి నీవల ననుగ్రహంబు సేయుచు నన్నభిల
షించి దూరదేశాగతు లయినవారలకుఁ బరమపదప్రాప్తియు మనోరథంబులు నిత్తు,
నీద్వీపంబు పుణ్యభూమి యగుటం జేసి యచ్చోట నె యుండి సంస్మరింపు మత్యంత
సుకృతంబు సంభవించు నెుక్కొక్కయేటఁ బుణ్యదినంబులందు మత్సందర్శనం
బున కతిరహస్యంబుగాఁ గామరూపంబు నైకొని రమ్ము పొమ్మని మఱియు
నిట్లనియె. 405

గీ. ధర్మములును సకలకర్మఫలంబులు। పరిహరించి శరణుఁ జొరుము నన్ను
నదియె నీకు మోక్షపదపరప్రాప్తికి। నతిరహస్య మైనయట్టిమతము. 406

చ. అని హరి పల్కినన్ వినతుఁడై మఱి యొం డన నోడి లంకకుం
జనియె విభీషణుండు మునిసంఘముతో నిట ధర్మవర్మయున్
వినుతవిశిష్టపూజనలు వేడుకఁ జేయుచు నుండె భక్తహృ
ద్వనజవిహారకున్ భవనివారణకర్తకు రంగభర్తకున్. 407

క. అది యాదిగఁ గావేరీ। నదిఁజెలువగుపులినతలమునన్ హరికినిజా
స్పదమగుశ్రీరంగం బు। న్నది భజదపవర్గసాధనంబై నేఁడున్. 408

వ. అని చెప్పి యప్పరాశరతనయుండు సవినయుం డగునాగదంతమునీశ్వరుతో నిట్లను
నీప్రకారంబున భువనరక్షణపరాయణుం డగునారాయణుండు నిజావతారప్రసంగంబు
సాంగంబుగా నుపన్యసించి వెండియు సుబోధుఁ గనుంగొని. 409

మ. త్రిజగత్పావనతీర్థసారములు శక్తిశ్రీనిజాకారముల్
భజదిచ్ఛాఫలదప్రచారములు శుంభన్మంగళాకారముల్
కుజనవ్రాతవిదూరముల్ మధురనిర్ఘోషాదిగంభీరముల్
విజితాఘౌఘవికారముల్ దలఁపఁ గావేరీపయఃపూరముల్. 410

క. నీ వింపు మిగుల నీనది । గావింపుము నియతిసమవగాహాదివిధుల్
సేవింపు మెపుడు నను మది । భావింపుము రంగశయనుఁ బంకజనయనున్. 411

తరల. అనుచు నీగతి భక్తవత్సలుఁడైనయాహరి కర్ణమో
హనసుధామధురోక్తులం దగ నానతిచ్చినఁ బ్రీతుఁడై
మునిజనోత్తముఁ డాసుబోధుఁడు పూని తద్వచనక్రమం
బునఁ జరించుచు నుండె దోషవిముక్తసాత్త్వికవర్తనన్. 412

ఉ. ఈకథ విన్నఁ బ్రాసినఁ బఠించిన నాయురనామయత్వముల్
చేకుఱు వేదవిత్త్వరిపుజిత్త్వధనిత్వసుఖిత్వముల్ దిర్వం
బై కలుగున్ మహీసురనృపార్యజఘన్యజకోటి కున్నతుల్
చేకొను వంధ్య పుత్త్రుఁ గనుఁ బాయు ననేకభవార్జితాఘముల్. 413

వ. అని యివ్విధంబునఁ బ్రసంగవశంబునఁ గావేరీమహత్త్వం బుపదేశించె వేదవ్యాసము నీంద్రుండు చంద్రపుష్కరిణీప్రభావంబు దెలుపుతలంపున నాగదంతసంయమి కిట్లనియె. 414

చ. అనుపమదివ్యబోధ మహిమాధికుఁడైనసనత్కుమారస
న్ముని మును చంద్రపుష్కరిణిపొంత దపం బొనరించెఁ బైపయిన్
ఘన మగునంతరాయములు గైకొన కెంతయు శాంతచిత్తుఁడై
యనిలము గ్రోలుచున్ బటుశిఖానలపంచకమధ్యమంబునన్. 415

క. ఆతనితీవ్రతపస్స్థితి । చేతస్తాపం బొనర్పఁ జింతాకులుఁడై
ధాతకడ కమరనికరస । మేతుండై చని సురేంద్రుఁ డిట్లని పలికెన్. 416

మ. ఘనతేజుండు సనత్కుమారుఁడు మహోగ్రస్ఫూర్తి నుర్విం దపం
బొనరన్ సల్పెడు నిప్డు డైనతని యుద్యోగంబు వారింతుఁ బో
మ్మనుచున్ బన్ని నవిఘ్నముల్ చనియె వమ్మై నీ వుపేక్షించి ని
ల్చిన నేకక్షణమాత్ర లోకములు భస్మీభూతముల్ సేయఁడే 417

క. కావున నింద్రపదంబా । నావల నెం డెద్దియైననగుఁ దదభీష్టం
బీవేళఁ దడయ కొసఁగి ని । రావిలముగఁ జేయు జగము లరవిందభవా. 418

వ. నేము నిన్ను శరణుఁజొచ్చినార మెయ్యది కర్తవ్యం బది యానతిమ్మని యాఖండలుం డూరకుండె ననంతరంబ తత్సభాంతరంబునకు నుమాకాంతుం డేతెంచి శతమఖప్ర

ముఖునిఖిలబర్హిర్ముఖులఁ గనుంగొని తదాగమనప్రయోజనం బడిగి వారలు సనత్కు-
మారఘోరతపోభీతు లగుట దెలిసి జలజాసనుం గనుంగొని. 419

క. ఇది యేటి రాక తలఁపె । య్యది సేయంగఁ దగినకార్య మెద్ది జగంబా
పద యెట్లు వాయు ననవుడుఁ । ద్రిదశజ్యేష్ఠుండు వామదేవున కనియెన్. 420

చ. అరయ సనత్కుమారుఁడు యుగాంత్యమహాచలతీవ్రతేజుఁ డె
వ్వరికిని దత్తపం బుడుప వచ్చునె మోక్షపదాభిలాషమై
పరఁగెడు నాతఁ డిట్టిపని పంకజనాభునిచేతి దౌట నా
హరి కిది విన్నవింపు మన నందఱుం జను టొప్ప నిత్తఱిన్. 421

వ. అని యాక్షణంబ కదలి చని. 422

మ. అరవిందప్రభవుండు గన్గొనియె మధ్యస్థానసుప్తాంబుజో
దరపర్యంకభుజంగపుంగవసముద్యద్భూరిభోగాగ్రవి
స్ఫురితానేకనిరర్ఘదివ్యమణిసంభూతప్రభాపుంజపం
జరజాతాభ్రపదభ్రమాకలితభాస్వత్సారథిన్ నీరధిన్. 423

వ. మఱియు నమ్మహార్ణవంబు సముదీర్ణమదదుర్నివారంబులై విస్రంభవిహారంబులఁ బరిభ్ర
మించుకుంభీకుంభీరతిమితిమింగిలకమకరకర్కటాదిజలగ్రహంబుల సమగ్రకోలాహలం
బుల నినుమడించి బ్రహ్మాండభాండోదరనిరంతరజంతుసంతాననిర్ఘోషప్రతిఘోషంబు
కైవడి నెడపడక విశ్వవిశ్వంభరాభారధురీణకరేణుకర్ణకుహరంబులు చెవుడుపడ నడ
రుబెడిదంపుమ్రోఁతలును, దుర్వారవేగావహాదిమహామారుతప్రేరితంబులై చూడ్కులకు
వెక్కసంబుగా నెక్కుడఁ జూచినఁ దండతండంబు లగుచు నొండొంటి నొత్తుకొని
వచ్చునుత్తుంగతరంగసంఘట్టనరయంబునఁ బొడమి యెడములం గూడి దరులకుఁ దొట్టి
తెట్టువలు గట్టి యస్తోకంబులై కౌస్తుభాకల్పునకుఁ దల్పం బగుభుజంగపుంగవు డప్పటి
కెడలించినపుప్పసంపుతిప్పలచొప్పున రసాతలాభీలక్రీడానురాగకలిత నాగకన్యకా
బృందంబుపందెంబునకై యెగవైచిన ముక్తాఫలకందుకంబునుంబోలె వియచ్చరు లచ్చె
రువుసెంద నుచ్చలితం బగుబిందుసందోహంబులును, నితరనిమ్నగాసంగంబులభంగంబు
నెఱపు తనవలనఁ బండితాభావంబు భజియించియంబరంబు వదలక నిద్రాత్యాగంబునుం
బోలె ననిమిషాలోకనమై యున్నమిన్నేటిఁ దేర్చుటకై నేర్పునఁ బరిరంభించిన దీర్ఘ
బాహార్గళంబులలీల నభ్రంకషంబులై క్రాలుకల్లోలంబులును, ఘూతకాలంబున నమ్మ

తోత్పాదనసమయంబున దేవదానవవ్యూహబాహాపసవ్యసవ్యాకృష్యమాణఫణిరాజగ
జ్జావలయవలయితామంథరమందరపరిభ్రమణవిలులితంబు లగుపయఃపూరంబుల విభ్రమ
విశేషంబుల నెందునుం బాయకున్నవో యనుశంక నంకురింపం జేయువిపులావర్తం
బులును, బక్షవిచ్ఛేదనారంభవిజృంభితుం డగుజంభారివలనిభయంబునం బెకలివచ్చి
దఱియంజొచ్చియుం దదనుధావనసందేహకలంబులయి నిక్కి చూచుధరాధరనిక
రంబులశిఖరంబులం బోలె నత్యున్నతవిస్తారాయామరమణీయంబులై రజతమహార
జతరత్నౌషధీప్రముఖప్రశస్తవస్తువిశేషంబులప్రోవులదీవులును, బహాధిగర్భనిర్భరబాడ
బానలశిఖాకలాపంబు లక్కడక్కడం బిక్కటిల్లి వెలికి నిగిడినబాగునం గానలు
సాగి సోగలై సొబగు మిగిలి పొదలి పొదిగొని యంబరభాగంబునం బఱగి రాగిల్లు
తరుణారుణకిరణజాలంబులం గేలిగొనం జాలి యుపాంతప్రదేశంబుల నత్యుద్రంబు లగు
విద్రుమలతాచయంబులును, స్వాధీనలై యభిసారికాలీల లంగీకరించినతరంగిణులనుప
నాత్మీయదక్షిణనాయకత్వం బెఱుకపడం దత్తదుచితసంకేతస్థలంబుల విలసింపు నం
దంబున మందానిలస్పందమానమందారమంజరీమకరందనిష్యందబిందుసందోహశీతలసిక
తాతలంబులం గలవేలావనాంతరంబులం గ్రమ్యంబాటిన నదీసంగమస్థానంబులును,
మధ్యభాగంబున యోగనిద్రాపరాయణుం డగు నారాయణుదివ్యదేహకాంతిప్రవాహ
యోగంబునం గృష్ణత్వంబు గైకొని రూపున దీపించు నంతర్గతక్షీరగ్రాహినీలమణిధా
మంబుల నతిశ్యామంబు లగు నాగంబులును, భువనద్రోహులు పాతాళబిలంబులం దాఁగి
యున్నదైతేయవ్రాతంబులం బరిమార్ప ననువుపడమికై క్షీణకాండంబు లొందొంప
క్రోల నాఖండలుండు పుత్తెర నరుగుదెంచినబలాహకసందోహంబులుం బోలె నప్రక్రీ
డాలోలంబు లైనవన్యశుండాలంబులుం గలిగి యపవర్గంబునుం బోలె ముక్తాస్పదంబై,
యచలగహ్వరంబునుం బోలె హరినిద్రాసుఖోచితంబై, యమృతకరంబునుం బోలె నా
రూఢచక్రంబై, యంబుదాగమనంబునుం బోలె నహీమకరభాసురంబై, యమరాద్రియుం
బోలె నత్యాప్తచంద్రపాదంబై, యశ్వరత్నంబునుం బోలె నసమసుధారాజితంబై, యా
హవరంగంబునుం బోలె నతిప్రభావలక్షితదివ్యకాండంబై, సురభిసమయంబునుం బోలె
సుజాతసుమనోబహులంబై, రమణీనితంబంబునుం బోలె రత్నగర్భాభిరామమేఖలం
బై, మెఱసి గాంభీర్యంబునకు విస్రంభస్థానంబును, మాధుర్యంబునకు సర్వస్వంబును,
మర్యాదకు నాదికారణంబును, నౌదార్యంబునకు నాకరంబును, నద్భుతభయానకరం
లకుం దానకంబును, నాధిక్యంబునకు నావాసంబును, నాదిమకమఠభూదారవిహారం
బున కాధారంబును, నతిమహత్త్వంబున కాస్పదంబును, ననుపమానంబును నై యొం

పొంది డెందంబునం దనుభావంబున గొనియాడుచుఁ దీరంబు సేరి శరణాగతశరణ్యుం
డగు నప్పుండరీకాక్షు నిట్లని స్తుతించె. **424**

సీ. హరికి ప్రముక్త్యాద షడ్గుణైశ్వర్యసంపన్నునకు శాంతునకుఁ బరునకుఁ బరాత్ము
నకు నగణితతేజునకుఁ బరమేష్ఠ్యాత్మునకుఁ బరమేశ్వరునకు ననంత
నిరుపమభూత్యేకనిధికిఁ బరాపరేశునకు నచింత్యరూపునకు నాది
కర్తకు విశ్వభోక్తకు నక్షయానందమూర్తికి నిత్యతృప్తునకు నిత్య
శుద్ధునకు నీకు దేవ యీసురపతియును । హరుఁడు నేనుఁ జరాచరోత్కరము నీవ
జగము లన్నియు నీయందు సంభవించు।నీవ రక్షింపఁగా మను నీరజాక్ష. 425

గీ. సకలవేదములును స్వంకల్పసంస్మృతి । కారణములు నీకుఁ గాక యంత
కర్తృభోక్తలును జగన్నాథ నీవు నీ । విక్రమాధిగతము విశ్వచయము. 426

క. సదసత్పరుఁడవు సర్వ । త్రిదశశరణ్యుఁడవు వాక్తతికి వాంఛుఁడ వె
య్యది విబుధదృశ్య మగుపథ । మది యుష్మత్పరమధామ మంబుజనాభా. 427

వ. భవచ్ఛరణశరణాగతుల మమ్ము రక్షింపు మఖిలంబు నీవ యెఱుంగు దని ప్రస్తుతించి
కాంచనగర్భుండును నిర్భరానందంబున నమ్ముకుందున కభివందనంబు గావించి
యూరకుండె నప్పుడాఖండపరశుండును నాఖండలుండును బహువిధంబులఁ బ్రస్తు
తించిరి యిత్తెఱంగున నందఱుఁ బ్రార్థింప వారలయెడఁ బసన్నుండై పారావార
మధ్యంబున. 428

సీ. దివ్యవిగ్రహకాంతి దిగ్విలాసినులకుఁ గర్ణోత్పలశ్రీలు గడలుకొలుప
మహితనానాకల్పమణిదీప్తు లంబరస్థలిఁ జిత్రరచనలు సంఘటింప
నభినవాంశుకరుచు లాపగాసుచహారిద్రారాగశంక నీరధికి నింప
శంఖచక్రాంశుపుంజము జగత్కౌముదీబాలాతపంబులపసలు మాప
సితవిశాలాయతేక్షణశ్రీలు కుముద । వారిరుహవికాసమునకు వన్నెనెఱప
గరుణమూర్తిభవించె నిక్కరణి ననఁగ। నెలమిఁ బ్రత్యక్ష మయ్యె లక్ష్మీశ్వరుండు.429

క. అప్పరమేశ్వరుఁ గనుగొని । యప్పుడు ప్రమదంబు భయము నద్భుతమును లో
ముప్పిరిగొన శ్రుతిమతములు । చొప్పడ నుతియించి రదితిసుతు లానతులై 430

ఉ. అవ్విబుధవ్రజంబునుతు లంబురుహోదరుఁ డాదరించి తే
నవ్వు దొలంకుచూపుల మనంబుల దుస్థితులెల్లఁ బాపి మీ

రెవ్వరు మీరు నిచ్చటికి నిప్పుడు రాఁ గత మేమి యాగతిన్
బర్విన నవ్వ యొయ్యది సమస్తముఁ జెప్పుడు నాకు నావుడున్. 431

క. శ్రవణామృతముగ మేఘా । రవగంభీరంబు నగుధరాధరు పలుకుల్
దివిజజ్యేష్ఠుఁడు విని భ । క్త్యవనతుఁడై విన్నవించెఁ బ్రాంజలి యగుచున్. 432

గీ. ఏను గమలభవుఁడ నీతండు శశిమౌళి । హరిహయుం డితండు సురలు వీర
లింతవట్టువార మెప్పుడు నీపదములు । గోరి తలఁచి బ్రదుకువార మీశ. 433

ఉ. దేవ సనత్కుమారుఁ డతితీవ్రతపోరతి నున్నవాఁడు లో
కావలి తత్ప్రతాపమహితార్చికి మండెను వానికోర్కి నే
మై వివరింపఁ దీగ్వనిసమర్థుల మాటను భూతకోట్లకున్
నీవు శరణ్యుఁడౌటను మునిస్తుత నీ కిది విన్నవింపఁగన్. 434

క. మావచ్చుట యిటమీఁదట । దేవరచిత్తంబుకొలఁది తెల్లం బని భా
షావిభుఁడు నూరకుండిన । శ్రీవల్లభుఁ డంత దరహసితవదనుండై. 435

చ. వనజభవున్ హరున్ ద్రిదశవల్లభుఁ జూచి సనత్కుమారస
న్మునిదపమాచరించుపని మున్న యెఱుంగుదుఁ దన్మనోరథం
బనితరసాధ్య మట్లగుట నంతయు నే నొకజాడ దీర్చి పొ
మ్మనియెదఁ గాని మీరు చనుఁడా తమవీడులకున్ ముదంబునన్. 436

గీ. పద్మసంభవ నాదృష్టిపథమునందుఁ । బడినవాఁ డెప్పుడైన నాపదఁ దొలంగి
చిరతరైశ్వర్యసుఖములఁ జెంది వెలుఁగు । ననియె మఱి చెప్ప నేల నీయట్టివారి 437

చ. అనినఁ గృతార్థులై ప్రమదమారఁ దదీయపదారవిందవం
దన మొనరించి తద్వరశతంబులు గాంచి విశేషకాంతియా
వనకరుణావలోకమృదువాగ్విభవంబు లనేకభంగులన్
వినుతులు సేయుచున్ జనిరి విశ్వపితామహముఖ్యదేవతల్ 438

వ. అని యిట్లు కృష్ణద్వైపాయనుండు నాగదంతున కెఱింగించిన తెఱంగున 439

మ. ప్రతిభాషోదితసర్వశాస్త్రకలనాపాండిత్య సద్భావదీ
వ్రతసంకల్పితగోహిరణ్యమణిభూవస్త్రాన్నదానాభిత
ర్పితధాత్రీసురబృంద మందగమహీభృద్ధైర్య పీఠాదిసం
గతసంగీతకళాపిఠాల బుధలోకస్తుత్యనిత్యోదయా 440

క. జరఠఫణికమఠపరివృఢ । కరికిరికులకుధరవిధృతఘనగౌరధరణీ
భరభరణక్షమ దక్షిణ । కరఖరకరవాల విమతగర్వవిభాళా. 441

మాలిని. రుచిరమణికలాపా రూపపుంఖేక్షుచాపా
ప్రచురవిబుధపుణ్యా బ్రహ్మవంశాగ్రగణ్యా
విచలితరిపుచేతా విఠ్ఠలేంద్రానుజాతా
సచివకులలలామా చాగయామాత్య రామా. 442

గద్యము. ఇది శ్రీమద్భీమరాంబావరప్రసాదలబ్ధసారస్వతవిలాస గౌరనామాత్యపుత్ర
సుకవిజనమిత్త్ర సుధీవిధేయ భైరవనామధేయప్రణీతంబైన శ్రీరంగ
మహాత్త్వం బను పురాణకథయందు
ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీరంగమహాత్త్వము.

తృతీయాశ్వాసము.

క. శ్రీమాధవపదకోమల । తామరసార్చనవిధానతత్పర సుజన
క్షేమంకరకరుణోదయ । చామీకరరుచిరధామ చాగయరామా. 443

వ. అవధరింపు మఖిలకథాకథనచాతురీజనితరోమహర్షణుం డగురోమహర్షణకుమారుండు దివ్యబోధను లగుశౌనకాదితపోధనులకుఁ జెప్పినచందంబున నిందిరాసుందరుం డరవిందభవాదిబృందారకబృందంబు ననిపి యనంతరంబ. 444

సీ. పరిణాహపరిలసత్ఫాలభాగంబున రమ్యమై యూర్ధ్వపుండ్రంబు వెలుఁగ
నలినాక్షమాలికాకలితవక్షంబున ధవళయజ్ఞోపవీతములు మెఱయ
ముఖ్యరత్నాంకితముద్రాభిరామహస్తముల నూతనపవిత్రములు దనర
సింహాసంహననతాశ్రీకిని బైకాఁపు గాఁగ నుద్గమనీయకం బెలర్పఁ 445

తే. గోమలోత్పలదళకాంతి కొమరుమిగులు । మేను గృపతోడఁ జిఱునవ్వు మెఱయఁ జూపు
నుదయశైలోపరిస్థలి నల్లసిల్లు । జలజబాంధవు మిగులు తేజమును గలిగి. 446

మ. హరిలీలం బ్రణవాత్మకుం డగుటఁ దా నధ్యాపకుం డై ఖగే
శ్వరచక్రాబ్జసరోజనందకగదాశార్ఙ్గాఖ్యశుగంబుల్ మనో
హరభాస్వద్ఘటుకాకృతుల్ మెఱయ శిష్యస్తోమమై విస్ఫుట
స్వరవర్ణక్రమవేదపాఠనిరతిన్ సద్భక్తి సేతేరఁగన్. 447

క. వారలఁ జదివించుచు నిజ । చారుతరద్యుతులు నఖిలజగములకు ముదం
బారోహించుచు ద్రుహిణకు । మారుఁడు తప మున్నయాశ్రమమునకు నరిగెన్. 448

వ. అప్పు డనన్యసాధారణంబు లగునారాయణప్రభుగుణగణంబులచేత వశీకృతంబు లైన సకలవేదశాస్త్రంబులు తా రాకారంబులు భజియించి యనుసరించె. సనకసనందనాది ప్రసిద్ధసిద్ధమునిసాధ్యవిద్యాధరకిన్నరకింపురుషాదులు నంతరిక్షంబున నంతర్హితు లై కొలిచి చనిరి. తద్గీయసామగానసపరిమోహితంబు లై మృగంబులు ఖగంబులుతోడన

తగిలిపోవమె నివ్విధంబున నప్రమేయప్రభావభాసురుండై తనయున్నయెడకు వచ్చు
నాకపటభూసురు దవ్వుదవ్వులం గని ప్రత్యుత్థానంబు చేసి కృతాంజలియై కంజభ
వనందనుం డంతర్గతంబున. 449

క. ఈవేష మీశుభాకృతి । యీవిశ్వవ్యాప్తితేజ మీసత్కరుణా
భావము నదృష్టపూర్వము । లీవిప్రుఁడు మనుజమాత్రుఁడే తలపోయన్. 450

ఉ. ఈవటువుల్ సరోరుహనిభేక్షణు లందఱుఁ గృష్ణసారచ
ర్మావృతనిర్మలాపఘను లంచితకుంచితనీలమూర్ధముల్
పావనభావు లుజ్జ్వలితపావకతేజు లనూనలక్షణ
శ్రీవిలసత్త్రయీపఠనశీలు రనాహతశేముషీనిధుల్. 451

వ. ఇమ్మహామహులం డేమినిమిత్తంబున వచ్చుచున్నవాఁడకో యని వితర్కించుచు విస్మ
యస్తిమితలోచనుండై చూచుచున్నయమ్మునికుంజరుం జేరం జని నిజసమాగంబునం
దన్నుఁ గృతార్థుని గాఁ దలంచు నతనితోడ నాకమలాకళత్రుండు. 452

క. ఓయతివర నీ వెవ్వఁడఁ । వీయెడ నిట్లుండ నీకు నే లనిన మహా
త్మా యే సనత్కుమారుఁడ । పాయక యిన్నెలవునం దపం బొనరింతున్. 453

ఉ. భూవిబుధాగ్రగణ్య కృతపుణ్యవిచిత్రము నీచరిత్ర మే
తావున నుండి వచ్చి తెచటన్ వసియింపుదు రెట్లు గూడె ని
న్నీవటుసంచయంబు జనయిత్రియుఁ దండ్రియు నెవ్వ రిష్టు నీ
భావగతార్థ మెయ్యది కృపాయతి నా కెఱుఁగంగఁ జెప్పవే. 454

క. నీపుణ్యదర్శనంబునఁ । బాపము లడఁగెం ఫలించెఁ దదభిమతంబుల్
ప్రాపించె నెవ్వ రీ వీ । రూపున విహరించె దాహరుఁడవో హరివో. 455

క. అనవుడు నమ్మునిపుంగవుఁ । గనుఁగొని యంకిస్మితప్రకాశితముఖుఁడై
ఘనచతురవచనరచనలఁ । దనతెఱఁగు మొఱంగి ధరణిధరుఁ డిట్లనియెన్. 456

సీ. ఇందుండి వచ్చితి నిప్పు డే ననరాదు సకలలోకైకసంచారిఁ గాన
నిది యాది నెల వని యేర్పరింపఁగఁబోల దెందుఁ జూచిన వసియింతుఁ గాన
రూపించి తల్లిదండ్రులఁ జూపి చెప్పఁగా లేదు వా రెవ్వరు లేరు గాన
వీరు బంధువు లని వివరింపఁగూడదు సర్వభూతములకు సముఁడఁ గాన

వటువు లిట్టిట్టుగతిఁ జేరి వచ్చి రసఁగఁ । బొందుగాదు నిమిత్తసంభూతు లగుచుఁ
జిత్తగత మైనకార్యంబు చేతలందు । నెఱుఁగఁదగుఁ గాక మాటల నేమిచెప్ప. 457

గీ. హరుఁడఁ గా నేను నముచిసంహరుఁడఁ గాను । యతివరేణ్య యథేచ్ఛావిహారపరత
వఱలు నొకపురుషుఁ డని నన్ వటువులెల్ల । శిష్యులై భక్తిశుశ్రూష సేయఁ గందు.

సీ. నిగమజాతంబు నే నిల్వఁబట్టిన నిల్చు నగములు నాచెప్పినట్లు చేయుఁ
బుడమి నాముందటఁ బోరాదు చర్చింప శ్రీ వహింతు నపూర్వసింహ మనఁగఁ
బటుపదక్రమముల బ్రహ్మ మీఱుదు వాదు లెదిరిన ఖండింతు మదము లడఁగ
శైశవంబునన యాజ్ఞవల్క్యాహుతుల్ దీర్తుఁ బ్రజ్ఞమై శేషరూపము భజింతు
మును మహర్షులు సర్వజ్ఞమూర్తి యనుచు । వినతులుగ నిష్వైరిగ్రహావృత్తి నుందు
వివిధదుష్కర్మరతులు గర్వించిరేని । నిగ్రహింపుదు సుకృతంబు నిలుపుకొఱకు 459

ఆ. ఇవి మదీయగుణము లిప్పుడు నీచేత । నెఱుఁగఁబడినపిదప నేమి గలదు
నీవు నది యటుండె నిన్నొక్కమాట నే । నడుగవచ్చితి విను మట్టిప్రశ్న. 460

చ. ఎడపక సర్వవర్ణముల కెయ్యది కార్యము వాచ్య మెయ్య దె
ప్పుడును మనుష్యసంహతికి భూతచయంబున కెద్ది చక్షు వె
య్యెడ నొక టయ్యుఁ బెక్కయిన దేమి ఘనాశ్రయమున్ ఘనంబునై
యడరెడు నెద్ది యల్పతర మయ్యును వ్యాపక మెద్ది యారయన్. 461

క. ఎయ్యవి సదసత్తులు పర । మెయ్యది దానికిఁ దలంప నెద్ది యజాతం
బయ్యును బహుప్రజాతం । బయ్యెసగుచునుండు భూసురాగ్రణి చెపుమా. 462

వ. అనిన నయ్యుత్తమద్విజునకు నజునికొడు కిట్లనియె. 463

మ. మతి నే నిన్నొకవిప్రమాత్రుఁ డని నమ్మంజాల యుష్మత్సమ
ప్రతిభల్ శిష్యులు నిట్టిచందము దలంపన్ మాదృశానుగ్రహాం
చితబుద్ధిన్ వసుధావతీర్ణుఁ డగులక్ష్మీభర్త నీమూర్తి సు
స్థితియుం దేజము నున్న వారలకు నేదీ యట్లు గాకుండినన్. 464

క. నీ వడిగినప్రశ్నములకు । భావంబిది యని యెఱింగి ప్రత్యుత్తర మీ
నావశమె ఘనతరప్ర । జ్ఞావంతుల కైన నది యశక్యం బనినన్. 465

వ. సకలవేదాంతరహస్యవేదివగు నీవు దక్కఁ దక్కినవార లిట్టి ప్రశ్నలు గావింప
వానికిఁ దగిన యుత్తరంబులు చెప్ప నసమర్థులుగావున నాదెసం గలుగు కరుణా
గుణంబేర్పడ నెంతయు నీవుదెలుపు మని ప్రార్థించిన నమ్మహానుభావుం డిట్లనియె. 466

సీ. ఎల్లవర్ణములకు నెప్పుడు గార్యంబు ధర్మంబు మఱి సుకృతంబుఁ బాయ
రనిశంబు దివ్యశక్త్యావిష్టుఁ డగుపద్మబంధుండు చక్షువు ప్రాణితతికిఁ
దగ నేకమయ్యుఁ బ్రధానంబు కార్యరూపమునఁ జూడఁగ బహుత్వము భజించు
నాధారహీనమై యధికమైనది పరబ్రహ్మ మల్పం బనల్పంబు వ్యాపి
పరఁగ సదసత్తు లనఁగ నక్షరము క్షరము । నన్య మీరెంటికిని బరమాత్మ తలఁప
భవముఁ బొరయకయుండియు బహువిధముల । జనన మొందుచునుండు నీశ్వరుఁడు వత్స.

క. చెప్పితి సంక్షేపంబున । నిప్పటిప్రశ్నోత్తరంబు లెయ్యవి యింకన్
జెప్పవలయు నీ కనుటయు । నప్పరమునివరేణ్యుతోడ నజుఁ డిట్లనియెన్. 468

సీ. ధర్మ మెట్లది సూనృతం బెద్ది దివ్యశక్త్యావేశ మట్లేకమైనవస్తు
వరయ నేరీతిఁ బెక్కగు నిరాధారత బ్రహ్మంబు కెద్ది యల్పత్వఘనత
లొక్కటి యెట్లు నెం దొగిఁ బ్రసన్నబ్రహ్మ మక్షరక్షరముల కన్య మగుచు
నెట్లు చెప్పితి పుట్టు వెన్నఁ డెఱుంగని యీశ్వరుం డెట్లుదయించు మంచు
మాటిమాటికి నింతయు మర్మనంబు । సంశయము నొందఁజేసె నీశంక లెల్ల
దీర్ప నర్హుండ వీవ సుధీవరేణ్య । యనినఁ దెలిపెద విను మని యతఁడు పలికె. 469

క. నిగమములు భూతసమితికిఁ । దగుగతి యగుటం దదితరక్రియ పరమం
బగుధర్మ మనిరి హింసలఁ । దగులనిసత్యంబు సూనృతం బనఁ బరఁగున్. 470

గీ. విష్ణుశక్త్యభివిష్టమై విశ్వజగము । నొగిఁ బ్రవర్తించుఁ గాకున్న నుడిఁగి మడుఁగు
నాత్మ దనుఁ బాసిపోయిన యట్టికుణపము మదరి చేష్టింపఁజాలనియవ్విధమున. 471

మ. పరమవ్యోమపదంబునం దవిరతోత్పన్నామితానందభా
స్వరలీలన్ బరమాత్ముఁ డుండుఁ దనయాజ్ఞం బద్మగర్భాండముల్
పరివర్తింపఁగ నప్పరేశ్వరుని శుంభచ్ఛక్త్యవష్టంభవి
స్ఫురణం బెంపు వహింప వాయుహుతభుగ్భపాజ్యసంచారముల్. 472

క. ఏవస్తువు లక్షూర్జిత । మై వీక్షణగోచరంబు లగు మునివర నీ
వావస్తువుల నెఱుంగుము । శ్రీవిష్ణునిదివ్యశక్తిజృంభితములు గాన్. 473

వ. మొదట నొక్కటి యైనసుటత్వపటత్వాదిజాతికి సజాతీయంబు లుద్గాకృతిక్రమమ్యం బున బహుత్వంబు బహుత్వంబు యుక్తంబైనకరణి నేకంబైనవస్తువునకుఁ గార్యకారణభావంబున ననేకంబు సిద్ధించుట విరుద్ధంబుగాదు. సర్వంబునకుఁ బరబ్రహ్మ తాను యాధారంబుగానఁ దదాధారం బసంభవం బగుట నది నిరాధారం బని చెప్పితి నట్టిబ్రహ్మంబునకు సంకోచవికాసంబునంజేసి యల్పత్వబహుత్వంబులు ప్రపన్నం బగు మఱి సర్వసామాన్యయుక్తంబునను విశ్వజాతీయదర్శనంబునను అనిర్దేశ్యవిశేషత్వంబు నను గల్యాణానంతసంశ్రయంబునను జేసి పరమాత్మ ససత్తుకం బెం బరం బని యెఱుంగు నది బ్రహ్మాదిపరిణామంబులం దాత్మయై తదన్యత్వంబున నవశ్యజాయమానుండయ్యును బరమపురుషుండు స్వేచ్ఛావిర్భూతుం డగుట నతనికి జన్మవశ్యత్వంబు లేమి నజాయమానుండై ప్రకాశించు నజాయమానో బహుధావిజాయతే యని వేదంబులు ప్రూయుచుండు నిప్పటిప్రశ్నల కివి యుత్తరంబు లనిన నాసర్వలోకోత్తరునకు నత్తపస్వివరుం డిట్లనియె. 474

గీ. విబుధకులవరేణ్య వేదాంతనిష్ఠితం । బగుచు వేద్య మైన యట్టియర్థ
మాదరంబు మిగుల నానతి యిచ్చితి । సరసఫణితి విగతసంశయముగ. 475

క. భూరివిషయగ్రహంబు న । పారాశాంభఃప్రపూరభరితము నగుసం
సారాబ్ధినిమగ్నుఁడనై । తీరముఁ జేరంగ లేక తిరుగుడువడు మఱి. 476

సీ. ప్రతిభవంబునను గర్భస్థితివేళఁ బుట్టెడువేళ వార్ధకం బడరునపుడు
మరణావసరమున మఱి పుత్రమిత్రకళత్రార్థభూగృహలాభమునను
నిష్టనాశమున ననిష్టపరిప్రాప్తి నవమానమున సాధ్వసాగమమున
నాధ్యాత్మికంబుల నాధిదైవికముల నాధిభౌతికములు నవిరతంబు
పొందుదుఃఖపరంపరఁ బొంది కుంది । తల్లడిల్లుచు నజ్ఞానతమముచేతఁ
దెరలి సన్మార్గ మిది యని తెలివిలేక । విసుగునా కేదిగతి చెప్పవే మహాత్మ. 477

వ. అనిన నయ్యతిశ్రేష్ఠునకుఁ బరమేష్ఠిగురుం డిట్లనియె. 478

క. మానసమును నేత్రగతం । బౌ నా నజ్ఞానతిమిర మంతయుఁ బాయుఁ
మానవకోటికి కనూన । జ్ఞానాంజనకరణిచేత సంయమిముఖ్యా. 479

క. జ్ఞానము శుకసిద్ధులకు ని । దానము మఱి దానఁ దక్కఁ దక్కినవానిఁ
భూనుత యవి సిద్ధింపవు । గానఁ బరిజ్ఞానశాలి గను సకలంబుఁ. 480

క. నీ వెంతయు నియతాత్ముఁడ । వై విమలజ్ఞానపదము నధిరోహణముౘ
గావింపు నిస్తరించెద । వావెరవున దుఃఖకలిత మగుభవజలధిన్. 481

వ. ఆత్మేతరంబులందలి యాత్మజ్ఞానంబు సంసారసాలంబునకు మూలంబు పరమాత్మపరిజ్ఞానం బనుకుఠారంబున నది మొదలిటఁ దునిమినయోగి నిర్వాణంబు నొందు బరిజ్ఞానం బక్షయం బగుసత్యంబు తద్రథం బఖిలంబును మృషాత్మకం బని యెఱుంగవలయు ననిన నా ధీరునకు సనత్కుమారుం డిట్లనియె. 482

గీ. బ్రహ్మసుజ్ఞానరతిఁ దపంబుఁ బూని । మున్నశించిన వృత్తిమై నున్నవాఁడ
జీవితంబు సనాథమై చెలువు మిగిలెఁ । జిరదయామూర్తివైన నీచేత నేఁడు. 483

వ. అని కొనియాడిన నవ్విప్రుండు సంతోషాంతరంగుఁడై చనియె. 484

సీ. తాతలతాత నెత్తమ్మినెయ్యపుఁబట్టి వేలుపుపెద్ద వావెలఁదిమగఁడు
తపసులమొనగాఁడు తపములజట్టికాఁ డెల్లవిద్యలనెఱనెఱుఁగుజాణ
ముక్కంటిసారథి ముల్లోకములఁ జేత నంటక చేయువిన్నవువుకాఁడు
పంచాళిరాయంచఁ బఱపియాడెడురౌతు కైలాటకపుమునిఁ గన్నతండ్రి
జగతి సేరికిఁ దనవ్రాలు మిగులరాని । బిరుదులేకరి సేర్పులఁ బరఁగు ప్రోఢ
నాల్గుమొగములదేవుఁ డున్నతి దలిర్ప । నచటి కేతెంచుటయు వినయమునఁ బ్రొక్కి

ఉత్సాహ. ఆసనత్కుమారుఁ డనియె నఖిలలోకనాథభూ
మీసురేంద్రుఁ డొకఁడు తెంపు మిగుల శిష్యసహితుఁడై
నాసమీపమునకు వచ్చి నాకు బ్రహ్మవిద్య సం
తోస మెసఁగఁ జెప్పి చనియెఁ దోన నేను మఱచితిన్. 486

క. ఆనిర్మలాత్ముఁ డెవ్వం । డానతియీవలయు ననిన నల్లన నగి సు
జ్ఞాను లగుమునులు వినఁ దన । సూనునకుం గరుణఁ దమ్మిచూలి ట్లనియెన్. 487

సీ. ఏదేవుఁ డాదరం బెసఁగ నిన్నధ్యాత్మవిద్యావిశేషసంవేదిఁ జేసె
నేదయానిధికటాక్షేక్షణామృతమునఁ గంటి వీ విపు డధికప్రియంబు
లెవ్వనివిభవాంశ మించుకేనియుఁ గనఁజాల రత్యంతవిజ్ఞానులైన
నేశుభాకారుఁ డహీంద్రపర్యంకంబునం దొప్పు శ్రీరంగమందిరమున
నట్టినారాయణప్రభు వమ్మహాత్ముఁ । డతనిదివ్యాయుధములు శిష్యవ్రజంబు
భూతదుర్లక్ష్యుఁ డైనయప్పుణ్యమూర్తి । గానవయ్యె భవద్భాగ్యగరిమఁ జేసి 488

ఉ. క్రమ్మఱ నాజగద్గురునిఁ గన్గొనఁ గల్గెడు నీవ రంగగే
హమ్మున నంతదాఁక నియతాత్ముఁడవై పరమాత్మచింతఁ గా
ర్యమ్మున నుండు మెల్లపుడు నాశశిపుష్కరిణీతటంబునం
దిమ్మహి దీనిపెంపు వచియింపఁగ శక్యమె యెట్టివానికిన్. 489

క. పరమంబై సకలజగ । త్పరిపావనమై సమస్తభద్రాకరమై
దురితనిరాసక మగుపు । ష్కరిణీతీర్థంబు తీర్థసారం బెందున్. 490

గీ. అమలమతులై జితేంద్రియు లైనవార । లీజలస్నానపానాదు లెలమిఁ జేసి
యిందు విహరించుచుండుదు రెల్లనాఁడు । మహితపరమాత్మభక్తిసమగ్రులగుచు 491

క. సుమహిత పుష్కరిణీతీ । ర్థమునఁ గృతస్నానుఁడై జితంతే యనుమం
త్రమున హరిఁ దలఁచునతఁ డఘ। సమితిఁ దొలఁగి పోయి పొందు సాయుజ్యంబున్.

వ. మఱియు నిచ్చట నొనర్చు దానవ్రతాదు లత్యల్పంబులైన నధికంబు లగుఁ బిత్రుసము
ద్దేశంబునఁ జేయునవి యక్షయంబులై యెసంగు వేదంబునఁ బాదమాత్రం బైనఁ బఠిం
చిన సర్వాధ్యయనఫలంబు నొందు శుక్లపక్షంబునఁ బూర్వదివసంబున భార్యాసహి
తుండై యుపవసించి పంచమియందుఁ గృతస్నానుండై ఘృతప్లుతంబు లైనతిలలును
గుణప్రస్థపరిమాణంబులఁ బరిపూర్ణంబులైన ఘృతపాత్రత్రయంబును దిలపాత్రత్రయం
బును నొకసువర్ణంబును నుత్తమవర్ణుల కొసంగిన నతండు పుత్రవంతుండును బరమాయు
ష్మంతుండునగు నొండేని కేవలతిలదానం బైనను ఘృతదానంబైనను సుతార్థు లగు
వారికిఁ గర్తవ్యంబు నిష్కమాత్రంబు సువర్ణప్రదానంబు రోగనిర్ముక్తి నిదానంబు. 493

ఉ. వారని రాజయక్ష్మఁ గలవాఁడు తనంతియ హేమపుత్రికం
గోరి రచించి పుష్కరిణిఁ గ్రుంకి నభోదయతారకాత్మవి
ద్యారతుఁ డైనవిప్రునకు దానము సేసి పునర్నిమజ్జనం
బారఁగఁ దీర్చి తద్ఘనతరామయదుఃఖముఁ బాయుఁ బుణ్యుఁడై. 494

గీ. అచట గోదాన మొనరించునతఁడు గోవు । తనువునను నెన్నిరోమము లొనరు నన్ని
యబ్దశతములు త్రిదశసౌఖ్యముల నొందు । నిందునసమానలక్ష్మిఁ బెంపొందు మఱియు.

క. కడునిష్ఠ నబ్దమాత్రం । బుడుగక నక్షత్రమాత్రయోగంబుల నె
వ్వఁడు తీర్థ మాడు నిందతఁ । డడరఁగ బహుళాశ్వమేధ మగుఫల మందున్. 496

గీ. పర్వతిథు లందులోన నాప్లవ మొనర్చు । నాతఁ డతిపాతకంబుల నపనయించు
జన్మనక్షత్రమునఁ గృతస్నానుఁ డైన । మనుజపతి యేలు నఖిలభూమండలంబు. 497

సీ. సితపక్షపంచమిఁ గృతశుచిస్నానుఁడై యొగి మూఁడుదివసంబు లుపవసించి
యుదకపారణఁ జేసి పదపడి మఱి దివసత్రితయంబు త్రిసంధ్యలందు
నంభోవగాహనం బాచరించుచు హవిష్యాశియు భూశయనాభిరతుఁడు
నై యుండు నేనరుఁ డట్టిపుణ్యాత్మకుఁ డతిశీఘ్రమున నపస్మృతిఁ దొలంగు
నెలమినై మాసమాత్ర మీకోలఁదితీర్థ । మాడువాగల మును చెందినట్టిగుల్మ
వస్త్రశూలరుజాదిదుష్కోటి యడఁగు । సలిలములలోన లవణరాసులను బోలె. 498

క. గురుతల్పగశిశుఘాతక । హరినిందాపరకృతఘ్న నాస్తికమదిరా
నిరతపతితాదులకు నీ । సరసీస్నానమునఁ బాపచయశాంతి యగున్. 499

క. నిరవధికదురితకరులకు । హరికీర్తన మొకటి తక్క నఘనిష్కృతికిన్
మరి లే దుపాయ మీ పు । ష్కరిణియునుం దత్సమంబ గా నెన్నఁదగున్. 500

వ. ఇమ్మహాతీర్థంబునకుఁ బై విధాతృపరికల్పితు లగు పుష్కరపుష్కరాక్షకుముదకాలసుప్రతీపు లనువారలు క్రమంబునఁ బూర్వాదిచతుర్దిశలను మధ్యప్రదేశంబునను వసింతురు. మొదలఁ దదీయప్రార్థనం బొనర్చి పిదప నవగాహాదికృత్యంబు లాచరించునది. సర్వపర్వంబుల శర్వరీవిభుం డిందుఁ గ్రుంకు వెట్టుట నిందు పుష్కరిణీనామం బీసరోవరంబునకు భువనప్రసిద్ధంబుగా నయ్యె నీవు సరసిఁ గృతస్నానుండవై శ్రీరంగధామంబున కరిగి యచట సుఖంబున నుండు మిట్టియుగ్రతపంబున లోకంబులు సముద్విగ్నంబులు సేయవలవ దీతీర్థవాసంబున నీతీరునం జేసి కృతార్థుండ వయ్యెద వని చెప్పి యప్పద్మసంభవుం డరిగె సనత్కుమారుండును దదుక్తప్రకారంబునఁ బ్రవర్తించుచుండె. 501

ఉ. ఏనరుఁ డీకథాపఠన మెప్పుడు సేయు నతండు పాపసం
తానముఁ బాసి శాశ్వతపదంబు చనుం బిత్రుదత్త మక్షయ
శ్రీ నొనరించు నత్తఱి వసింప నృపాదులు సార్వభౌమతా
మానధనాఢ్యతాసుఖసమున్నతులన్ విలసింతు రెంతయున్. 502

క. అని చెప్పి యప్పరాశర । తనయుఁడు వెండియును నాగదంతునితోడన్
మునిముఖ్య ముక్తికర మగు । వినుతపురావృత్త మొకటి విను మని పలికెన్. 503

చ. ఒదవఁగ లోభయుక్తమతి నొక్కజఘన్యుఁ డధ్వనీనులన్
జదియఁగ మోఁది వారిధనజాలముఁ జాలుపుగా హరించుచున్
జెదరక యివ్విధంబు నిజజీవికగా మనుచుండు నట్టి బ
ల్లిదుఁ డగువానిచే సమసె లెక్కకు మిక్కిలిగా ద్విజావళుల్. 504

క. ఇటు బహుముఖముల మఱి యా । కుటిలాత్ముఁడు తెరువుగొట్టి కొని యొకనా డు
ద్భటభంగి నున్నతటి న । చ్చటగా భూదేవుఁ డొకఁడు చనుచున్ వానిన్ 505

మ. కనియెం గర్కశమేచకాంగు నతిరక్తక్రూరవిస్ఫారలో
చను నుత్కగ్ణకరాళబర్బరకచశ్మశ్రున్ వినీలాంబరున్
ఘనసంజాంతరితున్ గతాగతజనాకాగ్రప్రతీక్షాపరున్
హననోత్సాహుఁ గరాగ్రలోహవలయోన్యద్యస్కరున్ దస్కరున్. 506

క. పొడగని యడరెడుభయమున । నడుగులు దడఁబడఁగ హృదయ మదరఁగ బెదవుల్
దడుపుచు నడఁకుచు వడవడ । వడఁకెడునవ్విప్రుఁ జూచి వాఁ డుద్వృత్తిన్. 507

చ. సుడివడ బిట్టదల్చి యెటు సొచ్చెద వెక్కడఁ బోవవచ్చు లోఁ
బడితివి గా కటంచు సిగఁబట్టి వెసం బడ నీడ్చి త్రోవ సం
బడమునకైన నప్పు డొకపైకము నాతనిచేత లేమి యే
ర్పడఁ బరికించి మాఁచి మదిఁ బైకొనిపర్వెడు నాగ్రహంబునన్ 508

క. తల ద్రెవ్వ నడరుటయుఁ గడుఁ । గలఁగి మహీసురుఁడు వాని గనుఁగొని నన్నున్
బొలియింప నీవ నయ్యెడు । ఫల మెట్టిది రిక్తహస్తుఁ బాఱుని ననదున్. 509

గీ. ప్రాణములు గాఁచి రక్షింపు మనిన నతనిఁ । జూచి యోరినిరర్థక స్థూలకాయ
భూసురాధమ యెటనుండి పోవుచున్న । వాఁడ వది చెప్పుమా వినవలయు ననిన. 510

క. అనవుడు దీనాననుఁడై । తనువు సెమర్పంగ గద్గదస్వరమున ని
ట్లను వసుధామరముఖ్యుఁడు । తను నెటఁ జననీక యేఁచుతస్కరుతోడన్. 511

మ. వసుధామండలికిం బ్రదక్షిణముగా వర్తించులోకప్రశ
స్తసరిత్తీర్థవనాచలప్రకరముల్ దర్శించుచున్ వచ్చి చం
ద్రసరస్స్నానము రంగరాట్పదసపర్యాకృత్యముల్ భక్తిపెం
పెసఁగంజేసి మదీయదేశమునకై యే నేఁగెదన్ దస్కరా 512

వ. అని చెప్పినప్పు డప్పాతకప్రచారుం డగణ్యపుణ్యప్రభావుం డగుభూదేవుని తోడి
సంభాషణవిశేషంబునంజేసి యాక్షణంబ విశుద్ధమానసుండై పరహింసాత్మకం
బగునిజవ్యాపారంబుఁ జాలించి సవినయంబుగాఁ గరంబులు మొగిచి యమ్మహీ
సురున కిట్లనియె. 513

మ. సుమనఃశ్రేష్ఠ శశాంకపుష్కరిణి యెచ్చో టుర్వి నాతీర్థరా
జము నేచక్కి భుజంగశాయికి నివాసం బైన శ్రీరంగ మే
విమలక్షేత్ర మతీతపాపనిరతిన్ వేఁగించు మాబోఁట్లకున్
గమనీయస్థితి గోచరించెడిని నిక్కం బింతయుం జెప్పవే. 514

క. నీ వధికపుణ్యపరుఁడవు। గావున నిత్తెఱఁగు దెల్పి కడుఁ బ్రియమున నీ
పోవలయునెడను నరుగుము। భూవినుతచరిత్ర యేనుఁ బోయెద నేమిన్. 515

గీ. అనిన నమ్మాటలకు ముద మలరి మరణ। చింతదప్పి యకంపితచిత్తుఁ డగుచు
విప్రుఁ డత్యుగ్రకర్మప్రవృత్తు శూద్రు। ననునయించుచు నల్లన నతని కనియె. 516

సీ. మానవోత్తమ నీ వనూనసౌమ్యాకృతి స్ఫురణఁ జూపట్టె దిప్పుడు మదాత్మ
నీయం దతిప్రియాన్విత మయ్యె నీవును నాయెడఁ గడుఁ బ్రసన్నత వహింపు
మడిగితి నీవు యాథార్థ్యంబు నేనును జెప్పెద నది విను చిత్తగించి
జగదభివన్దితం బగుశేషశయనంబు శ్రీరంగశబ్దప్రసిద్ధిఁ దనరు
నందు శయనించు నెలమి శ్రీహరి తదీయ। పరిసరంబునఁ జంద్రపుష్కరిణి మెఱయు
నట్టితీర్థావగాహనం బాచరించి। శుద్ధు లగుదురు ఘనపాపబద్ధులైన. 517

క. ఇది మార్గ మిందుఁ జన ను। న్నది ముందట నర్థయోజనంబునఁ జాలన్
మెదిగిన తెరువున నరుగుము। ముద మొదవ నిరంతరాయముగ శీఘ్రమునన్ 518

క. అని చెప్పి యతని వీడ్కొని। పునరుజ్జీవితుఁడ నైతిఁ బొమ్మని పలుమా
ఱును మరలి మరలి చూచుచుఁ। జనియెన్ వడి విప్రుఁ డాత్మజనపదమునకున్. 519

వ. తదనంతరంబ యాచోరుం డంతరంగంబున నంతంత కొదవుసంతాపంబున నొక్కింత
సేపు నిర్వేఱ నొంది తన్నుఁ జెందినదోషంబులు మత్సంభాషణ విశేషంబున నిరవశే
షంబు లగుటయుఁ బుణ్యాచరణపరిణతుండై దురితచరితంబునఁ దొలంగి యానదీ
కూలంబునఁ గొంతకాలంబు సుజనానుకూలంబుగాఁ బ్రవర్తించి సంచితాఘంబుల నిర్వ
ర్తించి యుదంచితప్రబోధుండై విప్రవరుండు చెప్పినచొప్పునఁ బుష్కరిణీతీర్థయాత్రా

పరాయణుండై యల్లనల్లనఁ దదంతికంబుఁ జేరునంత కాయుఃపరిక్షీణుం డైన నతండు
కృతాంతగోచరుం డయ్యె నప్పు డాలోకనభయంకరు లగు కాలకింకరులు తర్జనగర్జన
భైరవం బైనరవంబున గదిరి యాభీలంబు లగు కాలపాశంబులఁ గట్టి కట్టలుక నిగడ
మగుడఁ దాడనాది పీడనం బొనర్ప నుద్భూతయాతనాపరిభూతుండై యాక్రోశించె
నయ్యవసరంబున. 520

శా. ఆతీర్థంబునకుం జతుర్దిశల రక్షార్థంబు గా ద్వ్యత్రిగ
వ్యూతిక్షేత్రమునం జరించుకృతపుణ్యుల్ దుష్టశిక్షావిని
ష్ణాతుల్ దండధరుల్ ఘనాకృతులు విష్వక్సేనవాక్చోదితుల్
భూతేశుల్ పటుదివ్యశక్తియుతు లంభోజాప్తతేజోధికుల్. 521

క. గజవదనాదులు గాంచిరి । నిజరక్షితసీమఁ గాలనియమితభృత్య
వ్రజకృతబహువిధబాధల । గిజిగిజి యగుశూద్రభక్తుఁ గీలితదేహున్. 522

వ. ఇట్లు గనుంగొని గుబ్బనం బ్రబ్బునిబ్బరంపురోషంబునఁ జటులసటాసముత్పాటనపటు
తరాగ్రహోదగ్రరంహంబు లగుసింహంబులతెఱంగునఁ బ్రతోదచోదనోద్దీపితకోపా
టోపబంధురంబు లగుసింధురంబులచందంబున నకాండదండాఘాతజాతప్రతిమాభీలంబు
లగుశార్దూలంబులపోలిక వాలాకర్షప్రభూతామర్షకరాళంబు లగుకాలవ్యాళంబుల
విధంబునఁ బ్రళయపవనప్రేరణప్రవర్ధమానంబు లగుపావకజ్వాలావితానంబులయచ్చు
వెరిగి యుదయమార్తాండమండలమరీచోష్ణంబు లగుదృక్కోణంబుల నదరులుచెదర
వికటభ్రుకుటీకుటిలంబు లగునిటలంబుల ఘర్మంబులు గ్రమ్మ నతికఠోరక్రకచనిశిత
దశనసంఘృష్ణణచ్ఛటచ్ఛటాత్కారఘోరంబు గా దురహంకారసముద్భటు లగుశమ
నభటులం బొదివి మద మడంపం దొడంగి రప్పు డమోఘనిర్ఘాతనిష్ఠురంబు లగుముష్టి
ఘట్టనంబుల వికంకటంబు లగుకటంబులు పగిలి జల్లునం బెల్లుదొరఁగు నెత్తుటం జొత్తిల్లి
పిమ్మిటిగొని బమ్మరించువారును, జలవర్షపాషాణపాతప్రకారంబుఁ గరోటికర్పరం
బులు చిద్రుపలై వికీర్ణంబు లగుకర్ణరంధ్రంబుల మెదడుగ్రమ్మిన రిమ్మగొని సొమ్మ
సిలువారును, అక్షీణకపాణిప్రయోగంబుల క్రోడభాగంబులు తండసిలి గుండె లవిసి
బక్కెముకలు నెట్టుమోవఁబడి బిట్టుమూల్గువారును, బటుకఠినజాను ఘట్టనంబుల నుత్తా
లంబు లగుకంకాలంబులు విఱిగి యొఱఁగి పొరలుచు మొర లిడువారును, బ్రకటపార్ష్ణి
ఘాతంబులఁ బ్రచండంబు లగుపిచండంబులు పగిలి దిగులు చొచ్చి కళ్ళుపడి క్రేళ్ళు
వారును, మహాయసముసల పరిఘపట్టిసానుశాసనంబులం బరశుఘాతంబులఁ గలకలం

బులై యసువులు వెకల వికలచిత్తులై యద్దెస దద్దరిలువారును, సుదారగదాప్రహార ణంబులఁ జరణంబులు కంఠంబులు కరంబులు శిరంబు లవలగ్నంబులు భగ్నంబు లైన నుద్విగ్నులగు వారునై బీరంబులు దక్కి బీఱువోయి మాఱుమొగంబు లిడి మానంబు లెడలి పంౘడిలి పికాపికలై బెదరి చీకాకువడి దవ్వులఁ దొఱంగి నవ్వులకు భాజనంబై పఱచి రయ్యవసరంబున. 523

మ. తమవెంటం బడి తోలువిష్ణుభటబృందంబుల్ విలోకించి డెం
దములం గొందల మందుచున్ శమనదూతవ్రాతముల్ దీనవా
క్యములం బల్కుచు మీర లెవ్వ రని వక్కాణింక సాలించి య
వ్విమలాత్ముల్ మఱి వారితోడ ననిరావిర్భూతకారుణ్యులై 524

క. వలదు వల దింకఁ బరువిడ । నిలునిలుఁ డోదూతలార నెఱిఁ జిత్తములన్
గలఁగక మా కభివందన । మెలమి నొనర్పుఁడు శుభంబు లెసఁగెడు మీకున్ 525

గీ. అనిన నెట్టకేల కాభయం బోకకొంత । యుడిఁగి నెమ్మనంబు లుమ్మలింప
నంతనంత నిల్చి రంతకకింకరు । లంతవారితోడ ననిరి వారు. 526

శా. ఈతీర్థంబున కేము రక్షకులమై యేప్రొద్దు వర్తింతు మా
భూతేశుం డిది గారణంబుగ మముం బుట్టించినాఁ డస్మదా
జ్ఞాతుల్ గాక సురాసురాహినరరక్షఃపక్షియక్షాది సం
ఘాతంబుల్ దమయంత నిచ్చటఁ జొరంగా నేర వత్యుద్ధతిన్. 527

ఉ. చల్లనితావు లెందు వెదచల్లఁగ నవ్వపుఁబూవుమొగ్గచా
లల్లన విప్పుచున్ గిసలయావళి శ్రీ వెలయంగఁ దెల్పుచున్
మెల్లనె జంతుజాల మెలమిం బొదలం బరిపాటిమైఁ బ్రవ
ర్తిల్లును గాని గాలి తనతీవ్రత సూపఁగ నోడు నీయెడన్. 528

క. ఆలోకబాంధవుండును । నాలోకము నెఱపుఁ గాని యవనీజలతా
జాలాదులఁ దన వేఁడిమిఁ । దూలింపఁగ వెఱచు వ్రేళ్లతోఁడుత నయినన్. 529

క. తపనశశు లుష్ణశైత్య । వ్యపగతకిరణప్రసారులై వెలుఁగుట నీ
విపులక్షేత్రమున దిన । క్షప లివి యనుభేదబుద్ధి సమకొన దెపుడున్. 530

వ. ఇచ్చటి జనులు నిరామయులు నిర్ద్వంద్వులునై చరింతురు శకుంత సంతతులు నట్లు ప్రవర్తిల్లు నెల్ల వృక్షంబులు నిరాబంధంబులై సకలకాల సంపూర్ణప్రసవఫల భరితం

బులై యొప్పఁ దిర్యగ్జంతువులును బుద్ధిమంతంబులై యుల్లసిల్లుఁ గ్రూరసర్పంబులైన
నీప్రదేశప్రవేశమాత్రంబున నతిశాంతంబు లగు నివి దేవదేవుం డగుపుండరీకాక్షుని
దివ్యతేజోనుభావపరిపాలితంబులై మెఱయుచుండు నట్టిభుజంగశాయికి నపరాంతం
బు లగు (?) శ్రీరంగంబు మీకుఁ గర్ణగోచరంబు గాదకో యని వెండియు. 531

ఉ. హీనమనస్కులార యిది యెంతయు మీ కెఱుఁగంగలేక యి
చ్చో నఘజీవుఁ డైనపురుషుం బరుపక్రియ జేరి సొంపఁగాఁ
జూచినవార లిందుఁ జొరఁబోలునె మీకు నుదారవైష్ణవ
జ్ఞానసమగ్రులై పరఁగుసంయమికోటికిఁ గాక యెమ్మెయిన్. 532

క. ఈతనిపై నీచేసిన । చేతలు దలఁపంగ మమ్ముఁ జేయుట యస్మ
చ్చేతః పరితాపకుఁడై । యేతెఱఁగున బ్రదుక నేర్చు నింద్రుండైనన్. 533

ఉ. ఎవ్వరు మీరు మీకు నట నేలిక యెవ్వఁడు మోహబద్ధులై
క్రొవ్వున నీప్రదేశమునకుం బఱతెంచినకార్య మేమి మా
కివ్విధ మెల్లఁ జెప్పుఁ డని యీక్షణకోణము లెఱ్ఱఁజేయుచున్
నెవ్వగఁ బల్కె నవ్వనజనేత్రునిదాసుల కోసరించుచున్. 534

వ. ఆసమవర్తిభృత్యు లిట్లనిరి. 535

మ. సకలప్రాణిచయాంతకారియు మహాశాభక్తియున్ బుణ్యపా
తకనిర్ణేతయు నైనదండధరు నొద్దం దత్సమాదేశభా
రకవృత్తిం జరియించుచుండుదుము దుర్వారక్రియాప్రాధినై
నొకచో నైనను మమ్ముఁ గీడ్వఱప నన్యుల్ చాల రెవ్వారలున్. 536

గీ. సర్వభూతాత్ముఁ డైనవిశ్వప్రభుండు । దృఢముగాఁ దన్మనోవృత్తిఁ దెలిసికాదె
ధర్మరాజని యాకృతాంతుని నిలిపెఁ । గడఁగి ప్రాణ్యంతకరణాధికారిగాఁగ. 537

క. స్వకృతశుభాశుభకర్మ । ప్రకరామితబంధనములఁ బరిబద్ధములై
సకలచరాచరచయములు । నొకయప్పుడు నతనివశము నొందుచు నుండున్ 538

క. కాలము గ్రసించు సర్వము । కాలము ప్రాణుల నశింపఁగాఁ జేయుఁ దుదిన్
గాలవశం బగు నింతయుఁ । గాలము దా నన్యవశము గాదు తలంపన్. 539

వ. కాలాత్మకుండును గాలచక్రప్రవర్తకుండునునగు విష్ణుదేవుం డట్టికాలత్రయంబుఁ జెందిన
యప్పురుషాధమునిఁ గాలుని సమీపంబున నొందించుటకై నే మిందఱ మిందువచ్చి
తిమి మావందంబు వినుండు. 540

మ. కలుషాకారులకెల్ల నేము భయదాకారంబునం దోంచి వి
హ్వలులై బిట్టొఱలంగ మార్గమున నత్యంతంబు బాధింతు మే
వలనం బాపములేనివారలకు శశ్వత్సౌమ్యరూపక్రియన్
జెలువొందం బొడచూపి త్రోవ నెలమిన్ సేవింతు మిష్టస్థితిన్. 541

చ. అనిశము కీడొనర్చినదురంతమహాఘము లెన్నఁడేనియున్
వినినవి గావు గోవులును విప్రులు నీకఠినాత్ముచేతఁ జ
చ్చినవి యసంఖ్య లీఖలుఁడు సేసిన దుష్కృత మింత యంతనం
జన దటు గాన వీని జముసన్నిధికిన్ గొనిపోవఁ గాఁ దగున్. 542

క. అనిహతమహిమ నెసఁగిన । దినకరసంభవునియాజ్ఞ ధృతి నెవ్వఁడు గై
కొన కవితథంబు సేయఁగ । మొనయుమదుసుజనుల కనయమును జేటొదవున్. 543

గీ. అప్పరేతాధిపుని యాజ్ఞ నతిదురాత్ముఁ । డైనయీతనిఁ గొనిపోవునట్టియేము
భగ్నకార్యులమై పరిభవము నొంది । యున్నవారము మీచేత నుక్కు దక్కి. 544

క. అలఘుసుకృతాత్ము లుండెడి । నెల విది దుర్జనుఁడు వీఁడు నిలుపం జన దీ
లలితస్థలమునఁ గావునఁ । దలకొని మీ కడ్డగింపఁ దగ దితనికినై. 545

క. దేవాదిచతుర్విధభూ । తావలికిని మీఁద గతి కృతాంతుఁడ కాఁడే
యావైవస్వతు నెదిరికి ; రావలయును గాదె సుకృతరతులకునైనన్. 546

వ. అనినదరహాసంబు సేసి వాసుదేవపారిషదు లాధర్మరాజానుజీవుల కిట్లనిరి. 547

క. కాలహతమైనచేతన । జాలము నియమింపఁ గర్త జముఁ డనుపలుకుల్
పోలు నవి కర్మఫలములు । వాలాయం బనుభవించువారలత్రోవల్. 548

క. అనలము నిజసంగతినల । కనకాదులకందుఁ జెఱచుగతి నీచెలవుం
దనుఁ జేర నఘము లడఁచును । దనుజారిసమీపసీమఁ దగలక యునికిన్. 549

శా. శ్రీవిష్ణుం బురుషోత్తమున్ వికచరాజీవాక్షు లక్ష్మీవిలా
సావిర్భూతరసాత్ము నేఘనులు సమ్యగ్భక్తిసంయుక్తులై
సేవింపం గనుచుందు రట్టిపురుషశ్రేష్ఠుల్ వినిర్ముక్తక
ర్మావష్టంభులు వారిసత్పథ మగమ్యం బెందు నెవ్వారికిన్ 550

క. ఇచ్చోట నుండుభూతస । ముచ్చయము ప్రవేశమాత్రమునఁ గనుసుకృతం
బెచ్చోట నెన్నిజన్మము । లచ్చుగ వసియించినైన నలవియె పొందన్. 551

సీ. అట్టిపుణ్యాత్ముల కత్యంతసులభుఁడై మానితశ్రీరంగమందిరమున
ఫణిరాజమృదుభోగపర్యంకతలమునఁ బద్మాసమేతుఁడై ప్రమదలీల
శయనించి యున్నాఁడు సర్వేశ్వరుఁడు సర్వభూతహృద్దేశవిస్ఫురితమూర్తి
భక్తానువర్తి యప్పరమేశుఁ డొక్కఁడు పరకాలచక్రప్రవర్తకుండు.
యముని నుర్వికి నియమించినట్టిదేవు । నతను బ్రాణపదంబ యీనదితటంబు
కాలసంస్పర్శలేశంబు గలుగ దిచట । నెట్లువచ్చితి గట్ల పొం డింక మీరు. 552

క. కాలునిదండధరత్వము । కాలోపహతాత్ములందుఁ గావున మీరున్
బోలినగతి వారలఁ బలు । గావింపుఁడు జముఁడు శాస్త గాఁ డీమెడకున్. 553

క. విలయసమయమునఁ గలజడి । నలజడిఁ బడి భువననివహ మడఁగెడునపుడున్
జలశాయినిలయ మగునీ । లలితక్షేత్రము నిరాకులతఁ బొలుపారున్ 554

గీ. సర్వశక్తిమయము జగతి శ్రీరంగంబు । సర్వతీర్థమయము చంద్రసరసి
సర్వపుణ్యమయము చర్చింప నీకావు । సర్వవేదమయుఁడు శార్ఙ్గపాణి. 555

వ. ఈశూద్రుం డతిపాపకర్ముం డయ్యు నీపుణ్యప్రదేశంబున నుండి సమాధియోగంబునం జేసి శుద్ధాంత్ముం డయ్యె నిది గా దని బలిమిం బట్టికొనిపోవ మీవశంబు గాదు పనిలేని దురభిమానంబునఁ బొరలక మఱలి పొం డనిన నెం డన వెఱచి యాశమన దూత లాపని విడిచి పఱచి రనంతరంబ. 556

సీ. నిర్మలుండును సత్త్వనిధియును శుద్ధాంతరంగుండు నగుశూద్రపుంగవుండు
వెస సముద్ధితుఁ డైన వెఱవను మిఁక నంచు భూతేశ్వరులు గరంబులఁ గరంబు
నతులతదీయకాయస్పర్శ గావించి రతఁడును భక్తిమైఁ బ్రణతి సేసి
పుష్కరిణీతీర్థమునఁ కేఁగి తనివోవ నం దవగాహన మాచరించి
తత్తటంబున సురతపోవృత్తి నున్న । సన్మునీంద్రుల దర్శించి సమ్మదమున
వందనము చేసి తానును వారిఁ గూడి । యర్థి శ్రీరంగభవనంబు కరిగి యందు. 557

సీ. శరదిందుమండలస్వచ్ఛాహిపర్యంకభాసురు నపసవ్యపార్శ్వశాయి
దక్షిణబాహూపధానపీతాంబరోజ్జ్వలకటివిన్యస్తసవ్యహస్తు
వైజయంతీలసద్వక్షు నాకుంచితోత్థానితపాదపద్మాసమేతు
యోగనిద్రాముద్రితోద్భాసిలోచనజలజాతుఁ బశ్చిమాశాశిరస్కు
నసమమణిమయమకుటకర్ణావతంసు । హారకేయూరకంకణోదారసార
సనతులాకోటిముఖ్యభూషణవిశేషు । కలితు శ్రీరంగవిభు జూడఁ గాంచి మ్రొక్కె.

క. అతని నురుభక్తివినయా । సతు నానందాశ్రుపూర్ణనయనున్ ముకుళీ
కృతకరు విష్వక్సేనుం । డతికృప నాభూతవరుల కనుచరుఁ జేసెన్. 559

మ. ఇట వైవస్వతకింకరావళియు భూతేశప్రహారస్ఫుట
స్ఫుటితాంగంబుల నెత్తు రొల్కఁ జరణంబుల్ దొట్రిలం గంప ము
త్కటమై పర్వఁగ నూరుపుల్ పయిపయిన్ గ్రమ్మన్ భయభ్రాంతి మి
క్కుటమై మోవుల దోఁప నొక్కమొగి నాక్రోశించుచుం దీనులై. 560

చ. ఇనతనుజాతుముందటికిఁ నేఁగి సగద్గదవాక్యవృత్తి ని
ట్లనిరి కృతాంత మున్నెపుడు నస్ఖలితస్థితి నిజ్జగంబులం
జను భవదాజ్ఞ విష్ణుభటసంఘముచే నిదె నేఁడు సర్వమున్
జెనపడె నేఁడు నేము పరిభూతుల మైతిమి వారిచే మదిన్. 561

వ. అవ్విధం బవధరింపుము. 562

ఉ. నేము భవన్నియోగసరణిం జరియించుచు నొక్కశూద్రు న
ద్దామనికామపాతకవిధానపరాయణుఁ గాలగోచరున్
బామరు నిందుఁ దెచ్చుటకుఁ బట్టి గడంగెడు నంతలోన ద
త్సీమకుఁ గావలై మెలఁగుధీరులు భూభయంకరాకృతుల్ 563

శా. భూతేశాహ్వయు లుగ్రదండధరు లంభోదాప్తతేజుల్ సము
ద్భూతస్వేదలలాటభాగవికటభ్రూభీషణుల్ మమ్ము ని
ర్ఘాతక్రూరకరాంఘ్రిజానుహతులం గావించినం దోలి నే
మాతుచ్ఛుం దిగనాడి వచ్చితిమి నీ కాద్యంతముం జెప్పఁగాన్. 564

క. అనుపలుకులు దనచెవులకు । ననయంబు నసహ్యమగుచు ననలముఁ గ్రొ
బ్బున నేఁ బోసినవిధమున । కనలి పరేతప్రభుండు కటకటపడుచున్. 565

శా. ఏమేమీ మది నింతయున్ భయము లేకెవ్వారొకో మూఢులై
యామీఁదం దనుపాటెఱుంగక మదీయాజ్ఞానిరోధక్రియా
సామర్థ్యంబు భజించినారు త్రిజగత్సంజాతభూతావళిన్
నేమింపం దక్షుఁడో హరింపఁ బ్రభువు లేరన్యదక్కన్ నెవ్వారలున్ 566

వ. అని యొక్కింతవడి చింతించి యంతకుం డంతకమున్న సన్నుతాచారభూషణుం
డగుణభీషణుచేత నానీతం బైనశ్రీరంగంబునఁ దదీయనికటంబునఁ గావేరీతటంబున

నఖిలదురితహారణసమర్థం బగుపుష్కరిణీతీర్థంబును నతివిచిత్రం బగు నాపుణ్య క్షేత్రంబు మహాత్త్వంబును దద్దివ్యవిమానశయనుం డగుపుండరీకాక్షుమూర్తివిశేషం బును దనమనోగోచరంబు లైన నాచరితాభివంద్యుం డై యాభూతేశ్వరులు తీర్థరక్షకు లగుటయు శూద్రుండు తదనుచరుం డగుట యునికియుం దెలిసి నిజకింకరులం గని వారితో నిట్లనియె. 567

క. నిక్కముగ నామనంబున । నక్కడివృత్తాంత మెల్ల నధిగత మయ్యెన్
దక్కక వినిపించెద మీ । రక్కథ దత్తావధానులై వినుఁ డనుచున్. 568

సీ. శ్రీరఘురాముఁ డాశ్రితవజ్రపంజరుం డఖిలకంటకుని దశాస్యుఁ దునిమి
యురువైభవమున నయోధ్యాపురికి వచ్చి యచట సుగ్రీవాదు లైన హితుల
నుచితసంభావన లొనరించుతఱి నతిప్రియకారి యైనవిభీషణునకు
నాత్మకులీనకృపారాధితంబును దనకంటె నుత్కృష్టతరము నైన
రంగధామంబు సదయాంతరంగుఁ డగుచు
నొసఁగుటయు నాతఁ డది గొంచు నసమహర్ష
మెసఁగ నిజపట్టణమునకై యేఁగుచుండ
మార్గవశమునఁ గావేరి డగ్గఱుటయు 569

వ. అపుడు మధ్యాహ్నసమయం బగుట నతండు తత్ప్రదేశంబున తద్దివ్యమందిరంబు నిలిపి దేవతార్చనార్థంబు పుష్పోపహరణంబునకై వనంబున కరిగి యచట బరమత పోనిష్ఠులఁ గని సంభాషించి వారిచేత సంభావితుండై తత్సమేతంబుగా నేతెంచి శ్రీరంగరాజపూజావిధానంబు దీర్చుటయు ననంతరంబ గమనోన్ముఖుండై యద్దశము ఖానుజుం డుద్దామతేజోభిరామం బగురంగధామంబు వహింపం బూని తరలింపలేక శోకాకులుం డగుటయు నాదనుజపుంగవుం గరుణాతరంగితంబు లగునపాంగంబుల నిరీక్షించి లక్ష్మీశ్వరుం డతనిపై లక్ష్యం బుడిపి యాశశాంకపంకజాప్తంబుగా నిరాతం కం బగులంకాధిపత్యంబున కనిపి యసమానసంతతానందుండై యుండుటయు నది కారణంబుగాఁ దత్సమీపం బఖిలపాపంబుల లోపంబు సేయ నోపుటయుఁ జెప్పి దండధరుండు వెండియు వారల కిట్లనియె. 570

క. మీవశమె విష్ణుభూతే । శావజ్ఞయుఁ దత్పరిగ్రహానిపీడనమున్
గావింప వారితోడం । బోవం బనిలేదు కలిగెఁ బోయినఫలమున్. 571

క. అన్నెలవునఁ గలభూతము । లన్నియు నజ్ఞానపాత మన్నియు సుఖసం
పన్నములు శక్తిమంతము । లన్నియు నాత్మాభిమతవిహారోన్నతముల్. 572

గీ. సకలజగదేకవిభుఁ డైనచక్రపాణి । కాసరిత్కూలమతిహృద్య మగునివాస
మ్ముచలు రక్షింప ధాతసంరచితు లైన । వారు భూతేశు లమితు లవార్యబలులు. 573

మ. క్రమయోగంబున నెన్నఁ గాఁబడుకళాకాష్ఠాదులం బేర్చుకా
లముచే భూతచయంబు లెల్ల నవలీలం సంక్షయం బందు నా
కమలాక్షుప్రియధామమై మెఱయురంగక్షేత్రమం దెప్పుడు౯
బ్రమదం బార వసించుప్రాణుల హరింపం జాల దాకాలము౯. 574

వ. దేహసంగ్రహంబునకుఁ దత్త్యాగంబునకుఁ గర్మంబు కారణం బట్టి కర్మవశులఁ బట్టి శిక్షించుకారణంబు నాయదిగాని మహానుభావులం గేవలంబు నియమింపుసామర్థ్యంబు నాకు లేదు వారలకెల్ల సర్వభూతేశ్వరుం డగునప్పరమేశ్వరుండు నియామకుండు గావునజీవేచ్ఛ గలదేని మీ రందుఁబోవలవ దనిన నిజస్వామి యగువైవస్వతుపలుకు లాకర్ణించి కింకరు లహంకారం బుడిఁగి తదాదేశంబున నాదేశంబునకు దవ్వులఁ బొలఁగి పోదు రని చెప్పి యప్పారాశర్యుండు నాగదంతమునీశ్వరున కిట్లనియె. 575

క. ఈకథఁ జదివినవారును । జేకొని వినువారు విజితజీవత్వరులై
నాకాదిపదసుఖస్థితిఁ । గైకొందురు చనరు జమునికడ కొకనాడు౯. 576

ఉ. నావుడు నాగదంతమునినాథుఁడు సాత్యవతేయుతో మునీం
ద్రా వనజాతవైరి యనురాగమునం బ్రతిపర్వము౯ జగ
త్పావని యైనపుష్కరిణిఁ దా నవగాహము సేయు నంటి వీ
వావిధుఁ డేమికార్యమునకై యటు సేయుచు నుండు చెప్పుమా. 577

చ. అనినఁ బరాశరాత్మభవుఁ డాసతితో నను మున్ను దక్షునం
దనలఁ దుషారరోచి ప్రమదం బెసఁగంగ వివాహమై
మనమున వారి నందఱ సమంబుగఁ జూడక రోహిణీసతి౯
ఘనబహుమానపూర్వకముగాఁ బనిసేయుచునుండు నెప్పుడు౯. 578

క. దానికి నశ్వి న్యాదు ల । నూనవ్యథఁ జెంది తండ్రియొద్దకుఁ జని దీ
నాననలై పతిచేఁ దమ । కైనపరాభవముఁ జెప్ప నాతఁడు గినుక౯. 579

శా. ఆరాజుం బిలిపించి యిట్లనియె నీ వన్యాయసంచారివై
తారానీకము లెల్ల నీవలని నాథప్రాప్తి తుల్యంబుగాఁ
బ్రారంభింపక దుర్వివేకసరణిన్ బాటింపుచున్నాఁడ వీ
దౌరాత్మ్యంబుఁ దలంప మేలగునె చంద్రా రోహిణీవల్లభా. 580

క. ఇది మొద లందఱునుఁ బ్రియ । మొదవఁగ సమభావవృత్తి నుండుట గడుమే
లదిగాక తప్పి తిరిగినఁ । దుదిఁ గనియెదుగాక పొమ్ము దురితఫలంబున్. 581

క. అని దక్షుఁడు తనతనయుల । ననునయములఁ దనిపి కినుక ననుప సుధాంశుం
డును జని మునుపటితెఱఁగున । తనప్రియయును దాను సమ్మదంబున నుండెన్.

మత్తకోకిల. ఆతెఱంగున కాత్మలన్ వగ పగ్గలింపఁగ వెండియున్
తాతపాలికి నేఁగి వారలు తద్విధం బెఱింగింప న
బ్జాతసంభవపుత్రుఁ డప్పుడు చంద్రునిం బిలిపించి ధ
ర్మేతరంబు భవచ్చరిత్ర మిదేల మానవు బేలవై. 582

వ. ఇంక నిటమీఁద నీవర్తమానం బిట్టి దయ్యెనేనియు గొఱఁగాదు తప్పదేఁ జాటి చెప్పితి నెప్పగిదినైనను బుద్ధిమంతుండవై యుండుమమ్మని యుల్లసంబు లాడి వీడుకొలిపిన గ్రమ్మఱ వచ్చి మామమాటలు గీటులఁ బుచ్చి యచ్చంద్రుండు సాంద్రానురాగంబున రోహిణీసంభోగలంపటుండై యుండె మఱియును బెక్కుమారులు దక్షుండు ఋక్షాధిపతి నివ్విధంబున బోధించి తత్కుటిలప్రచారంబు వారింపంజాలక చాల రోషించి యాతనిం గనుంగొని. 583

క. దోషాకర పలుమఱు మ । ద్భాషలు గైకొనక చపలభావంబున ను
ద్వేషించితి గావునఁ ద । ద్దోషంబునఁ జెందు యక్ష్మదుర్దశ నిన్నున్. 584

చ. అని శపియించె నంత హరిణాంకుఁడు తత్పటురోగ ముగ్రమై
తనతనువందుఁ బొందఁ బ్రభ దప్పి కృశించి వినష్టబుద్ధియై
ఘనభయవిహ్వలుం డగుచుఁ గ్రక్కున నక్కడఁ బాసి భూతలం
బునఁ గడువాసి నల్లసిలుపుష్కరిణీతటిఁ జేర సన్మతిన్. 585

మ. నిజశాపావధిఁ గోరి తద్విమలపానీయంబులం గ్రుంకి స
ర్వజగద్భావితపంబు పంచదశవర్షంబుల్ ధృతిన్ సల్పి నీ

రజనాథుఁ బదివత్సరంబు లట నారాధించె భాస్వత్కర
ప్రజకించిద్వికసద్దళాంచితతరస్వచ్ఛాంబుజాతంబులన్. 586

వ. అంత. 587

క. తద్విరచితపూజనముల । హృద్యవనజం బలర లోకహితమతిసాగ్రా
పద్విఘటనకరుఁ డగు దను । జద్విషుఁ డతికరుణ నతనిసన్నిధి నిల్చెన్ 588

ఉ. అప్పుడు కైరవప్రియుఁ డుదంచితసమ్మదవార్ధివీచులన్
దెప్పలఁదేలు నెమ్మనము ద్రిప్పఁగఁజాలక నేత్రపర్వమై
యొప్పుచునప్పురాణపురుషోత్తముదివ్యతనూవిలాసమున్
దప్పకచూచుచున్ బహువిధంబులఁ బ్రస్తుతిచేసె నమ్ముఁడై 589

క. ఆసంస్తవంబు హృదయో । ల్లాసం బొనరింప మెచ్చి లక్ష్మీశ్వరుఁ డా
కాసారము దగ్గతి యను । తాసారము దొరఁగఁ బలికె నాతనితోడన్. 590

క. కువలయహిత భవదుదిత । స్తవమున హితుఁడ నైతి నీవు దలఁచెడి కార్యం
బవలంబితఫలసిద్ధులఁ । దనరించెద నస్మదీయదర్శనలబ్ధిన్. 591

చ. అనుటయుఁ జంద్రుఁ డిట్లను గుణాంబుధివిష్ణుఁ బురాణపూరుషున్
నిను నఖిలేశు యజ్ఞమయునిం బొడఁగంటి మదీయ మైనజీ
వనము కృతార్థ మయ్యె నభివాంఛితముల్ సమకూరెఁ బైపయిన్
మునుపుగఁ బొందు నాపదలు నున్నె తొలంగె విహంగవాహనా. 592

చ. అమృతమయంబు లైనకిరణావళులన్ బచరించి యోషధీ
సమితులఁ బ్రోవు మంచుఁ బటుశక్తిఁ గృపామతి నిచ్చి నన్ను నా
క్రమమున నీవు నిల్పితివి కైటభమర్దన నిల్చె దస్మహా
త్త్వము దిగ దక్షుశాపజనితక్షయపీడయు నిప్పు నాదెసన్. 593

క. దక్షోగ్రహాజాతమహో । గ్రక్షయమునను క్షయంబు గావింపంగా
దక్షులు లేరు లేరి యిఁక నలి । నేక్షణ నీ వొకఁడు దక్క నీవిశ్వమునన్. 594

సీ. అనుటయుఁ బుండరీకాక్షుఁ డాతనితోడ నిట్లనుఁ గైరవహిత మదీయ
దర్శనామృతవారిధారాభిషిక్తులై రేనియుఁ బాపాత్ము లైనవార
లతిశుద్ధతను బొందు రనిన నిన్నెన్నఁగా నేల నా కింతయు హితుఁడ వీవు
గావున యక్షరోగవ్యథఁ బెడఁబాసి పోషింపు మోషధీపుంజములను

తే. యుష్మదుదయంబు లోకనేత్రోత్సవంబుఁ। జేయుచుండెడిఁ గల్యాణదాయి యగుచుఁ
దపము నీపొందు సేసినదానఁ జంద్ర। పుష్కరిణి నాఁగ వెలయు నీపుణ్యసరసి. 595

గీ. పురుషులందుఁ బుణ్యపురుషుండు సతులలో। నబ్ధితనయ నదులయందు గంగ
యెవ్విధమున వెలయు నవ్విధమునఁ దీర్థ। రాజి నీసరోవరంబు మెఱయు. 596

వ. అనిన నప్పద్మలోచనునకు సుధారోచి యిట్లనియె.

చ. జిగిఁ దళుకొత్తు క్రొత్తవికసించిన తెల్లనితమ్మిరేకులం
దెగడెడికన్నులు న్నగవు దేరెడిమోవులుఁ గుండలద్యుతి
స్థగితములై మెఱుంగెసఁగు చక్కనిచెక్కులుఁ బల్లవారుణం
బగునధరంబుఁ గల్గుభవదాస్యవిలాసము నిల్పు నామదిన్. 597

క. ఆచొప్పునను మదీయవి। లోచనములు చూచుఁగాక లోలత నెపుడున్.
నీచారుమూర్తి ననవుడు। నాచంద్రునితోడ దనుజహరుఁ డిట్లనియెన్. 598

గీ. అఖిలదోషరహితులై నిర్మలజ్ఞాన। వంతులైనయట్టివారికైనఁ
గాని గోచరంబు గాదు నానిజమూర్తి। కూడ దట్టిపలుకు కుముదమిత్ర. 599

మ. అనినం జంద్రుఁడు పల్కె నట్లయిన నత్యల్పాల్పసత్కర్మబో
ధనులై త్రిమ్మరులోకు లెప్పగిది నార్తత్రాణగుణ్యున్ రమా
ననపద్మార్క్యము నిన్ను వాక్యగతి సందర్శించి ధన్యాత్ములై
ఘనతం బొందుదు రట్టిపొందు వెలయంగా నిల్పు మిచ్చోటికిన్. 600

క. నావుడు నాయుడుపతి కను। నావిభుఁ డిది పొసఁగు నిచటియనఘులుఁ గానం
గావలతురు నను నితరప। దావాసుల కలవిగా దుదారులకైనన్. 601

వ. ఇటమీఁద నింక లంకాధిపతి యగువిభీషణుకతంబున నీసరిత్తీరంబున నెల్లవారికిఁ బ్రత్యక్షుండనై యుండెద నది కారణంబుగా ధారుణీవలయంబు నిరుపద్రవంబై సకలభద్రాశ్రమంబై మెఱయు నపు డెపు డీప్పరిసరంబున మదీయదివ్యధామంబు నిలిపి నిజపురంబున కరుగునది కారణంబుగా ధారుణీవలయంబు రంగమందిరంబైన భుజంగభోగతల్పంబున ననల్పభోగంబునఁ గల్పాంతపర్యంతంబు లోకానుగ్రహార్థంబుగా వసియించెద నావేళన నీవు నన్ను దర్శించెద వింక బ్రతిపర్వంబును బుష్కరిణీతీర్థసేవార్థం బిచటి కేతెమ్ము పొమ్ము నీనిందు వెన్నెల యఖిలజగత్పావనం బయ్యెడు మని యాదేవదేవుం డంతర్ధానంబు నొందెఁ జంద్రుండును దద్వచనప్రకారం బాసరో

శుభజనాపరాయణుండై యున్నవాఁ డని చెప్పి యాపారాశర్యుండు మఱియు నాగదంతున కిట్లనియె. 602

క. పదియోజనములు నైదుం। దదర్ధమును నందు సగము తగుపఱపై యిం
పొదవుఁగ్రతాదియుగంబున। సదమలసలిలములఁ జంద్రసరసియు బెడఁగై. 603

క. అంతట గలియుగమున నం। తంతనుఁ బ్రతిదినము నల్ప మగున స్తనగ
ప్రాంతముఁ జేర్చినయర్చి। ష్మంతునికిరణోత్కరప్రసారముకరణిన్. 604

గీ. కలఁక యింత లేక కడుచల్లనై నల్ప। లోలయుచంద్రసరసి సలిలపూర
మనఘ కలియుగాంత మగువేళ దుర్గంధ। యుక్తమై కలంగియుండు నపుడు. 605

సీ. మండలాధిపులకు మఱి యెప్పుడు గల్గు నపుడురక్తచ్ఛాయ నగ్గలించు
మాన కెన్నఁడు రాజ్యహాని పాటిలు నాఁడు నెఱయంగఁ బసరువన్నియ వహించు
నఖిలప్రజాసంక్షయంబగు నేవేళ నాతఱి క్రిమిమయం బగుచు నుండుఁ
జొప్పడు వేళ విక్షోభ మేసమయమం దయ్యెడ ఫేనంబులై కలంగఁ
జేయు నా కాలమున ననావృష్టిదోష। మట్టిపట్టునఁ జువ్వన వట్టిపోవు
నింకఁ బెక్కన్న నేల యీయిందుసరసిఁ। దోచువిపరీతములు విపత్సూచకములు.

మ. నృపులుం బోరక భావికాలమున శాంతిం జెందుచో దుగ్ధస
చ్ఛవియున్ విప్రులు సౌఖ్యమందు నెడలన్ జంద్రోపలచ్ఛాయయున్
భువి నెందున్ ఘనవృష్టి గల్గుతఱి నుద్భూతోర్మిజాలంబునై
సువిశేషస్థితిఁ దత్సరోవరము పొల్చున్ మంగళావాసియై. 607

గీ. ఎన్న ముప్పదిరెండుయోజనములంత। మేరయై యొప్పు దేశవిస్తారమెల్లఁ
గాలవశమునఁ బొడవఱి కలియుగాంత। వేళ నత్యల్ప మయ్యెడి విప్రవర్య. 608

వ. సకలభూతక్షయకరంబుగా నాయుగంబున నఖిలవర్ణంబులకు నుపప్లవం బగ్గలం బయ్యెడు నప్పు డాప్రదేశంబు నిర్మనుష్యం బగుట దేవతాసంచారంబ కాని యొండు లేకుండుట ననాచారులు నన్యాయకారులు నామ్నాయదూషకులు నార్యజన భయంకరులు నల్పాయువులునై యెల్లవారును బరమకల్యాణకారకు లగువారినామోచ్చారణంబు విన్నంతన విద్వేషించుచుఁ దమః ప్రవర్తకుం డగురుద్రుండు తమకు దైవంబుగా నుపాసించెద రమ్మహాదేవుండు జగద్విమోహార్థంబుగాఁ దాను దైవం బని కల్పించినతామసశాస్త్రంబు లెల్లెడలం జెల్లుబడియై ప్రవర్తిల్లెడు నాసమయంబు

నందు వాసుదేవపరాయణు లగునమ్మహాత్ము లైనవైష్ణవులు తమ నిరాసం బాచరించి యచ్యుతపదంబు నొందుదురు. 609

సీ. సాత్త్వికంబులు రాజసములు దామసములు నన మూఁడువిధముల నవనిఁ బరగు
శాస్త్రంబు లందు విశ్వప్రభు సర్వాత్ము హరిఁ జెప్పునవి సాత్త్వికాహ్వయములు
జలజగర్భుని సరస్వతి హవ్యవాహనుఁ బ్రణుతించునట్టివి రాజసములు
ప్రకటతమఃప్రవర్తను నుమానాథుఁ గీర్తనసేయునవియెల్లఁ దామసములు
వానిఁ గొనియాడి యతఁడె దైవంబు గాఁగఁ
గొలిచి సంపన్ను లగుచుఁ గోర్కులు ఫలించి
బలియులై సాత్త్వికుల బాధపఱచి నగుచు
నెపల విడుతురు హరిసేవ యెల్లవారు. 610

క. హరిహరుల సమముసేసిన । హరుఁడే పరతత్త్వ మనినయాశాస్త్రములుల్
ధర సత్యమనిన దుర్గతి । దొరకును నే హరిసమము పలుక దోషము గాదే. 611

క. ఈపగిదిఁ గలియుగంబున । నేపారు నుపద్రవంబు లెల్లను భద్రం
బై పరగు చంద్రపుష్కరిణీపరిసర మందు లేవు నెఱి నొకనాడున్. 612

క. జగదుద్భవపరిపాలన । విగమంబులు లీలగాఁగ వెలసినహరికిన్
ఒగి నుపసంహృతి నపుడీం । పగునప్పాము గల్గుఁ గలిసమాగము నుర్విన్. 613

ఉ. మేదినిపై విభీషణునిమిత్తమునం గరుణామయాత్ముఁడై
యాదట రంగమందిరమునందు భుజంగమరాజశాయి ప
ద్మాదయితుం డజస్రమును దా వసియించుటఁ జేసి కాలనో
పాదుల నేయుపద్రవము నందవు నాసరసీసరిత్స్థలుల్. 614

క. అని మఱియు నప్పరాశర । తనయుఁడు సునయుఁ డగు నాగదంతునితో ని
ట్లను మునిజనములచే మును । వినఁబడుకథ యొకటి నీకు వినిపింతుఁ దగన్. 615

గీ. ఏల నీచోళమండల మెల్ల నేలు । రాజదోషంబుకతన ధరాజనంబు
వనరి వసియింపఁ బండ్రెండువత్సరములు । పెచ్చు పెరిగె ననావృష్టిపీడనంబు. 616

సీ. కడుఁ బేర్చి మిటమిటఁ గాయుకట్టెండచే భువనముల్ పొగపొగఁ బొక్కిపడియె
వేఁడిమై బిసబిస విసరు గాడ్పులఁ బ్రాణితతు లెల్లఁ దటతటఁ దాఁక దొరఁగ

నొండెడ భగభగ మండుకార్చిచ్చులఁ బెనుగిరుల్ పెటపెటఁ బ్రేలఁజొచ్చెఁ
బంకమై జవజవ నింకుశాదంబుల మకరాళి మలమల మాఁడిపోయె
నెండ చోరకుండఁ గడు నేచి యిరులుగొనుచు । వఱలుకాంతారపఙ్క్తులు వఱ్లువోయె
నట్టనడువేసవులను గాల్పడలుగాక । జరగునేఱులు నిర్జలస్థలము లయ్యె. 617

శా. క్షుత్తృష్ణాదికవేగతాపరిగతాసుప్రాణశల్యావళీ
భిత్తాకీర్ణమహార్ణవాంతికమహీభృత్కందరారణ్యశు
ష్యత్తోయాశయతీరచైత్యపురదేవాగారరథ్యాదులన్
నృత్తం బాడుచు మృత్యుదేవత సమున్మేషించె హేలాగతిన్. 618

క. ఆవేళ మునులు సిద్ధులు । కావేరీతీర్థమంద కాపుండెడి భూ
తావలికి నచటు శరణం । బై వెలసెను రంగవిభుసమాశ్రయమహిమన్. 619

ఉ. ఆగతిఁ గొంతకాలము సమంచితభక్తిఁ జనంగ నానదీ
వేగము నాడునాటి కతివేగము దొంకిలినం దటస్థు లు
ద్వేగము నొంది యందఱును దిక్కుగాఁ జేఁదిన మాకునుం దను
త్యాగము గాగ్య మంచు విగతాన్యదిశావిజిగీష నున్నెడన్. 620

ఉ. అత్తెఱఁగెల్లఁ గన్గొని మహాబలవంతులు తీర్థరక్షకుల్
చిత్తములన్ గృపారసము చిప్పిల వారలఁ గావఁ బూని యు
ద్వృత్తిమెయిం బయోధరతతిన్ రభసంబున నాక్రమించి యు
వ్వెత్తునఁ దద్ఘనోదరములెల్లను జిల్లులువోవఁ బుచ్చినన్. 621

ఉ. పన్నవు మేఘముల్ గగనపాళిక వాలికఁ గ్రొమ్మెఱుంగు లు
త్పన్నము గావు లేవు మహిత స్తనితధ్వను లిట్టిచిత్ర మే
మెన్నఁడుఁ జూడ మంచు జనులెల్లఁ బ్రమోదకుతూహలంబులన్
జెన్నవహింపఁ బెల్లుగురిసెన్ జలధారలు ధారుణీస్థలిన్. 622

క. తోరములై కరటికరా । కారములై సకలదిశలఁ గడుఁదొఱఁగుతదా
సారమున నబ్ధి పఱచెను । వారక కావేరినీరు వారిధిఁ బొదువన్. 623

వ. అమ్మహానదీజలపానంబునఁ బ్రాణిసంతానంబు సంతాపరహితంబై సుఖంబుండె నంత
నాగరాజకృతంబైన బ్రహ్మహత్య పిశాచీస్వరూపంబుఁ గైకొని తత్తోయంబెల్ల నొక్క

తోయంబునఁ గ్రోలినతత్క్షణంబ కావేరి వారిహీనయై ముందటిచందంబున నున్నఁ దన్నిమిత్తం బన్వేషించుచు వచ్చి పురోభాగంబున. 624

మహాస్రగ్ధర. కని రాభూతేశు లత్యుత్కటశకటమశూకప్రతీకాశకేశిన్
జనితోదన్యోపతాపశ్లథములినవపుర్గాత్రమాంసాస్రగంధిన్
ఘనకావేరీజలౌఘగ్రసనవివృతవక్త్రిస్ఫురద్భూరిదంష్ట్రి
శనిసంఘర్షప్రభూతజ్వలదనలశిఖాజాలశాచిన్ బిశాచిన్. 625

క. కని కనలు నిగుడ నురువడిఁ। జనుకుటిలభ్రుకుటితలవిశంకటభయదా
నను లగువారల దవ్వులఁ। గనుఁగొని మది బెగడి మేను గజగజ వడఁకన్. 626

ఉ. ఆసలిలప్రవాహమున కడ్డము నిల్చియు వక్త్రిగహ్వరం
బోసరిలంగఁజేసికొని యొయ్యఁ దొలంగఁ బిశాచి యప్డు డో
సోసి దురాత్మురాల యిపు డోడకు మేడకుఁ బోయెదంచుఁ జి
త్రాసులు విష్ణుదాసులు కరంబు రయంబునఁ బట్టడాసినన్. 627

క. ఆగతి యొఱంగి యది గడు। వేగంబున బరువుఁబాఱి వెనుకొని చన నీ
కాఁగి యదలించి యెవ్వతె। వేగతి వచ్చితివి వెఱవ కిచటికి ననినన్. 628

సీ. ఆపుణ్యపరులతో నప్పిశాచిక యనె నేను బాపంబులకెల్ల నెక్కుఁ
డగుదాన ననుఁ జంపఁదగదు మదుత్పత్తివిధ మెఱింగించెద వినుఁడు మీర
లీజనపద మేలు రాజు సోమకనాముఁ డపరాధివే ఱొకఁడవలనుండ
నేపాపమునులేకయితరమహీసురుఁ దెరి చంపించె శ్రోత్రియుని వినతు
నప్పు డాతనిసచివులం దాప్తులందుఁ। జారులందును జనపదాస్పదులయందుఁ
దద్బహిర్దేశజనులందుఁ దలఁప నొక్కఁ। డైన నిది గూడఁ దని విడనాడరైరి. 629

క. ఎదురెదుర నొకఁడు దురితము। వదలక కావింపఁ జూచి వారంపనివా
రొదవినఁ దత్పాపఫలా। స్పదు లగుదురు సమధికాగబలములకోలఁదిన్. 630

వ. కావున నీదేశంబంతయుఁ బాపదూషితం బగుటఁ ననావృష్టిదోషంబు సంభవించె నారాజకృతం బైనబ్రహ్మహత్యాస్వరూపిణి యైననాచేతఁ జరాచరాత్మకం బైనజగం బిట్టియుపద్రవంబు నొందె నేను తటాకసరోవరాదులం గలవారిపూరంబు నిరవశేషం బుగాఁ గ్రోలితి నతిక్రూరదర్శను లగుమీ రెవ్వ రెంతవారును మదంతంబు గావింప

నసమర్థ లీనిరర్థకప్రయాసం బేల యని పల్కు. యప్పిశాచి పరువు బెట్టినం గట్టి
దట్టించి యాడిట్టు లిట్లనిరి.

ఉ. సార మెఱుంగ నేరక పిశాచమ నీచమనీష లోకసా
ధారణదృష్టిఁ జూచెద వుదారతరం బగు నీప్రదేశ మీ
చేరువ సంచరింపను వసింపను శక్యమె నీకు నీవునున్
వారక వచ్చితేనియు నవశ్యము నాశముఁ బొందెదీ వెడన్.

మ. క్షితి నీవక్కటి దివ్యదేశ మహితశ్రీవిష్ణుభూతేశర
క్షిత మీపుణ్యనదీప్రవాహము జగత్సేవ్యంబు భవ్యంబు సం
స్మృతిమాత్రాఘనివారణంబు మహితశ్రీరంగధామాంతికా
గత మారూఢసమస్తతీర్థమయ మగ్ర్యం బాపగాకోటికిన్.

గీ. ఎట్టిపాపులైన నీజలంబులు మేను। సోఁకినంతమాత్ర శుద్ధు లగుదు
రేతదంబుపానపూతమై జగము నీ। వలన ముక్తిఁబొంది వెలయుచుండు.

క. కావున నెవ్వరి తెరువునఁ। బోవక వేగంబ వెడలి పొమ్మటుగా కీ
ఠావున నున్న వధింపక। పోవిడువము నిన్నుఁ బాపపుంజమ వగుటన్.

వ. అని పలికి రప్పుడా బ్రహ్మహత్య తద్దేశంబున సద్యోనాశంబు నొందె నవ్విష్ణుభూ
రులు తమతమనిలయంబులకుం జనిరి తదనంతరంబ జగత్సృష్టికారణం బైనమహా
గురిసి కఱవు దీఱె యెల్లవారు తమతమ నెలవుల సుఖంబుండిరి. యీయుపాఖ్యానం
నిఖిలపాపహరణం బగు నిహపరసుఖదం బని చెప్పి యప్పారాశర్యుండు నాగ
మునివరున కిట్లనియె.

క. ఈకథ వినియెడిమనుజు ల। నేకమహాపాతకంబు లెడలి రయ ముక్తి
శ్రీకాంతు లగుదు రట్టిది। నీ కొకకథ యోగివర్య నే నెఱిఁగింతున్.

మ. ఒకగంధర్వుఁడు చిత్రసేనుఁ డనువాఁ డుద్దామదర్పోదయా
ధికుఁ డస్వప్నవరేణ్యమిత్రుఁ డుడువీథిం దోడిగంధర్వగా
యకులుం దానును బాడుకొంచు నట రంగాభ్యర్ణముం జేరి కొం
జక యామీఁదటఁగా వెసం జనియెఁ దచ్ఛాయాసముల్లంఘియై.

గీ. వానితోడ నేఁగువారు తచ్ఛాయ న। తిక్రమింపరామి దెలిసి నిలిచి
రంతతీర్థరక్షు లాదుర్మదాంధుని। సాగిపోవనీక సంభ్రమమున.

క. కడకాలఁ బట్టి కడు నుఱ | వడి బిఱబిఱ ద్రిప్పి వైవ వననిధి కవలం
బడియె రఘునాథుశరహతి | సుడిఁబడి మారీచరాక్షసుఁడు పడినగతిన్. 640

వ. అప్పు డతనితోడఁ గూడివచ్చినగంధర్వు లావిధంబెల్లఁ దెల్లంబుగాఁ గనుంగొని బెదరి మగిడి నిజాధిపతి యగుచిత్రసేనుండు తేజోహీనుండై పడినయెడకుం జని యచట నచేతనుండై యున్నయతనిఁ బ్రబోధించిన. 641

గీ. తెలిసి నలుదిక్కులను జూచి ధృతిఁ గలంగి | యిక్కడెక్కడ నన్నెవ్వ రివ్విధంబు
చేసి రని పల్కునాచిత్రసేనుతోడ | వారుఁ జెప్పిరి తద్విపత్కారణంబు. 642

క. చెప్పిన విని బెగడుచు మదిఁ | గప్పినమోహమున మీఁదు గానక పోదం
డిప్పగిది నుండ నే లని | యప్పాఱుం దరుగఁజూచె ననుచరయుతుఁడై. 643

వ. ఇట్లు చన మొక్కలించి ఱెక్కలువిఱిఁగినపులుగులంబోలె నా. సంబున కెగయలేక చీకాకుపడి యార్తుం డగుచు మర్త్యుకైవడి పుడమిం బడి పొరలి యాక్రోశించుచు. 644

మ. అకటా యే నతిమానభావమున నీయత్యంతసంతాపహే
తుకకర్మం బొనరించినాఁడ నిఁక నీదోషం బశేషంబు నూ
రక యెబ్బంగిఁ దొఱంగు దీనికి విచారం బెద్ది యన్యాయకా
రికి నేలోకమునందు నాపదలు వర్తిల్లున్ దురంతంబులై. 645

వ. అని యొక్కింత చింతించి మఱియును.

మ. దివి మాముందట వచ్చున న్నిటు జంబూద్వీపంబునం దేవదా
నవమర్త్యాదులలోన నెవ్వరొకొ ప్రాణత్రాణనిష్ణాతులై
యవిచారంబున వైచి రాజదుల నింద్రాఖర్వరోషాగ్ని ను
ద్దవిడిన్ వేలిచి తత్ఫలంబున హవిర్భాగంబు భాగించెదన్. 646

క. అది గాక వానిఁ జెప్పిన | నొదవెదు భద్రంబు మీకు నుద్దీపితమై
యిది యటు పోనిం డిపుడు | న్నది యిఁక నొకసంశయంబు నామదిలోనన్. 647

ఉ. అప్పుడు మీకు నాకును వియద్గమనంబు సమంబ యిట్టిచో
నిప్పుడు నాకు నొక్కనికి నిత్తెఱఁగై మఱి మీగతిక్రమం
బెప్పటియట్ల యున్కి యిట నెట్లిది గావున పక్షపాత మి
చ్చొప్పునఁ గానవచ్చెఁ గడుఁజోద్యము కాదె తలంచి చూచినన్. 648

క. అని తనపడుటకు మనమునఁ । గన లోఁదవఁగ నదరి పల్కెఁ గంధర్వవిభుం
గనుఁగొని గగనస్థితు లగు । నను చరు లిట్లనిరి మఱియు నాతనితోడన్. 649

గీ. మాను మాను మిట్టిమాట లెవ్వరి దెసఁ । గీడు గలుగ దొకనికిల్బిషంబు
లొకని నేల పొందు నూరక నిజకర్మ । ఫలము తనకుఁ బొరయవలయుఁ గాక. 650

క. అమృతాశనమనుజపశు । ప్రముఖం బగుసకలజంతుపటలంబునకున్
దమలోనితారతమ్యము । క్రమమున నిజకర్మఫలము గాదే తలఁపన్. 651

వ. నీవు తామసంబున దివ్యధామచ్ఛాయాసముల్లంఘనం బాచరించినపాపంబున నీయాపదఁ దెచ్చుకొంటివి నెమ్మది మహాపాతకం బని యతిక్రమింప కనికింజేసి మాకు గగనగతిక్రమం బవక్రమం బై యున్న దిత్తఱి నీచిత్తంబు క్రోధాయత్తంబు గానీక దోషనివృత్తి యగునుపాయంబుఁ జేయు మ ట్లైన నతిపవిత్రుం డయ్యెదు గాని నాఁడు దుర్జనునకు సుగతియుంబోలె నీ కాకాశగమనంబు సిద్ధింపదు భవత్ప్రతనకారులగువారల నే మెఱుంగ నేర మీ మేరకు నంతరిక్షాదిభూతంబులు సాక్షి వాని నడిగి చూడు మింక నీవృత్తాంతం బంతయు బలాంతకునకుఁ జెప్పంబోయెద మిపుడు నీవడిగినచక్కటికి నద్రిద్వీపసముద్రంబు లెడసి యంతరంబు లై యున్న వింతదూరంబు పాదప్రచారంబునఁ జన నసేకవర్షశతంబుల నైన నశక్యం బదియును గాక యుదగ్రగ్రాహంబు లగునంబుధులు దురవగాహంబులు లిట్లొట దురితనిష్కృతి గల్గునంత నీవిందు యుండు మఖిలంబు భద్రం బయ్యెడు మని వార లరిగి రనంతరంబ. 652

క. తలఁకొనినశోకభయమున । నలమరుగుచుఁ జిత్రసేనుఁ డతికరుణము గాఁ
బలుమఱు విలపించె నెగుల్ । దలఁగునుపాయములు గొన్ని తలపోసి ధృతిన్. 653

క. శంభుని నాశ్రితరక్షా । రంభుని ఫణిరాజకటకరాజితఘనదో
స్తంభుని నపహృతదానవ । దంభుని నిట్లని నుతించెఁ దత్పరమతి యై. 654

గద్యము. జయ జయ జలజభవముఖనిఖిలసురనికరమకుటతటఘటితమణిరుచిరుచిరచరణయుగళ, గళవిచగదవిరళగరళకబళ, బలవదఘనివహబాణపటలవిఘటనచటులదివసకరకమలదమృతకరణమధురమధురసభరితశశికుసుమ, సుమహితశుచివిభవవిలయరహిత, హితవివిధవిహారణకుతుకచరణఖచరమిథునశతసతతపరిచితవితతశిఖరమణికిరణకలితసకలకకుబంత తిమిగభగశుభరజతధరణధరనిలయా, లయసమయవివృతవికటనిటలతటనయనపుటనటదనలకణ, కణకబళితసకలభువన, వనధివలయావల

యుతధరణీధరవహనసహన ఫణభరపరివృఢదృఢవలయవిలసదురుభుజపరిఘపరిచి
తకనకధరపృథులధనురుచితమదనధనవిశిఖముఖ శిఖిహుతదితిజనిగదితనిగమశతను
తనిజనిరుపమనిరవధికగుణవిసర, సరసిజవిపులతరవనవనపవనసవనకృతవనిదహనగ
గనమయతనుమహిత, హితజనభవనఫలితసురనగనగదుహితృవదనకమలసముదమధు
కర, కరటిరదశరదరవిసరబిసరజతభుజగవదసురసరిదమృతకరదరవాసిత, సితక
మలరుహతుహిననగనిభశుభరుచిమదవృషభ, ఘనభుజబలపరుషరిపుపరిషదతనుజ
యవితతధనురతినిబిడనిహతిముదిత, దితిజనృభుజగజవసనసనకశుకముఖమునిజన
హృదయకమలసదనవరదసమవననిరత, నిరతిశయశయకలితలలితహరిపృథుపృథుకతి
నకుదపహసితగిరిజశిఖరవరవృషభగమన, మనసిజమదధవళదహనజలదసమయముఖ
రఖరవదనమదధిగమమహితహిమ, హిమకరహుతవహావినయనవనరుహనతకరిలపనవి
పులకటకవిగళితమదసలిలవిచలదతిసలనినదముదితమృదునటదురుపదకటకఫణిఫణ
మణిరుగరుణిత హరిదుదగదరవికచనఖకమల పరిమళపరిమిళితమధుసరిదతులసలిల
కణగణకలితబలకచభరరుచినిచయ ఖచితగగనగతిరహితమహితనిపతితమసుమలిన
చలితమతిదయావశమశరణభువభవ పాహి మాం పాహి మాం. 655

వ. అని సన్నుతించినఁ బ్రసన్నుండై విపన్నగాశని యగుపన్నగాభరణుం డతనిపైఁ
గృపాతరంగితం బగునపాంగంబు నిగిడించి నీతలం పెయ్యది చెప్పు మనిన నప్పశు
పతికి నందంద వందనం బాచరించి కృతాంజలియై యాచిత్రసేనుండు తనవృత్తాంతం
బంతయుఁ విన్నవించినఁ దత్పతనకారుల నిరూపించి విరూపాక్షుం డాక్షణంబున నిజ
కింకరగణంబుల రణంబున కాజ్ఞాపించిన. 656

శా. బాహాకంపితహేతిదీప్తులు వియద్భాగంబు గప్పన్ సము
త్సాహోదంచితసింహనాదముల దిక్చక్రంబు భేదిల్లఁగా
సాహంకారభయంకరాకృతులతో సాయోధనోదగ్రస
న్నాహం బద్భుత మావహింప వెడలెన్ మాహేశభూతావళుల్. 657

శా. చంచద్వాహనకేకిపింఛరుచులాశామండలం బెల్లఁ జి
త్రించెన్ రోహణశృంగరాజములభాతిన్ రత్నకోటీరముల్
మించెన్ బాణశరాదిసాధనము లోలిం బూని దర్పంబునన్
గ్రౌంచారాతియు బల్విడిన్ వెడలె సంగ్రామక్రియాలోలతన్. 658

వ. ఇట్లరిగి సకలదురితలతాలవిత్రం బగుశ్రీరంగక్షేత్రంబుఁ బ్రవేశించి యందు నిర్గళోప
వర్గకరవారి యగుకావేరిం జేరి యాభూతజాతంబు నానాముఖంబులఁ దజ్జలంబు చలం
బునఁ గ్రోలందొడంగిన. 659

సీ. అంత నిర్మగ్నంబు లైనమహీధరప్రతతిశృంగంబులు బయలుపడియె
నీరఁ దేలెడితీరభూరుహప్రసవంబు లంతరితములఁ దూఁగాడఁదొడఁగె
నవ్యంబు లైననిమ్నప్రదేశంబులు రయమేది నమ్రతరంబు లయ్యె
బోడవులై పొలుపారుపులినస్థలంబులు క్రందుగా నందంద కానవచ్చె
నదరుమాడ్కికి వెక్కసం బైనపటిమ। తెల్లముగఁ దోనఁ జావ్వనఁ దీసిపోయె
నల్పజలజంతునికరంబు లచట నచట। నదరె శైవాలపఙ్క్తులు నాతనింబ. 660

గీ. అంతఁ దత్తీర్థసంరక్షణార్థ మచట। మెలఁగుశ్రీవిష్ణుభూతేశు లలఘుమతులు
మున్ను దరులను మిగిలి యుప్పొంగి పాఱు। నమ్మహానది యల్పంబు వగుటఁ జూచి.

క. సరభసగతిఁ దత్కారణ। మరయుచు నటుపోయి బాడబానలశిఖలం
బోరినదునుజలధిరవమునఁ। బరఁగెడునొక్రమోఁత వినిరి పడమటివంకన్. 662

చ. విని యిది యేమియో యనుచు విస్మితులై చని యమ్మహోత్తరం
గిణియుభయప్రతీరములఁ గిక్కిఱిసియుండి యానతాస్యులై
ఘనరసపూరముల్ బహుముఖంబులఁ గ్రోలెడివారి నగ్రని
స్వనబధిరీకృతాశులఁ బిశాచగణంబుల ఘోరమూర్తులన్. 663

చ. కని కడునల్గి బిట్టదిరి కన్నుల దట్టపుకెంపు పర్వఁ ద
ర్జనములు గర్జనంబులు విశంకటభంగిఁ జెలంగఁ దాఁకి క
న్కొనిఁ బరిఘాసిచక్రశరఖడ్గగదాముసలాదిఘోరసా
ధనముల బిట్టునొంపఁ గడు దల్లడ మందుచుఁ బాఱి రందఱున్. 664

క. వారలతోడన తేరలి కు। మారుండును బఱచె నిక్రమంబున భయముం
గూరిన వచ్చెడితనపరి। వారము నీక్షించి వృషభవాహనుఁ డాత్మన్. 665

గీ. సంభ్రమించుచు వీరి నీజాడఁ బఱపి। నట్టిబలియుఁడు నెవ్వఁడో యనఁ దదంతి
కమున కేతెంచి వినతుఁడై క్రౌంచభేది। చెప్పెఁ దా శేఁగి విఱిఁగి వచ్చినతెఱంగు.

వ. అంత నంతయు విని యుమాకాంతుం డఖిలభూతజాతం బాకర్ణింప బలవంతులతోడి
విరోధంబు గాదని పల్కి యాగంధర్వునిం జూచి నీవెందైనను బోందైనకందువ
కరుగు మని యంతర్ధానంబున నుండెఁ దదనంతరంబ నిజమిత్రుం డగుచిత్రసేనుండు

గరుడకేతనచ్ఛాయాలంఘనం బాదరించి ఖేచరత్వంబు చెడి పుడమిఁ బడి యడలుచు
నికి తదనుచరులవలనఁ దెలిసి యాశతమన్యుండు భృశమన్యుండు నయ్యె నయ్యెడ.

క. లోచనసహస్రలోహిత। రోచులు మెయి నిండ నామరుత్వాలుఁడు లో
నేచినరోషానలలీ। లాచయములు వెలిఁ దలిర్చులాగున నుండెన్. 668

వ అంత. 669

గీ. దంతిమేషమహిషదానవమకరసా। రంగతురగశార్వరముల నెక్కి
కులిశశక్తిదండఘోరాసిపాశతో। మరగదాత్రిశూలధరులు నగుచు. 670

ఉ. ఆహవశూరులై వెడలి రప్పుడు తక్కను గల్గుదేవసం
దోహము లాత్మచిహ్నములతో వివిధాయుధపఙ్క్తితో నట
ద్వాహనకోటితో సుభటవర్గముతో వెస నిర్గమించి ర
వ్యాహతసింహనాదముల నంబరభాగము పూరటిల్లఁగాన్. 671

క. అగినిజగణము తమతమ। కైదువల మెఱుంగు లెల్లకడలం బర్వన్
గాఁదనరెఁ దఱచు మెఱుపుల। తోఁ దివిఁ బన్నినయుగాంతతోయదము లనన్. 672

ఉ. ఆయెడ వాయువుల్ పరుసనై వెస వీచె నినుండు వేఁడిమై
కాయఁ దొడంగె భీకరముగాఁ బెనుమంటలు నెల్లదిక్కులన్
వాయుసఖుండుఁ గప్పెఁ బటువారిదపఙ్క్తులు మిన్ను ఘూర్ణిలన్
మ్రోయుచు భోరను గురిసె ముంపఁగ శోణితధార లెల్లెడన్. 673

క. చదలం గనలుచు మదమునఁ। బొదలెడిసుకవరులు విష్ణుభూతేశులు దా
రిదియేటి దనుచు నచ్చెర। వొదవఁగ వీక్షించునంత నుద్ధతవృత్తిన్. 674

క. సురగణవిభుపనుపునఁ గడు। నురువడిఁ జండానిలంబు లొక్కట విసరన్
బురిఁగొని వైష్ణవవాయువు। లరునాదఁగఁ జేర్చి వాని నన్నిటిఁ ద్రోలెన్. 675

క. ఆలో నాలోలఘున। జ్వాలాజాలములఁ గప్పి చనునాయజ్ఞిన్
గాలుపుచు వైష్ణవానల। మాలోకనభయదనిష్ఠురాకృతి మెఱఁగెన్. 676

వ. అట్టియెడ సమరసముత్సాహదోహలంబులై సురసందోహంబు లుదగ్రమండలాగ్రశరి
ఘపట్టిసప్రాసపాశముఖ ప్రహరణబాణపాణులై మఱియుందఱం దఱిమి నిజప్రతాపాత
పాహతారిసముదుం డగుకుముదుం డనుదత్ క్షేత్రరక్షకుండు కింక రెట్టింప హరికింక
రులం పంపిన నానిలింపసైన్యంబులపైఁ గవిసి నిశితపవినిష్ఠురంబు లగుశరంబుల నురం
బులు గాఁడ నేసియు బ్రళయానలకరాళంబు లగుకరవాలంబులఁ గంఠనాళంబులు

దోః ప్రేసియుఁ గాలోరగాభీలంబు లగుశూలంబుల ఘాలంబుల నొంచియు నుదంచిత ప్రభాపిహితవియత్తలంబు లగునత్తళంబులఁ గత్తళంబులఁ జించియుఁ గరంబుభయాంకరంబు లగుముద్గరంబుల శిరంబులు నొంచియుఁ బ్రచండంబు లగు గదా దండంబులఁ బిచండంబులఁ బగిల్చియు గనకపుంఖమండితశిఖండజాలంబు లగుభిండివాలమ్ముల నాడించియుఁ దఱుముగాఁటమ్మునకు నోహటించి విముక్తరణపాండిత్యు లగునాదిత్యులు విస్మృతహుంకృత్తు లగుమరుత్తులు విగళితగంధర్వు లగుగంధర్వులు విఘూర్ణితాత్ము లగుయాత్ములు వితతక్షతవేదనాసాధ్యు లగుసాధ్యులును వికంపితాసువు లగువసువులును నై రివ్విధంబున నిజబలంబులు దక్కి నలుదిక్కులకుం బఱచిన సురపతి తా నొక్క రుండ చిక్కి మిక్కుటం బగుకోపాటోపంబున. 677

శా. శుంభద్రోషమునన్ దశల్ పగుల నత్యుద్రజ్వలజ్జ్వాళికా
సంభూతస్ఫుటవిస్ఫురద్విస్ఫురస్ఫాయత్స్ఫులింగవ్రజం
బంభోవాహపదంబు గప్పికొన జంభారాతి వైచెన్ రణా
రంభోజృంభిత మైనదైత్యభటవ్రాతంబుపై వజ్రమున్. 678

క. ఆరీతి భూతభయదం । బై రయమున వచ్చువజ్ర మతులితబలదు
ర్వారుఁ డగుమురుఁ డచ్చెరు । వారఁగ డాకేలఁ బట్టె ననుచరు లార్వన్ 679

ఉ. అత్తఱి సర్వపర్వతచయాతతపక్షవిభేదనక్రియా
హేతుక మై తనర్చునిజహేతి వికుంఠిత మై యరాతికిం
జేతికి నగ్గమౌటఁ గని సిగ్గఱి శక్రుఁడు వాఱె దైత్యజి
ద్దూతలు వెంటవెంటఁ బడి తోలుచుఁ గేలిఁగొనంగ మానియై 680

చ. హరిహయుఁ డాదిగాఁ గలసురావలి నాఁగతిఁ గెల్చి విష్ణుకిం
కరులు జయోత్సవం బెసఁగఁ గ్రమ్మఱి వచ్చిరఁ దన్మహోగ్రసం
గరఘనఘోష మచ్చట సుఖస్థితి నున్నమహాత్ము లాలకిం
పరు పరమాత్మచింతనముఁ బాయక యన్య మెఱుంగకుండుటన్. 681

వ. అంత నక్కడఁ బరాభవజాతమన్యుం డైవచ్చుశతమన్యుదైన్యం బాలోకించి లోక పితామహుం డతని డాయం జని 682

క. ఎవ్వరిచే నేనెపమున । నివ్విధి వాటిల్లెఁ జెప్పు మేర్పడ ననినన్
నెవ్వగఁ జిత్తం బెరియఁగ । నవ్వనరుహగర్భుతోడ నతఁ డిట్లనియెన్. 683

క. ఏమని చెప్పెదు లోకపి । తామహ మత్సరము మానధనమును బోసెం
దామరసాక్షునిదూతల । చే ముల్లోకములు గేలిసేయుచు నవ్వన్. 684

వ. అనినఁ జతుర్ముఖుండు శతమన్యున కిట్లనియె. 685

చ. మెఱసినమృత్యుదేవతకు మృత్యువు లైనముకుంద దాసులన్
తరలకమారుకొం టరయఁ దాఁ గొఱవిం దలఁగ్రోఁచుకొంట యి
ట్లెఱిఁగియు వజ్ర మంది యిది యేటికి వైచితి వారిమీఁదనె
త్తెఱుఁగున నైన నాపదలు దెప్పుఁగదా బలవద్విరోధముల్. 686

క. అనిమిష విను నీపలికెం । బనఁగా నిది యెంత మామకాస్త్రవకంబై
నను హరునిపాశుపతమై । నను వమ్మగు విష్ణుభూతనాథులచేతన్. 687

గీ. కాలచక్రమైన గరుడధ్వజునిచేతి । చక్రమైన వారిఁ జేర కంత
దలఁగునట్టిమహిమ గలమహాత్ములతోడ । వైర మగుట నేమి గారణంబు 688

క. అనినపితామహుపలుకులు । విని యనిమిషనాయకుండు వినమితముఖుఁడై
మును కన సిగ్గున దమ్ముం । గనుగొనుటయు నతనితలఁపు గనిగంధర్వుల్. 689

వ. ఆచతుర్ముఖున కభిముఖులై కరపుటంబులు నిటలతటంబునఁ గదియించి యిట్లనియె. 690

సీ. అవధరింపుము పంకజాసన సురరాజు చెలిమికాఁ డగుచిత్రసేనుఁ డనెడి
గంధర్వనాథుఁడు కాదంబరీపానమత్తుఁడై సోలుచు మధురఫణితిఁ
బాడుచు నాకాశపథమున నరుగుచో రుచిరమచ్ఛాయాస్వరూప మైన
శ్రీరంగధామంబుఁ జెచ్చెర లంఘించె బలసి యాతని వెంటఁ గొలిచివచ్చు
నేము దాని దాఁటరామి మున్నెఱుఁగుట గడచిపోక నిలువఁబడితి మంత
కింక మీఱ విష్ణుకింకరు లాతని నొడిచి పాఱవైచి రుర్విఁ గూల 691

క. అటు వ్రేసిన జలధులకడ । పటు మున్కను మోముఁ జఱియఁబడిగగనమునం
బటుగతిఁ జనుసామర్థ్యము । మటుమాయము నొంది దీనమానసుఁ డగుచున్. 692

లయగ్రాహి
సింధురనిశాటమదసింధుఘటజన్ము సురసింధు కనకాంబురుహగంధవిచలత్సు
స్పంధయువితీర్ణసితబంధురజటాపటల బంధవిలసత్కుముదబంధుఁ బ్రమదాస
మ్మంధలలితాంగు ననుసంధితజగత్కుశలుఁ గంధరఃనీలతరకంధరు నుదార
స్కంధవృషవాహనుఁ గబంధమథనప్రియుఁ జలంధరహరుం గొల్చె నతఁడంధకవిరోధిన్

క. ఆతనిదెసఁ బ్రీతుండై । శీతాంశుధరుండు పనుపఁ జెచ్చెరఁ జని త
ద్భ్రాతములు విష్ణుదాసుల । చేతం బరిభూతి నొంది చేడ్వడి రంతన్ 694

చ. హితుఁ డగు చిత్రసేనునకు నిట్టివిధంబున వచ్చినట్టి దు
స్థితి విని యల్క మై నమరసేనల నెల్లను గూర్చి యాశత
క్రతుఁడు ముకుందకింకరనికాయముపైఁ జని పోరి వారిచే
హతబలులై నిలింపులు భయంబున కన్కనిఁ బాఱిపోయినన్. 695

క. ధట్టించి నిలిచి వజ్రము । కట్టలుకం బూని వైవఁ గైకొన కది చే
పట్టుకొని కుముదుఁడును నతఁ । డిట్టాలం బనుచుఁ జెప్ప నెడ నచ్చటికిన్. 696

వ. మున్ను చిత్రసేనునిచేతను బరిభూతం బగు రాజశేఖరుం డరుదెంచిన విరించి యత్యా
దరంబున నమ్మహాదేవుతో నీ వేమికార్యంబున కిచ్చటికి వచ్చి తనిన నచ్చతురాననుం
గనుంగొని. 697

క. క్షితిచిత్రసేనపతనము । నతనికి నై తనబలంబు నని కనుపుటయున్
ధృతిచెడివారలు హరిభట । తతిచే నొచ్చినవిధంబు తడయక చెప్పెన్. 698

క. చెప్పిన విని గంధర్వుం । డొప్పని పనిసేసెఁ దెలివి నూనకనీవున్
దప్పితివి బుద్ధిసురపతి । చెప్పెడి దేమున్న దిట్టిసెగ్గము నొందెన్. 699

చ. అని జలజాసనుండు దివిజాధిపుఁ గన్గొని దైవకృత్య మె
వ్వనికి నతిక్రమించి చనవచ్చునె పుణ్యపరుల్ శుభంబులన్
ఘనదురితాత్ము లాపదలు గైకొనుచుండుదు రట్టికర్మముల్
దనవశమే యొనర్పఁగ విధాతృనియోగమె కాక సర్వమున్. 700

క. జీవులు శుభాశుభస్థితు । లేవిశ్వాత్మకుఁ డెఱుంగ నెల్లపుడు నా
దేవునిశక్తికిహీనం । బై వెసఁ జరియించునే తృణాగ్రంబైనన్. 701

ఉ. ఆపరమేశ్వరుం డరయ నాగమవేద్యుఁడు వేదచోదితం
బై పెనుపొందు ధర్మ మఖిలాశ్రయ మాసరణిం జరించువా
రాపదఁ జెంద రెందు సుఖ మందుదు రత్పథవర్తులై తదా
క్షేప మొనర్చునీచులు నశింతురు దుస్తరనారకాగ్నులన్. 702

గీ. అది పరమాత్మసంకల్ప మైనయట్టి । ధర్మమార్గంబు దప్పి గంధర్వవిభుఁడు
చక్రిదివ్యాలయచ్ఛాయ నాక్రమించి । కనియెఁ దత్పాపమున నిట్టికష్టదశలు. 703

వ. అనినఁ బాకశాసనుండు జలజాసనుఁ గనుంగొని. 704

క. తోయజభవహరిభవన । చ్ఛాయాలంఘనము సేయ సముకొనుపాపం
బే యది తుది నడిపొందును । పాయం బే తెఱఁగు తేటపఱుపుము నాకున్. 705

సీ. నావుడు నజుఁడును దేవేంద్ర వినుము చెప్పెదఁ బరప్రత్యక్షభేదములును
ద్వివిధమై దానువర్తించు భూతావలియందు స్వచ్ఛాయాప్రత్యక్ష మనఁగ
నమరు నాయుఃక్షయం బైనవారల కది దునుకబోయినరీతిఁ దోచునొండెఁ
బొడగానఁగా రాక పోవు నీజాడ నది వినుస్వచ్ఛాయ యదృష్ట మనఁగ
భువిఁ బరచ్ఛాయఁ దాజ్యేష్ఠమునుగ నీయ । సంబు నన రెండువిధములు జరగుచుండుఁ
బిన్న వాఁడెట్టియెడలను బెద్దవారి ; నీడ దాటింపచుం జనఁ గూడదెపుడు. 706

క. గురుసముచితశయనాసన । వరవాద్యప్రముఖగేహవర్గము జడుఁడై
చరణమున నాక్రమించిన । నరుఁ డరుగు ననేకఘోరనారకములకున్. 707

వ. సకలధర్మంబులందును సాత్త్వికంబు పరమధర్మం బిది యవలంబించి చరియించు నిర్మలాత్ములు మనోవాక్కాయకర్మంబులఁ బరాత్ము లగునెల్లవారికి గురువు లట్టి పుణ్యపురుషులయందు సదాసన్నిహితుండై యుండుఁ గావునఁ దచ్ఛాయఁ ద్రొక్కి చనుదుష్కృతచిత్తులకు నిష్కృతి గలుగనేరదని చెప్పి యప్పితామహుండు వెండియు నిట్లనియె. 708

గీ. శస్త్రరోగాత్ములగువారుఁ గుంటివారు । నంఘ్రిహీనులు గల రెవ్వ రట్టివారు
గతభవంబున శ్రీహరిప్రతిమనీడ । లంఘనముచేసి చనినపాపులు శక్ర. 709

చ. నిగిడినవిష్ణుమందిరమునీడయు విష్ణునినీడయట్లు దా
టఁగఁదగ దట్టిపాపము జడత్వము పై నొనరించుదుర్జనుల్
తెగి యమబాధలం బడి తుదిన్ ధరపై జనియించి పంగులై
వగలఁ గృశించుచుండుదు రవారితఘోరరుజాదిపీడలన్. 710

గీ. తత్ప్రదక్షిణ మొనరించుతఱి నరుండు । కడఁగి తచ్ఛాయ మూఁడుభాగములు చేసి
యందుఁ బూర్వాంశమునఁ జను టర్హ మిట్లు । గాక తక్కినయది దోషకారి యింద్రు. 711

క. వనజోదరుశుభగుణములు । గొనకొని కీర్తింప గేలిఁగొనుచు నవజ్ఞం
జనుజనులు బధిరులై మహి । జనియింతు రనేకజన్మజన్మములందున్. 712

క. హరిబింబమైనఁ దత్పరి । కరమైన ధ్వజంబునైనఁ గని మ్రొక్క కనా
దరబుద్ధి గడచి చను నా । పురుషులు జాత్యంధు లగుచుఁ బుట్టుదు రుర్విన్. 713

క. హరినగరి కప్రదక్షిణ । సరణిం జనుదుర్వివేకి సంచితపుణ్య
స్ఫురణం బెడఁబాసి సంప । ద్విరహితుఁడై పిదప నరకవితతులఁ గూలున్. 714

క. ద్వారమునఁ జనక విష్ణున । గారము మఱియొకడు వెంటఁగాఁ జొచ్చుదురా
చారమునఁ జేసి నరుల క । దారంబగు పుణ్యవితతి దలఁగు సురేంద్రా. 715

క. ఈగతి మెలఁగక దుర్మదుఁ । డై గంధర్వుఁడు విపద్దశావలుఁ డయ్యెన్
వేగపడి విష్ణుదాసుల । తోఁ గరకరి నొంది యశము దొలఁగితి వీవున్. 716

వ. అని పలికి వారిజాసనుం డూరకున్న నాశతమన్యుండు లజ్జావనతముఖుండై యిట్లనియె.

క. చతురానన నా కింతయు । హితుఁ డాగంధర్వుఁ డెగ్గులెన్నక కరుణా
మతిఁ జెప్పుము నాకొఱకై । యతనికిఁ గల్మషనివృత్తి యగుతెఱఁ గింకన్. 718

చ. అనినఁ బితామహుండు దివిజాధిపుఁ గన్గొని యిట్టిపాప మే
యనువునఁ దీఱ నేర్చును సమర్చనవందనసంస్తవాదులన్
దను భజియింప నావికచతామరసేక్షణుఁ డాసమాశ్రితా
వననిరతుండు శ్రీహరి ధ్రువంబుగ మాన్పెడిఁ దాన యాతనిన్. 719

క. అని చెప్పి యబ్జగర్భుఁడు । చని యన్నిజధామమునకు శంభుఁడుఁ బోయెన్
వినుతమణిశృంగసంగత । ఘనపటలవిలాసమునకుఁ గైలాసమునకున్. 720

చ. హరిహయుఁ డంత నిష్టసఖుఁడై పెనుపొందెడు జిత్రసేనుఁ డం
బరగతిపాటవం బెడలి పడ్డప్రదేశము క్రేఁగి వానికిన్
సరసిజసూతివాక్యములచందము పొందుపడంగఁ జెప్పి తా
నరిగె నిజాగమోత్సుకసుధాశనకోటికి వేల్పువీటికిన్. 721

వ. ఆగంధర్వరాజును నిజవ్యతిక్రమంబునకు నిర్వేదించి యచ్చోటు వాసి కాశ్యపనామ
ధేయుండగు మునీశ్వరుం బొడఁగని యభివందనం బాచరించి వినయానమితమస్త
కుండై హస్తకంబులు మొగిచి యిట్లనియె. 722

క. దురితానలకీలావలి । నెఱిఁ జెడి నా కేదికృత్య మెయ్యది వాచ్యం
బిరవుగ నేమిట సౌఖ్యముఁ । బొరయుదు నెఱిఁగింపవే తపోధనముఖ్యా. 723

వ. అనిన నయ్యతివరుండు గంధర్వపతి కిట్లనియె. 724

మ. పరమేశుం బురుషోత్తముం బరుఁ గృపాపాథోధి నారాయణున్
హరిఁ జిత్తంబున నిల్పి నిత్యము ప్రణామార్ఘ్యార్చనాదిక్రియా

పరతం గార్యము దీర్పు మట్లయినఁ బాపశ్రేణిఁ బోఁదోలి త
త్పరమస్థానముఁ బొందె దెంతయును గోప్యం బే నెఱింగించితిన్. 720

క. నావుడు నప్పరమేశ్వరు । నే వెరవున నెఱుఁగఁబోలు నేచందము వాఁ
డేవంకనుండు ననుటయు । నావాచంయమివరేణ్యుఁ డతనికి ననియెన్. 721

క. అతివిపులం బగుమానస । గతులను సుకృతప్రసక్తి గలకర్మములన్
వితతప్రసన్నభావలఁ । జతురుఁడవై యెఱిఁగి దీవు సర్వాత్ము హరిన్. 722

క. కలఁ డఖిలనాయకుం డగు । జలశాయి సమస్తభూతచయములలోనన్
వెలుపటిసకలావస్థలఁ । గలకాలము పూర్ణుఁడై జగన్నివహములన్. 723

క. అనుటయు నాగంధర్వుఁడు । మునివర్యుని విష్ణుఁ డఖిలభూతావలియం
దును బాయకుండు నేనియుఁ । గనరామి యదేమి యనినఁ గాశ్యపుఁ డనియెన్. 724

సీ. గంధర్వనాథ జగత్ప్రపంచంబునఁ గలవస్తుతతి తన్నుఁ గదిసియున్న
నైన పురోగతం బైన భాగమకారఁగనవచ్చు నే లోన వెనుకదెసయు
నది గాన నీమాడ్కి నఖిలభూతాత్ముడై తనరుచవ్విభుఁ గానఁ దగము గాదు
బాహ్యాంతరంబు లప్రతిహతంబై ప్రవర్తించు పరిజ్ఞానదృష్టి గాని
యట్టి సుజ్ఞానమునకు మా టగుచు దేహి । కర్మబంధంబు నిగుడుఁ దద్ఘననిరోధ
మురిదిఁ బోఁజేసి నిజహృత్సరోజమధ్య।గతునిఁబరమాత్ముఁ గను వాఁడ కనెడివాఁడు.

చ. అరుగుము నీవు దుస్తరమహోఘనివారిణి యైనచంద్రపు
ష్కరిణికి నందు భక్తి నవగాహ మొనర్పుము దాన నీ కగున్
బరమశుచిత్వ మంత భవబంధవిమోచనుఁ బద్మలోచనున్
హరిఁ బరమాత్ముఁ గాంచెద వుదంచితధాముని రంగధామునిన్. 726

క. ఆదేవుని నాశ్రితర । క్షాదక్షునిఁ గొలిచి తత్ప్రసాదంబున నీ
ఖేదంబుఁ బాసి చనియెదు । మోదంబున నిజనివాసమున కుడువీధిన్. 727

క. అని యెఱిఁగించిన వినయం । బెనయఁగ గంధర్వుఁ డమ్మునీంద్రున కభివం
దన మాచరించి వీడ్కొని । చని గంధర్వుఁడు విరక్తిసంపన్నుండై. 728

మ. పరమోత్కంఠ నకుంఠితస్థితిపురోభాగంబునం గాంచెఁ బు
ష్కరిణీతీర్థము నాత్మతత్పరభజద్గంధర్వగీర్వాణకి
న్నరసంపాదితకామితార్థము ననూనస్ఫారనీరేజకే
సరనిర్యన్మకరందతుందిలపయోజాతోర్మికాసారమున్. 729

వ. కని విస్మయంబు నొంది నిజస్మరణమాత్రగళితకలికలుషకజ్జలంబు లగుతజ్జలంబుల మజ్జనం బాచరించి విశుద్ధశరీరుండై కవేరకన్యకాతీరసహకారకోరకమోదమేదురమలయమారుతావతారరజతగరుడకేతనాభిరామం బగు శ్రీరంగధామంబుఁ జేరి యచ్చట సభంగసంగతప్రసంగంబున నారమామనోహరుచిత్తంబు ప్రసన్నతాయత్తంబు సేయం బూని మొదల నాదసముద్భవంబులై మంద్రమధ్యమతారభేదంబులఁ దమవలన నేకవింశద్విధంబులైనశ్రుతులకు నాధారంబులై మయూరాదిరుతంబులచేత సంకేతం బగుషడ్జాది సప్తస్వరంబులపరస్పరమేళనంబున నభిరామం బగు గ్రామత్రయంబు నవలంబించి మతంగతుంబురునారదకోహలోదితంబు లగుమతంబుల ననేకప్రకారంబు లైనమూర్ఛనల నింపు గడలొత్తుచతురుత్తరాశీతితానంబుల ననూనంబులై సంపూర్ణషాడబసమేతంబు లగుపంచదశజాత్యవయవంబులఁ బరిశీలించి స్థాయిసంచారిప్రముఖ లగుచతుర్వర్ణంబులు నాశ్రయంబుగా నెన్నఁబడినప్రసన్నాదిప్రభృతికాలంకారంబులు పదుమూఁడును బరిస్ఫురింపఁ గంపితస్ఫురితాహతాందోళితంబులు లోనుగాఁ గలసప్తగమకంబులు మెఱయ నష్టాదశజాతిప్రభూతంబులై శుద్ధ భిన్న గౌళ దేసరి సాధారితోపరాగ సంజ్ఞలఁ బ్రసిద్ధంబు లైనశుద్ధరాగంబులును ముప్పదియాఱును. రాగాంగంబు లిరువదియును భాషాంగంబులు నలువదియేడును నుపాంగంబులు ముప్పదియొక్కటి క్రియాంగంబులు మూఁడును గాఁ బదివెఱంగుల నూటముప్పదియే డగురాగంబులు వేళావిభాగంబులతో నాలాపంబు సేసి సమతాళపదక్రమబంధురంబు లగునాసింధురవరదు బిరుదాంకితంబు లైనప్రబంధంబులు పాడఁదొడంగె నపుడు కర్ణామృతాయమానం బగుగంధర్వరాగంబు నాకర్ణించి. 730

సీ. సెలవులం బులు రాలఁ జెవు లొగ్గి మృగములు తరలక మేపులు దలఁగి నిలిచె
గగనవీథులఁ బాఱుఖగము లుపాంతభూజములపై వ్రాలి నిశ్చలత నొందె
మంజులప్రాసాదమణికుట్టిమంబులు గరఁగి నీరై జాలుగట్టిపాఱె
దరులతాపఙ్క్తులు మరలఁ బ్రాయము వచ్చి చిగురు గెమ్మోసులఁ జెలువుమిగులె
నచటిజను లెల్ల నితరకార్యములు దక్కి । సంతతానందపరవశస్వాంతు లగుచుఁ
జిత్రరూపులకైవడిఁ జేష్ట లుడిఁగి । యున్నవా రున్నచోటనె యుండి రపుడు. 731

మ. కరుణాంభోనిధి రంగనాయకులు తద్గంధర్వగాంధర్వవై
ఖరి చిత్తంబున కౌతుకంబు నెఱయంగా సుప్రసన్నాత్ముఁడై
సరసోదారకటాక్షవీక్షణసుధాసారప్రసారంబునన్
బరితోషం బడఁగించి వారి కొసఁగెన్ భవ్యోర్జితైశ్వర్యముల్. 732

మ. అతిమోదంబున నప్పు డుజ్జ్వలవిమానారూఢుఁడై యుజ్జ్వల
ద్యుతులన్ నించి తనుప్రభల్ దెసల నెందుం బర్వ గంధర్వులం
బ్రతిమప్రౌఢి ననేకభంగుల నుతింపన్ జిత్రసేనుండు ధీ
రతమై నేఁగె నిజాలయంబున కపూర్వశ్రీసముల్లాసియై. 733

వ. తదనంతరంబ. 734

క. వితతశ్రీమహిమలఁ దన । ప్రతి యగుసఖుఁ జూచి దేవపతి యతివి
స్మితుఁ డయ్యె నతనిసంగతి । నతఁడును సుఖియుండెఁ ద్రిదివమం దనురక్తిన్. 735

క. ఈకథ వినునరుఁ డఘముల । సోఁకక యాధికారనిరతి సుశ్రీకృక శుభముల్
గైకొనుచు నుండు నిచ్చట । శ్రీకరగంధర్వపథముఁ జెందుదు రచటన్. 736

వ. అని పారాశర్యుండు నాగదంతమునివర్యునకు నెఱింగించిన తెఱంగు. 737

శా. ధాటీసంభ్రమజృంభమాణనిజయోధవ్యూహబాహాధను
ర్జ్యాటంకారవిశంకటధ్వనివిశేషధ్వస్తనిస్తంద్రక
ర్ణాటోద్దీర్ణబలార్ణవార్భటి తురంగారోహణోదారలీ
లాటోపాకృతనూజ చాగవిభు రామామాత్యమాండాముశీ. 738

క. నిరుపమశుభగుణవిభనుత । వరభుజబలమహితహితవివర్ధననిరతా
చరణారణదివ్యరాహుత । బిరుదపదోన్నతనతారిబృందాభయదా. 739

మాలిని. సుకవిశుకరసాలా సూనృతాలోలశీలా
వికచకమలనేత్రా విద్వదంభోజమిత్రా
ప్రకటితనిజశౌర్యా భర్మశైలేంద్రధైర్యా
సకలసుగుణధామా చాగయామాత్యరామా. 740

గద్యము. ఇదిశ్రీమద్భ్రమరాంబావరప్రసాదలబ్ధసారస్వతవిలాసగౌరనామాత్యపుత్త్రసుధీ
విధేయ భైరవనామధేయప్రణీతం బైనశ్రీగంగమహాత్త్వం బనుపురాణకథయందుఁ
దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీరంగమహాత్మ్యము.

చతుర్థాశ్వాసము.

క. శ్రీరంగరాజసేవా । పారంగత కర్ణఖచరపతిశిబిఘనమం
దారసురధేనువితరణ । చారుగుణాకరసుధామ చాగయరామా. 741

వ. అవధరింపు మఖిలకథాకథనచాతురీజనితరోమహర్షణుం డగురోమహర్షణకుమారుండు దివ్యబోధను లగుశౌనకాదితపోధనులకుఁ జెప్పినతెఱంగునఁ బుష్కరిణీతీర్థసామర్థ్యం బాకర్ణించి సుధీవిధేయుం డగుసాత్యవతేయునకు నధికతపోధనవంతుం డగునాగదంతుం డిట్లనియె. 742

సీ. అతిచిత్ర మగునీయుపాఖ్యాన మనఘాత్మ వింటి నీవలన భూవిదిత మైన
చంద్రపుష్కరిణీప్రశస్తియు నంచితక్షేత్రానుభావంబు చిత్తగతము
లయ్యెను వేదవేదాంగపురాణేతిహాసాదిసకలవిద్యాప్రపంచ
కల్పనంబున నీవ కర్త వీరూపున నవతార మైననారాయణుఁడవు
గాన నిగమార్థనిర్ణయగతుల నీవ । యెఱుఁగు దెఱిఁగెడివారికి నెల్లమేటి
వానతిమ్ము కృపామతి నచట మఱియు । సుమహితము లైనపుణ్యతీర్థముల తెఱఁగు.

క. అనుటయుఁ గృష్ణద్వైపా । యనుఁ డాసంయమివరేణ్యు నాదరమునఁ గ
న్గొని చెప్పె మఱియు నయ్యెడ । జనవినుతార్థంబు లైనషట్తీర్థంబుల్. 744

చ. అన విని శౌనకాదిమును లందఱు డెందములందు సమ్మతం
బెనయఁగ సూతపుత్రునకు నిట్లని రట్టి విచిత్రసత్కథల్
విన మిటు మున్ను మా వినవేడుక యయ్యెను శక్తిపౌత్రుఁ డా
తని కెఱిఁగించినట్టిసముదంచితతీర్థము లాఱుఁ జెప్పుమా. 745

వ. అనినమునీంద్రబృందంబునకు సూతనందనుం డిట్లనియె. 746

క. ఇప్పుడు నను మీ రడిగిన । చొప్పున మున్నఖిలతాపసులు గూడి ప్రియం
బొప్పారఁ దన్ను నడిగిన । నాపుణ్యాత్ములకు బాదరాయణుఁ డెలమిన్. 747

క. వినిపించె నట్లు తగ న । మ్మునివరునకుఁ జెప్పఁ దొడఁగె మున్న సమతపో
ధనుఁ డైనభరద్వాజుఁడు । తనశిష్యులు గొలువఁ దీర్ఘతత్పరమతి యై. 748

సీ. తపసియుఁ జని కంచి దర్శించెఁ గేదార మాడె గంగాద్వార మధిగమించె
సింహాచలంబు వీక్షించెఁ గురుక్షేత్ర మరిగెఁ బుష్కరముల ననుసరించె
కాశికాపురి నవగాహంబు సేసెఁ బ్రయాగంబునందు గయావటంబు
గరిసె గోదావరిఁ గాంచెఁ గృష్ణానది । భజియించె శ్రీరంగభర్తఁ గొలిచె.
సన్నుతించె నహోబలస్వామిఁ బ్రణుతి । సేసె శ్రీవేంకటాచలవాసి నెలమి
నర్చ గావించె హస్తిశైలాధిపతిని । దీర్చెఁ బూజ జగన్నాథదేవునకును. 749

క. ఈవిధిఁ గని మఱియును ధర । ణీతలయమునందు మహిమ నెగడినబహుతీ
ర్థావలి ననుక్రమంబున । సేవించుచు వచ్చి వచ్చి చిత్తం బలరన్. 750

క. అతఁడు గనుఁగొనియెఁ గ్రీడా । గతవితతోదన్యవన్యకరిమదధారా
ప్లుత మైనసరసిచెంతను । నతిముద మందంగఁ జేయు నారామంబున్. 751

వ. కని డాయంజని. 752

సీ. కర్ణామృతంబుగాఁ గమలాక్షునవతారకథలు వర్ణించుశుకవ్రజంబు
సామంబు లంచితస్వరముగా మునికుమారులఁ జదివించు కోకిలకులంబు
హరిఁ బాడుకిన్నరవరులకు నాలాపవిధము లాసించెడిమధుకరములు
నమరవిలాసినీసముదయంబుకు లాస్యగతు లోజఁ గఱపుశిఖావళములు
శ్రీమనోహరశుభదివ్యనామవితతి । విశదముగఁ బల్మఱును బల్కువిహగచయము
చూతపున్నాగవకుళఖర్జూరముఖ్య । తరుకదంబంబు గల్గుతత్తటములందు. 753

క. ఘనుల నసమానతేజో । ధనుల సమీక్షించెఁ దత్తనుభూమిసుధా
శనుల నిరంతరహరిచిం । తనుల సనాతనుల మునులఁ దద్దయుఁ బ్రీతిన్. 754

క. సందర్శించుచుఁ జని కని । యెం దదనంతరమ సుజనహృద్వనహరిణిన్
నిందావిరణమహీరుహ । చందనమందాంధకరణి శశిపుష్కరిణిన్. 755

ఉ. అందవగాహనాదివిధు లర్థి నొనర్చి భజించె దేవతా
బృందలసత్కిరీటవలభీబలభిన్మణిమాలికాంకితా
మందనఖేందుబింబరుచిమత్పదపీఠుఁ గృపానిరూఢు నా
నందసమగ్రసజ్జనమనఃప్రియదాయకు రంగనాయకున్. 756

క. ఆదేవునసమవైభవ । మాదివ్యతనూవిలాస మాసౌభాగ్యం
బాదరహాసవిలోకన । మాదరమునఁ జూచి విస్మయాన్వితుఁ డగుచున్. 757

గీ. కొంతతడ వుండి వెడలి తదంతికమునఁ । దనగురుం డైనవాల్మీకిమునివరేణ్యుఁ
డున్న వాఁ డని చని ముద మొదవ నచటి । తాపసులచేఁ దదాశ్రమస్థలము దెలిసి,

వ. ఆభరద్వాజమునివరుం డచ్చోటి కరిగి హరిధ్యానానందలీలాసమున్మీలి యగు
వాల్మీకి నవలోకించి కృతాభివందనుండై తదాదరంబు వడసి యమ్మహాత్మున కిట్లనియె.

చ. వెలసినపుణ్యతీర్థములు వేడ్కఁ జరించుచు వచ్చి యీశుభ
స్థలి నసమప్రభావవిదితం బగుపుష్కరిణిం గృపాసుధా
జలనిధి యైనరంగవిభుఁ జారుమతిన్ భజియించు నిందు మీ
రలవడ నున్కి నిక్కముగ నారసి కంటి భవత్పదాబ్జముల్. 760

క. వినఁబడియెం బెక్కుచిత్రము । లనఘా కనుగొంటిఁ గొన్ని యాశ్చర్యము లీ
ఘనదివ్యదేశవరమున । కెన యగుతీర్థముఁ జూడ నే నెయ్యెడలన్. 761

వ. అనిన విలసత్తపోవిభవుం డగువల్మీకభవుం డుదారతేజుం డగుభరద్వాజున కిట్లనియె.

ఉ. భూనుతసత్యధర్మగుణభూషణుఁ డైనవిభీషణుండు దా
నీనది క్రేవ నెన్నఁ డిడె నీహరిధామము నాఁటనుండియున్
యే నిట నున్నవాఁడ మఱి యేమియు నొల్లక నిత్యకృత్యమై
పూని ముకుందవందనము పుష్కరిణీభజనంబు సేయుచున్. 763

ఉ. ఆయతరంగమందిరశయాను భుజంగమతల్పు యోగని
ద్రాయుతు నిందిరారమణు దైత్యవిభేదిఁ బురాణపూరుషున్
బాయక నిల్పుటన్ విమలభావము నొందిననామనంబులో
నీ సుడిఁ గల్గుచిత్రము లనేకము లచ్చుగఁ దోఁచునిచ్చలున్. 764

క. అనిన భరద్వాజుఁడు గురుఁ । గనుఁగొని మున్నిచట నున్నకాలంబున నీ
కనినవిశేషములన్నియు । వినిపింపుము నాకు భువనవినుతచరిత్రా. 765

సీ. నావుడు నమ్మౌనినాథుఁడు నిజశిష్యుఁ గనుఁగొని పలికె లోకప్రసిద్ధి
నెగడునీపుష్కరిణీసమీపంబున సుప్రసిద్ధమునియోగివరుల భక్తి
ననిశంబు సేవింపఁ దనరుతీర్థము లాఱు కడిమి తత్సలిలావగాహ మెలమిఁ
గావించిరేనియు గోవిప్రహంతలు గురుదారగమనోత్సుకులు సువర్ణ
చోరకులు కల్లుఁద్రావెడివారు మఱియు । బహువిధము లయినదుస్తరపాతకములు
చేసినట్టికుశీలురు చిరవిశుద్ధిఁ । జెంది శుద్ధాత్ములై ప్రకాశింతు రెలమి 766

వ. ఇట్టిమహాత్మ్యంబు గలిగినరంగధామంబునకుఁ జెంగట ద్విత్రిగవ్యూతిమాత్రప్రదేశస్థితం
బగు నశ్వత్థవటశామ్రజంబూకబిల్వతీర్థంబులం దతివిచిత్రంబు లగుపుణ్యవృత్తాంతంబులు
గలవవి నీ కెఱింగించెద దత్తావధానుండవై యాకర్ణింపుము. 767

మ. సతతానేకమునీంద్రసేవితము నశ్వత్థాఖ్యతీర్థంబునం
దతిపుణ్యాధికసద్వివేకఖని సత్యజ్ఞానసంపన్నని
ర్గతకామాదివికారమమాధవి యనంగా నొక్కతన్వంగి స
న్మతి సేసెం దప మంబుమధ్యమున సమ్యగ్వర్జితాహారియై. 768

క. ఈనెఱి బహుకాలము చనఁ। గా నొకనాఁ డంబరమునఁ గావుఁడు కావుం
డే నొచ్చితిఁ జచ్చితి నను। దీనాలాపంబు లుప్పతిలెఁ గడుఁ దఱచై. 769

గీ. అమ్మహాక్రందనము విని యాత్మఁ గరుణ। దనుక వెఱవకు వెఱవకు మనుచు వదన
వనరుహం బెత్తి యత్తన్వి గనియె మింట। కాలభటపీడితాంగ నంగన నొకర్తు. 770

క. ఆలలనయుఁ దద్వచనము। లాలించె దయాళు వైనయప్పుణ్యవతిన్
బోలఁగఁ గనుఁగొని వెండియు। నాలోనన క్రిందుఁగాఁగ నాక్రోశించెన్ 771

క. ఈవిధమున భయపరవశ। యై వడఁకుచుఁ గరుణ పుట్టి యాక్రందనమున్
గావించు దానితో స। ద్భావం బొనరంగ నాతపస్విని పలికెన్. 772

క. ఓకామిని నీ వెవ్వతె। వేకతమున వీరిచేత నీచందమునన్
భీకరబాధలఁ బొల్పడి। పైకొని వేదనల బెండువడఁగా వలసెన్. 773

మ. అకటా చిత్తములం దొకింతయును సౌమ్యత్వంబుఁ బాటింప కే
టికి నీయింతినిఁ బట్టి నిర్దయతఁ బీడింపంగ మున్నెట్టివా
రికినైనం బ్రభవించునే మగువలార్తిం జెంది కూయంగ వా
రక కాఱించువిచార మిజ్జగము నిర్దాక్షిణ్య మయ్యెంగదే. 774

క. ఈవనితఁ గృపామతివై। ప్రోవుము జగదీశ సకలభూతాఘహరా
గోవింద సుఖావహ స। ద్భావసమ ముకుంద సన్ముని ధ్యేయ నీవున్. 775

వ. అని పలికి ధర్మవత్సల యగునమ్మాధవి నెమ్మనంబున నుమ్మలించుచు నూఱకున్న నాయమ వర్తికింకరులు ధర్మార్థహితంబును గంభీరభావబంధురంబును నగుతద్వాక్యంబు లాకర్ణించి యత్తపస్విని నిఖిలధర్మవిదుషిగా నెఱింగి ముదితహృదయులై సాదరంబున నాబ్రహ్మవాదిని కిట్లనిరి. 776

గీ. ఓతపస్విని సుకృతసంయుతచరిత్ర। వినుము కడునార్త యగుదీనిఁ గనికరంబు
దొఱఁగి యేమివ్విధమున నత్యుగ్రభంగిఁ। గా[illegible]సంబులఁ బెట్టెడికారణంబు. 777

సీ. స్థావరజంగమాత్మక మైనభువనంబు లన్నియుఁ బరమాత్ముఁ డాత్మవశము
గావించి మఱిసర్వకార్యంబులందుఁ దద్భావజ్ఞుఁడై వానిఁ బ్రత్యహంబు

చేష్టింపఁ జేయు నశేషశుభాశుభాచరణంబులకు దాన సాక్షియగుచుఁ
గర్మానురూపముల్ గా సుఖదుఃఖముల్ పరువడి ననుభవింపఁగఁ బంపు. 778

తే. నట్టిసర్వేశ్వరునియాజ్ఞ నఖిలభూత । తతుల శాసింపఁ బ్రభుఁడైన దండధరుని
శాసనంబున లోకసంచయమునందుఁ । దిరుగుచుందుము నేము తత్కింకరులము. 779

క. పలుమఱు నిది యొనరింపని । కలుషంబులు లేవు పాపకరులకు బైఁ బైఁ
దలమగు బాధలు పుణ్యా । త్ముల కతిసౌఖ్యము నొనర్చుదుము మే మెపుడున్. 780

వ. అని శమనదూతలు చెప్పిన నప్పుణ్యవతి వారల కిట్లనియె. 781

ఉ. తప్పదు మీరు పల్కినవిధం బఖిలంబును భూతకోటి కి
చ్చొప్పు సనాతనంబు విధిచోదితమై క్రియ యెట్టివారికిన్
ద్రిప్పవశంబె యైనను మదీయసమీపముఁ జేరఁ గాన నే
నిప్పుడు దీనికైన నెగు లేగతినైనను మాన్పఁగాఁ దగున్. 782

క. కావున నీసతి సుగతికి । నేవిధమునఁ బోవు నద్దియే నొనరింతున్
నావుడు మితభాషిణి యగు । నావిమలచరిత్రతోడ నని రాదూతల్. 783

గీ. సకలకర్త యయినశార్ఙ్గిశాసన మెవ్వఁ । డతకరింపఁ జూచు నట్టిజడుఁడు
తన్మహోగ్రచక్రధారానలజ్వాల । లందు మిడుతఁబోలె మ్రందిపోవు. 784

చ. అనవుడు వారితోడ ననఘాత్మక మాధవి యిట్లనుం బ్రియం
బునువచనంబ నిక్క మగు నట్టిద నిర్మలపుణ్య మించుకై
నను నొనరింపదే నిపుడు నాసుకృతం బొకయింత యిచ్చెదన్
జెనకక దీనిఁ బ్రోలిడిచి చిత్తములోఁ గల యార్తిఁ బాపుఁడీ. 785

చ. పొడమినయార్తిమై శరణుఁ బొందినవారికృపాగుణంబుచొ
ప్పడ నభయంబు లిచ్చి వెలయం దనప్రాణము లిచ్చియైన నె
వ్వఁడు సవరించు నప్పురుషవర్యుఁడు పుణ్యుఁడు తద్విధంబు చొ
ప్పడక యుపేక్ష సేయు జడభావులు పొందుదు రుగ్రదుఃఖముల్. 786

క. ధారుణిఁ ద్రిభువనపూజిత । మీరమ్యక్షేత్రరాజ మిచ్చోటఁ బ్రియం
బార వసియించుప్రాణులు । తోరపుదురితములఁ బాయుదురు నిమిషమునన్. 787

క. అవిరళవిచిత్రమహిమల । భువిఁ బ్రస్తుతి కెక్కఁ దీర్థముల నన్నిటికిన్
ఠవణింపఁగ నధికంబై । ప్రవిమలతీర్థంబు పరమపావనలీలన్. 788

గీ. అట్టియీపావనక్షేత్రమందు నియతి । నావసించినయట్టిపుణ్యంబులోన
నీలతాంగికి నిచ్చితి నేకదివస । సంచితం బైనసుకృతప్రపంచఫలము. 788

వ. అని పలుకు నంత నంతకము న్నంతకకింకరులచేత నాభీలంబు లగుకాలపాశంబులఁ గట్టువడిఁ మొఱవెట్టు చున్నయన్నాతిబంధనిర్బంధనం బెడలి జలధరనిరోధం బెడలి భాసిల్లు సుధాకరుకళయునుంబోలెఁ జాల నొప్పారె నప్పు డతిదుర్గమం బగుతన్మార్గంబు మందారమంజరీమకరందబిందుతుందిలంబు లగుమందానిలంబు వెల్లునఁ జల్లనై తనువుకుఁ దనుపాసంగె మొదలం గదిసి యదలించుచు భయంకరాకారు లైనకింకరులు సంతోషకారులై వారందఱు ప్రసన్నహృదయులై సౌహార్దంబుఁ బాటించి సముంచితమధురభాషణంబుల సంతోషం బొనరించుచు ననుసరించి రనేక విధప్రయోగంబులు దివ్యభోగంబులై యనురాగంబు సంపాదింపఁ బటుప్రహారలక్షిత క్షతప్రాయంబు నగుతత్కాయంబు విగతవ్రణికాయంబై యగణ్యలావణ్యరసభావ రాజితంబై తేజితం బగుశంబరారాతిచేతికరవాలంబులీలఁ బొలుపు దీపించె నివ్వి ధంబున నసమానపుణ్యోదయభాసమానయగుమానిని తన్నెడ నెడఁ బొడఁగని సిద్ధముని నిచయంబు లుచితవచనంబుల సంభావింప నమితవైభవంబున వైవస్వతసభాభవనం బున కరిగి యందు. 789

క. కనుఁగొనియె నప్పురంధ్రి । జనమణి కృతజంతువివిధదయాసంయమునన్
వినుతాచారప్రమునన్ । ఘనకల్మషదమును మహిషగమనున్ శమునన్. 790

క. ఆసమవర్తియు నత్తతి । నాసుదతికిఁ దండ్రిఁబోలె ననుమోదకరుం
డై సముపచారపూర్వము । గా సమ్మతిఁ బలికె మధురగంభీరోక్తిన్. 791

సీ. నెలఁత యీభవమున నీచేసినట్టి ధర్మంబు లే దొకలేశమాత్రమైన
విను మిట్లకిందటఁ జనినపండ్రెండవజన్మంబునందు నీసదనమునకు
హరిభక్తుఁ డగుసిద్ధవరుఁ డొకఁ డేతెంచి యుండె సౌఖ్యంబున నొకరాత్రి
తత్సన్నిధానజాతప్రభావమున నీ కటుగల్గె సాధుసమాగమంబు
తన్నిదానోచితసుకృతత్వమున రంగ । నీవు నశ్వత్థతీర్థవాసయును బ్రహ్మ
వాదియును నైనమాధవి సాటమున । నొసఁగె నొకదిన మచటఁ దా నున్నఫలము.

క. చెందినఁ దత్పుణ్యము వసి । గందరుణీ యుంచు మింకఁ గల్పతరు మహా
నందాక బ్రహ్మలోకము । నం దవ్యయదివ్యసుఖసమన్వితవగుమన్. 793

చ. అని శమనుండు వీడ్కొలుప నారమణీమణి సమ్మదంబు నె
మ్మనమున నిండ నుద్యదహిమద్యుతిమండలరుగ్విడంబినూ
తనమణిమాలికావిలసితం బగుదివ్యవిమాన మెక్కి యెం
పెనయఁగ బ్రహ్మలోకమున కేఁగె సురల్ వెఱఁగంది చూడఁగన్ 794

క. మాధవియు నిచట ననితర । సాధారణ మైనతపము సలుపుచుఁ గరుణాం
భోధిఁ గమలాధిపతి నా । రాధించి తదీయచిరపదస్థితి నొందెన్. 795

వ. ఇట్లఖిలభువనవిశ్రుతం బైనయశ్వత్థతీర్థంబునఁ గృతస్నానుండవై దేవర్షిపితృతర్పణంబు లొనర్పు మీయితిహాసంబు వినువారికి దురితనిరాసంబును బుణ్యలోకశాశ్వతనివాసం బును సిద్ధించు నని పలికి వాల్మీకమునీంద్రుండు వెండియు నేమి వినవలయు నని యడిగిన నమ్మహాత్మునకు భరద్వాజుం డిట్లనియె. 796

క. ఘనదురితక్షయకర మై । చనునీయశ్వత్థతీర్థసామర్థ్యం బిం
కను విన వేడుక య య్యెడి । మునివర నా కెఱుఁగఁజెప్పుము కృపామతి వై

వ. అనిన నత్తపస్విపరేణ్యుం డతని కిట్లనియె 797

గీ. వినుము వెండియు నొకపురావృత్త మనఘ । ముందుఁ గణ్వుండు నా నొప్పుమునివరుండు
భక్తి నిండార శ్రీరంగపతి భజించు । కౌతుకంబుఁ దలిర్ప నక్కడికి నడచి 798

శా. ఆలోలామలచారుకోమలతరంగాహస్యహానోల్లస
త్కూలానోకహపుంజమంజులసుమస్తోమగుచ్ఛావళీసుప్తష
ట్పాళివార్తిఁ గవేరజాతఁ గని యందర్థిన్ గృతస్నానుఁడై
యాలోకించె ననంతరంబ మునిభావాసాంగమున్ రంగమున్. 799

వ. కని తదభ్యంతరంబు ప్రవేశించి యందు.

క. శరదమలకమలలోచను । దరదళితసరోజధాము ధామశ్యామున్
దరహాసవికసితాననుఁ । గరుణానిధి శేషశాయిఁ గామితదాయిన్ 800

క. సందర్శించి ప్రణామము । లందంద యొనర్చి తనుఁ గృతార్థునిఁ గాఁగం
డెందంబునఁ దలఁచుచు న । మ్మందిరము వినిర్గమించి మది ముద మొదవన్. 801

సీ. సజలధారాధరశ్యామకోమలగాత్రుఁ బ్రత్యూషధవళాబ్జపత్రనేత్రు
మహనీయకురువిందమణికుండలోద్భాసు మధురాధరోల్లసన్మందహాసు
రత్నహారాంకితోరస్స్థలపరిణాహు దివ్యాంగదోజ్జ్వలదీర్ఘబాహుఁ
గటిసుస్ఫురత్పీతకౌశేయపరిధానుఁ బరిపూర్ణయౌవనభ్రాజమాను

ధీరు నఖిలేశ్వరు మహాకారు నాత్మ । సన్నిభదివ్యత్రిధ క్తానుచరసమేతుఁ
గాంతుఁ గాంతాసమన్వితుఁ గనియె నొక్క । దివ్యపురుషునిఁ గావేరితీరమునను.

మ. కని శ్రీరంగమునన్ భుజంగమసుకంకదోర్భంగశయ్యాతలం
బునఁ దా నప్పుడు మాచునట్టిహరి యొప్పం దేజమున్ మూర్తిచా
ప్పను శృంగారవిలాసభంగులు నెపంబుల్ వేఱులే కమ్మహా
త్మునియొండొక్కటఁ గానఁగాఁబడిన నుద్భూతాద్భుతస్వాంతుఁడై. 803

క. ఇటఁ జూచితి వెడలితి మఱి । యెటుజన కదెవచ్చి కంటి నీలోఁనన తా
నెటనుండి వచ్చెనొకో యి । చ్చటి కప్పగమేశుఁ డనుచు సంశయమతియై. 804

గీ. కదియఁబోయి నిజముగా విలోకించెదఁ । గాక యనుచుఁ గౌతుకమునఁ జేరి
పరగఁ దత్ప్రభావపరిమోహితాత్ముఁడై । యెఱుఁగలేక మఱియు మఱియుఁ జూచి.

క. కాఁ డితఁడు రంగవిభుఁ డను । వేఁడిమి మఱియట్టివాఁడు వేఱొకఁ డనుచున్
లేఁ డను నిత్తెఱఁగున నవు । గాఁ డని భావింపఁ గొలఁదిగాక జడుండై. 806

శా. ఆందోళించుచు నివ్విధిన్ మునిఁగి చింతాక్రాంతుఁడై నిల్చినన్
మందస్మేరముఖారవిందుఁ డగుచున్ లక్ష్మీశ్వరుం డాతప
స్విం దేజోమహితుం గృపాసహితుఁడై వీక్షించి ధారాధరా
మందధ్వానగభీరవాక్యముల సన్మానంబుగా నిట్లనున్. 807

గీ. ఏమి చింతించుచున్నాఁడ వోమునీంద్ర । నీమనంబున నది మాకు నిజముఁ జెప్పఁ
బొసఁగు నేనియుఁ జెప్పుము పొసఁగకున్న । నుండగా నిమ్ము నీయందు నున్నపగిది.

వ. అని యాదేవుండు పలికినఁ జెవుల నమృతంబులు చిలికినచందంబున నమందా
నందంబు నొందినయమ్మునుందున కందంగ యభివందనం బాచరించి కృతాంజలియై
యమ్మునికుంజరుం డిట్లనియె. 809

చ. అనుపమభోగితల్పగతు నంచితహాసవికస్వరాననున్
నిను నఖిలేశు నిప్పు డిటు నెమ్మిఁ గనుంగొన వచ్చి యింతలో
నన యిచటన్ బ్రియానుగసనాథు నుదారవిహారశీలుఁ జ
య్యనఁ గని యీతఁ డెవ్వఁడొకో యంచు మనంబునఁ జింత నొందితిన్. 810

ఉ. నీవె యతండ వౌదువని నిర్ణయబుద్ధి జనించె నాకుఁ బ
ద్మావర యిప్పు డిందుఁ గడుధన్యుఁడ నైతి కృతార్థ మయ్యె నా

జీవిత మీభవంబు వెలసెన్ నిను సర్వగు వేదవేద్య నా
స్థావనలోలు దేవమయు నచ్చట నిచ్చటఁ జూడఁగల్గుటన్. 81

ఉ. నావుడు నంబుజాక్షుఁ డెలనవ్వుఁ దలిర్పఁగ నమ్మునీంద్రుతో
నీవిమలప్రదేశ మతిహృద్యము నాకు సుధాసమంబు సం
భావన మైనయీవనియుఁ బ్రాణపదం బది గావునన్ సుఖ
శ్రీ విలసిల్ల నీతటి వసించితి మంగళరంగశాయినై. 8]

ఉ. ఇచ్చటుదక్కఁ దక్కనెడ లెవ్వియు నామదికిన్ రుచింపమిం
బొచ్చెము లేక యీతటినిపాంత వనాంతములందుఁ జాలఁగ
న్నిచ్చకు వచ్చుకందువల నిచ్చపలాక్షియు నేను నిచ్చలున్
మచ్చికమైఁ జరింతుము సముంచితసౌఖ్యవిహారలీలలన్. 8

వ. అని చెప్పి యప్పద్మవాసినీసహచరుం డనుచరసహితుండై యల్లనల్లన చనిముంద
సమదవిలాసభవనం బగువనంబుఁ జొచ్చి యందర విరులమధుకులంబు పరువంబు
కదలి తరువం బొడమినతరువుగురువంబునకు మురువుఁ జూపుకురువకంబులపొరువులన
దరుణారుణశ్రీకంబులై సైకంబు లగుకేసరంబులయానీకంబుల నఖిలలోకవిలోకనం
లకు నత్సేకంబు నెఱపునశోకంబులజోకలను, వికసనావసరంబుల నలివిసరంబు
సుసగంబులై రసంబులకు మాసరంబు లగుకేసరంబుల నతిభాసురంబు లగుపరిసరీ
కోపంబుల విరహుల నేపం బురికొనుకుసుమచాపంబు జోడు నాటోపంబునకు న
రూపం బగుకలికాకలాపంబున దీపించు నీపంబులసమీపంబులను, వలరాజుకోల
మేడలజాడ లలితంబులై ప్రోడలఁ గ్రీడలకేవరించుచు నీడలెక్కినీడ లగుసారంబు
నమృతపూరంబుల చవి నిరసించునిగాతపంబులతోరంబు లగునారికేళంబులచే
లను, నాగలతాయోగంబులఁ బొదలి దళాభోగంబుల పరాగంబు లడర నుద్వేగం
భోగులకు ననురాగంబు లొసఁగుపూగంబులవెస భాగంబు లగుసుజాతంబు లగుకే
జాతంబులకు నికేతనంబులై కాముకవాసితంబులచేతంబు లుత్కలికాసమేతంబు
జేయు పారిజాతంబుల యీతలాతలను సరసాలవాలంబులై హరినీలంబులఁ బోల
జాలంబుల విశాలంబు లగుజంబూసాలంబుల మూలంబులను, వనదేవతాకేళికందుక
లనం గేళికంపుకంబులపొందున సుగంధకబిందుఫలకంబుల పొందునఁ బొల్చు తి
కంబులకందువలను, బసిఁడిబొమ్మలచెలువంబుగలకొమ్మల కస్తూరిచెమ్మలు గలకుచ
తమ్ములవెసివాసనల తెమ్మలగుఫలమ్ముల వీఁగుకొమ్మలు గలనిమ్మలయిమ్ములను, శుభాక

బులు గలకీరంబులవిహారంబులకు నిజాగారంబులగు సహకారంబుల కనతిదూరంబులను, వలపుల వెంట లయి యలరు తేనియ తేట లాని చెలఁగు తేఁటిజాతులపాటలంబు లీనమి సయ్యాటలం గొనియాటలకుం దగి తుంటవిల్తు నాటకశాల లన పికవిహారంబునకుఁ బాటలై యభినవారుణప్రభాపాటలంబు లగుపాటలంబులచాటులను, గనకసముజ్జ్వలంబు లగుదళంబుల నెసఁగి దళంబు లగుపరిమళంబు లగుఫలంబున వనచరకులంబునకు బలంబుల నొసఁగు కంటకిఫలంబులసవిధంబులను, అంగజానిషంగంబు లన సుగంగంబు లగుకుసుమకుడుంగంబులఁ బరిమళానుషంగంబులై యతిరాగరసోత్తరంబులుగాఁ జెలఁగుభృంగంబులకుఁ గ్రీడారంగంబులై సంగతి నలికంబులఁ గిలకంబులఁ గలకంబుకంఠుల యలికంబుల తేటిసలకంబుల బోలుచు నలకంబులకు నలవమునలరులకులంబు లగుతిలకంబుల కెలఁకులను, విటజనంబుల మనంబుల ఘనంబు లగు మానధనంబు లనుదినంబును గొనబఱచు మరునిపరిజనంబులకు నావటంబు లగువటంబులకు నంగటలను, జరగు వలపులఁ దగిలి మరిగి తిరుగు తెఱవల మొఱంగి సరగున సురిగి యరుగఁ బ్రియులకు వెరగు లగు సురగుల పొరుగులను, సొంపు దింపక సిరిగియు విరుల పెంపు కలిమి చంపకమాన దనితలంపక పొలయు మధుపదంపతులకు మనఃకంపంబు లగు చంపకంబుల, శ్రీమంతు లనుకళావంతుల వింతలీల లనువలవంతలం దగిలింప వలవంతు లగునింతులచే బంతులకు వంతులు వడిన సేమంతుల పొంతలను, సజ్జకంబు లగు వలపుల నిజ్జగంబుల వాసించుచుఁ గ్రొజ్జిగురుమిగులు గొజ్జెంగలపజ్జలను, రతితంత్రవేదులవిశేషంబులకుఁ బ్రోదులై మలయజామోదు లగు విరవాదులును, విరవాదుల పొదలవీథులఁ జల్ల తెమ్మెరల నల్లలనాడు పూరెల్లులఁ దూఁగు తేఁటి పిల్లలకుఁ బల్లవులు కొల్ల లొసఁగుచు నెల్లలకు మొల్లవల్లుల మొల్లంబు లలర మెలఁగుచు నసమువిలాసాభిరామ యగు నారామకు నారామసీమంతతరుసంతానంబు నంతంతం జూపుచు నయ్యుప్రదేశంబుల. 814

క. కురువిందరదన తత్ప్రియు । సరవిం దలఁ బ్రోఁగు తేఁటిజవరాలికి ముం
దర విందని పరువందిన । కురువిందలఁ జూపె నొక్క కురువిందఅకున్. 815

క. మాకందము కడు నిదిర । మ్మా కందము డాయఁ బోయి మంజీరులకున్
మాకందఁగ వెఱగవిసిన । మాకందము మగువ మధురమాకంద మిలన్. 816

క. వారము లగునతనుని పరి । వారములకు నెలవు లగుచు వాలెడి సమ్యా
గ్వారము వారము దనకై । వారము లొనరింప సింధువారము లతివా. 817

క. దవనము వనలక్ష్మివినో । దవనము సదవనము విరహతాపాంధులకున్
భువనము లలరఁగ మెలఁగెడి । వనమున కపూర్వజన్మభవనము తన్వీ. 818

క. శుకముఖరుచి గలతపనాం । శుకముల నెఱి మెఱయువంగజానితటభవనాం
శుకము లన మెఱయునవకిం । శుకములఁ గనుఁగొనుము రాజశుకమృదువాణీ. 819

క. కావలినైు మధుకరప్రభు । కావలి చరియించు నీలతాగ్రంబున నీ
కావలివిరు లేటికి మన।కావలిదెస చంపకముల కరుగుద మబలా. 820

క. కలవాణి ప్రేంఖణము ప్రోఁ । కల వాసంతికలఁ గోయఁగా నిక్కాదు నీ
కలవాటుగాదు ప్రాఁకం । గలవా చెలువారువానికడకొమ్మలకున్. 821

వ. అనుచు నీచందంబులవిహారంబులు డెందంబున కానందంబు నొందింప నయ్యాదిమ దంపతులు చరియించు సమయంబున. 822

సీ. పరువైనకంకేళివిరులశాఖలప్రీలి తోఁగఁగుపుష్పాడిధూళిఁ దూలఁదోలి
మాధవీకుసుమాలి మకరందములఁ గ్రోలి భ్రమరించుమత్తాలిరవము నేలి
ప్రియులతో గతికేళిఁ బెనఁగి యింపుల సోలి యలయుపాలము నోలి దెలుపఁ జాలి
కొనియాడఁ దగుమేలికొలఁకులపై ప్రాలి వీచిపంక్తులఁ గాలి వేడ్కఁ దేలి
కలితపరిపాకభరశాలికలమశాలి । కలశసందోహములఁ దూలి గగనపాలి
మెఱఁగ విరహాతురుల పాలి మేటిజాలి । చందనపుగొండఁ బుట్టిన చల్లగాలి 823

ఉ. అనుచు గాలిసోఁకునఁ బ్రియం బెసఁగన్ బులకాంకురావళుల్
మేనుల నుల్లసిల్లుమధుమేదురవంజులమంజరీచర
న్మానితచంచరీకలలనాకలనాదనవీనగానముల్
వీనుల విందు సేయ నరవిందనివాసినియున్ ముకుందుఁడున్. 824

సీ. నిక్కవంబై నిక్కుమక్కువఁ బ్రియురాండ్ర నిక్కవలకు దార్చుజక్కవలను
నంచితలీలమై నొగలు వడియు రాయంచలఁ గ్రీడించు నంచగములఁ
దమ్ముల నిమ్ములఁ గ్రమ్ముతేనెలు గ్రోలి ఝుమ్మురుఝుమ్మని మ్రోయుతుమ్మెదలను
గ్రాలుఁగంటుల నిడువాలుకన్నులడాలు నేలులీలల వాలువాలుఁగలను
జలువవలపుల నలరుల గెలువఁజాలు । చెలువ మసఁగినకన్నెచెంగలువవిరుల
మహితమై పూర్ణిమాచంద్రమండలంబు । కరణిఁ జెన్నారుచంద్రపుష్కరిణిఁ గలసి.

క. సారసమంచితకోమల । సారసనాళాంకురములు చవిగొను మనుచున్
సారముగా సహరించెదు । సారసములఁ జూడు చకితసారంగాక్షీ. 826

క. చిత్తములు గలఁగ విరహుల । మొత్తముల ?దల్చి వేయ మొనయు మరునకున్
గ్రొత్తమ్ములైనతమ్ముల । నెత్తములై మెఱయు తేఁటినికరముఁ గంటే. 827

క. తోయజదళలోచన తన । తోయంబులలోఁ దోయతోయము నెలమిం
గాయము దొలఁగెడి సుకృతని । కాయము నీసరసి సురనికాయము కనుపున్. 828

వ. అనుచు నెమ్మనంబున జలకేళీకౌతుకంబున నాలీలావతి కేలు కేలం గీలించి యాసరసిఁ
దఱియం జొచ్చుసమయంబున. 829

చ. జలనిధికన్యలేఁగురులు షట్పదపంక్తులు గ్రాలఁగన్నులన్
గలువలు నవ్వు దేరెడిమొగంబును బద్మము బాహుయుగ్మమున్.
నలికపుఁదూఁడుఁదీవలు ఘనస్తనకుంభయుగంబుఁ జక్రవా
కలుఁ దనలోన వీడువడి కన్నులపండు వొనర్చెఁ జక్రికిన్. 830

వ. అప్పుడు. 831

సీ. ఉరువడి నెమరీదు నొకచోట వెసఁ గ్రుంకి తలచూప కొక్కింతతడవడంగు
నడుమను మీఁద వెల్వడు నెటనైన మొనసి చీరఁగ మాఱుమొగము సేయు
మేను వంచన దాఁచి మీఁదికిఁ బదమెత్తు రాజహంసలతోడ రాయిడించు
సుడివడి కమలముల్ వడిఁద్రిప్పు బలమున నుదకంబు తనకు రానొత్తి తిగుచుఁ
దనరుపద్మాసనస్థుఁడై మునియుఁబోలె । నిగుడుజపమున నెక్కుడు నేర్పు చూపు
నురగతల్పుఁడు చంద్రపుష్కరిణియందు । జలధిసుతఁ గూడి జలకేళి సల్పునపుడు 832

గీ. తడిసి యంటినజిలుఁగులోఁ దళుకుచూపు । నిజనితంబంబుపైఁ జూడ్కి నిలుపుచక్రి
నేత్రమున లక్ష్మి చల్లిననీరధార । యతనిముఖపద్మమున నాళ మనఁగ వెలసె. 833

చ. సురుచిరలీల లక్ష్మి వెసఁ జూచి నభంబున మండలాకృతిన్
దిరుగుమరాళపంక్తిపయి దృష్టి నిగిడ్చిన నొప్పె ధారుణీ
ధరునకు నింపు పెంపెసఁగఁ దద్దయు దేవతనీలదండమున్
దిరముగ సంఘటించి తగఁ దెచ్చిననల్లనియొల్లెయో యనన్. 834

చ. ఉరుతరపద్మనాళముల నొండొరు ద్రేయుచు డాసి వీడ్వడన్
బోరఁబోరి మోములన్ సలిలపూరము చిమ్ముచు నీరజంబులన్
దొరలెడుపుప్పొడుల్ సెనయుఁదోయరుహంబులఁ జల్లి నవ్వుచున్
హరియును లక్ష్మియున్ జలవిహారము సల్పిరి నిండువేడ్కలన్. 835

క. ఈరీతి లోకగురు లగు । వా రిరువురు నందుఁ గొంతవడి సుఖలీలన్
గూరి పదంపడి సలిలవి । హారముఁ జాలించి వెడలి రాసమయమునన్. 836

క. ఇందిరకుంతలములతుద । లం జొరఁగెడిజలకణంబు లమరెం భ్రమరీ
బృంద మణిపానవశమునఁ । గ్రందుగ మకరందరసము గ్రక్కెడుమాడ్కిన్. 837

ఉ. పెన్నెఱివేణిఁ గ్రొన్ననలపెంపున సొంపునటించుపాపటం
జిన్ని మెఱుంగుముత్యముల చెన్నున నిద్దపుఁజన్నుదోయిపైఁ
బన్నినపచ్చకప్పురపుఁబన్నసరంబులలీలఁ జాల నొ
ప్పె న్నెతిఁ దెల్పుమీఱుజలబిందువు లంబుధిరాజకన్యకున్. 838

ఉ. అంతననర్ఘరత్నఖచితాభరణంబులు దివ్యవాసనా
వంతము లైనపూఁతలును వాడనిమాల్యములున్ సువర్ణస
త్కాంతిఁ దలిర్చుచేలములు గైకొని యొప్పిరి విష్ణుఁడున్ రమా
కాంతయు నిత్యమంగళజగన్నుతవేషవిశేషలీలలన్. 839

ఉ. ఆత్తఱి నచ్చటం గలమహామును లందఱు గాంచి విస్మయా
యత్తమనస్కులై ప్రమద మారఁగ నొండొరుతోడ సద్గుణో
దాత్తచరిత్రుఁ డైనయితఁ డారయ నెవ్వఁడొ కాక సర్వలో
కోత్తరుఁ డైనరంగవిభుఁడో మును గాంచి యెఱుంగ మీఘనున్. 840

క. అని తలపోయఁగ జలజా । సనజనకుం డపుడు వాసి చయ్యనఁ జనియెన్
గనకాచలశృంగముగతి । ఘన మగువశ్వత్థతరువు గలతీర్థముకై. 841

ఉ. ఆమహనీయభూజమున కర్థి నమర్త్యులు సన్మునీంద్రులున్
నేమముతోడ నొప్పెసఁగ నించినపూజలవృత్తిఁ జూచుచున్
దామరసాక్షుఁ డిందిరయుఁ దానును దోఁ జనుదెంచుపూరుష
స్తోమముఁ దన్మహీరుహముఁ జొచ్చె మునుల్ వెఱంగంది చూడఁగన్. 842

వ. ఇత్తెఱంగున నత్తరురాజంబునం దారంగమందిరుం డంతర్ధానంబు నొందిన నాదేవునిఁ గానక పరిదేవనంబు సేయుచు నితాంతసంతప్తమానసుండై కణ్వుండు బహువత్సరంబు లాహారంబు పరిహరించి యన్నెలవుఁ బాయకున్నంత ననంతరంబ యంతరిక్షంబున నొక్కవాక్యం బిట్లని వినంబడియె. 843

ఉ. మానుము రోదనంబు బుధమాన్యచరిత్ర పవిత్రపావనం
బై నుతి కెక్కునీచలదళాహ్వయతీర్థజలావగాహనం
బూనినవేడ్కఁ జేయుజను లొక్కటి మిక్కుటమైనపాపసం
తానము వాసి పొందుదు రనారతసుఖప్రదమత్పదస్థితిన్. 844

వ. విను మఖిలపురుషార్థప్రధానసమర్థం బగునీతీర్థంబునందు ధేనుదానంబు సేయుమాన
వుఁడు దురితనిరాకరిష్ణుండై విష్ణులోకంబు నొందు నన్నదానం బపవర్గసుఖనిదా
నంబు తిలదానం బేకవింశతికులోద్ధరణంబు సువర్ణదానం బుత్తమవర్ణహత్యానివృత్తి
హేతుభూతంబ యేకరాత్రోపవాసం బపస్మృతినిరాసంబు గావున నీ విచ్చట
మదర్చనంబు గావించి రంగమందిరంబున నన్ను సందర్శింపు మట్లయిన సత్పుత్రంబు
లగుభద్రంబు లొందెద వని యానతిచ్చి యంతర్హితుండైన కణ్వుం డప్పుండరీకాక్షు
శాసనంబున బ్రహ్మోపాసనాపరాయణుండై చిరకాలంబుండె నని చెప్పి వెండియు
వాల్మీకిమునీంద్రుండు భరద్వాజున కిట్లనియె. 845

గీ. అనఘ వినుము కేసరాహ్వయవిఖ్యాతి । నొనరుతీర్థ మచట నొకటి గలదు
కోరి విన్నఁ జేరుకొన్న విలోకింపఁ । గను దలంగు నఖిలకల్మషములు 846

క. నిరుపమనితాంతమహిమం । బరఁగెడితత్తీర్థమున సమంచితనిష్ఠా
నిరతుఁడు కాశ్యపుఁ డనియెడు । ధరణీసురవరుఁడు మున్ను తప మొనరింపన్. 847

చ. అరినరపాలదుర్మదమహాగజకేసరి కాశికాపురీ
శ్వరుఁడు సుకీర్తి నాఁ బరఁగువాఁ డొకనాఁ డట నేఁగుదెంచి చె
చ్చెర బహురోగపీడలఁ గృశించి నశించెడియాత్మ సేనఁ ద
త్పరమపవిత్రతీర్థసవిధంబునఁ గావఁగఁబూని సమ్మతిన్. 848

క. ఆవిధమునఁ జతురంగబ । లావృతుఁడై వచ్చి తనకు నభివందనముం
గావించి యున్నయావసు । ధావరునకు నత్తపస్వి తా నిట్లనియెన్. 849

ఉ. ఎయ్యెడనుండి వచ్చి యిట కెవ్వఁడ వీవు భవన్మనోరథం
బెయ్యది చెప్పు మిప్పు డిదె యిందును నందును బోల దుర్లభం
బెయ్యదియైనఁ గైకొని రయంబున నే నొనరింతు నీపయిన్
నెయ్యము మించె నాకు ధరణీవర నావుడు నమ్మునీంద్రుతోన్. 850

క. అతనికి నిట్లనుఁ గాశీ । పతి యగుసుబలాత్మభవుఁడఁ బరమసుకీర్తిన్
నుతపుణ్యతీర్థసేవా । వ్రతనిష్ఠానిరతి నిటకు వచ్చితి ననుడున్. 851

చ. మునివరుఁ డిట్లనుం బరమపుణ్య యెఱుంగుదు మున్ను నేను నీ
జనకుని నానృపాలునకు సౌఖ్యమె రాజ్యముతోడొనర్ప కీ
వనుపమనవ్యభోగముల నందక యీగతిఁ గందమూలభో
జనములఁ గుందుతాపసులజాడల నొంటిఁ జరింప నేటికిన్. 852

చ. అనిన సుకీర్తి యిట్లను నుదాత్తగుణోజ్జ్వల నీయనుగ్రహం
బునఁ గుశలంబు మాసుబలభూపతికిన్ భవదీయపాదవం
దనమును జేసి యేను గడుధన్యుఁడ నైతి మదీప్సితంబు లె
ల్లను ఫలియించె నీకృపఁ దలంపఁగఁ జోద్యము లెవ్వి యీయెడన్. 853

క. నానాటికి నా సేనలు । నా నారోగముల చేత నవసి కృశింపం
గా నది మాన్పెడుకొఱకై । యీనదిచేరువను వారినెల్లను గొనుచున్. 854

క. చనుదెంచి యీతపోవన । మున కలజడి యొదవు ననెడుబుద్ధిని బాహ్యం
బున వాని నునిచి వచ్చితి । మునివర నీచరణకమలములు దర్శింపన్. 855

గీ. అనిన నమ్మునీంద్రుఁ డవనీశ నీబుద్ధిబలము నెఱయ నఖిలబలములకును
హితముగా నొనర్చితీ వది కడులెస్స । చెప్పు మింక నేమి సేయవలయు. 856

చ. అనుటయు సమ్మదం బొదవ నానృపుఁ డిట్లను నీపదాబ్జముల్
గనుఁగొనఁ గల్గినప్పుడ తలంగె మదీయబలామయవ్యథల్
పెనఁగుదురాశఁ గట్టువడి భీకరసంసృతిసాగరంబునన్
మునిఁగెడునాకు నేది గతి ముందట నట్టిహితంబు చెప్పవే. 857

వ. అనిన నానృపోత్తమున కాతపోధనసత్తముం డిట్లనియె. 858

క. శ్రీవిభుని భక్తవత్సలు । గోవిందుని విశ్వలోకగురు నతిభక్తిన్
సేవింపనిమూఢాత్ములు । భూవరసంసారముక్తిఁ బొందంగలరే. 859

క. కావున నప్పరమేశ్వరుఁ । బావనమతిఁ బూజసేసి పడయుము ముక్తిన్
శ్రీవనితాసంగమసం । భావితనిరవధికసౌఖ్యపరిణతి నధిపా. 860

గీ అనినఁ బరమయోగిజనులకునైనను । దలఁపులోన నిలుపఁదరము గాని
యట్టిదేవు చంచలాత్ముఁడ నైననేఁ । గొలుచు టెట్లు భయము గెలుచు టెట్లు. 861

సీ. నావుడు నన్నరనాథుతో సంయమిశ్రేష్ఠుఁ డిట్లను నీవు చెప్పినట్లు
యెంతటివారికి నెఱుఁగ శక్యము గాక దీపించుబ్రహ్మస్వరూపి యగుచు
వెలసినయమ్మహావిష్ణుఁ డేకాగ్రభావమునఁ దన్ను భజించువారిఁ బ్రోవ
వలసి సత్కరుణమై వాసుదేవాదికమూర్తులు దాల్చి యంబుజభవాది
సురలు నరులును సమ్మునివరులు గొలువఁ । బరఁగుతద్దివ్యభవ్యరూపంబులందు
నీమనం బొందు నిశ్చలనియతి నిలిచె । నది భజింపుము సిద్ధించు నభిమతములు. 862

వ. అదియునుం గాక. 863

గీ. దారుధాతుశిలానిర్మితంబు లైన । యట్టిహరిబింబములను ధరాధినాథ
దివ్యదేశంబు లెఱుఁగు మద్దేవుఁ డందు । నిత్యసన్నిహితాత్ముఁడై నిలుచుఁగాన. 864

మ. గురులీలన్ విరజోపకంఠమున వైకుంఠంబునన్ దివ్యభా
సురభోగంబుల నిందిరాసహితుఁడై శోభిల్లు నేభంగిఁ దా
హరియాభంగిన తత్కవేరతనయాభ్యర్ణంబునన్ మంగళా
కరరంగన్మణిధామముఖ్యముగ సౌఖ్యశ్రీలఁ జెన్నారెడిన్. 865

క. చను మచ్చోటికి ననుటయు । నను మోద మెలర్ప నృపతి యమ్మునిపతికిన్.
వినయమున మ్రొక్కి నాతో । ననఘా చనుదేర వలయు నచటికి నీవున్. 866

వ. అని ప్రార్థించినయప్పార్థివుపలుకు లాకర్ణించి మేదురప్రభావభాసురుం డగు నమ్ముని
జనాగ్రేసరుండు. 867

శా. ఛత్రంబుం జలపూర్ణపాత్రము నుదంచద్వేత్రముం బూని స
చ్ఛాత్రశ్రేణి మఘప్రయోగసరణుల్ చర్చించుచున్ గోడ రా
గాత్రస్ఫూర్తులు దిక్కులం బరఁగ రంగస్వామి దర్శింప నా
ధాత్రీనాయకుముందటం జనియె నుద్యత్కౌతుకోల్లాసియై. 868

క. పటుగతి నమ్మునిపిఱుఁదం । జటులగజద్విరదతురగసంకులసేనా
పటలావృతుఁ డయి చనియెం । బటుహర్ధ్వను లెసఁగ భూమిపతియుం బ్రీతిన్. 869

వ. ఇత్తెఱఁగునఁ జని తన్మార్గంబున నపవర్గదానసమర్థం బగుజంబూతీర్థంబు గదిసి రప్పు
డప్పరమతపోధనుండు మహీధవున కిట్లనియె. 870

క. ఈతీర్థము బహుదురిత । వ్రాతతమఃపటలచటులపవనజవనహిత
ద్యోతము జంబూకసమా । ఖ్యాతము శుభసలిలదేవఖాతము భూపా. 871

క. పంబినశాఖాశిఖరక । దంబముచే నంబుధరపథం బొరయుచు లో
కంబులు పొగడఁగ నిట నొక । జంబూతరు వమరు నమరసంపూజితమై. 872

ఉ. దేవవిభుండు మున్ను గడు తెంపున వృత్రునిఁ జంపి బ్రహ్మహ
త్యావృజినంబుచే నిజపదస్థితిఁ బాసి వినష్టతేజుఁడై
యేవిధ మింక నీదురిత మీఁగుదు నంచుఁ బ్రతప్తచిత్తుఁడై
వావిరి బిట్టు త్రిమ్మఱియె వార్థిపరీతవసుంధరాస్థలిన్. 873

క. మిగిలినపాపభయంబునఁ । బొగులుచు నయ్యబ్జభవుఁ డెందుఁ బోయిననైనన్
జగతీశ బ్రహ్మహత్యయు । నిగిడెన్ వెనువెంటఁ దోడునీడయుఁ బోలెన్. 874

వ. అది గనుంగొని తల్లడ మడరఁ బాకశాసనుండు వారిజాసనుసమ్ముఖంబున కేఁగి ప్రణమిల్లి తనతెఱంగెల్లఁ జెప్ప నప్పితామహుం డతని కిట్లనియె. 875

చ. పరము ననంతు నచ్యుతు నపారకృపామృతపూరసింధు సిం
ధురవరదున్ బ్రఫుల్లనవతోయజలోచను నాశ్రయింపు త
త్పరచితదివ్యదేశములు పావనతీర్థములున్ దదీయబం
ధురశుభనామకీర్తనము దుస్తరపాపనిదాఘమేఘముల్. 876

వ. అని యుపదేశించిన వ్వాసవుండు వారిజాసనుశాసనంబునఁ దీర్ఘోపాసనం బొనరించుచు విమలపుష్కరం బగుపుష్కరంబున నెనిమిదివత్సరంబులు నపారమహిమోదారం బగు గంగాద్వారంబునఁ బదివత్సరంబు లుపవసించి భువనమాన్య యగుకళిందకన్యయం దఖిలమునికీర్తితంబు లగుతీర్థంబు లాడి యగణ్యపుణ్యాలవాలం బగుసాలగ్రామశైలంబున నారాయణు నారాధించి దురితలతికావినాశి యగుకాశియందుఁ గృత్తివాసు నుపాసించి సరస్వతీకూలంబున సరస్వతిసమర్చనం బొనర్చి యేపగిదిం దనపాపంబుఁ బాపికొననోపక యమ్మహేంద్రుండు చంద్రపుష్కరిణికి వచ్చి యచ్చటం ద్రయోవింశతివత్సరంబులు గడపెఁ దదనంతరంబ. 877

శా. జంబూదుంబరబిల్వతీర్థకదళీసౌవీరభల్లాతకీ
జంబీరామ్రకపిత్థతిందుకసలేశాశోభితం బైనయా
జంబూకాహ్వయతీర్థరాజమున కాజంభారి యేతెంచి భ
క్తిం బూజించె సరోజలోచనుఁ ద్రిలోకీపాపనిర్మోచనున్. 878

క. ఆగతిఁ గొండొకకాలము । సాగఁగ హరిహయుఁ డొనర్చుసమ్యక్పూజా
యోగంబు కెంతయును నను । రాగంబునఁ బొంది పత్త్రరథవాహనుఁడున్. 879

ఉ. తెల్లనితమ్మిరేకులగతిన్ జిగి మించువెడందకన్నులున్
జల్లనిసత్కృపారసముఁ జల్లెడుమోవులు లేఁతనవ్వు రం
జిల్లెడునెమ్మొగంబు వికసిల్లెడునల్లనికల్వపూవుతో
నల్లసమాడుమైపసయు నొప్పి నిజాకృతిఁ జూపి నిల్చినన్. 880

ఉ. పెన్నిధిఁ గన్నపేదగతిఁ బేర్చినయుబ్బున నబ్బలారి పైఁ
గన్నులవిప్పులెల్ల విరి గాఁ దదుదారవపుర్విలాససం

పన్నతఁ జూచి మ్రొక్కి బహుభంగుల సన్నుతు లాచరించినన్
బన్నగతల్పుఁ డిట్లనుఁ గృపామతి మేఘగభీరభాషలన్ 881

క. బలశాసన నీ వనిశము । చలిసెను పూజనలఁ గడుఁ బ్రసన్నుఁడ నైతిన్
వెలయఁగ నొకవర మిచ్చెద । వలసినయది వేఁడు మనిన వాసవుఁ డనియెన్. 882

గీ. పెంపుఁ దేజంబుఁ బొలివోయి పెద్దకాల । మలయుచున్నాఁడ నీబ్రహ్మహత్యచేతఁ
గరుణ దలకొన నీపాతకములఁ బాపి । నన్ను రక్షింపు మేర్పడ నలిననయన. 883

క. అని విన్నవించుటయు న । ద్దనుజాంతకుఁ డతనిఁ జూచి తడయక నీవీ
ఘనతీర్థజలనిమజ్జన । మొనరింపుము దురితముక్తి నొందెదు దానన్. 884

క. వారక భువి నేపారిన । వారిం గ్రుంకిడుదు రెట్టివా రఘచరితల్
వారించి నాకడం జను । వారై పొందుదురు తుది నవారితసుఖముల్. 885

వ. అని యానతిచ్చి యాచతుర్భుజుండు నిజధామంబున కరిగిన సుత్రాముండు నతిపవి
త్రంబు లగుననత్తీర్థోదకంబులఁ గ్రుంకి పాపపంకంబు నపనయించి సముంచితతేజోవి
రాజమానుండై శ్రీరంగరాజచరణరాజీవసందర్శనాభివందనం బొనరించి తనర్చి పెం
పున నిలింపానీకంబు గొల్వ నాకంబునకుం జని యఖర్వవైభవంబునఁ బూర్వప్రకా
రంబున నుండె నని చెప్పి యక్కాశ్యపమునీంద్రుండు వెండియు నిట్లనియె. 886

సీ. భూనాథ నీవు నీపుణ్యతీర్థంబున నవగాహనము సేయ నఘము లడఁగు
మున్ను సిద్ధులు మునిముఖ్యులు నిచ్చోట నిలచి రాగద్వేషములఁ దొలంగి
యాధ్యాత్మవిద్యాపరాయణులై కాంచి రాత్మాభిలషితంబు లైనగతుల
రాజ్యవిచ్యుతుఁ డైనరాజు మజ్జన మిందుఁ గావించి మూఁడులోకములు నేలుఁ
గోరి యీవారిలోపలఁ గ్రుంకువెట్టి । వనిత సత్పుత్రుఁ గను మూఁడుదినము లుపవ
సించి త్రిషవణస్నానంబు సేయునతఁడు । సప్తజన్మాఘవితతిఁ దత్క్షణమ పాయు. 887

క. నేమమున నిజ్జలంబుల । లో మజ్జన మాడుమనుజలోకమునకు నా
నామయములు నవయుఁ దృణ । స్తోమము శిఖిశిఖలఁ గాలుచొప్పున ననఘా. 888

క. కావునఁ బనుపుము నీసై । న్యావలి నీవిమలవారి నవగాహనముం
గావింపఁ దత్ఫలంబున । భూవల్లభ సకలరోగములు పెడఁబాయున్. 889

వ. అని చెప్పినఁ దన బలంబుల నమృతప్రాయంబు లగునత్తోయంబుల నవగాహనంబు సే
యించె నంత నిరంతరవ్యాధిబాధానిరోధంబుఁ బాసి భాసిల్లిన నుల్లంబున సంతసిల్లి

భూవల్లభుండు కశ్యపసమేతంబుగాఁ గృతస్నానుండై యచ్చటుం గదలి చెచ్చెర
నామ్రతీర్థంబునకుం జని యమ్మునికుంజరుననుమతంబున. 890

క. సేనాసమేతముగ న । మ్మానవపతి తన్నియోగమజ్జన మెలమిం
దా నాచరించి యఘములు । వో నొక్కనితాంతతేజమున వెలుఁగొందెన్. 891

క. అత్తటి నట విడిసిననృప । సత్తముసైన్యములచేతఁ జాలఁగ మెఱసెన్
దత్తీర్థపరిసరమ్ము వి । యత్తల ముడుగణముచేత నమరెడుకరణిన్. 892

క. ఆనెలవున గతకల్మషు । లై నెగడినసన్మునీంద్రు లాకశ్యపునిం
గానఁ జనుదెంచి సముచిత । నానావిధపూజనము లొనర్చిరి ప్రీతిన్ 893

చ. అనలసమానతేజుఁ డగునమ్మునిముఖ్యుఁడు వారినందఱం
గనుఁగొని యాదరించి యనఘవ్రతపారగులార యీతటం
బనుపమదివ్యగంధరుచిరాకుతపుష్పఫలోపహారమై
పెనుపుగఁ దోచె నాకు వినుతింపరె యిట్టివిచిత్ర మెంతయున్ 894

గీ. అనిన నత్తపస్వులందెల్లఁ బెద్దయై । యనుపమానతేజమునఁ దనర్చు
భార్గవుం డనంగఁ బరఁగుసంయమిచంద్రుఁ । డమ్మునీంద్రుతోడ ననియె నెలమి. 895

చ. కల దితిహాస మొక్కటి కాశ్యప నీ కెఱిఁగింతు నంతయున్
దెలియఁగ మున్ను సజ్జనవిధేయుఁడు పుష్కరనామధేయుఁ డు
జ్జ్వలగుణశాలి విప్రకులవర్యుఁ డొకండు సమస్తధారుణీ
తలమునఁ బొల్చుతీర్థములు తాఁ గనుగొంచుఁ జరించు సమ్మతిన్. 896

క. ఆతఁడు త్రిభువననుత మగు । నీతీర్థముమహిమ విని నిరీక్షించెడిసం
ప్రీతి న్నియతాహారుం । డై తడయక వచ్చునప్పు డమ్మార్గమునన్ 897

చ. పిడుగులఁ బోలుకోఱలును బెల్లునఁ జల్లినవిస్ఫులింగముల్
వెడలెడుమాపులున్ నెఱయ విప్పిననోరును గ్రాలుజిహ్వయున్
బెడిదపుగర్జితంబు గలపెబ్బులిరూపుపిశాచి వచ్చి పైఁ
బడె సతతప్రవర్తితశుభవ్రతభాసురు నమ్మహీసురున్ 898

క. వెక్కసమున నాఘాతకుఁ । జిక్కక విడు విడువు మనుచుఁ జెచ్చెర దానిన్
స్రుక్కక యదలిచి విప్రుఁడు । చక్కన విడిపించుకొని పిశాచికి ననియెన్. 899

చ. అతులతపఃప్రభావవిజితాఖిలకల్మషచిత్తు నుత్తమ
వ్రతనిరతాత్ము విప్రకులవర్యుని నన్ను నకారణంబ యీ

గలి నిటు చంపఁబూనితివి కష్టపిశాచమ దుష్టబుద్ధివై
యితరునిఁబోలె నీహృదయ మెంతయుఁ గ్రూరకమ్మవో తలంపఁగన్. 900

క. నావుడుఁ బిశాచి యిట్లను । నే వెంటం దప్పు లే దొకింతయు నాయం
దీవిధి ననుఁ బుట్టించిన । దైవమునకుఁ దప్పు గాని ధర్మప్రవణా. 901

వ. అనిన బ్రాహ్మణుం డిట్లనియె. 902

గీ. సకలభూతములకు సాక్షియై వర్తించు । దైవమునకు నేమితప్పు చెప్పు
వరుసఁ గీడు మేలు పొరయంగ నిజకృత । కర్మఫలము తనకుఁ గర్త గాక. 903

వ. అనిన నప్పిశాచి యిట్లనియె. 904

చ. తెలియవు నీవు తత్త్వగతి యెల్లము గాఁగఁ జరాచరంబునం
గలిగినయీశ్వరుం డొకఁడ కర్తయు భోక్తయుఁ గాక కల్గ దె
వ్వలనను దద్వియుక్త మగువస్తువు గావున మేలు గీడు నం
దలకొన భూతరాసుల కొనర్పఁగ శక్యమె కర్మకోటిచేన్. 905

గీ. కర్మఫలము లందుకర్తయు భోక్తయు శ్రుతులుఁ చాఁటు నీశ్వరుండు కర్త
యయ్యె నేని తత్క్రియాశక్తి యతనికి । నొదవు గాన నీదురుక్తు లుడుఁగు. 906

వ. అనిన నగి యతని కిట్లనియె. 907

క. ఆరయ నీవిశ్వమునకుఁ । బ్రేరకుఁ డీశ్వరుఁడ తద్వ్యపేతం బగుచున్
బూరియు నేని చలింపఁగ । నేర దతం డొకఁడ కర్త నిఖిలంబునకున్. 908

వ. అని యివ్విధంబున మఱియును గొండొకసేపు వివాదంబు సేసి యమ్మేదినీసురుం డిట్లను నిచ్చోటి కనతిదూరంబున నాశ్రమతీర్థంబు చెలువొందు నందు మహాముని బృందంబు గ్రందుకొనియుండు వారిముందట మనవందటలు చెప్పి నీవ గెలిచిన నన్ను భక్షింపు మేన గెలిచిన నిన్ను వధియించెద నని ప్రతిన గావించె నదియును సమ్మతించి యట్లొడంబడి తత్తీర్థవాసులసకాశంబునకుం జనిన మానవానుగత యైనపిశాచిం జూచి యచ్చెరువొంది రప్పు డిరువురుఁ దదభివందనం బాచరించి నిటలతటంబున నంజలిపుటంబులు వొందించి నిలిచి రందు మహీసురుం డిట్లనియె.

సీ. వినుఁడు సన్మునులు నాపిన్నపం బే నొకధరణీసురుండ నీధాత్రిమీఁదఁ
గలపుణ్యతీర్థముల్ క్రమమున నాడుచు నిటకు నేతెంచుచో నిప్పిశాచి
త్రోవఁ బెబ్బులిరూపుతో నుండి పట్టినఁ బట్టీక నేఁ దన్నుఁ బదరుటయును
దప్పు నాయది కాదు దైవంబు దనియెఁ దా నెుగి శుభాశుభముల నొందుచోట

హేతు వగుఁ గర్మమంటి నే నివ్విధమున । వరుస నవుఁ గా దనంగ వివాద మెసఁగె
బూని గెల్చినవానిచే హీనవాది । చచ్చు ననుచు మాలోన నిశ్చయము చేసి. 910

క. ఇరుపురమును మీసన్నిధి । కరుదెంచితి మిందు యుక్త మగు నదియని మీ
రరసి తగఁ జెప్పఁ డనుటయు । మరి పలికెఁ బిశాచి మునిసమాజముతోడన్. 911

ఉ. ఏ నొకకర్మయోగమున నిట్టిపిశాచపుజన్మ మొందితిన్
గాని మదీయబుద్ధిబలగౌరవ మేమియుఁ దప్ప దవ్విధం
బైనను జాతియుక్త మగునట్టిక్రియాగతి నీతఁ డొంటిమై
రా నిటఁ బట్టితిన్ జయపరాజయముల్ వివరింపుఁ డేర్పడన్. 912

వ. అనిన నయ్యుభయమతంబులందుఁ బూర్వపక్షసిద్ధాంతంబుల నేర్పఱుప నేర్పరులు
గాక తమలో వితర్కించు మునులకోలాహలం బగ్గలం బయ్యె నయ్యెడ. 913

సీ. పుండరీకాక్షుఁ డంభోధరశ్యాముఁ డాజానుబాహుండు విశాలవక్షుఁ
డలినీలకుటిలకుంతలుఁ డంచితస్మితలలితకపోలమండలుఁ డనేక
హారకుండలకంకణాంగదమణిముద్రికాదిభూషణభూషితాంగుఁ డమల
పీతాంబరుఁ డనల్పబింబఫలాధరుం డతులితచిరమనోహరవిలాసుఁ
డసమతేజోవిరాజితుఁ డఖిలభువన । మోహనోదారకల్యాణమూర్తి యొక్క
పురుషసింహంబు ముగురు నల్గురు నిజోప । మానవేషులు తన్ను సమ్మతి భజింప

సీ. చెమటచిత్తడిఁ జాల జగినించుమృగనాభిబొట్టుతో నలకలు పొత్తుసేయఁ
దెగగలవాలారుతెలికన్నుదమ్ముల సుడియుచూపుల వింతసొలపు దేర
జిగి ధగద్ధగ యను మొగడచన్నులమీఁద జిలుగుపయ్యెదకొంగు జీరువార
ముత్యాలకమ్మలఁ బుఱుడించువెన్నెలతళుకులు చెక్కుటద్దములఁ బొలయ
నంచనటనలు పచరించునలసగతులఁ । బసిఁడియందెలు మ్రోయ నివ్వసుధ మెలఁగ
నిందిరాదేవి యన నొప్పునింతి యొకతె । యల్లనల్లన తనతోడ నరుగుదేర. 915

మ. మునుబృందావనవీథి గోపవనితల్ మోదంబు సంధిల్లఁగా
వెనువెంటం జనుదేరఁ గేళిగతులన్ వేడ్కన్ వినోదించుకృ
ష్ణుని చందంబునఁ దద్వనాంతరసరస్స్తోమాభిరామాబ్జసం
జనితామోదసుగంధగంధవహసంచారానుషక్తాత్ముఁడై. 916

క. ఏలాలవంగలతికా । జాలాలింగితకదంబసముదయసుమనో
హాలామదకలకిన్నర । బాలాసంగీతరవము ప్రమదం బెసఁగన్. 917

క. లీలాగతి విహరించుచు । నాలాగున నమ్మునీంద్రు లందఱు రాఁదగా
సోలి వితర్కించురవం । బాలించి తదంతికమున కరుదెంచుటయున్. 918

చ. అతులితదివ్యతేజుఁ దగునమ్మహితాత్మునిఁ గాంచి సంయమి
ప్రతతి ముదంబు సంభ్రమము పైకొన దిగ్గన లేచి కోమలా
యతకుశవిష్టరంబునఁ బ్రియంబున నుంచి సుఖోపవిష్టులై
యతనిముఖేందుచంద్రికల నాత్మదృగుత్పలరాజి రాజిలన్. 919

గీ. అనఘ నీ వెవ్వ రధికన్యయనుబోని । యీవధూమణి మతి యెవ్వ రిట్లు నిన్నుఁ
బోలె సేవించునీపుణ్యపురుషు లెవ్వ । రిటకు వచ్చినకారణం బేమి యొక్కొ. 920

చ. అనవుడు వారితోడ దరహాస మెలర్పఁగ నమ్ముకుందుఁ డి
ట్లను వినుఁ డీప్రదేశమున నర్థిఁ జరించెడినట్టివాఁడ ని
వ్వనరుహనేత్ర నాహృదయవల్లభ నే నిట వేఁటకచ్చి మీ
పెనుగొద వార్ధిఘోషమునఁ బేర్చుటయున్ విని యేఁగుదెంచితిన్. 921

క. మిముఁ బొందఁగంటి శుభములు । నమకొనియె మనోరథంబు సఫలం బయ్యెన్
సుమహితసాధుసమాగమ । మమితశ్రేయఃపరంపరావహము గదా. 922

వ. అనిన గంభీరభావబంధురంబులును మధురంబులు నగుతదీయవచస్సుధాపాథోనిధి
వీచులం దేలి యమ్మునివర్యు లాశ్చర్యంబున నప్రతీపలావణ్యరూపతారుణ్యతేజోవిరాజ
మానశుభలక్షణోదారం బగుతదాకారంబు డెందంబుల కమందానందంబు నొందింప
నందంద చూచి తమలో నిట్లనిరి. 923

మ. దరదిందీవరదామధాముఁ డగునీతారుణ్యతేజోధికుం
డరయం బన్నగరాజతల్పుఁ డగు హేమాభాంగి యీపల్లవా
ధరి పద్మాలయ వీరు సిద్ధపురుషుల్ దా నట్లు గాకున్న ని
ద్ధర నెవ్వారికిఁ గల్గు నిట్టిభువనోదాత్తప్రభావోన్నతుల్. 924

చ. అని కొనియాడ నమ్మునుల కప్పురుషోత్తముఁ డిట్లనుం దపో
ధనవరులార మీర లిటు తర్క మొనర్చుట యేమి కారణం
బెనయ విరోధముల్ దొలఁగి యేకమనస్కులు గాక కూడి వ
చ్చినకత మేమి నా కెఱుఁగఁ జెప్పఁగఁబోలినఁ జెప్పఁ డేర్పడన్. 925

సీ. అనిన నప్పుండరీకాక్షున కాతపోధనులు వారలవివాదములతెఱఁగు
సకలంబుఁ జెప్పి యాజయాపజయముల నేమతంబుల నిర్ణయింప లేక

సందేహమునఁ బొంది చర్చించుచున్నార యీప్రదేశంబున నిట్లు గూడి
యనఘాత్మ సకలలోకానన్యసామాన్యభవ్యలక్షణసముద్భాసితుఁడవు
ప్రవిమలజ్ఞానమును బుద్ధిబలము నీకు ; నమరు నాకారసమములై యట్లుగాన
నొంకుదలఁప నగణ్య మొకింత లేదు । నీవ యర్హుఁడ వింతయు నిశ్చయింప. 926

వ. అనిన నమ్మునిబృందంబునకు నందకహస్తుం డిట్లనియె. 927

క. విను విప్రేంద్రుండును బులియును । వినుతప్రజ్ఞావిశేషవిభు లిరువురు ప
ల్కినపలుకులు గావునఁ గాఁ । జన దఖిలపురాణశాస్త్రసమ్మత మగుటన్. 928

సీ. అఖిలరూపములఁ గర్మానుభూతిశరీరధారులగా నాది తా సృజించి
వానియం దుండి సర్వప్రవర్తకుఁ డయ్యు నప్పయోరుహదళశ్యాముఁ డరయఁ
గర్మప్రసక్తుండు గాక విశ్వమునకు సాక్షియై యేపారి సంతతమును
సచ్చిదానందభాస్వద్రూపియై యొప్పుపరమాత్మ మఱి కర్మబంధుఁ డగుచుఁ
బుణ్యపాపము లొనరించి పూని జీవుఁ । డోలి మేలును గీడును నొందుచుండు
నిట్లు గాకుండె నేనియు నెసఁగు సకల । మైనశాస్త్రంబులకును వైయర్థశక్తి. 929

వ. కావున నీవివాదంబు ప్రాగల్భ్యం బగుట నిక్కం బగుజయం బొక్కనికి జెప్పఁ
జొప్పడ దిప్పిశాచియు విప్రుండును సుఖం బగునిశ్శ్రేయసపదంబు నొందెద రని
చెప్పిన నప్పరమతపోధనసందోహంబు సందేహంబుఁ బాసి యాజగన్నివాసు నందఱు
నన్నిచందంబులఁ గొనియాడి పదంపడి. 930

ఉ. సమ్మదమార భూసురుఁ బిశాచిని గన్గొని మాకు మీనిమి
త్తమ్మున నీయుదాత్తగుణధాముని దర్శనమున్ సహోనలా
పమ్ములు గల్గె సందియము మాని సుఖించెద రింక నీశరీ
రమ్ములతోడ మీరు నమరత్వముఁ జెంది యనేక కాలముల్. 931

మ. అని సంభావన చేసి రంతఁ బ్రమదం బారంగ నయ్యిద్దఱుం
జని తత్తీర్థమునన్ మునింగి మును లాశ్చర్యంబునం బొంది క
న్గొన దివ్యాకృతులం దనర్చి దివిజుల్ గొల్వంగ నాకంబుకై
ఘనతేజం బెసఁగంగ నేఁగిరి సురేంద్రవ్యోమయానంబులన్. 932

ఉ. అప్పు డనంతతల్పుఁడు నిజానుచరుల్ గొలువన్ వనంబులో
నెప్పటి యట్ల కేళిగతు లింపు చరింప దలంప నాత్మలం

దప్పనితద్వియోగపరితాపము సైఁపఁగలేక వారు నా
చొప్పున నేఁగి రచ్చటిఋషుల్ ప్రమదం బెసఁగంగ సంగడిన్. 933

క. ఆలోన వారిచిత్తము । లాలోకింపం దలంచి యావిపినములో
నాలోకగోచరుఁడు గా । కాలోకగురుండు చనియె ననుచరయుతుఁడై. 934

క. అమ్మునివరులును ద్రిభువన । సమ్మోహన మగుతదీయచతురాకృతిఁ దా
రిమ్ములఁ గనుఁగొనలేమికి । నుమ్మలికము నెమ్మనముల నుప్పతిలంగన్. 935

సీ. రాచిలుకలజోక రంతులు గాఁగఁ జరించులేమావులక్రేవలందుఁ
బరిపరిగతుల షట్పదములు ఝంకరించుపువ్వారు నెలఁదీవపొదలతుదల
మగకోవెలలు పంచమస్వరంబున నింపు పుట్టించుమరుగులపొదరుగలందుఁ
గవకవపలుకుజక్కవకవ లిమ్ములఁ గ్రీడించుకొలఁకులకెలఁకులందుఁ
గలఁకు మెలఁగుమఁ బలుమఱుఁ బిలిచి పిలిచి । చాలవ కెల్లందుఁ బరికించి చూచిచూచి
యలఁతి దలకొన మనముల నలసియలసి । కానలేరైరి యెబ్భంగిఁ గమలనేత్రు. 936

క. ఆహారనిద్ర లెఱుఁగక । యూహాసందర్శనోత్సవాప్తులమతిఁ ద
ద్వాహినిపొంత ననాదృత । దేహవ్యాపారు లగుచుఁ ద్రిమ్మరుచుండన్. 937

వ. కొండొకకాలంబు చన నొక్కనాఁడు నభోమండలంబున నొక్కవాక్యం బిట్లని
వినంబడియె. 938

ఉ. తాపసులార మీకుఁ బరితాపము లేటికి లోకరక్షణ
వ్యాపితబుద్ధి రంగనిలయంబునఁ బన్నగశాయి నైనల
క్ష్మీపతి నేను సన్మతి భజింపుఁడు నన్నచటన్ సమస్తవాం
ఛాపరిపూర్తి మీ కొదవుఁ జయ్యన నయ్యెడ కేఁగుఁ డందఱున్. 939

క. అనువాక్యము కర్ణరసా । యన మగుటయు నమ్మునీంద్రు లతిహర్షమునన్
జని కాంచి బహువిధంబుల । వినుతించిరి రంగధాము విబుధలలామున్. 940

ఉ. అపరమేశ్వరుండును దయామృతపూరతరంగితంబు లౌ
చూపుల నత్తపోధనులఁ జూచి సముజ్జ్వలదంతమౌక్తికో
ద్దీపితకాంతు లాస్యహిమదీధితిఁ బ్రోవఁ బయోదనిస్వనా
టోపగభీరభాషలఁ గడుం బ్రియ మారఁగ వారి కిట్లనున్. 941

క. భావమున నొండుదలఁపులు । పో విడిచి మదేకబుద్ధిఁ బూజలు ప్రీతిన్
గావింపుఁడు నా కనిశము । కైవల్యపదంబు మీకుఁ గలిగెడు దానన్. 942

వ. అని యానతిచ్చిన నమందానందంబు నొంది యమ్మునిబృందంబు ముకుందున కభివంద
నంబు లందందఱ గావించి మరల వచ్చి యచ్చట నిచ్చలు చతుర్భుజునిఁ ద్రికాలంబు
నర్చించుచుండిరి తత్పవిత్రగంధాక్షతాదు లివియని చెప్పిన నప్పుణ్యతీర్థంబునఁ బార్థివ
పుంగవుండు చతురంగబలసహితుండై యవగాహనం బొనర్చి తనర్చిన తేజోబల
విశేషంబుల రాజిల్లునిజసైన్యసంతానంబుఁ జూచి సంతసిల్లి యాస్యపద్మంబు వికసింపఁ
గాశ్యపమునీంద్రున కిట్లనియె. 943

క. నీకరుణాలోకనమునఁ । జేకుఱె సౌఖ్యము మదీయసేనల కిచటన్
నా కొనరింపఁగ వలసిన । యాకృత్యము లెవ్వి యనిన నమ్ముని పలికెన్. 944

క. గోదానంబు కుటుంబికి । సోదనమాత్రంబు దివ్యయోగీంద్రునకున్
బేదకు భూమి సువర్ణము । నాదీక్షితునకు నృపాల యర్హం బొసఁగన్. 945

క. దానము సేయఁగ నర్హము । గానఁ బ్రతిగ్రహ మొనర్పఁ గా దట్టియెడన్
భూనాథున కిటు సేయమి । యానృపుఁ డరుగున్ సగాత్రుఁడై దుర్గతికిన్. 946

గీ. భవ్యదేశకాలపాత్రంబు లొడఁగూడి । నపుడు సేయుదాన మక్షయంబు
దాన నడఁగిపోవు దాతకుఁ గోటిజ । న్మార్జితంబు లైనయఘము లనఘ. 947

క. ఈయనినవన్ని నీయం । దీయెడ సమకూరియున్న విప్రుఁడో ధరణీ
నాయక తద్దానము లెడ । సేయక కాలంపు మనినఁ జిత్తం బలరన్. 948

సీ. భాసురమణిమయప్రాసాదపంక్తులఁ దరళపతాకావితానములను
గాంచనస్తంభసంగతమంటపంబుల విమలచంద్రోపలవేదికలను
బహువస్తుసంపన్నపణ్యమార్గంబుల మహనీయతోరణమాలికలను
అమృతోపమానంబు లగుజలాశయముల రమ్యంబు లైనయారామములను
శాలివనముల సరసరసాలవితతిఁ । జాల నొప్పారుతోటలఁ జప్పరములఁ
దివిలి భూలోకసారమై తనరునగ్ర । హార మొకటిని దనపేర నారచించి. 949

క. అలఘుతపస్వులు నుత్తమ । కులజులు నాచారపరులు గురుశుశ్రూషా
కలితులు నానాధ్వరక । ర్తలు విద్యావిదులు నైనధాత్రీసురులన్. 950

గీ. మూఁడువేల నేర్చి మొదవుల వారికి । వేయునేసి యొసఁగి వెలయురత్న
భూషణాంబరములఁ బొలుపారుకన్యల । దాసదాసికాన్వితముగ నిచ్చి. 951

వ. ఒక్కశుభముహూర్తంబునఁ గార్తస్వరోపకరణరమ్యంబు లగుహర్మ్యంబుల నా
యాప్రదేశంబుల నతిథిజనంబులకు మనంబు లలరఁ నభిమతపదార్థసంపన్నంబు లగున

న్నంబులను శీతలఘనసారప్రముఖనిఖిలసుగంధిద్రవ్యసంవాసితానేకపానీయపరిపూర్ణ
కలశంబులం గలిగి యహిమకరనికరంబులకుం జొరవయీక మిగుల నిగతాళించునలి
పందిరులను గల్పించి కల్పోక్తవిధానంబునం బొసంగించి యచ్చటం గదలి ముక్తిసీ
మంతినీసీమంతముక్తాఫలధామం బగురంగధామంబున కరిగె నయ్యవసరమున. 952

ఉ. జ్ఞానవిధూతకల్మషులు శాశ్వతధర్మనిధిజ్ఞు లచ్యుత
ధ్యానపరాయణుల్ ఘనదయాకలితుల్ సకలక్రియానుసం
ధానవిశారదుల్ పరహితవ్రతచిత్తు లుదాత్తదివ్యతే
జోనిధు లార్యసన్నుతవిశుద్ధచరిత్రులు తత్పదస్థితుల్. 953

క. తనవు నెను రరుగుదెంచినఁ ; గని సంభ్రమమునయకౌతుకంబులు మది నె
క్కొన మ్రొక్కి విమలమణిగణ । కనకాదు లుపాయనములుగా నిచ్చి తగన్. 954

క. ఆనరపాలుఁడు వారల । చే నుచితప్రియవచోవిశేషంబుల స
న్మానితుఁడై యట కడచి ప్ర । ధానపురోహితసమన్వితముగా నెలమిన్. 955

వ. చని పురోభాగంబునఁ బరమభాగవతసేవ్యం బగుతద్దివ్యనగరంబుపట్టునకుఁ జుట్టును
గావలి యైయున్నపన్నగేంద్రునిఫణామండలంబు పరిపాటిం బాటిల నొరయుమేటి
కొమ్మల నుదారం బగుప్రాకారంబునను నలంకారంబై ధగద్ధగాయమానంబు లగుమయూ
ఖప్రతానంబుల నహర్పతికిరణంబులకు నెదుర్పడుమణులు దీపించినం బోలుప్రదీపించు
తలాఁపులం దనరి నిశితకులిశనిపాతంబునకుం దప్పి యొప్పుమేరుపర్వతంబునుంబోలె
సరోన్నతంబై విలాసాంజనరేఖారంజితంబు లగునగరలక్ష్మికటాక్షంబులచందంబున
లోకానందకారణం బగు కువలయతోరణంబుల నభిరామంబై మలయపవనసంచలితం
బులై యుదంచితంబు లగుకాంచనకింకిణీగణఘుణాత్కారంబులఁ బతంగతురంగంబుల
కలన పల్లవల్లవవల్గుశిక్షావిశేషంబుల నలవరింపంజాలి చాల నూతనంబు లగుకేతనం
బులం బొలిచి మహేంద్రనీలమణికీలితంబు లగుజాలకాంతరంబుల నిరంతరంబును వె
డలి కడలుకొనుకాలాగరుధూమస్తోమంబు లంబరంబున నంబుదాగమనసముత్కంఠంబు
లైన రుచిరరుచివిజితతాపింఛంబు లగుపింఛంబుల విప్పియాడుక్రీడామయూరంబు
లకు సుకరంబు లగుమణిశిఖరంబుల మెఱసి శరదభ్రశుభ్రచంద్రోపలవిమలచంద్రశా
లాంతరపరిస్ఫురన్నటనవిలాసవిలాసినీచరణరచితమణినూపురం బై నిజవిభవవిజితగోపు
రం బగు గోపురంబుఁ బ్రవేశించి. 956

క. ప్రతిహారానుమతంబున । నతిముదమున నానృపాలుఁ డతులావరణ
త్రితయము నోలి ప్రదక్షిణ । గతి నవనతపూర్వకంబుగాఁ జొచ్చి యటన్. 957

గీ. దొరల మంత్రుల హితుల బంధులను గూడి । యష్టదిక్కులఁ గుముదాదు లైనతీర్థ
రక్షకులకును మఱి చతుర్ద్వారపాల । సమితికిని మ్రొక్కి యాభ్యంతరమున కరిగి.

క. స్రుతకనకకషణసుషమా । ప్రతిమానమనోజ్ఞపీతపరిధాను విభా
జితబాలభానుఁ ద్రిభువన । వితతేంధనచిత్రభాను విష్వక్సేనున్. 959

చ. కనుఁగొని భక్తిపూర్వకముగా వినయానతుఁడై తదీయశా
సనమున విష్ణుపారిషదసత్తము లాదర మొప్పఁ దన్నుఁ దో
డ్కొని చనఁజొచ్చె దివ్యమణికుట్టిమకుడ్యకవాటవేదికా
వినుతపటంకసంజనితవిస్ఫుటధామము రంగధామమున్. 960

వ. ఇట్లు ప్రవేశించి ముందటఁ గుందచందనచంద్రికాపాండురం బగుకుండలిరాజపర్యం
కంబునఁ బవ్వళించి సముంచితమణిశిఖరవిరాజితరాజతాచలసంగతిఁ గనుపట్టు నీల
మేఘుంబుచందంబున నందంబై కెందమ్మిరేకులసిరుల గరువంపుఁ జెన్నునవవన్నెయొసంగు
కెంజాయలఁ జాల రంజిల్లుచుఁ జక్రచామరతామరసకులిశపద్మరథుసచాపకలశాదిరేఖలం
గల తలంబుల మెఱసి మెఱుంగుఁజుక్కలచందంబునను నూరుపు నెఱపునఖమణిగమణీ
యంబులై నమదమరేంద్రబృందమందారమాలికాపరిమళపరంపరావాసితంబులై వాస
వధనుర్లీలావిలాసంబునను వాసిమిగిలి వివిధమణిద్యుతివ్యతికరమంజులంబు లగుమంజీరం
బులఁ బొలుపుమీఱి శుకసనకాదియోగీంద్రధ్యానగమ్యంబులై రమ్యంబు లగుచరణం
బులును, వృత్తానుపూర్వంబులు నపూర్వసౌభాగ్యయోగ్యంబులై నిగనిగ నిగుసుభంగి
నెవలుకొనుచిఱుతొడలును, గ్రొత్తమెఱుఁగుమొత్తంబులు చిత్తగింపం(?)బారలెత్తిన
నునుఁబస నెసంగునసితకదళికాకాండంబు ననుకారం బగునూరువులును, నవకర్ణికార
కుసుమసుషమావిశేషంబు నభినయించునభినవపీతపరిధానపరివృతంబై కనత్కనకకింకిణీ
కలితలలితమేఖలావలయం బగునితంబంబును, మిన్నేటిబోటి యగునేటిసుడివడువున
శోభిల్లునాభిసరోవరంబునఁ దిరం బగువెలిదమ్మిఁబోని ముఖసరోజసౌరభంబు గ్రోలఁ
జాగితేఁటితెగ బాగున నభిరామం బగురోమావళిం దనరి,వళిత్రయసుందరంబై కరతలగ్ర
హణసాధ్యం బగుమధ్యంబును, సగసశృంగారలీలావిలాససముల్లాసిని యగువనజవాసి
నికి నప్రయత్నరత్నదర్పణం బనఁ బ్రశస్తం బగుకౌస్తుభంబునను నుచితస్థలంబై సంతాన
లతాంతసంతానదంతురితాంతఁతరుణతులసీదళదామసుశోభితంబై కుంకుమకర్పూరగదస్ప

సారసుగంధిగంధసారానులేపితంబై శ్రీవత్సలక్షణోపలక్షితంబు లగువక్షఃపరిణాహం
బును, సముజ్జ్వలవజ్రకంకణాంగదభద్రముద్రికాశోభితంబులై కటికిరీట పార్శ్వవిన్య
స్తంబు లగుహస్తంబులును, సారానురాగసాగరకన్యకాకరకంకణపదాంకితంబై జిగి
దొలంకుశంఖంబుపొంకంబునకు బింకంబు దలఁగొలుపుచు నప్రయత్నరత్నగ్రైవేయక
బంధుర మగుకంధరంబును, దళతళఁ బొలయుతళుకులు గలతళుకులం దాపించినదీ
పించుకెంపులఁ బెంపారుమండలంబు లోలయుగండమండలంబులును, బరిపక్వబింబ
శోభాసౌభాగ్యంబు నతకరించుమధురాధరంబును, సుధారసంబునఁ బదనుగొని తల
లెత్తుముత్యంపుమొలకలపొలుపునఁ దెలుపెసఁగుదశనకాంతులు గలసి వెలయునెలనవ్వు
వెన్నెలలఁ జెలువుమిగిలి సతతప్రసన్నతాసదనం బగువదనచంద్రబింబంబును, సము
న్మీలితనీలతిలకుసుమసముల్లాసంబు నుల్లసించుచు సురభినిశ్వాసమారుతంబున దిశలు వా
సించునాసికయును, వాసరావసరసముల్లసితసితారవిందదళవిశాలంబులై తొంగలిఱె
ప్పలకప్పున నొప్పారి కరుణారసపాత్రంబు లగునేత్రంబులును, నిజవిక్షేపమాత్రవిలా
ససంపాదితాశేషనిలింపమంగళం బగునానతభ్రూలతాయుగళంబును, లలితలావణ్య
రసలహరంబు లన నమరుచెమటచిత్తడిఁ గరంగుహరినీలగిరిశిఖరంబునుంబోలెఁ బద్మరాగ
ప్రభాటోపవిశంకటముకుటసంగతం బగునుత్తమాంగంబును, గలిగి యంగీకృతభక్తజనా
నుగ్రహం బగు, శ్రీరంగరాజదివ్యమంగళవిగ్రహం బాపాదమస్తకంబును విస్మయస్మి
తనయనారవిందుండై సందర్శించుచుఁ బరమానందసుధావీచుల నోలలాడుచు హర్ష
గద్గదకంఠుం డగుచు నారాజకంఠీరవుండు, 961

సీ. బాపురే మృదుపాదపల్లవంబులయొప్పు మాయురే యూరులసోయగంబు
భళిరె నితంబబింబంబుసౌందర్యంబు మమ్మా కృశావలగ్నమ్ముచెలువు
ఆహరే యొప్పారుయూరులభాగంబు బాగురే బాహులచక్కఁదనము
ఔర లేనగవారునాననాబ్జముపొల్పు నోహో కనుంగవ యొఱపుమెఱపు
మేలు మేలలకంబుల మెఱయుకప్పు। అహహ ననుపారునొసలఁ బట్టాడుతళుకు
లనుచుఁ ద్రిభువనమోహనం బగుతదీయ। మూర్తివైభవ మందంద పొగడి పొగడి.

క. అక్కజపుభక్తిఁ జాఁగిలి। మ్రొక్కి లలాటమునఁ గదియ మోడ్చినచేతుల్
నెక్కొలిపి ప్రమదలహరిం। జొక్కుచుఁ దద్వైభవంబుఁ జూచుచునుండెన్. 963

క. అప్పుడు కరుణామృతరస। ముప్పొంగ కటాక్షదృష్టి నుర్వీశ్వరునిం
దప్పక కనుఁగొని మధురిమ। చిప్పిల నాసకలలోకసేవితుఁ డనియెన్. 964

గీ. పార్థివోత్తమ నీ మహాభాగవతులు । సంతతంబును మత్పదార్చనమునంద
యొనసియుండుట నత్యంతహితుఁడ వీవు। తలఁపు నీమీఁద నాకును దగిలియుండుఁ. 965

చ. నను మది నిల్పి మున్ను నలినప్రభవుండు తపంబు సేసినన్
మనమున మెచ్చి తత్ప్రియ మొనర్పుట కీగతి రంగమందిరం
బున మణిసత్ఫణాన్వితసమున్నతపన్నగరాజశయ్యపైఁ
దనరెడుదివ్యమూర్తి నవతారము నొందితి సత్కృపామతిన్. 966

చ. వనజభవుండు భక్తి గొలువం జిరకాలము సత్యలోకమం
దొనర వసించి పుణ్యమహిమోన్నతి నొప్పునయోధ్య కొక్కచో
ప్పునఁ జనుదెంచి యందు గుణభూషణు లైనభవత్కులీను లె
ల్లను వివిధోపచారగతులన్ బరిపూజ లొనర్ప నుండితిన్ 967

ఉ. ఆగతి నందు నాలుగుమహాయుగముల్ చనునంతఁ జాపదీ
క్షాగురుఁ డాశ్రితావనవిశారదుఁ డద్భుతబాహువిక్రమో
ద్యోగుఁడు జానకీదృగసితోత్పలచంద్రుఁడు రామచంద్రుఁ డా
భాగవతాగ్రగణ్యుఁ డనఁ బ్రస్తుతి కెక్కినదానవేంద్రునిన్. 968

క. నిజచరణకమలసంతత । భజనపరాయణునిఁ బరమపావనచరితున్
సుజనప్రియుని విభీషణు । రజనీచరవంశజలధిరాకాచంద్రున్. 969

గీ. ఆదరించి తనకుఁ బ్రాణంబుకంటె విశేష మైనయావిచిత్రభవన
మిచ్చి యనుప నాతఁ డెలమిమై లంకకుఁ జనుచు నివట నున్నసమయమునను. 970

మ. అమృతప్రాయము లైనతోయముల లోకానందముం జేయునీ
కమనీయాపగ నీతటద్రుమసమగ్రచ్ఛాయలన్ జాల శీ
తము లై మించినసైకతంబులను మోదం బార నీక్షించి ని
త్యము నిచ్చోట వసించుకౌతుకము డెందంబందు సంధిల్లఁగన్. 971

క. అయ్యసురనాథు నొకగతిఁ । జయ్యన నొడఁబఱచి పంచి సన్నుతఫణిరా
ట్శయ్యాతలమున సుఖినై । యియ్యెడను న్నాఁడ లోకహితనిరతమతిన్. 972

క. మెచ్చితి నీభక్తికి మది । నిచ్చెద నే వేఁడు మింక నేవరమైనన్
జెచ్చెర నీమనమునఁ గృప । పిచ్చిగిలం బల్కుటయును బ్రీతాత్ముండై. 973

చ. మనుజవరేణ్యుఁ డిట్లను రమావర దేవకిరీటకోటినూ
తనమణిదీప్తివిస్ఫురితతావకదివ్యపదాంబుజాతమున్

గనుఁగొనునట్టిభాగ్యమునకంటె విశేషవరంబు లెవ్వి నా
జననఫలత్వ మొందెఁ గలుషంబు లడంగెఁ గడంగెఁ బుణ్యముల్. 974

వ. అని పలికి యారాజపంచాననుండు పాంచరాత్రాగమప్రపంచితవిధానంబున సావ
ధానమానసుండై యాభోగితల్పు ననల్పభవ్యదివ్యోపచారంబులఁ బూజించి పునఃపునః
ప్రణామంబు లాచరించి తన్ముఖారవిందలావణ్యమధువిలోలంబులైన నిజలోచనమధు
పంబుల నెట్టకేలకు మగుడఁ దిగిచికొని యనంతవైభవాభిరామం బగునారంగధామంబు
వెడలి ప్రతిహారపాలకు లగుదివ్యపురుషుల నవ్యమణిభూషణాంబరాదిసమర్పణంబుల
సంతర్పితులఁ గావించి వినతవిహంగశ్యేనుం డగువిష్వక్సేనుకడ కరిగి సపేనుండై
తదీయపార్శ్వభాగంబులఁ గొలిచి గగనమండలంబున నాఖండలుని నీలగిరిశిఖరం
బునుబోలె నుద్దామం బగుతద్ధామంబు వీక్షించి సకలసాధుజనోపాస్యం బగుకశ్యపుఁ
గనుంగొని. 975

క. సన్నుతమేచకజలధర। సన్నిభరుచి గలిగి గగనచరపథమున స
ర్వోన్నతమై యొకధామం। బున్నది యది యెట్టి దనుమ నుత్సుక మతినై. 976

చ. అడిగిన నన్నరేంద్రునకు నమ్మునిపుంగవుఁ డిట్లనున్ ముదం
బడర ననంతశక్తియుతుఁడై జగదాత్మకుఁడైనచక్రి యె
ప్పుడు వసియింప నిమ్మగుచుఁ బొల్చినయిమ్మహనీయధామముం
బుడమి ఫణాగ్రభాగమునఁ బూనినశేషునిగా నెఱుంగుమీ. 977

మ. అతిరమ్యం బగుతల్పమై సతతలీలావాసమై రత్నసం
గతసింహాసనమై పరిస్ఫురితముక్తాచ్ఛత్రమై సత్ప్రభా
తతదివ్యాంశుకమై మనోహరపదత్రాణంబులై చక్రి నం
చితలీలం భజియించి కాదె కనియెన్ శేషుండు శేషత్వమున్. 978

గీ. జ్ఞానశక్తిబలామితైశ్వర్యవీర్య। తేజములు వొల్చు నతనికి నైజ మగుచు
బహుగుణానంత్యమునఁ గర్మభావమునను। వెలయు నాతఁ డనంతాఖ్యఁ గలిగి యధిప.

క. లోకములు జన్మవిలయ। వ్యాకులములు పొందువేళలందును వికృతుల్
పైకొనక శాశ్వతస్థితిఁ। జేకొని యీధాము ముల్లసిల్లుచు నుండున్. 980

క. ఇది తచ్ఛాయ నృపోత్తమ। సదమలభవదీయపూర్వజన్మార్జితమై
యొదవినసుకృతఫలంబున। విదితంబై నీకు గగనవీథిం దోచెన్. 981

క. ఈవిధమునఁ బ్రతియుగమున । భూవల్లభ వర్ణభేదములు వెలుఁగొందున్
శ్రీవిభుఁ డీధామము దా । నావేళల నట్టివర్ణమై కానఁబడున్. 982

క. పెరుగుచుఁ దఱుగుచు నుండును । నరనాయక కాలవశమునన్ దివ్యరుచి
స్ఫురితము నహీనమహిమో । త్తరమును నగునీమనోజ్ఞధామము వసుధన్. 983

సీ. ధరణీశ కలియుగోదయవేళ విపరీతరీతి నన్నియుఁ బ్రవర్తిల్లుచుండుఁ
గల్ల నిజం బగుఁ గష్టుఁడు దుష్టుఁడై యెగడు ననిత్యంబు నిత్య మగుచు
హేయ ముపేయమై యెసఁగు ననాచార మాచారమై చెల్లు నవనిసురులు
మతి చెడి శూద్రులగతిఁ జరింతురు శూద్రు లావిప్రధర్మంబు లాచరింతు
రాలు మగని విడుచు నాచార్యు నిందించు శిష్యుఁ డఖిలదేవసేవ్యుఁ డైన
హరి భజింప నొల్ల కన్యదైవంబుల నెపుడు కోరి కొల్తు రెల్లవారు. 984

గీ. జలజనాభున కాధారశక్తి యగుచు । దనరు శేషాఖ్య నొప్పు నీధామ మధిప
తెలియ కెప్పుడు సామాన్యదృష్టిఁ జూచు । వారు పోదురు నిరయనివాసమునకు. 985

మ. అమృతానందనిధానమై సకలకల్యాణావహంబై రమా
రమణప్రేమనివాసమై మెఱయుశ్రీరంగప్రభావంబు ని
క్రముగా నాత్మ నెఱింగి కొల్చుసుజనుల్ కర్మంబులం బాసి ని
ష్క్రమణం శాశ్వతవిష్ణులోకసుఖమున్ బ్రాపింతు రుర్వీశ్వరా. 986

క. అని చెప్పిన నాకాశ్యప । మునివరుఁ గొనియాడి రాజముఖ్యుఁడు ప్రమదం
బొనరఁగ దద్ధామమునకు । వినతుండై యచటు వాసి వెలువడి యెదుటన్. 987

సీ. శిఖరాగ్రగతిహరిప్రఖరాశనిక్రూరనఖరాభిహతనవ్యనాగకులము
శబరీపరిప్రస్థకబరీకలాపపిక్లబరీణఘనభుజంగవ్రజంబు
రహితదోషాటోపమహితరత్నప్రభాపిహితబృందారకబృందసరణి
వితతసానుస్వానసతతనిర్ఝరజలప్లుతతరుప్రత్యంతభూమికులము
బహుళగైరికమయద్రుమత్ప్రభవరాగ । కల్పితాలీకదివసావగమనికామ
విపులవార్వాహసందోహవిభ్రమంబు । యంద్రకటకంబు ధరణీధరేంద్ర మొకటి. 988

క. అన్నెలవునకు దక్షిణమున । విన్నులతో రాయుచుండ వీక్షించి సము
త్పన్నకుతూహలమతియై । సన్నద్ధసమస్తసైన్యసహితుం డగుచున్. 989

శా. ఆరాజేంద్రవరుండు తత్క్షణరథశృంగారూఢుఁడై చేరువన్
ధీరోదంచితనారికేళకదళీతిలాక్రముఖర్జూర సా

వీరంశోకవనావలీకలితకావేరీప్రవాహాంతర
శ్రీగమ్యంబగు రంగమందిరము నర్థిం జేరి సద్భక్తిమై. 990

క. తనదృష్టికి నలుదిక్కులఁ । గనఁబడు దేశముల నమితకనకాంబరగో
ధనరత్న దాసదాసీ । జనముల నర్పించె శేషశాయికి నెలమిన్. 991

క. భూనాయకుఁ డద్దివ్య । స్థానము మఱిఁ బాసి పోవఁ జాలక యచటన్
దా నుండఁ దలఁచి భూనుత । మై నెగడు తదద్రిపశ్చిమాంచితసీమన్. 992

క. సారసగరుదనిలాహత । సారససంవాసితాంబుసారం బగుకా
వేరీతీరంబునఁ దన । పేరున నొకపురి రచించెఁ బ్రీతి దలిర్పన్. 993

క. ఏపట్టణమ్ముకంటెను । నాపురవర మమరు విభ్రమాలసలలనా
నూపురరవమంజులమణి । గోపురమై విభవవిజితగోపుర మగుచున్. 994

క. నలినజుఁ డనురసనిద్ధం । డల వేలుపుఁగొండ శుద్ధహాటకమయమై
వెలుఁగఁ బుట మిడినపరుసునఁ । బొలుపగు నప్పురముకోట భూవినుతంబై. 995

క. కొమ్మలగెడ మానికపుం । గమ్మలక్రొమ్మెఱుఁగు లడరఁగా నలవేల్పుం
గొమ్మలు మలతురు పుత్తడి । బొమ్మలగతి వేఱ కోటఁ బొగడఁగ నేలా. 996

చ. లలనలకేలిసంభ్రమములం దెగి రాలినహారరత్నముల్
జలధరవేళఁ బెంజినుకులం జని తత్పరిఖాతలంబులన్
వెలుఁగఁగఁ గాంచి వానిఁ గడు వేడుకతోఁ దుత సంస్తుతించి మే
నొలయఁగఁ బల్మఱున్ మురియుచుందురు పన్నగరాజకన్యకల్. 997

సీ. తెరల వ్రాసిన వ్రాఁత దీఁకం చపుపులులను మని లోఁగుఁ జందురుమచ్చయిఱ్ఱి
తూలాడుపడగలతుదలతాఁకున నుల్కి హరితేరిహాయము లుప్పరము దాఁటు
గేళాపులులయందుఁ గెందమ్మితూఁడులు వింతగా నజునెక్కిరింత నంజా
రమణఁ బెంచినమయూరమ్ములు వేలుపుకన్నెలకరతాళగతుల నాడు
ననిన నందుల ననిచెప్ప నమరులైన । నవడిగ్రహరాజమేడలనవరణలను
మేటితోడవులు నిట్టిట్టిపాటి వనుచు । జగములోపల మఱి వేఱ పొగడ నేల. 998

క. పురసౌధశిఖరనికర । స్ఫురదురుమరకతమయూరపుంజములఁ గళా
ధగబింబమధ్యహరిణము । తరుణతృణభ్రాంతి దవ్వుదవ్వులఁ గముచున్ 999

చ. హరిణ మటంద్రు కాదు వట మందురు భూప్రతిబింబ మంద్రు సా
గరతలపంక మంద్రు శశికం దని యందురు లోకు లంధులన్

సరసిజవైరి మైకఱ నిజంబులు గావవి యప్పురఁబు గో
పురశిఖరాలితోఁ నొరయఁ బుట్టినకం దని చెప్పఁబొం దగుఁన్. 1000

క. నీలమణిచంద్రశాలా । పాలిక లీలావిలోలబాలాలీలా
వాలాపాంగాలినట । త్కాలాభ్రాంతరతటిల్లతాగతిఁ బొలుచున్. 1001

క. నీడలు మణిముకురంబులఁ । జూడదు పట్టణములోనిసుగుణులు సురత
క్రీడాసంభ్రమగళిత । వ్రీడాబ్జముఖీకపోలవీథులఁ దక్కన్. 1002

మ. పురిశృంగారవనంబులన్ మెఱయుచున్ బూర్ణేందుబింబాననల్
విరులం గొ ప్వలు దీర్చ వేణి యెలమిన్ వేడ్కన్ వెసం గప్పుబం
ధురనీలప్రబలాంధకారము క్రియం దోపం భ్రమం జక్కవల్
విరహార్తిం దురపిల్లుఁ బట్టపగలున్ లీలాసరశ్శ్రేణులన్. 1003

క. సరసీరుహములు తత్పుర । వరవనితావదనవైభవము గోరి సరో
వరమధ్యమముల నెప్పుడు । చిరలీలం దపము సేయుచెలువున మెఱయున్. 1004

క. ఆతనుఁడు సమ్మోహన శర । మతివలకన్నొనల నిలిపి యతులోద్యాన
ప్రతతుల నప్పురి నెప్పుడు । చతురత రతిఁ గూడి క్రీడ సలుపుచు నుండున్. 1005

ఉ. ఉపరిరతిప్రయాసముల నుబ్బినఘర్మజలోర్మిశీకర
వ్యపనయబుద్ధి నంగనలు వారిరుహాకరవారి నుల్లస
ద్విపులకుచద్వయీలిఖితపిస్ఫురితాగరుపత్రవల్లికా
స్నపన మొనర్చి కల్మషము సౌరభముం గలిగింతు రప్పురిన్. 1006

సీ. మెఱచి పోవనితీవమెఱపులు రతికేళికలికిరాచిలుకలు పలుకనేర్చు
బంగారుప్రతిమలు ప్రాణంబు లెసఁగినచిత్రరూపంబులు చిత్తభవుని
మోహనాస్త్రంబులు ముదితలై చరియించుచంద్రరేఖలు మహీస్థలి నటించు
కల్పవల్లులు పులకడిగినముత్తెంపుతళుకులు శృంగారకళలచెలులు
కన్నులార్చెడువేలుపుకన్యలొఱపు । దెలుపుమెత్తనిమణిశలాకలు విలాస
సీమ లనఁ గామకేళివిచిత్రగతుల । వాసి కెక్కుదు రప్పురివారసతులు. 1007

చ. తనపగవారి లోఁగొనినతప్పునకప్పుర (?) నాథుఁ డామ్యలన్
బెనుపగుకింక సంకెలలఁ బెట్టిన భీతిగఁ గన్కనింగనీ
కనముల ముట్టి గిట్టెడును గైవడి నెందు నమందబృంహిత
ధ్వనులు దలిర్ప నొప్పుమదవారణముల్ జయకారణంబులై. 1008

చ. వెసఁ గదలించి హే యనిన వ్రేల్మిడిలోనన నిల్చుఁ గంధరం
బుసుమక బిట్టదల్చినను భోరన సాగరమైన దాఁటు బ
ల్వసమున ఖాఁగలం దఱిమి వాగె వదల్చినఁ జువ్వనం జవం
బెసఁగఁగ గాలి మీఱు భువి నెన్నిక కెక్కినఖుర్తులాణముల్. 1009

సీ. సంతతభువనప్రశస్తసంచారులు సత్కులగోత్రవిస్తారశీలు
లవనీసతీపరిగ్రహార్థసమర్థులు పరిచరప్రహ్లాదనిరతగుణులు
ప్రకటపదక్రమప్రాగల్భ్యనిరతులు పరపక్షఖండనప్రౌఢమతులు
ఖరదూషణక్షయంకరశక్తియుక్తులు కృష్ణవర్త్మాధికకృత్యపరులు
కలితసర్వజ్ఞవిగ్రహుల్ కలిమలాప । కర్షణోదీర్ణసద్ధర్మకర్మపరులు
నగుచు శ్రీవిష్ణుమూర్తుల ననుకరించి । వెలయుచుందురు తత్పురివిప్రవరులు. 1010

ఉ. ధీరులు దోషదూరులు సుధీజనసంస్తవనీయసద్గుణో
దారు లుదారు లాహవజితప్రతివీరు లపూర్వనిత్యశృం
గారులు శూరు లుజ్ఝితవికారులు వార్ధిగభీరు లంగనా
మారులు శక్తినిర్జితకుమారులు రాజకుమారు లప్పురిన్. 1011

క. ధనదులు పుణ్యజనేశులు । ననవరతశివాభినందితాత్ములు నరవా
హనులు నిధిపతు లుదారు ల । య్యనుగారు కుబేరు లచట నుండెడు వైశ్యుల్.

సీ. మధుపట్టబద్ధంబులమధుపానభూములు రాజకీరంబులరచ్చపట్లు
పుంస్కోకిలంబులభోజనశాలలు మలయానిలంబులు మలయునెడలు
నవమయూరంబులనాట్యరంగంబులు మకరకేతనుసభామండపములు
విటకటీజనములవిరులచప్పరములు మధులక్ష్మినైపథ్యమందిరములు
ఆవసంతునిలీలావిహారసీమ । లిట్టులం బగువలపులపుట్టినిండ్లు
చిరపరిశ్రాంతపథికసంజీవనములు । పావనము లప్పురంబున బాహ్యవనులు. 1013

చ. పరిణతగంధశాలివనపంక్తులు గంధవహానుధూతబం
ధురకణిశంబులై వెలుపు దూకొనఁ జాలు నిజాలవాలసుం
దరవికచారుణోత్పలవితానవప్రమదాలిమాలికా
సురుచిరగీతమాధురికిఁ జొక్కి తలల్ కదలించెనో యనన్. 1014

సీ. పరిపాండుకేసరపరిణాహకేసరప్రసవపరాగంబు కొసరి కొసరి
వర్ణితకాసారవరవీచికాసారశిశిరశీకరములఁ జెలఁగి చెలఁగి

గుణవతీఘనసారకుచలిప్తఘనసారబహుళసౌరభముల బలసి బలసి
కమనీయమణిజాలఖచితసద్గృహజాలమాలికాంతరముల మలసి మలసి
సమదకరికటతటమదసలిలపాన । ముదితకలరవమధుకరమృదులచలిత
లలితవిపరీతగరుదంచలములఁ బొదలి । మలయపవనుండు పురిలోనఁ గలయఁ బొలయు.

వ. మఱియు రిపుహృదయపుటభేదనం బగునప్పుటభేదనం బమరావతీపురంబునుంబోలె ననిమిషానందకరంబై, యలకాపట్టణంబునుంబోలె ధనదనివాసంబై, మథురాపురంబునుంబోలె నుల్లసత్పుండరీకంబై, పుండరీకంబునుంబోలెఁ బురుషోత్తమావాసంబై, పురుషోత్తమావాసం బయ్యును వీరభద్రవిహారస్థలంబై, వీరభద్రవిహారస్థలం బయ్యును దక్షయాగమహోత్సవస్థలంబై, దక్షయాగమహోత్సవం బయ్యును సర్వమంగళాభిరామంబై, యమరు నందుసుందరులనయనంబులయంద శ్రుతిసీమాలంఘనోద్యోగంబును, పంగులయంద పదహీనతయుఁ, గరులయంద మదోద్రేకంబును, దరులయంద శాఖాచలనంబును, ప్రబంధంబులయంద వర్ణబంధంబులును, శుకశారికాదులయంద పక్షపాతంబులును, గోకులంబులయంద భంగంబులును, భృంగంబులయంద మధుపానప్రసంగంబులును, వృద్ధదౌవారికాదులయంద దండగ్రహణంబులును దక్కఁ దక్కొండల లేక యొప్పు నందు. 1016

ఉ. భూజనదృక్చకోరపరిపూర్ణసుధాంశుఁడు కీర్తిచంద్రికా
రాజితలోకుఁ డానతధరాతలనాథకిరీటరత్ననీ
రాజితపాదపీఠుఁ డరిరాజకులాచలవజ్రపాణి పం
కేజకులాన్వయాగ్రణి సుకీర్తినరేంద్రుఁడు సమ్మదంబునన్. 1017

క. హితబంధుమిత్రసేనా । పతిసామంతప్రధానపరివారపురో
హితసహితముగ వసించెను । సతతమహీరాజ్యవిభవసౌఖ్యాన్వితుఁడై. 1018

గీ. అట్లు పెద్దకాల మం దుండి యాశ్రిత । పారిజాతు సత్కృపాసమేతుఁ
బ్రతిదినంబు గోరి భజియించె శ్రీరంగ । ధాము నింద్రనీలధామధాము. 1019

ఉ. అంత నిజాత్మజాతు దళితారినృపాలుఁ బ్రజానుపాలనా
త్యంతవిచక్షణున్ సుగుణధాముని సన్నుతనాము బంధుసా
మంతజనైకసమ్మతిని మంజులమంగళతూర్యసంగతుల్
రంతుగ మ్రోయఁ బ్రాజ్యనిజరాజ్యపదస్థుని జేసి నెమ్మదిన్. 1020

క. తగు లాంఛము లేక మఱి యా ; జగతీనాథుఁడు విరక్తి సమకొన మదిఁ బ
న్నగతల్పు నిలిపి నియతిం । దగఁ దప మొనరించి తత్పదస్థితి నొందెన్. 1021

క. అని ప్రాచేతసుఁ డాదర ; మెనయ భరద్వాజమునికి నెఱిఁగించినయీ
వినుతేతిహాసపఠనం । బున నరుఁ డుభయలోకములు పెంపొందున్. 1022

వ. అని పారాశర్యుండు నాగదంతమునివర్యున కెఱింగించిన తెఱంగు. 1023

శా. చోళీచంచదురోజకుంకుమనవక్షోదస్ఫురద్వక్షు నే
పాళీచారుకపోలచిత్రరచనాపారీణహస్తాబ్జు బం
గాళీకేళికలాప మత్తకరిశిక్షానవ్యపాంచాల పాం
చాలీభావవికాసకృచ్చతురవాచామాధురీవైభవా. 1024

క. కమలాంకకాంతిశోభిత । కమలాకరనిభగభీర కమనీయదర
త్కమలాయతదళలోచన । కమలాకలితాత్మసదన కమలామదనా. 1025

మాలిని. దినకరసమతేజా దీనమందారభూజా
వనధినిభగభీరా వర్ణనీయప్రచారా
వినమనయవిశాలా వేదమార్గానుకూలా
జనకవలయసోమా చాగయామాత్యరామా. 1026

గద్యము. ఇది శ్రీమద్భ్రమరాంబావరప్రసాదలబ్ధసిద్ధసారస్వతవిలాసగౌరవ
గౌరనామాత్యపుత్ర సుకవిజనమిత్ర సుధీవిధేయ భైరవనామధేయ
ప్రణీతం బైన శ్రీరంగమహత్త్వం బను పురాణకథయందుఁ
చతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీరంగమహాత్మ్యము.

పంచమాశ్వాసము.

క. శ్రీరఘునాయకపృథుపద । వారిరుహభ్రమర బంధువత్సల వంశో
ద్ధారణసుమహిత మతివి । స్తారోరగసార్వభౌమ చాగయరామా. 1028

వ. అవధరింపు మఖిలకథాకథనచాతురీజనితరోమహర్షణుం డగురోమహర్షణకుమా
రుండు దివ్యబోధను లగుశౌనకాదితపోధనుల కిట్లనియె. 1029

క. ఈబాడ కలితపుణ్యాస । మాజం బగునాశ్రమతీర్థమహిమ విని భర
ద్వాజుఁడు విపులతపోని । భ్రాజితు వాల్మీకిఁ జూచి పలికెం బ్రీతిన్. 1030

చ. ఇది యొకపాదపంబు గడు నేచినశాఖల నెల్లదిక్కులన్
బొదివి మహాతపస్విజనపూజితమై గిరిఁబోలెఁ దోఁచుచు
న్నది విలసత్ప్రసూనభరనవ్యమనోహరదివ్యవాసనా
ముదితమదాళి గాఁగఁ బరిమోహితముగ్ధకురంగబృందమై. 1031

క. శ్రుతిసుకరంబై మధుర । శ్రుతికలితస్వరవిశేషసువ్యక్తంబై
శ్రుతిఘోషము వినఁబడెడి । శ్రుతముగ నచ్చోట నేమిచోద్యము గలదో. 1032

క. వినిపింపుము నా కత్తెఱఁ । గని వినయం బెనయఁ దన్ను నడుగ భరద్వా
జుని ననలకల్పతేజునిఁ । గనుఁగొని వాల్మీకమునిశిఖామణి పలికెన్. 1033

చ. వినుము కదంబభూజ మది విశ్రుత మయ్యెను దానిపేర న
య్యనుపమతీర్థమందుఁ బ్రియమార నిమజ్జన మాచరించున
జ్జను లఘముక్తులై పరఁగ శాశ్వతవిష్ణుపదంబునందుఁ బెం
పున వసియింతు రక్కడికిఁ బోడము రమ్మని సమ్మదంబునన్. 1034

మ. అని రూపంబు ధరించి వచ్చుహరిలీలాప్తిన్ దిగంతంబులన్
తనదేహప్రభ లుల్లసిల్లఁగ భరద్వాజాన్వితుండై రయం
బున వాల్మీకమునీశ్వరుం డరుగఁ దత్పుణ్యస్థలావాసస
న్మునివర్గం బెదు రేఁగుదెంచి పరమామోదంబు సంధిల్లగాన్. 1035

ఉ. దండడి మ్రొక్కు నప్పుడు సుధామధురప్రియవాక్యచాతురిం
గొందఱుఁ బల్లవప్రతిమకోమలపాణిపరిగ్రహంబునం
గొందఱి నాదరంబు సముకొల్పులసత్పరిరంభణంబులం
గొందఱ గారవించి మునికుంజరుఁ డందఱు దన్నుఁ గొల్వఁగాన్. 1036

ఉ. అంబురుహాప్తబాలకిరణారుణకోమలపల్లవప్రభా
లంబముఁ జందనానిలచలత్కుసుమస్తబకప్రబుద్ధరో
లంబము నాలవాలపరిలాలితకేళివిలోలమత్తకా
దంబము నగ్రసంశ్రితపతత్రికుటుంబము నాకదంబమున్. 1037

క. డాయఁ జని మ్రొక్కి భక్తిం । బాయక పూజించి పరమపావన మగుత
చ్ఛాయాసంశీతలవిమ । లాయతసికతాతలమున నాసీనుండై. 1038

గీ. ఆరయ నివృత్తయాగచిహ్నంబు లచట । గానఁబడినఁ గౌతూహలకలితుఁ డగుచు
వారియందు వయస్తపోవైభవముల । నధికుఁ డగుగౌతమునకు నిట్లనియెఁ బ్రీతి. 1039

చ. మునివర యీప్రదేశము సమున్నతయూపచయోపశోభితం
బును బరిపూర్ణపాత్రపరిభూషితవేదివిరాజితంబునై
కనఁబడుచున్న దేనృపశిఖామణి సమ్మతిఁ జేసెనొక్కొ భూ
వినుతమహాధ్వరంబు లతివిశ్రుతదక్షిణ లిచ్చి యిచ్చటన్. 1040

క. అనవుడు నాగౌతముఁ డి । ట్లనియెన్ మిథిలాధినాథుఁ డైనవిదేహుం
డొనరించెఁ బెక్కుయాగము । లనఘమహామునిసమేతుఁ డై యచ్చోటన్. 1041

ఉ. నావుడుఁ బుట్టమాలి సుజనప్రియుఁ గౌతముఁ జూచి సుస్వరం
బై వినవచ్చుచున్నది నిరంతరమై యొకవేదఘోష మీ
తావున నిట్టిచిత్ర మెచటన్ మును నే నెఱుఁగన్ మునీంద్ర నీ
వావిధమెల్ల నాకుఁ దెలియన్ వినిపింపు సవిస్తరంబుగాన్. 1042

క. అని యడిగినఁ బ్రాచేతస । మునివరుఁ డిట్లనియె గౌతముఁడు సకలజగ
ద్వినుతప్రభావభూసుర । వినుము పురావృత్త మొకటి వినిపింతుఁ దగన్. 1043

శా. భూనాథుల్ తనపంపు సేయఁగ జగత్పూర్ణప్రతాపోదయ
శ్రీ నొప్పారువిదేహభూమిపతి భూరిద్రవ్యదానంబులన్
దీనానాథుల కెంతయుం బ్రియము సంధిల్లన్ బ్రమోదానుసం
ధానప్రౌఢిమ నీశ్వరానుమతి జన్నం బర్థిఁ గావింపఁగాన్. 1044

క. ఒకనాటిరాత్రి ఋత్వి । క్పతికరముఁ బరిచారకులును బడలినమేనన్
సకలంబు మఱచి నిద్రా । వికలేంద్రియు లగుచు నున్నవేళం బెలుచన్. 1045

చ. అలరఁగ నొక్కకుర్కుర మనావృతభూరికవాట మైనత
త్సలలితయజ్ఞవాటము వెసం జనఁజొచ్చి తదంతరంబునం
గలయ మలంగి వేలిమికిఁ గాఁ దగుపాత్రికలందు ముందు వా
రలనడ నుంచినట్టిపృషదాజ్యము నెమ్మదిఁ గ్రోలి వెండియున్. 1046

గీ. అచట మంత్రపూత మగుపురోడాశంబు కొంతకొంత మెసవి యంతఁ బోక
తక్కుఁగలపదార్థతతు లెల్ల మూర్కొని తనిసి వెడలిపోయెఁ దనసఁదాన 1047

క. ఆవేళ దెలిసి ఋత్విజు । లావిధమేమియును నెఱుఁగక విశిష్టద్ర
వ్యావలిఁ గ్రతువు సమాప్తము । గా వేల్వఁ గడంగుటయును గడుచిత్రముగన్. 1048

వ. మంత్రతంత్రంబు లెవ్వియుం దోపకున్న విషణ్ణహృదయులై ఋత్విగ్జనంబు లధ్వర
క్రియాప్రబుద్ధుం డగువృద్ధకశ్యపున కత్తెఱం గెఱింగించిన నతండును భయార్తచిత్తుం
డై వారల కిట్లనియె 1049

ఉ. అంచితశేముషీవిభవ మందఱు మెచ్చఁగ మున్ను నే నొన
ర్పించిన యాగముల్ కొలఁది వెట్ట నశక్యము నాకు నిట్టి వొ
క్కించుకయున్ బ్రయోగవిధ మిప్పుడు దోఁప దిదేమి చెప్ప నూ
హించిన విస్మృతిం బొరసె నేర్పడ నేర్చిన యన్నివిద్యలున్. 1050

క. అనుటయు నట్లు సదస్యులఁ । గనుఁగొని వా రడుగ బుద్ధి గలిగి ప్రయోగం
బనఁగా నెట్టిది మంత్రము । లన నెయ్యవి నే మెఱుంగ మని రీరీతిన్. 1051

క. జడులై ముందఱ దోపక । తడఁబడ బుడిబుళ్లు వోవ ధరణీశ్వరుఁ డ
య్యెడ వారిఁ జూచి మీకీ । చిడిముడిపా టేల వచ్చెఁ జెప్పుం డనినన్. 1052

ఉ. వారు నతాస్యులై ధరణివల్లభుఁ జూచి నరేంద్ర దీనికిన్
గారణమే మెఱుంగ మధికం బగుమే లొడగూడుచోట దు
ర్వారము లైనవిఘ్నములు వచ్చు ననేకము లంచు భూమిలో
వారలు రూఢిగాఁ బలుకువాక్యము దప్పునె వేయునేటికిన్. 1053

క. నావుడు భూవిభుఁ డింక మన । కేవధి ప్రజ్ఞావిశేష మేపారు ముఖం
బీవెరవున సంపూర్ణం । బై వెలయు నటంచు ఖిన్నుఁడై చింతింపన్. 1054

సీ. అతని కిట్లనిరి వారందఱు నీరీతి నవనీశ పరితాప మంద నేల
యేదేవునిగుఱించి యీయాగమును జేయఁ గైకొంటి వట్టిలోకైకనాథు
నాదినారాయణు నాద్యంతవిరహితు నామ్నాయసంవేద్యు యజ్ఞపురుషు
దేవదేవుని వాసుదేవుని నధికారు నచ్యుతు నఖిలభూతాంతరస్థు
నాశ్రయింపుము హృద్గతం బైనమోహ । పటలమంతయుఁ బాపు నప్పరమపురుషుఁ
డుదయభానుఁడు దిక్కులం బొదివికొనిన । యాంధకారంబు విరియించు నవ్విధమున

ఉ. నావుడు సంతసించి నరనాథుఁడు తానును వారుఁ గూడి స
ద్భావమునన్ బ్రపన్నపరిపాలనలోలుఁ గృపాలవాలు రా
జీవదళాక్షు నిల్పి హెఱచింతలఁ ద్రోచి నివాతదేశసం
భావితదీపభాతిఁ జలభావ మొకింతయు లేక యున్నెడన్. 1056

క. వారక తమతమ పనులకుఁ । జేరక చిత్రించినట్టి చెలువునఁ జేష్టం
గూరక పలుకం గోరక । యూరక నివ్వెఱఁగు నొంది యుండిరి సభ్యుల్. 1057

ఉ. అత్తఱి నొక్కసంయమి పరాపరతత్త్వవిచారశాలి భా
స్వత్తులితప్రభానిధి నిజప్రతిమప్రతిభావిశేషసం
పత్తిఁ దనర్చుశిష్యులు శుభస్థితిఁ గొల్వఁగఁ జొచ్చి వచ్చె ను
ద్యత్తపనీయదీప్తసముదగ్రకవాటము యజ్ఞవాటమున్. 1058

వ. ఇట్లు చనుదెంచి సమంచితధ్యానతత్పరు లగుఋత్విజులను రాజునుం జూచి యిట్లనియె. 1059

శా. ఏలా విఘ్నము పొందె నీక్రతువు మీ కిట్లేటి కేతత్క్రియా
జాలం బూరక తక్క బాలిశులరో యోజ న్నిల్పి చింతాత్ములై
కాలక్షేప మొనర్చి తారు మొదలం గైకొన్నకార్యంబు ప్ర
జ్ఞాలంకారులు గేలిఁ బుత్తురె వ్యథాధ్యానంబునన్ బుద్ధియే 1060

మ. క్రతుకర్మంబు సమాప్తి సేయుఁ డని వల్కన్ వార లావిప్రు నా
తతతేజోనిధిఁ బ్రీతిఁ గన్గొని మహాత్మా మంత్రభాగంబు మా
మతులం దోపక తత్ప్రయోగవిధిసామర్థ్యంబునన్ వ్యర్థవి
స్మృతి నొందెం గత మెద్దియో యెఱుఁగ మీచిక్కట్లు నెక్కొంటకున్. 1061

క. అని యీవిధమున వారును । వినయముతోడుతను బల్క విప్రాగ్రణి యా
మునులఁ గనుంగొని జలద । స్తనితగభీరస్వనంబు సమకొనఁ బలికెన్. 1062

ఉ. కారణ మెద్దియే నొకటి గల్గక యీమఖవిఘ్న మొందఁగా
నేరదు గావునన్ వినుము నిక్కము సర్వమయాత్ముఁడైన యం
భోరుహనాభుఁ డిమ్మహీతభూరుహమందు నిరంతరంబునుం
గోరి వసించి యున్కి నెఱుగన్ దరితో నివి సర్వవృత్తమున్. 1063

క. పూజించి యడుగఁ డీతరు । రాజము నిది చెప్ప మీకుఁ గ్రతువిఘ్నం బె
య్యోజ సమకొనిన తెఱుఁగు సు । ధీజనవరులార విస్మృతిం బడ నేలా. 1064

ఉ. నావుడు సంతసించి నరనాథుఁడు ఋత్విజులున్ సదస్యులున్
బావనగంధపుష్పఫలపాయసపూపగుడాజ్యముఖ్య నా
నావిధసత్పదార్థకలనంబున నర్చ లొనర్చి రిమ్ములన్
సేవకకామితార్థఫలసిద్ధ్యవలంబము నాకదంబమున్. 1065

ఉ. భాతిఁ నాకు నిప్పు డతిభక్తి నొనర్చిన యర్చనంబునన్
బ్రీతుఁడ నైతి మీవలనఁ బెద్దయు విప్రవరేణ్యులార మీ
కీతటి నిష్ట మైనవర మిచ్చెద వేఁడుఁడు నావుడు న్మనః
కౌతుక మార వారు పులకంబులు నిక్కఁగ నుద్గతాస్యులై 1066

మ. క్షితిజాతోత్తమ సర్వలోకపతి లక్ష్మీమానసోల్లాసు నా
శ్రితమందారు నుదారుఁ గౌస్తుభమణిశ్రీరంజితోరస్కు న
చ్యుతునిన్ భక్తి గుఱించి యీనృపతి విధ్యుక్తంబుగాఁ జేయుస
త్క్రతురాజంబున కేము ఋత్విజులమై కర్మం బనుష్ఠింపఁగన్. 1067

క. ఏమంత్రము నేతంత్రము । మామతులకుఁ దెలివిపడక మానినకార్యం
బేమాయెనొ యదిగాక మ । తేమాయెనొ మే మెఱుంగ మేకారణమో 1068

క. ఆవిధము దెలిసి మెఱసిన । మావిన్నదనంబు మాన్పి మంత్రనియోగ
ప్రావీణ్య మొసఁగి పూర్ణము । గావింపుము నీవు మఖ మఖండితకరుణన్. 1069

చ. అనవుడు నమ్మహావిటపియందు వసించినరంగధాముఁ డి
ట్లను మునులార మీ రలసి యధ్వరవాటిక నుత్కవాటబం
ధన మొనరింపఁగా మఱచి నల్గడలన్ సుఖసుప్తులైనచో
శునకము తన్మఖాలయముఁ జొచ్చి నిజేచ్ఛఁ జరించి యచ్చటన్ 1070

క. హోమద్రవ్యము లన్నియు । దా మూర్కొనిపోయె దానఁ దలకొని వేల్వం
గా మొనసినకారణమున । నేమంత్రస్మృతియు మీకు నెసఁగక తక్కెన్. 1071

క. శుచిమద్ద్రవ్యంబుల నతి । శుచియై తద్దీక్షితుఁడు నిత్యశుచు లగుఋత్వి
ఙ్నిచయంబుఁ గూడి చేసిన । సుచిరక్రతు వొసఁగుఁ బ్రియము శుచిపత్తునకున్.

వ. కావున నపవిత్రంబు లగు పాత్రానీకంబు పరిహరించి శుచిద్రవ్యంబుల నవ్యగ్రులై యాగంబు పరిపూర్ణంబుగా నొనర్చుఁడు మీకుం బూర్వప్రకారంబున సర్వమంత్రతంత్రంబులు ప్రయోగసులభంబులై దీపించెడి నీమహీపాలసత్తముండు నుత్తమగతిఁ బ్రాపింపంగలఁ డని యానతిచ్చినఁ దత్ప్రసాదంబున నఖిలవిద్యలు నవగతంబైన సవనంబు నిర్విఘ్నంబులైన నిర్వర్తించి యమ్మునిసమాజంబును రాజును బరమానందంబునం బొందిరి మున్ను నిజసమ్మానితుండై యభిరూపంబు నొందిసకాశంబున కేతెంచి హితోపదేశంబు చేసిన భూసురాగ్రణి యెవ్వండని కుతూహలులై యిట్లనిరి. 1073

మ. పురుషవ్యాఘ్ర భవత్ప్రసాదమున మాబుద్ధుల్ ప్రసన్నంబులై
పరగెం బర్వినదుర్విమోహతమముల్ పాసెన్ మనోవీథిలోఁ
మరలం దోఁచె సమస్తవిద్యలును సామాన్యుండవే సర్వది
గ్భరితస్ఫూర్తిఁ దలిర్చె నీదుశుభసాంగత్యప్రభాజాలముల్. 1074

క. ఎచ్చోట నుండు విచటికిఁ । గ్రచ్చఱ నరుదెంచినట్టి కత మేమి మఖం
బచ్చుపడ నిర్వహింపఁగ । విచ్చేసినదొరవొ దివిజవిభుఁడవొ చెపుమా. 1075

వ. అనిన నయ్యుత్తమపురుషుండు మహర్షుల కిట్లనియె. 1076

క. వసియింతు నెల్ల యెడలను । వసుధాసురులార నాకు వాలాయంబై
యొసఁగినపని లే దొకటియుఁ । బొసఁగుం జేరువయు నాకుఁ బోలినలీలన్. 1077

మ. వినుతద్రవ్యసమృద్ధి గల్గి త్రిజగద్విఖ్యాతచారిత్రులై
చనుమీయట్టిసుహోతు లెల్లక్రియలం జాగింప సన్మార్గవ
ర్తనుఁడై మించినయీవిదేహవిభుసత్రిం బంతరాయంబు నొం
దినయాచంద మెఱింగి తత్పరిసమాప్తిప్రీతి నేతెంచితిన్. 1078

గీ. క్రతువు సంపూర్ణమయ్యె భూపతికి మీకు । భద్రమయ్యెడు నేను నాభవనమునకుఁ
బోయివచ్చెద ననిన నప్పురుషసింహుఁ । బాయజాలక యమ్ముని ప్రవరులెల్ల. 1079

చ. వెనుకొని యేఁగి రప్పు డరవిందదళాక్షుఁడు వారినందఱం
దనకరుణావలోకనసుధారసధారలఁ దొప్పదోఁపుచుం
దనుభవదన్యసౌరభికదంబము దిక్కులఁ బర్వ నుర్విఁ బా
వన నగుమల్లసచ్చరణవారిరుహంబుల లీల మెట్టుచున్. 1080

సీ. ఆకదంబముఁ జేర నరుదెంచి తనను నమ్మునులాదరించుపూజనలు ప్రీతిఁ
గైకొని వారితో ఘనతపోధనులార గురుతరం బగు వేదఘోష మొకటి
సకలకాలంబును శ్రవణమంగళముగా నొదవుగా కని వరం బొకటి యొసఁగి
యంతర్హితుం డయ్యె నది యాదిగా మునిసేవ్యమై శ్రుతినాదభవ్య మగుచుఁ
బొలుచు నేతత్ప్రదేశంబు భూరిజన్మ ; సంచితోదగ్రపాపప్రపంచనక్ర
వక్రసంచారభయదభవప్రభూత । జలధిజృంభితబాడబజ్వాలన మనఁగ 1081

వ. అని గౌతమమునివరుండు చెప్పినపుణ్యతీర్థ ప్రభావంబున కలరుచుఁ బరమతత్త్వవివేకి
యగువాల్మీకి యచటఁ గదలి భరద్వాజసహితుండై మహితతపోవిరాజమానమునిసమా
జపూజితంబును బ్రహ్మసిద్ధసిద్ధచారణగీర్వాణసేవితంబును సకలకాలకుసుమఫలభరిత
తరులతాపరివృతంబును గ్రోశమండలవిస్తారంబును నగుబిల్వతీర్థంబునకుం జనియె
నని చెప్పి యప్పారాశర్యవర్యుండు వెండియు నిట్లనియె. 1082

సీ. ఇంద్రుఁ డేతరువె ము న్నేలమి నారాధించి సురరాజ్యవైభవస్ఫురణ దనరె
మైత్రేయి నాఁగ బ్రాహ్మణి యేమహీజంబు సేవించి యోగసంసిద్ధి నొందె
వాలఖిల్యాదు లేవరపాదపచ్ఛాయ నెల్లకాలము నాశ్రయించి యుందు
రజనిర్మితం బైనయాగవేదిక నేఁడు నేశాఖిక్రేవ నొప్పెసఁగి వెలయు
విబుధమానవదైతేయవితతిలోన । నెవ్వరెవ్వరి కెట్టియభీష్ట మట్టి
వారలెల్లను నేధరణీరుహంబు । కొలిచి వడసిరి తమతమకోర్కు లెలమి 1083

గీ. అట్టిబిల్వంబు పేరఁ బ్రఖ్యాతమైన । యమ్మహాతీర్థరాజసామర్థ్య మెల్ల
దెలుపునితిహాస మొక్కటి గలదు వినుము । దానఁ బెడబాయుఁ బటుదురితవ్రజంబు

సీ. కలఁడు సోముఁ డనఁగా నొక్కరాజర్షి వంశదీపకుఁడు దుర్వారబలుఁడు
సత్యసంధుఁడు సర్వశాస్త్రతత్త్వజ్ఞుఁడు శమదమాన్వితుఁడు సజ్జనహితుండు
జలధివేష్టితమహీచక్రేశ్వరుఁడు నిత్యధర్మశీలుఁడు మహాదానశాలి
సతతయాగక్రియోత్సాహసంపన్నుండు సకలదిగంతవిశ్రాంతకీర్తి
ఘనదయానిధి యాచకకల్పతరువు । భూప్రజాలోకనోత్సుకపూర్ణచంద్రుఁ
డతిజవోదారుఁ డంభోరుహాక్షుదివ్య । చరణరాజీవయుగసమర్చనపరుండు 1085

క. విగతస్పృహుఁ డై తగ న । జ్జగతీనాయకుఁడు షష్టిసమములు కీర్తుల్
నెగడ ధర యేలి తనమెయి । నెగడినజరఁ జూచి యాత్మ నెసఁగినచింతన్. 1086

మ. జలదాకారము లింద్రజాలమహిమల్ సౌదామనీవిభ్రమం
బులు గంధర్వపురంబు లంబునిధిసంభూతోర్మికాజాలముల్
కలలో రాజ్యము లెండమావులు నటత్ఖద్యోతకీటద్యుతుల్
తలపోయంగ నసారసంసృతిసముద్యత్సౌఖ్యసంపన్నతల్. 1087

క. అది గాన విపులభోగా । స్పదశాశ్వతపుణ్యలోకసంవాసము నా
కొదవెడునట్టి ప్రయత్నము । వదలక కావింపఁగా నవశ్యము వలయున్. 1088

వ. అని వితర్కించి. 1089

చ. విమలతపఃప్రసిద్ధులును వృద్ధులు శుద్ధులు వీతరాగులున్
శమదమయుక్తులున్ సకలశాస్త్రవిధిజ్ఞులు నైనసద్ద్విజో
త్తములను సత్పురోహితవితానము నాప్తుల బంధుమిత్రులన్
గ్రమమునఁ గూర్చి వారి కధికం బగుపూజ లొనర్చి యిట్లనున్. 1090

చ. చదివితి నెల్లవేదములు శాస్త్రములున్ బహుధర్మమర్మముల్
విదితముగాఁగ వింటి బహువిత్తము లిచ్చితి విప్రకోటికిన్
సదమలబుద్ధిఁ జేసితి బ్రశస్తమఖంబులు జీవలోకసౌ
ఖ్యదములుగా వనంబులు జలాశయముల్ కడఁ బెక్కొనర్చితిన్. 1091

క. సుకృతము లెడపక సేసియుఁ । బ్రకటితసంపదలఁ బెంపు వడసియుఁ గాఁదీ
పకుఁ డగుసుతుఁ గనుభాగ్యం । బొకటియు లే దనిన మనుజుఁ డొందునె శుభమున్.

క. పరపుత్రవంతులకుఁ గల । దరయఁగ సద్గతిసుఖంబు నాపుత్రాణాం
పరలోకస్థితి యనఁగాఁ । బరఁగెడువాక్యంబు వినమె బహుశాస్త్రములన్. 1093

క. మేదినిఁ బరఁగినలౌకిక । వైదికధర్మంబు లెఱుఁగువఱతలు గడువీ
రేది గతి చెప్పుఁ డీకఁ । బుత్రోదయలాభోత్సవంబు లొందని నాకున్. 1094

ఉ. నావుడు వార లమ్మనుజనాయకుఁ గన్గొని పూర్వజన్మసం
భావితపాపయుక్తి ననపత్యుఁడ వైతివి నీవు దీనికిం
గా వగ పేటికిం బటుశిఖావిసరోజ్జ్వలమైనవహ్నిఁ గా
ష్ఠావళిఁ బోలె గాచు నశుభాతిశయంబులఁ బుణ్యకర్మముల్. 1095

వ. తొల్లి దుందుమారసగరదిలీపదశరథాదిమేదినీశులు హృషీకేశు నారాధించి తత్ప్ర
సాదంబున నసాధారణబలపరాక్రమసౌభాగ్యవినయవిధేయత్వాదిగుణోదారు లగు

కుమారులం గనిరి నీవును దత్ప్రకారంబునఁ గారుణ్యసింధు వగుసింధురవరదునిం
బూజింపుము రథాంగపాణి భవన్మనోరథంబు సఫలంబు సేయు నెడసేయక తత్ప్ర
తికగం బగునధ్వరంబు గావింపు మనిన సమ్మదం బంది యమ్మహీవరుండు. 1096

క. తనకనుసన్న నృపాలురు । పనిసేయ నుదారవిభవపరిణతదివిజాల్
గొనియాడ వేదవిద్యా । ఘను లగుభూసురులఁ గూడి క్రతు వొనరింపన్. 1097

శా. చండాంశుప్రతిమప్రతీకరుచు లాశాచక్రవాళంబునన్
నిండం బర్వఁ బ్రవాళపాటలజటానీకంబు మూలం గ్రియా
పాండిత్యప్రథమానసంయమికదంబం బర్థి సేవింప మా
ర్కండేయుం డరుదెంచెఁ దన్మఖదిదృక్షాకౌతుకోల్లాసియై. 1098

గీ. అమ్మునీంద్రునిఁ గని వినయం బెలర్ప । నెదురు చని మ్రొక్కి తోడ్కొని యేఁగుదెంచి
యర్హపీఠంబుపై నుంచి యర్ఘ్యపాద్య । ముఖ్యసత్కారములు క్రమంబున నొనర్చి

క. ఘను లగుతదీయ శిష్యుల । మన మలరఁగఁ బూజ చేసి మనుజాధీశుం
డనురాగంబున నమ్ముని । యనుమతి ఋత్విజులుఁ దాను నాసీనుండై 1100

క. క్షేమంబె మీకును శిష్య । స్తోమమునకు నీతిబాధ చొప్పడక తపో
భూమి దలిర్పఁనె విఘ్నము । లేమియు నైకొనక జరగునే సత్తపముల్. 1101

చ. అనవుడు నమ్మునిప్రవరుఁ డానృపుతో భవదీయరక్షచేఁ
బనువడు మాకు సర్వమును భద్రము నీవును నీసుహృజ్జనం
బును సుఖ మున్నవారె గుణభూషణ సత్సుతలాభకాంక్ష నె
క్కొన నొనరించు నీమఖము కోరి కనుంగొన నిందు వచ్చితిన్. 1102

క. దీన భవదీప్సితార్థము । గా నేరదు పూర్వజన్మకలుషం బధికం
బై నరుఁ డొనరించెడి సుకృ । తానూనఫలాగమంబు నది పెట్టు నృపా. 1103

మ. అతివిఖ్యాతములై మహిం బరఁగుపుణ్యక్షేత్రతీర్థంబు లం
చితబుద్ధిన్ భజియింపఁ గర్మములు సంక్షీణత్వముం బొందినన్
వితతంబై భజియించుకార్యములు నిర్విఘ్నంబులౌఁ గావునన్
క్షితినాథోత్తమ తద్విధం బిపు డనుష్ఠేయంబు నీ కెమ్మెయిన్. 1104

క. నావుడు నమ్ముని గనుగొని । భావం బలరంగ నానృపాలుఁడు త్రిజగ
త్పావనచరిత్ర తత్తీ । ర్థావలి నా కెఱుఁగఁ జెప్పు మని వేఁడుటయున్. 1105

వ. మార్కండేయమునీంద్రుం డన్నరేంద్రున కిట్లనియె. 1106

సీ. వసియించు నెందేని వైకుంఠనాథుండు ఫణిరాజభోగతల్పంబునందు
నెందేని పరమయోగీంద్రు లేప్రొద్దును బాయకుందురు పరబ్రహ్మనిగతి
బహుభవార్జితపాపపటలంబు లెందేని నిమిషమాత్రంబున సమసిపోవు
మెఱుఁగుఁగోఱలకోడిమృత్యుదేవతగర్వ మడఁచితి వెందేని యద్భుతముగ
నట్టిశ్రీరంగమండలాభ్యంతరమున । నఖిలలోకైకపావన మైనమహిమఁ
గరము శోభిల్లుచంద్రపుష్కరిణి సుమ్ము । సకలతీర్థంబులకు నెల్లఁ జక్రవర్తి. 1107

వ. ఆతీర్థంబునకుఁ గ్రమంబున గంధవాహననరవాహనపురహరపురందరవైశ్వానరవైవస్వత
పలాశనపాశధరదశాభాగంబుల భజదమరసార్థంబు లగుతీర్థంబులు గల వవియును,
గేసరకదంబామ్రబిల్వజంబూపలాశాశ్వత్థపున్నాగాహ్వయంబులన నంహోనిరాసంబు
లై భాసిల్లు నందుఁ బున్నాగతీర్థంబున బ్రహ్మవర్చసోదారుం డగువత్సుం డనుబ్రాహ్మ
ణుండు బ్రహ్మజ్ఞాననిరతుండై సంసారవిరక్తిం బొంది నిత్యానందంబు నొందె భార్గ
వకులవిస్తారుం డైనతారకుం డనుతాపసాగ్రణి కేసరతీర్థంబునఁ దపంబు సేసి భవపాశం
బులం బాసె జితారివర్గుండై వర్గగోత్రజాతుం డైనరుక్మదృష్టి భజదభీష్టఫలకదంబం
బగుకదంబంబు నుపాసించి బ్రహ్మపదప్రాప్తుం డయ్యె నఖిలలోకోపాస్యుం డగు
కాశ్యపమునీశ్వరుండు విధూతపాపధూమ్రం బగునామ్రంబు నాశ్రయించి యమృత
త్వంబు నొందె మఱియు నేకు లీతీర్థంబుల నిజమనోరథంబు లవితథంబులుగాఁ బడసి
గని చెప్పి యామృకండనందనుండు వెండియు నిట్లనియె. 110(

క. శ్రుతిపర్వమై మహోఘ । ప్రతతిం బాపుచు నభీష్టఫలదం బగు నీ
యితిహాస మొకటి చెప్పెద । క్షితినాయకతిలక చిత్తగింపుము ప్రీతిన్. 110

సీ. జయధరుఁ డన నొక్కజననాయకుఁడు సుధాకరవంశ్యుఁడు ధరిత్రిఁ గలఁ డతండు
క్రూరుఁడై భూసురకోటికి నెగ్గులు గావించువారు తచ్ఛాపకోప
పావకజ్వాలలఁ బరితప్తహృదయులై విసివి యారాజ్యంబు విడిచి చనిన
శూద్రభూయిష్ఠమై శ్రుతిఘోషరహితమై భయరోగదుర్భిక్షబహుల మగుచు
నాఁడునాటికి రాష్ట్రంబు నాశమొందె । కరితురంగమరథభటకాంచనాది
సంపదల సొంపు సకలంబు ముంపుఁ దప్పి । దీనదశ నొందె నజ్జగతీవిభుండు. 11:

క. వానిసుతశతము నొక్కట । నానామయపీడఁ జాల నవసి కృతాంత
స్థానమున కరిగి రత్తఱి । నానరపతి సతులు దాను నడలుచు నుండన్. 11

శా. అంతం బుష్కరిణీతటంబున హరిధ్యానామృతానందిత
స్వాంతుండై వసియించియున్నగురున్ వాల్మీకి దర్శింప న
త్యంతప్రీతి దలిర్ప నేఁగుచు భరద్వాజుండు తన్మార్గినీ
కాతుండున్న పురంబునై నరుగ మార్గం బౌట నచ్చోటికిన్. 1112

గీ. వచ్చి తనకు శిష్యవరుఁ డగుతత్పురో । హితునివలన నమ్మహీశ్వరునకుఁ
దొడరినట్టికష్టదుర్దశ లన్నియు । విని మనంబులోనఁ గనికరించి. 1113

క. తా నట చని నిజగురునకు । నానృపువర్తనముఁ జెప్పె ననుకంప మదిం
బూని ముని వానిరాష్ట్రియు । లో నుండక చనినవిప్రలోకము నెల్లన్. 1114

చ. పిలువఁగఁ బంపి వారలకుఁ బ్రీతి దలిర్పఁగ నిట్లనున్ సము
జ్జ్వలమతులార మీ రలిగి వచ్చినయంతటనుండి పైపయిన్
దలకొనినట్టియాపదల దందడిఁ గుందిరి భూప్రజల్ మహీ
తలపతియున్ దురంతపరితాపనిపీడితుఁ డయ్యె నెంతయున్. 1115

క. నాలుగుపురుషార్థములకు । నాలుగువర్ణములవారి నడవడికిని భూ
పాలకుఁడు కారణము త । న్మూలంబున నెపుడు సర్వముం దలపోయన్. 1116

చ. అలుకలు దక్కి నాపలుకు లాదటఁ గైకొని సత్కృపాగుణం
బలవడ నుద్ధరింపుఁడు మహామహులార నితాంతశోకవి
హ్వలుఁ డగు మేదినీశుని దురంతము లైనయుపద్రవంబులన్
దెలుపుటె నెమ్మనంబు దలపించుచు నున్న మహీప్రజాలికిన్. 1117

వ. అని చెప్పిన నతనివాక్యప్రబోధితులై క్రోధంబు లుడిగి ప్రసన్నచిత్తులైనభూసురోత్తములపశ్చాత్తాపమానసుం డగు మానవేంద్రునిం గలపి వారలఁ దోడ్కొనుచు నత్తపోధనసత్తముండు నఖిలకామితార్థదానసమర్థం బగుబిల్వతీర్థంబునకరిగె నప్పు డయ్యెడ నున్నమహామునిగణం బతనిరాక గని రాకాసుధాకరోదయంబు నున్నిద్రం బగుసముద్రంబునుం బోలె నిబ్బరంబుగా నుబ్బి సముచితసత్కారంబు లాచరించి సముచితాన్యోన్యప్రియభాషణంబులఁ బరితుష్టులై యున్నసమయంబున. 1118

చ. అనుపమదివ్యసౌరభసమంచితకోమలగంధవాహముల్
మునుకొని వీచె బిల్వతరుమూలమునన్ వరపుష్పవృష్టి భో
రన గురిసెన్ బదంపడి తిరంబున మ్రోసె నశేషవాద్యని
స్వనము లనంతరంబు వినవచ్చె మనోహరనవ్యగానముల్. 1119

క. ఈరీతి నుభయసంధ్యల । నారూఢము లైనమంగళాచారము లే
వారఁ గని పుట్టఁ దాలియు । భూరమణుం డద్భుతమునఁ బొందుచు నుండెన్.

ఉ. అక్కడి కేఁగుదెంచె సముదంచితదివ్యతనుప్రభాతతుల్
దిక్కులఁ బిక్కటిల్ల నతితీవ్రతపోనియమప్రసిద్ధిఁ బెం
పెక్కినశిష్యకోటి తను నెంతయు భక్తి భజింప లోకముల్
మ్రొక్కసనత్కుమారమునిముఖ్యుఁడు తీర్థనిషేవణార్థియై. 1121

క. అప్పుడు వల్మీకభవుం । డప్పద్మజసుతుఁడు దాను నాత్మల ముదముం
జిప్పిల నాలింగనములు । చొప్పడ గావించి యుచితసత్క్రియనున్. 1122

వ. సుఖాసీనులై యున్నయవసరంబున నవగతమనోగతవికారుం డగుసనత్కుమారు నుపలక్షించి యక్షయజ్ఞానకుఠారదారితసంసారభూజుం డగు భరద్వాజుం డిట్లనియె. 1123

ఉ. ఇచ్చటఁ బుష్పవర్షములు నింపెసలారఁగఁ బాడుపాటలున్
మెచ్చులఁ మ్రోయుతూర్యములు మేదురనాదములున్ మనంబులం
జెచ్చెర నద్భుతం బొదవఁ జేసి మహాత్మ యెఱుంగ మేము ము
న్నిచ్చట నిట్టిచోద్య మిది యెంతయుఁ దేటపడంగఁ జెప్పవే. 1124

సీ. నావుడుఁ బరమేష్ఠినందనుం డెలమి నిట్లను భరద్వాజుతో ననఘ మున్ను
సుత్రామసఖుఁ డైనచిత్రసేనుం డనుగంధర్వుఁ డతిశుభాకారుఁ డొకఁడు
తరుణీసమేతుఁడై తనుఁ జేరి యనుచరుల్ గొలువంగఁ దా నదీకూలములను
గొందిమ్మికొలఁకులఁ గ్రీడాద్రిసానుదేశంబుల దరులనుఁ జఱుల యందుఁ
గలయ విహరించి యొకనాఁడు గగనవీథిఁ । జనుచు శ్రీరంగమందిరచ్ఛాయ దాఁట
నది గనుంగొని కనలి సప్తార్ణవములు । గడవ వైచిరి తీర్థరక్షకులు నాని. 1125

వ. అత్తెఱం గెఱింగి తత్సఖుం డైనశతమఖుండు చతుర్ముఖాదేశంబున దత్పాపంబుఁ బాయునుపాయం బాదేశించిన నాగంధర్వుండు సర్వంసహాచక్రంబున నేను నీశరణ్యంబు లగునరణ్యంబులు పాపలతాలవిత్రంబు లగుపుణ్యక్షేత్రంబులు ప్రపంచితపురుషార్థంబు లగుతీర్థంబులు నుపాసించుచు వచ్చి వచ్చి యఖిలలోకంబులఁ బావనంబు గావించు ప్రఫుల్లపుష్కరామోదపుష్కర యగుపుష్కరణి నవగాహనంబు సేసి శుద్ధమానసుండై యతిమధురగానవిద్యావిశేషంబున శేషశాయినిఁ బరితోషితునిం జేసి తత్ప్రసాదంబున భువనసంస్తుత్యం బగుగంధర్వాధిపత్యంబుఁ బడసె నది మొదలుగా నతం

డీర్థంబున సితపక్షపంచమిదివసంబున సర్వకల్యాణకారణు లగునారాయణుల నా
రాధించుచుండు నేఁ డిట్టిదివసం బగుటఁ బూజాసముత్సుకంబున సపరిచ్ఛదుండై
వచ్చుచిత్రవేషుకృత్యం బిది యని యెఱింగించినఁ బరమహర్షభరితుండై భరద్వా
జుండు వెండియు నిట్లనియె. 1126

క. సితపక్షపంచమీతిథి । నితరము లగువాసరముల నీతీర్థమునన్
ధృతిఁ జేయవలయు నాద । వ్రతపూజావిధులఁ జెప్పవలయు మహాత్మా. 1127

చ. అనిన సనత్కుమారుఁడు ప్రియంబున నాతనితో విహంగవా
హనునకుఁ బ్రీతిగాఁ బ్రతిపదాదిదినంబుల నాచరింపఁ బూ
జనలును సువ్రతంబులుఁ బ్రశస్తజపంబులు నాదిగాఁగఁ గ
ల్గిననియమంబు లెల్ల నెఱిఁగించుచు నందు యథాక్రమంబునన్. 1128

క. ఏకాదశేంద్రియంబులఁ । బైకొనుపాపముల నెల్లఁ బాపుచు ముక్తి
శ్రీకారణమై వెలసిన । యేకాదశిమహిమచంద మిట్లని చెప్పెన్. 1129

సీ. పటుఘోరపాతకపటలమహారణ్యచటులసముజ్జ్వలజ్వాలకీల
దుర్వారదారుణదుష్కృతసంఘాతమేఘసంవర్తసమీరణంబు
భూరిభీషణపాపపుంజసముత్తుంగభూమిభృన్నిశితదంభోళిధార
దుస్సహదురితసందోహనిరంతరధ్వాంతప్రచండమార్తాండదీప్తి
క్రూరకల్మషకుంభికంఠీరవంబు । భీకరాఘౌఘపవనకుంభీనసంబు
కుటిలకిల్బిషపాథోధికుంభసూతి । భాసురం బైనశ్రీవిష్ణువాసరంబు. 1130

క. వ్రతినచ్యుతదిననిష్ఠా । శ్రితులగురుక్మాంగదాంబరీషాదులు స
న్నుతి గనిరి గాదె మునుశా । శ్వతకీర్తులపరమభాగవతు లందెల్లన్. 1131

వ. అట్టియేకాదశిప్రకారం బెట్టిదనిన. 1132

చ. దశమిప్రభాతవేళ నుచితం బగుకాష్ఠముఁ బూని మౌనియై
దశనవిశోధనంబు నుచితంబుగఁ జేసి కృతావగాహుఁడై
కుశలమతిం గ్రియల్ నడపి కోరి హరిం భజియించి యొక్కపూ
టశనము తా భుజించి శుచియై వనితారతిఁ దక్కి వేగినన్. 1133

క. మౌనమునఁ బుణ్యసలిల । స్నానం బొనరించి సమయసముచితనిత్యా
నూనక్రియాకలాపము । మానక కావించి నియమమానసుఁ డగుచున్. 1134

శ్లో. ఏకాదశ్యామహంకించి । దనశ్నన్ పురుషోత్తమ
భోక్ష్యేహనిపరే శ్రీమన్ । పాహిమాంశరణాగతం. 1135

వ. అని సంకల్పంబు చేసి. 1136

సీ. పరుల నిందింపక పాషండజనగోష్ఠి సలుపక యనృతభాషణము లాడ
కాగ్రహింపక శూద్రు నంటు కింటనె యుండి లలనతోఁ గలయ కన్యులకు
నెగ్గు సేయక దుర్జనశ్రేణిసంగతిఁ బోక క్రయవిక్రయాదల కసనిపడక
కోర్కులు మదిఁ బుట్టకుండ నిద్రింపక యనుచితకర్మము లాచరించ
కమలమానసుఁడై యచ్యుతావతార । కథలు సద్భక్తి వినుచు భాగవతజనుల
సంగడంబునఁ గాలంబు జరుపవలయు । హరిదినంబున నుపవాసి యైనయతఁడు. 1137

వ. ఇట్లుపవసించి సమంచితగోమయోపలిప్తంబును ననేకవర్ణనియమమంగళరంగవల్లికా
భాసురంబును వివిధవిచిత్రవితానాభిరామంబును బ్రవాళారుణపిప్పలతోరణాలంకృ
తంబును బరిణద్ధవిశుద్ధఫలవిసరప్రసవమంజరీమంజులంబును గంధతైలప్రదీపితదీపరా
జితంబును నగుపూజామండపంబున సముచితాసనాసీనుండై నలినమణిప్రభావిడం
బం బగునంబరంబు లాపీతాంబరునకు సమర్పించి దర్పసారకర్పూరకలితగంధ
సారకలితకర్దమం బాజనార్దనున కలఁది యనల్పమణికల్పితంబు లగునాకల్పంబు
లాఫణితల్పునకుఁ దొడిగి మరకతశ్యామాభిరామకోమలతులసీదళదామంబు లావై
కుంఠధాముకంఠంబున నునిచి కించిద్వికసితముకుళవకుళపున్నాగకేసరమాలతీనవమాలి
కారచితమాలిక లావనమాలికిం దాల్చి ప్రభూతపరిమళమిళితదిశాంగణంబు లగుదశాం
గధూపంబు లాదశావతారున కొసంగి సారఘనసారకలసముద్దీపితంబు లగుదీపంబు
లాజగత్ప్రదీపునకు నివాళించి హయ్యంగవీనపరిపక్వంబుల నారూపంబు లగునపూపం
బులను మధురగుణసంపన్నంబు లగుపాయసాన్నంబుల నమృతకరకళామోదనంబు
లగుశాల్యోదనంబులను మరిచశర్కరాసంప్రక్తంబులై రుచిరపరిపాకంబు లగు
శాకంబులను సరసరసాలవాలంబు లగుఫలజాలంబులను గృతసుధాపరితోషంబు
లగుపానీయవిశేషంబులను నతిహృద్యంబు లగునైవేద్యంబు లావేదవేద్యునకు నివే
దించి యప్పుండరీకాక్షునకుఁ బ్రదక్షిణప్రణామంబు లాచరించి బహువిధస్తోత్రపాఠం
బులఁ బాటల నాటల వేగునంతకు జాగరంబు సేసి మఱునాడు కృతస్నానుండై కాల్య
కరణీయంబులు దీర్చి యచ్యుతారాధనానంతరంబున గురువందనం బాచరించి శ్రీమ
దష్టాక్షరానుసంధాననిష్ఠాగరిష్ఠు లగుభాగవతశ్రేష్ఠుల నభీష్టమృష్టాన్నదానంబులఁ బరి

తుష్టి నొందించి హరికందఱకుఁ జందనమాల్యాంబరాభరణాదు లాదరంబునఁ దనకుఁ గలకొలంది నిచ్చి నిజబంధుమిత్రసమేతంబుగాఁ బారణ యొనర్చి పునర్భోజనదివాశయనస్త్రీసంగమాదుల జరిగించక వ్రతసమాప్తి సేయునతండు సప్తగోత్రంబుల నుద్ధరించి యక్షయానందపదం బగు వైష్ణవసదనంబునొందు. 1138

గీ. విష్ణువాసరమున వినుము కళామాత్ర । మైనదశమి గలసె నేని వలవ
దుపవసింప దాన నుదవుఫలం బగ్నిఁ । దృణము గాలినట్లు త్రుంగిపోవు. 1139

ఉ. కావున నట్టివాసరము గల్గిన నాతిథి మాని బాఱసిం
బావనబుద్ధి మీరు నుపవాసము జాగరణంబు దీర్చి యా
వేవినఁ బారణంబు కడువేకువఁ జేసినధన్యుఁ డొందు నా
నావిధయజ్ఞదానకరణంబునఁ జేకుఱుపుణ్యసంపదల్. 1140

చ. ఋతువులలో వసంతము మహీధరసంతతిలో సువర్ణప
ర్వతము గ్రహంబులందు దినరాజు తరంగిణులందు గంగ గో
వితతులలో మహత్సురభి వేల్పులలో హరిఁ బోలె నుత్తమ
వ్రతములలోన జక్రధరవాసరముస్వ్రత మొప్పు నెంతయున్. 1141

సీ. ఖలుఁడు స్వామిద్రోహి గరదుఁ డనాచారి పరదూషకుఁడు సురాపానరతుఁడు
గ్రహదాహకుఁడు సత్యరహితుఁ డన్యాంగనాసక్తుండు జీవహింసాపరుండు
గురుతల్పగుఁడు కృతఘ్నుఁడు బ్రాహ్మణద్వేషి పశుఘాతకుఁడు సాధుబాధకుండు
వ్రతవిహీనుఁడు సువర్ణస్తేయుఁ డప్రతిహారజీవనుండు దుష్టాన్నభోజి
వేదనిందకుండు నాఁగ గలపాప । శీలురెల్ల నితరచింత లుడిగి
హరిదినంబువ్రతము జరిపి శుద్ధాత్ములై । పడయుఁ గాంతు రమృతపదము తుదను. 1142

క. మును దేవవ్రతు డనఁగాఁ । జనుభూసురుఁ డొకఁడు యోగిజనసేవితమై
తనరెడిపుష్కరతీర్థం । బునఁ జిరకాలము వసించి పూతాత్ముండై. 1143

గీ. లీలఁ జూచి మాడలేనిసంపద సుఖ । స్ఫురణఁ దలఁచి విషయనిరతిఁ గుంది
ప్రకటతేజుఁ డగుపరాశరశిష్యుఁ డై । త్రేయమునివరేణ్యు డాయ నరిగి. 1144

చ. వినయవినమ్రుఁడై మొగము వెల్వెలఁ బాఱఁగ నున్నయాతనిం
గనుగొని యమ్మునీశ్వరుఁడు కారణ మెయ్యది నీవు దీనతన్
బొనుపడి యిట్లు దయ్యుటకు భూసురసత్తమ నాకుఁ జెప్పు నీ
మనసుకళంకు సర్వమును మాన్పెద నావుఁడు నాతఁ డిట్లనున్. 1145

చ. తొడరినశోకమోహములఁ ద్రొక్కుడులం బడి చిక్కి వైపయిం
బొడమమహాతాపములఁ బొక్కెడుప్రాణులపాటుఁ జూచి తా
నడరుచునున్నదుర్భవభయాటవులం గృశియించు నన్ను ని
ట్లుడుగఁగ నేల నిప్పుడు మహాత్మ సమస్తము నీ వెఱింగియున్. 1146

క. ధీరమతి నెచటి కరిగిన ; వారలు మఱిమాతృగర్భవాసములను రా
రారూఢముగా మోహం। బేరీతిని బాయు నాకు నెఱుఁగింపు తగన్. 1147

వ. అనిన మైత్రేయుం డిట్లనియె. 1148

సీ. నిత్యుఁ డక్షరుఁ డాత్మ నిశ్చలుఁ డవికారి సచ్చిదానందభాస్వత్స్వరూపి
తతగుణాత్మకము నిత్యము సర్వకారణమును భూతకారణమును దనర్చి
పరఁగు నీరెంటిలోపలితారతమ్యంబు నరసి చూచిన మహదంతరంబు
ప్రకటతేజస్తమఃపటలంబునకుఁబోలె జరగు వీనికిఁ బరస్పరవిరోధ
మమల మగు నాత్మప్రకృతిసంగమముఁ జేసి। కర్మవశుఁడై స్వతంత్రుఁడు గాక పొందు
నమరదేహాదులందు దుఃఖమును సుఖము। గానఁ గర్మక్షయము సేఁత కార్య మనఘ.

చ. శమమును దేహశోషణము శౌచము నింద్రియనిగ్రహంబు ని
ర్మమతయు నన్నహీననియమంబును మౌనము వేదశాస్త్రపా
రమును విరక్తియుం గడుదృఢం బగుసత్యమునుం దపస్స్వరూ
పము లని చెప్పుచుండుదురు పల్మఱు ధర్మరహస్యకోవిదుల్. 1150

క. అట్టితప మనులవిత్రము। గట్టిగఁ జేపట్టి కర్మ మనులతల మొదల్
ముట్టఁ దునుమునవునఁ జే। పట్టఁగఁబోలదె విముక్తి భవబంధములన్. 1151

క. కావున నుపవాసవ్రత। పావనతీర్థావగాహపరిణతమతివై
నీవు చరింపుము నావుడు। దేవవ్రతు డత్తపస్వితిలకున కనియెన్. 1152

క. ఏనెల యేదివసంబున। నేనేమముతోడ మనుజుఁ డేదేవునకున్
గా నుపవసింపఁదగు నీ। వానతియీవలయు నాకు సత్తెఱఁగెల్లన్. 1153

వ. అని మైత్రేయుఁ డాధాత్రీసురసత్తమునకు వ్రతోత్తమంబు హరివాసరోపవాసవి
ధివిదితంబుగా నిప్పుడు నీకుఁ జెప్పినతెఱంగునఁ జెప్పిన ననూనరాగతరంగితాంతరంగుం
డై యమ్మునిపుంగవు వీడ్కొని దేవవ్రతుండు తద్వ్రతాచరణంబున సుదర్శనపాణిం
బ్రీతునిం జేసి పరమయోగీంద్రగమ్యంబును సహస్రకిరణసహస్రప్రభారమ్యంబును
నగువిష్ణులోకంబున ననేకకల్పంబులు సుఖంబుండె నని సనత్కుమారుండు వెండి
యు నిట్లనియె. 1154

చ. కుశలుఁ డనంగ నొక్కనృపకుంజరుఁ డొప్పు సుభద్రమంజరీ
శశధరకుందకందుకవిశారదశారదచంద్రచంద్రికా
విశదయశోవిశాలుఁ డరవిందహితాన్వయదీపకుండు దో
ర్ణిశితకృపాణనిర్దళితనిష్ఠురశాత్రవవీరుఁ డుర్వరన్. 1155

ఉ. ఆతఁడు ద్వాదశీవ్రతపరాయణుఁడై కమలాక్షుఁ గౌస్తుభ
ద్యోతితవక్షు నిండుమదితో భజియించుచు నొక్కనాఁడు సం
జాతకుతూహలంబున నిజప్రియబాంధవుఁడైన భానుమ
త్సూతిఁ గనుంగొనం జనియె సుందరహేమరథాధిరూఢుఁడై. 1156

క. సమవర్తియు నానృపవరుఁ। బ్రమదంబునఁ గౌఁగిలించి బహుమానము గా
రమణీయరత్నమయపీ। ఠమునం జేసేతఁ దిగిచి డగ్గర నునిచెన్. 1157

క. ఆతఁడు దత్సముఖమ్మున। యాతనలకుఁ దగువ విహ్వలాత్మకులై త
ద్దూతలచేత దృఢగదా। ఘాతంబుల నొరయు నారకప్రకరములన్. 1158

క. గనుఁగొని భయంబు మనమునఁ। బెనఁగొన సంగములు వడఁక బెగ్గిలి దీనా
ననుఁడై తపించి సింహా। సనవిమతియుం నొంది యరుగుజననాయకునిన్. 1159

చ. కనుఁగొని కాలుఁ డిట్లను। జగన్నుతపుణ్యచరిత్ర నేఁడు నీ
మనమున నిట్టిభీతి పొడమం గత మెద్దియొ కాక విస్మృతిం
దనుకుట కేమి కారణము తప్పక చెప్పుము నాకు నావుడున్.
వినయవినమ్రుఁడైనపృథివీపతి యాతనితోడ నిట్లనున్. 1160

క. నానావిధబాధలచే। మేనులు తుత్తుమురు గాఁగ మిగిలినవగలన్
మానక వాపోయెడినీ। ప్రాణుల వీక్షించి భయము నందితి ననియెన్. 1161

క. ఆనరపతి కిట్లనురవి। సూనుఁడు భూనాథ వింత చోద్యంబులు నీ
చేనెఱిఁగితి మిట్టిది గల। దే నియతిః కేవ లంఘ్యతే యన వినమే. 1162

క. దురితాత్ములకును నిర్మల। చరితులకును విపులదుఃఖసౌఖ్యము లొందన్
బరమేష్ఠికల్పితము లగు। నరకస్వర్గములు నూతనములా తలఁపన్. 1163

క. మును చేసినదురితంబుల। కనురూపము లైనతీవ్రయాతనలఁ గడున్
వనరుచు మొఱలిడువారలఁ। గనుఁగొని నీ కేల భీతిఁ గంపింప నృపా. 1164

ఉ. నావుడు నిట్లనున్ మనుజనాయకుఁ డాసమవర్తితోడ నా
నావిధతీవ్రబాధల ననారతముం బరితాప మంది వా

పోవుచు నున్న వారు తమపూర్వభవంబున నెట్టిపాపముల్
వావిరిఁ జేసినారొ బలవద్విషయవ్యసనాతిసక్తులై. 1165

సీ. అనతి యిట్లన్న నమ్మహీనాథుతో ననియె వైవస్వతుం డనఘ వినుము
గురుల దేవతల భూసురులను నిందించుదుష్టాత్ములును మహాదురితమతులు
నాచారహీనులు నతినిర్దయాత్ములుఁ గూరకర్ములుఁ గృతఘ్నులును ఖలులు
బరసతీపచకుంభపరిరంభనిరతులు విష్ణుమంగళకథావిముఖమతులు
నైనపాపాత్ములు వీరట్లుట్లు గాన । వెడ్డుచున్నారు నరకాగ్నివిపులశిఖలఁ
గరుణ భావించి నాకును గాచి పంప । రాదు విధికల్పితంబు నిరాకరించి. 1166

వ. అనినకృతాంతునకు నమ్మహీకాంతుఁ డిట్లనియె. 1167

గీ. సకలజంతుసమితిసుకృతదుష్కృతములు। నీ వెఱుంగుదేని నేనొనర్చు
నట్టిపుణ్య మెద్దియైనను గల్గిన । నంతవట్టు నాకు నానతిమ్ము. 1168

చ. అనుడుఁ బరేతనాథుఁ డహిమాంశుకులోద్భవుఁ డైనయవ్విభుం
గనుంగొని నీచరిత్రము జగన్నుతిమంతము సర్వలోకపా
వనభవదీయకీర్తిసురవాహిని నీవు సమస్తపుణ్యవ
ర్తనులకు నెల్ల మేటివి కరస్థము లారయఁ బుణ్యలోకముల్. 1169

చ. వ్రతములలోఁ బ్రశస్తము ధ్రువంబుగ మానవనాథ ద్వాదశీ
వ్రత మది నీవు నిష్ఠ నొకవత్సర మర్థిఁ జరించినాఁడ వూ
ర్జిత మగునమ్మహత్వమునఁ జేసి భవద్భవసంచితాఘసం
తతి లయ మొందెఁ దత్ఫలమితం బదియెంతని చెప్పవచ్చునే. 1170

చ. అనిన నృపాలుఁ డిట్లనియె నర్కజ యీనరకాగ్నులందు వే
దనఁ బడువీర లిందఱు ముదంబున సద్గతి కేఁగునట్లుగా
నెనయ మదీయపుణ్యమును నిచ్చెద నేనొకకొంత నీవు చె
ప్పినగతి నంతవట్టు వినిపింపుము నావుడు ధర్ముఁ డిట్లనున్. 1171

ఉ. భానుకులావతంస యొకపారణ నీ వుపవాస ముండఁగా
నైనఫలంబు వీరికి దయామతి నిచ్చినఁ దీవ్రయాతనల్
మాని ప్రమోదసంభరితమానసులై మఱి నీవు గన్గొనం
గా నమరేంద్రలోకమునకుఁ గ్రందుగ నేఁగెద రిప్పు డందఱున్. 1172

వ. అనిన నాలించి యారాజర్షివరేణ్యుం డగణ్యం బగునేకద్వాదశీవ్రతపుణ్యఫలం బాని
రయనివాసుల కొసఁగినతత్క్షణంబ. 1173

శా. చంచత్కాంకణముల్ చెలంగ సురయోషారత్నముల్ లీలమై
కుంచెల్ వేయఁగ సిద్ధచారణవరుల్ గొల్వంగ దివ్యప్రభా
తాంచత్కాంచనకింకిణీగణవిమానారూఢులై తేజముల్
మించం బోయిరి నారసుల్ త్రిదివకేళీలోలచేతస్కులై. 1174

వ. అప్పుడమ్మౌని కారుణ్యభావంబునను భావం బలర నతని సంభావించి యావైవస్వతుం డిట్లనియె. 1175

ఉ. కంటె నరేశ దైవతశిఖామణియై నిజభక్తకోటిక
ష్టాంటవిదానమై త్రిజగదీశ్వరుఁ డైనసరోజనాభు లో
నంటినభక్తి గొల్చినసమంచితపుణ్యఫలంబు పెంపు ని
ష్కంటకమోక్షమార్గ మని చాటుఁ గదా హరిసేవ వేదముల్. 1176

క. వెలువను భవతాపములకుఁ । బలువను పరదైవతముల భజియింపఁగ వా
చలువకుమ భోగవితతికి । మలువను హరి నీవు వేయుమాటలు నేలా. 1177

గీ. అని హితోపదేశ మొనరించి సఖ్యంబు । వెలయ నాదరించి వీడుకొల్వ
మగిడి వచ్చి కుశలమండలాధీశుండు । నిజపురంబునందు నెమ్మి నుండె. 1178

సీ. అతిభక్తి హరిదినవ్రత మాచరించిన దరితముల్ దవ్వులఁ దూలిపోవు
సకలపుణ్యంబులు సమకూరు నాయువు పెంపొందు నెలమి సంపదలు మిగుల
విజయంబు సిద్ధించు విద్యలు చేకూరు నైశ్వర్య మంతంత కతిశయిల్లు
సంతాన మందుఁ దేజము మీఱు నారోగ్య మెసఁగుఁ గీర్తులు దిశలెల్ల నిండు
నమరులకు నైనదుర్లభ మగుచు వెలయు । నట్టివైష్ణవకులమునఁ బుట్టఁగలుగు
విమలవైరాగ్య మంతయు విస్తరిల్లు । నొనర నచ్యుతపదమున నుండుఁ దుదిని. 1179

వ. అని చెప్పిన సనత్కుమారుండు సగరుం డగుభరద్వాజుచేతఁ బూజితుండై యథేచ్ఛం జనియె జనాధరధరాధీశుండును బ్రాచేతసప్రబోధితుండై తద్విహితం బాచరించిన సకలవిపద్విముక్తుండును బరిపూర్ణమనోరథుండును నై విగతోపద్రవంబును వితత భద్రంబును నగునిజచక్రం బవక్రవిక్రమంబున బరిపాలింపుచు బలపరాక్రమోదారు లగుకుమారుల నూర్వురం బడసి తత్పుత్రపౌత్రసమేతంబుగాఁ బెద్దగాలంబు సంతానానందభరితుండై యుండి యొక్కనాడు. 1180

మ. అతులస్యందనగంధవారణతురంగానీకముల్ సత్పురో
హితసామంతసుతాప్తవర్గము ప్రియం బేపారఁ దన్గొల్చి రా

వితతైశ్వర్యసమేతమై నిగుడ సర్వేశానుఁ డేఁగెన్ విరా
జితరంగేశపదారవిందయుగళీ సేవాసముల్లాసియై. 1181

క. ఈజాడ నరిగి త్రిభువన। పూజిత మగుబిల్వతీర్థమున నెలమి భర
ద్వాజాదిశిష్యయుతుఁడై। రాజిల్లెడుఘనతపోభిరతు వాల్మీకిన్. 1182

చ. కని వినయంబు సంభ్రమముఁ గౌతుకమున్ మది నెక్కొనంగ మ్రొ
క్కినఁ గడు గారవించి మునికేసరి యావ్వసుధాతలేశునిం
దనుఁ గదియంగ నుంచి యుచితం బగుపూజ లొనర్చి నేమ మే
మనుజవరేణ్య నీకును గుమారులకున్ సుహృదాప్తకోటికిన్. 1183

వ. అని కుశలప్రశ్నంబు గావించె నప్పు డాపార్థివోత్తముండు. 1184

సీ. కమనీయతీర్థావగాహనోత్సాహులై సంతసపడుమహాసంయములును
సదమలభూరుహచ్ఛాయల హరికథల్ రాణింపఁ జెప్పుపౌరాణికులును
సలలితసైకతస్థలముల హరిపూజ గావించుపరమభాగవతవరులు
స్ఫటికోపలములందుఁ బ్రణవమంత్రాభ్యాసరతచిత్తు లగుపరివ్రాజకులును
భయదదుర్భవఘననిదాఘప్రతప్త। జంతుచాతకజలధరసమయ మగుచు
నఖిలలోకైకపావనమై తనర్చు। బిల్వతీర్థంబుఁ జూచి సంప్రీతి నొంది. 1185

శా. స్నానం బందొనరించి నిత్యవిధు లోజం దీర్చి యచ్చోటి స
న్మౌనిశ్రేణికి భక్తి మ్రొక్కి పిదపన్ వారందఱుం దోడ రా
భూనాథుం డటఁ బోయి కాంచె మణివిస్ఫూర్జన్మహాగోపురా
గ్రానూనధ్వజతుంగమున్ గుహ్వరమాయాభంగమున్ రంగమున్. 1186

చ. కనుగొని డాసి యచ్చటఁ బకల్మషబుద్ధులు నిత్యసిద్ధులున్
జననుతసౌమ్యమూర్తులును సన్మణిభూషణనవ్యమాల్యచం
దనఘనతాభిరాములును దామరసాక్షుసపర్యనక్రియా
జనితసముత్సుకాత్ములును శాంతులునై విలసిల్లుపుణ్యులన్. 1187

గీ. రత్నభూషణాంబరమ్ములు ప్రత్యగ్ర। భూరివస్తుతతులఁ బూజసేసి
వందనం బొనర్చి వారిసంగతి రంగ। మందిరంబుఁ జొచ్చె మనుజవిభుఁడు. 1188

శా. సేవించెన్ జగదేకబంధుఁ గరుణాసింధున్ సమున్నిద్రరా
జీవాక్షున్ గమలాఘనస్తనయుగశ్రీఖండసంవాసిత

శ్రీవత్సాంకితవక్షు నీలమణిసుస్నిగ్ధాంగు రంగేశ్వరున్
భావాతీతు మహానుభావు ఫణిరాట్పర్యంకసంశోభితున్. 1189

గీ. పిదప నద్దేవుపరిచారబృందమునకుఁ । గొలఁది యిడరానిధనములు వెలయనొసఁగి
యతులవిజ్ఞానసంపన్ను లైనయట్టి । సంయమీంద్రులుఁ దాను నాచక్కి వెడలి.

మ. ధరణీనాథుఁడు గాంచెఁ దప్తకనకోద్యత్పక్షు శుంభద్దివా
కరబింబస్ఫురితాస్యుఁ దీవ్రనఖసంఘాతున్ బృహద్వక్షు భా
సురు నాత్మప్రమదప్రభూతు విహగస్తోమావృతున్ నిమ్నగాం
తరచంచత్పులినాసనస్థుని శకుంతశ్రేష్ఠు దా నొక్కరున్. 1191

క. కమలాక్ష రంగనాయక । కమలావల్లభ సమస్తకారణ పురుషో
త్తమ యనుచు మాటిమాటికిఁ । బ్రమదాశ్రువు లుప్పతిల్లఁ బలికెడువానిన్. 1192

క. కని విస్మయంబు మనమున । దనుకం గను టెప్ప లిడక తనుఁ జూచున్నృపా
లునితోడఁ బక్షిపుంగవుఁ । డనియెన్ ఘనమై గభీర ముగువాక్యములన్. 1193

గీ. ఎవ్వఁ డవు నీవు నీకులం బెద్ది నీకు । జనకుఁ డెవ్వఁడు బహుసైన్యసమితితోడ
నిటకు వచ్చినకారణం బేది చెప్పు । మనిన నాఖగముఖ్యున కనియె నృపతి. 1194

ఉత్సాహ. అనఘ సోమవంశతిలకుఁ డైనతీర్థధరునినం
దనుఁడ జయధరుం డనంగఁ దనరువాఁడ లోకపా
వనవిచిత్రమహిమ గలుగువాఁడ నెసఁగుపుష్కరం
బునకుఁ దీర్థమాడ వచ్చి భోగిరాజతల్పునిన్. 1195

క. శ్రీరంగభర్తఁ గరుణాం । భోరాశి భజించి మగిడి పోవుచు నిచటన్
బారబ్ధకర్మఫలమున । భూరిజ్ఞాననిధి నిన్నుఁ బొడగనఁ గంటిన్. 1196

ఉ. వారనిదప్పిఁ దట్టువడువానికిఁ జల్లనినీరు నాఁకటం
గూలి కృశించుదీనునకుఁ గోరినయన్నముఁ జాలలేమిచే
నారట మందుపేదకుఁ మహానిధియున్ సమకూరినట్లు వి
ద్యాగతి నున్న నాకొదవెఁ దావకసంగతి పక్షిపుంగవా. 1197

క. వితతభవానలకీలా । ప్రతతి ననారతముఁ జాలఁ బరితప్తుఁడ నే
కృతిమాలి యున్న నాకే । గతి నిత్యసుఖావహంబు గలుగు మహాత్మా. 1198

వ. అనినఁ దద్వచనంబులకు సంతసించి శకుంతవల్లభుం డిట్లనియె. 1199

గీ. మున్ను మునులు యోగముఖ్యులు నిగమాబ్ధి । తలఁపుఁ గవ్వములను దఱచిఁ తఱచి
తనరఁ దెచ్చినట్టితత్త్వామృతంబు నీ । కే నుపన్యసింతు మానవేంద్ర. 1200

చ. అవిరళకర్మపాశనిచయంబులచేఁ బ్రతిబద్ధుఁడై భవా
ర్ణవమున మున్గుచున్ భయము నందెడుకష్టపుదేహికిన్ నృప
ప్రవరముకుందపాదయుగపంకజసంస్మరణంబు దక్క నె
య్యవియును సముద్ధరింప నసమర్థము లన్ని దురుక్తులేటికిన్. 1201

క. కనుమూసి తెఱచినంతన । మునుకొని కాలంబు ఘూతముల ప్రాణంబుల్
గొనుఁ గాన మోక్షయత్నం । బనఘా తడయక యొనర్ప నగుఁ బ్రాజ్ఞులకున్. 1202

క. క్రీడారతుఁడై పిన్నటి । నాఁడెలుఁగడు యౌవనంబునం గాముకుఁడై
యాడుకొను ముదిమి నామయ । పీడలఁ బడి చిక్కి మొఱలువెట్టుచు నుండున్.

వ. కావున. 1204

క. తాఱిసువడి యింద్రియంబులు । పోఁడిమి చెడిపోని నాఁడు పుణ్యము సేయన్
లేఁడేని వాని కొదవునె । మూఁడేండ్లను లేనిబుద్ధి ముప్పదియేండ్లన్. 1205

క. ఒక్కఁడ నఖిలజగంబుల । నొక్కఁడను విరక్తి నునిచి యొగిఁ దులదూఁగన్
మిక్కిలి శక్తివిరక్తుఁడ । తక్కక ములు నూపె నద్భుతంబుగ నధిపా. 1206

క. కలితసరసాన్నలలనా । కలనాదవినోదమధురగానంబులపై
పలుదెసలఁ బాఱుమనసుకుఁ । గలుగునె వైరాగ్య మెంతకాలముకైనన్ 1207

క. పుట్టును జావును వెస నివి । కట్టెఁడివైరాగ్యమునకుఁ గనుములువై యి
ట్టట్టు చలింపనియఘుముల । పట్టడపఁగఁజాలుఁ దీర్ఘభజనంబు నృపా 1208

మ. నరనాథోత్తమ పుణ్యతీర్థములలోనం బెద్ద యాచంద్రపు
ష్కరిణీతీర్థము దివ్యదేశముల శస్తం బైనశ్రీరంగ మా
హరికిన్ నిత్యనివాసమై యునికి నట్లౌటన్ బ్రియం బార నీ
సరిదభ్యర్ణమునన్ వసించితి మనస్తాపాపనోదార్థినై 1209

క. సకలకలికాలకల్మష । నికరనిరాకరణమహిమ నెగడి మునీంద్ర
ప్రకటిత మగునితిహాసం । బొకటి గలదు చిత్తగింపు ముర్వీనాథా. 1210

సీ. మును ప్రభాకరుఁ డనుముని గర్గగోత్రసంజాతుండు గలఁడు ప్రశాంతచిత్తుఁ
డవిరతబ్రహ్మచర్యాన్వితుఁడును సమప్రతిభావిశేషసంపన్నుఁ డతఁడు
పలుతపశ్శక్తిమై పరమాయు వేపారఁ బడసి విశ్వంభరాభార మెల్లఁ
గలయఁ జరించుచుఁ గలకాల మెల్లను వినుతవేదాభ్యాస మొనరఁ జేసి
పాతమొప్ప దానిఁ బఠియింప శక్తుండు । నాకవిపులపాకకలితుఁ డగుచు
చిన్నఁబోయి యాత్మఁ జింతించి తపమున । నిజమనోరథంబు నెఱపఁ బూని 1211

క. నాలుగుదెసల నుదగ్ర। జ్వాలాభీలంబు లైనవహ్నులనడుమన్
గాలియు తన కశనముగా। గ్రోలుచు బదియేండ్లు నడచెఁ గొంచక మఱియున్. 1212

క. కొంచెపుటూర్పును బుచ్చక। పంచాబ్దంబులు చరించి పాదాంగుష్ఠం
బించుక ధరపై నూఁది య। చంచలుఁడై తపము మూఁడుసమములు సలిపెన్. 1213

ఉ. ఆమెడ వేదముల్ కదుభయంబునఁ బొందుచుఁ బెక్కువిఘ్నముల్
పాయక చేసినం దరలఁ బారక వాఁడె దృణీకరించి య
న్యాయుతయోగశక్తి హృదయంబుఁ దిరంబుగఁ జేసిన చిత్రరూ
పో యనగా శిలాప్రతిమయో యన నుండె నతండు ధీరతన్. 1214

ఉ. వానిమహాతపోజనితవహ్ని భయంకరలీలఁ బేర్చి ది
గ్భూనభమున్ సముజ్జ్వలితభూరితరార్చులఁ గాల్పఁ జొచ్చినన్
మానసముల్ గలంగి శతమన్యుని మున్నిడికొంచుఁ బద్మజుం
గానఁగ నేఁగి నిర్జరనికాయము లోలిఁ గృతప్రణాములై 1215

త. అవధరింపుము లోకనాథ ప్రభాకరుండను భూసుర
ప్రవరుఁ డిప్పు డొకండు తీవ్రతపం బొనర్చుచున్నవా
డవిరళం బగుతత్తపఃప్రభవాగ్నికీలలవేఁడిమిన్
భువనముల్ పరితాపవేదనఁ బొంది యున్నవి గావునన్. 1216

క. ఏపగిదినైన నీకు నీ। యాపద మాన్పు మనుచుఁ బ్రార్థించినవా
ణీపతివారును దానును। నాపరమతపస్వికడకు నరుదెంచి తగన్. 1217

క. భూదేవకులోత్తమ నీ। మేదురతపమునకుఁ జాల మెచ్చితి నిదె నీ
కేది ప్రియము పడుగు మనుటయు। నాదివిజశ్రేష్ఠుతోడ నతఁ డిట్లనియెన్. 1218

క. ఎడపక వేదము లన్నియుఁ। గడుముట్టం జదువు కాంక్షఁ గమలాసనయీ
బెడిద మగుతపము సేయం। గడఁగితి నటువంటివరము గరుణింపు తగన్. 1219

వ. అనినఁ బరమేష్ఠి భూసురశ్రేష్ఠున కిట్లనియె. 1220

చ. అతులతపంబు భూతనివహంబున కుద్భటఘోరపాతక
ప్రతతి నడంపఁగాఁ దగు నుపాయ మభీష్టఫలప్రదాయకం
బతిశయసౌఖ్యమూల మటు లౌటఁ జిరాయువు భూరిశక్తియున్
వితతతపోబలంబునన విశ్వపితామహ నాకుఁ గల్గెడిన్. 1221

చ. అనిన విరించి యిట్లను మహాద్భుతమైనభవత్తపంబు పెం
పున సులభంబులైనవి సమున్నతశాశ్వత పుణ్యలోకముల్

జనుత నీవు నం దమితసౌఖ్యము లొందుచు నుండుగాక యీ
యనువున నందరానిఫల మందఁగఁ జేతులు చాఁచ నేటికిన్. 1222

వ. అనిన నతం డిట్లనియె. 1223

క. మది కింపు గానిమాటలు । పదివేలును జెప్పనేల భాషాధిప యిం
పొదవెడి నాదివిజాధిప । పదమైనను నొల్ల వేదపాఠముదక్కన్. 1224

వ. అనిన నామాటలు సమ్మతింపక భారతీకాంతుఁ డంతర్హితుం డయ్యె నాప్రభాకరుం
డును దృఢనిశ్చయుండై వెండియు నతిఘోరతపంబు గావింప నిలింపప్రబోధితుండై
చతుర్ముఖుండు మఱియు రెండువరుసల నాతపోధనసత్తమునిపాలికిం జనుదెంచి యాతని
పూనిక వదలింప లేక నిజలోకంబున కరిగె నంత. 1225

శా. పాదం బొక్కటి నేల నూఁది శుచియై పంచాగ్నిమధ్యస్థితుం
డై దృష్టుల్ దివిఁ జేర్చి యమ్మునివరుం డస్వీకృతాహారుఁడై
వేదాత్మున్ విధివిష్ణుశంకరమయున్ విశ్వేశు సంపూజ్యు న
య్యాదిత్యున్ మది నిల్పి చేసెఁ దప మత్యంతస్థిరస్వాంతుఁడై 1226

చ. అరుదుగఁ దత్తపంబుమహిమాతిశయంబున కిచ్చ మెచ్చి బం
ధురమణిభూషణప్రతతితోఁ బరితప్తసువర్ణవర్ణవి
స్ఫురణ దలిర్ప మేనిజిగిపొత్తొనగూడి ప్రవాళపాటలాం
బరకుసుమానులేపనవిభాసురుఁడై యతఁ డున్నచోటికిన్. 1227

సీ. తోవలవాకట్టు చందురుతోఁడిపెన్నుద్ది తమ్ములవిందు వేదములప్రోవు
వెన్నెలపులుగులవెఱగొంగ జక్కవకవలమోహాపుమందు కైటభారి
కుడికన్ను పచ్చనిగుఱ్ఱాలధీరుండు మూఁడుమూర్తులగట్టి వేఁడివేల్పు
కైవల్యమునకుఁ ద్రోవ గ్రహములమొగదంబు మునిమిడిచీకటి మూఁకవిప్పు
జనులమ్రొక్కులచట తేజములనెలవు । వరుసఁ బండ్రెండు నామముల్ పరఁగుమేటి
గగనరత్నంబు త్రిభువనకర్మసాక్షి । భానుఁ డేతెంచె దేదీప్యమానుఁ డగుచు 1228

గీ. అత్తెఱంగున నరుదెంచినట్టిలోక । బాంధవునిఁ జూచి నిజమనఃపద్మ మలర
ధరణిఁ జాఁగిలి మ్రొక్కి హస్తములు మొగిచి । యాప్రభాకరుఁ డిట్లని యభినుతించె.

లయ. జయ జయ సకలదివిజచయముకుటఘటితమణిచయరుచిరపదయుగళయకలపద్మ
ద్వయనిబిడతరతిమిరలయకరణచణహరితహయవినుతసుజనభవభయశమననానా
మయవిపినదహనఫణిశయనవరచరణకృతనియమమునినుతనిగమమయసరసిజాతి
ప్రియదురితహరనిరతిశయమహిమవితతరథరయవిహగవిభవశుభలయ వనదినేశా.

క. శ్రీకరములు సుమహితశో । భాకరములు భవవిషోపహరజంతుసుధా
శీకరము లబ్జబాంధవ । నీకరములు దనుజకుముదినీభీకరముల్. 1231

క. అని వినుతించి ప్రభాకరుఁ । గనుగొని రవి నీతపంబు గడు మెచ్చితి నీ
మనమున కెద్ది యభీష్టం । బనఘా వినిపింపు మనిన నతఁ డిట్లనియెన్. 1232

ఉ. పారము నందఁగా నిగమపాఠ మొనర్పఁగఁ బూని యీగతిన్
ఘోరతపంబు సేసి కనుగొంటిని వేదమయాత్ము భక్తముం
దారుఁ ద్రిమూర్తిశక్తియుతు దారుణదుర్భగవైరి నిన్ను నా
కోరిక జాగు సేయు కొదఁగూడఁగఁ జేయుము సత్కృపామతిన్. 1233

వ. అనిన ప్రభాకరునకు విభాకరుం డిట్లనియె. 1234

క. పురుషునిపురుషార్థంబుల । నరికట్టు ననేకవిధభవార్జితదురితో
త్కరముల వినాశ మొందఁగఁ । బరిపూర్ణముగా నభీష్టఫలసంసిద్ధుల్. 1235

క. కావునఁ బాపక్షయ మగు । నావెర వెఱిఁగింతు నీవు నబ్జోదరని
త్యావాసమై త్రిలోకీ । పావన మగురంగధామపరిసరభూమిన్. 1236

వ. సకలతీర్థోత్తమం బగుపుష్కరిణీతీర్థంబు గల దచటికిఁ జని తపంబు గావింపు మానె
పంబున నశేషదోషఘ్నంబు లగుఁ గావునం దత్సంకల్పంబు ఫలియించు నింక నొక్క
విశేషంబు వినుము. 1237

సీ. కలఁడు సునేత్రవిఖ్యాతుఁ డచ్చట నొక్క పక్షీంద్రుఁ డతఁడు దపంబు పేర్మి
నజునిచే వేదంబు లన్నియుఁ దుదముట్టి నెఱుఁగునట్లుగ వరం బెలమి వడసి
యఖిల విద్యాజ్ఞానియై నిర్మలజ్ఞానపరుఁ డయి భోగైకనిరతుఁ డగుచు
నాత్మసమానసాచారసంపన్ను లగు విహంగములు తన్నర్థిఁ గొల్వ
రంగనాథుదివ్యమంగళవిగ్రహ । ధ్యానసౌఖ్యలీలఁ బూని పెద్ద
గాలమెసఁగిపొల్చు కావేరితటమున । నొక్కదినముఁ బాయకున్న వాఁడు. 1238

క. నీ వచ్చటికిఁ దడయక చని । యావిద్వత్ప్రియుచిత్త మలరఁగ భక్తిన్
సేవించి యడుగు మెఱుఁగుము । గావలసినవెల్ల నతఁడు క్రమమునఁ దెలుపున్. 1239

గీ. అనిన నాతాపసోత్తముఁ డబ్జమిత్ర । యతులితజ్ఞాననిధి యైనయమ్మహాత్ముఁ
డేమికతమునఁ దా నొందె నీఖగత్వ । మానతి మ్మన్న నతని కిట్లనియె నినుఁడు. 1240

క. ఖగవిహగప్రముఖాకృతు । లొగిఁ బూని మహాత్ము లుందు రొక్కొకయెడలన్
జగమున దమశమశాలురు । నిగిడినసంప్రీతి నదియె నెపము దలంపన్. 1241

మ. క్షితిపై జిక్లితకాఖ్యకద్విజుఁడు లక్ష్మీనాయకున్ మున్ను సం
న్మతి నత్యుగ్రతపంబు నెంపునఁ బ్రసన్నస్వాంతుఁ గావింప నా
శ్రితరక్షామణి యైనయవ్విభుఁ డతిప్రీతిం దదీయాంతికా
గతుఁడై వేఁడు వరంబు నీ వనిన నుద్గాఢప్రమోదాత్ముఁడై. 1242

క. ధర జాఁగి మ్రొక్కి భక్తిన్ । గరములు ముకుళించి నుదుటఁ గదియించి శ్రుతి
స్ఫురితము లగుసూక్తంబులఁ । బరువడి వినుతించి విన్నపం బొనరించెన్. 1243

క. వారిజదళలోచన నేఁ । బారము నొందంగ వేదపఠనము సేయం
గోరెద నవ్వర మొసఁగుము । కారుణ్యము నివ్వటిల్లఁగా నిపు డనినన్. 1244

ఉ. శ్రీతరుణీవిభుం డతనిచిత్తవిశుద్ధికి నెమ్మనంబునం
బ్రీతి దలిర్ప భూసురవరేణ్య శ్రుతుల్ గలయంతవట్టుఁ బ్ర
ఖ్యాతము గాఁగ నీ వెఱుఁగునట్లుగ నిచ్చితి నస్మదంఘ్రిసం
జాతనిబద్ధశక్తిని నజస్రము నీమదిఁ బాయకుండెడిన్. 1245

మ. క్షితిదేవోత్తమ సేయు మింకొకటి భక్తిన్ సర్వవిద్యాధిదే
వత నంభోరుహగర్భుదేవిఁ ద్రిజగద్వంద్యన్ శరచ్చంద్రికాం
చితవర్ణోజ్వల నర్ధి భారతిఁ దగన్ సేవింప నీ కాసర
స్వతి యిచ్చున్ నిగమాదివిద్యలు సమస్తంబున్ బ్రసన్నాత్మయై. 1246

వ. అని యానతిచ్చి యచ్యుతుం డంతర్హితుం డయ్యె నయ్యగ్రజన్ముండును సముగ్రం
బగుపూజావిశేషంబుల దేవి నారాధించి యిట్లని ప్రస్తుతించె. 1247

గద్యము. శ్రీమదఖిలభువనచరాచరప్రచురరచనామనోహరచతురాననమానసమానసాం
తర్నిరంతరకేళీవిలోలమరాళబాలికా మనల్పకల్పప్రసూనాకల్పితమాలికామ
రాళవిహారరమణీరమణీయమణికంకణఝుణఝుణారావముఖరకరతామరసచా
మరసమంచితా చంచలాచంచలచంచరీకనీలాలకాంతకాంతాం సేవాయత్తదిక్పా
లకాంతా మష్టమీశశాంకాహంకారధిక్కారపటునిటలతలతిలకాయమానతృతీ
యనేత్రాం కరకలితలలితాక్షసూత్రా మసమశరశరాశనవిలాసాపహాసభాసు
రానతభ్రూలతాం భ్రమాయమాణాంతసీమా మగణ్యలావణ్యసరోవరవిహారహారిశఫ
రాయమానకర్ణాంతవిశ్రాంతలోచనాం కృతకృపణకృపారససేచనాం మదీ
య్యా వికసితాగ్రలంబమానహిమబిందుసుందరతిలకుసుమసముల్లాసమౌక్తికనా
సికోద్భాసితాం యోగిజనశాంతస్వాంతసంవాసితా మిందుకాంతదర్పణవిదగ్ధ

స్నిగ్ధకపోలపాలికాభ్యర్ణ వికీర్ణవాలుకాసక్తముక్తాఫలకాంతాగళితమందస్మిత
సాంద్రచంద్రికాసదనవదనచంద్రమండలా మమఃప్రకర్ష్వాగకుండలా మధరీ
కృతానేకమణిభంగమంగళసుషమావిశేషాధరబింబా మఖిలజగదంబా మతి
విమలకంబుప్రతిబింబశోభాబంధురబంధురకంధరాం వివిధవిలాసమంధరా మా
రూఢబాలప్రవాళలలితపారిజాతలతాగర్వనిర్వాపణక్రియాచతురచతుర్బాహాం
భజమానదానవారిసమూహా మభ్రముకరికుంభశుంభత్కూటపాటవాభిషంగ
ప్రసంగసముత్తుంగశృంగారరసతరంగిణీరథాంగమిథునాయత పృథుస్తనవిన్య
స్తకాంచనవిపంచికాపంచమ స్వరసుధారసాస్వాదనాదరమేదురామోదజని
తరోమాంచకర్ణం చకితకోమలాంగీం నిగమవనసంచారసారంగీమమర్త్యసరిదా
వర్తనివృత్తప్రవర్తగంభీరనాభిసరఃకూలతమాలలతాయతశ్యామసాధ్యమధ్యభా
గాం మహాభాగా మభ్యుషితనిశితపయోరుహాభోగపరాగానురాగానూదితమ
దవదళిమదవతీచినీలనీలమణిస్ఫుటసారసరశనానితంబబింబాం హృద్యాధగవి
ద్యాధరమానినీజేగీయమానగుణకదంబా మంబుదావసానసమయసముదితసం
పూర్ణపూర్ణిమాచంద్రచంద్రికాపటలానుకూలదుకూలాంతరతరత్పరిభారంభ గం
భాస్తంభశోభావిజృంభణస్తంభనోదీర్ణవర్ణనీయోరుయుగళాం విమోచితసం
సారనిగళా మృజారచితకాహళోదారచారుతాసముల్లంఘనజంఘాలజంఘావి
లాసా మఖిలసుమనోమనోనివాసా ముదయదహిమకరకరనికరదరదరుణతరత
రుణసరసిరుహవిలసనపరిహాసనపరికరణపరిణతజతురసకలితమృదుపదయుగళ
యుగపదవనతచతురఖచరయువతివిసరలసదలికతలతిలకమృగమదజలకణజనిత
కళంకశశంకాకర నఖశశంకాభిరామా మసమానభాగ్యసీమా మవిరళతరళ
తారకాతివృత్తముక్తాఫలహారకేయూరవలయభద్రముద్రికామంజుమంజీరప్రము
ఖనవ్యాభరణకిరణస్ఫురణ పరిణాహదేదీప్యమానదివ్యదేహాం కమలభవవద
నగేహా మీహానురూపవరప్రదానకరుణారసతరంగితాపాంగవిలోకాం పరి
పాలితసకలలోకా మిందుకుందచందనమందారకబృందారకవాహినీనీహార
హారహరహీరాదిసమస్తగౌరవస్తువైకల్యకరకల్యాణకల్యాఘనాపఘనసీకాం
తివిశదవిశదీకృతదశదిశావకాశాం విముక్తభక్తమోహపాశా మారూఢవే
దాంగాద్యశేషవిద్యావిశేషపరిషదున్మీలితవిశ్వదృశ్యప్రపంచవైభవాం దూరీ
కృతభవా మభిధానభేదాపాదితానేకదేవతాశక్తిభావానుభావైకభాస్వరూ
పాం కలకంఠకలాపా మభినవశరదనేహారంభవిస్రంభవిజృంభమాణకోహిణీ

రమణకిరణనిరుద్ధసమ్యగ్దుర్ధ్వాంతవనవాటీద్భూతబహులలహరీఘుమఘుమధ్వాన
సంరంభసాహిత్యసుకవిశుకనికరఫలభరితమధురమాకందశాఖాం శేఖరీకృతశీ
తాంశురేఖా మమితసౌభాగ్యసారదాం శారదాం మన్మహే మన్మహే 1248

వ. అని సన్నుతించి. 1249

గీ. మౌక్తికాక్షసూత్రమాణిక్యవల్లకీ । కలితపాణిఁ బద్మగర్భురాణి
వాక్యరాజకీరవరనీలవేణికా । కలిత యైనవాణి గారవించి. 1250

క. తదనుక ప్రత్యక్షంబై । యడుగుమ మ్మనిన నాతఁ డామ్నాయంబుల్
గడముట్ట నెఱుఁగువై ఖరి । గడనొత్తఁగ నొసఁగు మనినఁ గరుణ దలిర్పన్. 1251

వ. ఆవాగ్దేవి భూదేవున కిట్లనియె. 1252

క. నాముందట విహరించెడి । నీమహితపతగచతుష్క మిప్పు డుమిసినయా
యామిషము నములు మిఁక నీ । యామిషమున నొదవు నీకు నభిమతసిద్ధుల్. 1253

చ. అనుటయు నట్లకా కని రయంబునఁ దానును బక్షిరూప మిం
పెనయ ధరించి తత్పలల మించుకయేనియుఁ జిక్కనీక చ
క్కన భుజియించియున్న నధికం బగుశాఖలగల్గువేదముల్
తనమదిఁ బ్రస్ఫురింప వసుధామరముఖ్యుఁడు నాటినుండియు 1254

క. ఆవిహగవిమలరూపము । తా వదలకయున్న వాఁడు తత్సన్నిధికిన్
నీవరుగు మనిచ నాభూ । దేవుఁడు వెండియును దిగ్మదీధితితోడన్. 1255

క ఆవిహగము లెవ్వియు శుచి । భావుం డగుశక్రుఁ డెట్లు పతగోచ్ఛిష్టం
బేవలనను శంకింపక । తా వేడ్క భుజించె ననుచుఁ దపనుఁడు పలికెన్. 1256

చ. వెలసినతద్విహంగములు వేదము లాపలలంబు సర్వవి
ద్యలు నొకటైన ముగ్ధపతగావలి కామిషవాంఛ యెంతయున్
గలుగుటఁ జేసి యమ్మునిశిఖామణియున్ వలనొప్పఁ బక్షిరూ
పలర ధరించె నంచుఁ దెలియన్ వినిపించి దినేశుఁ డేఁగినన్. 1257

వ. అప్రభాకరుండును బ్రభాకరోపదిష్టక్రమంబున సునేత్రుండును బతత్రివరుం డున్న
యచ్చటికిం జని యభివందనంబుచేసి నిజవృత్తాంతం బంతయు నెఱింగించిన నాదరించి
యిట్లనియె. 1258

శా. ఆరాధింపుము నీవు సన్మతిఁ ద్రిలోకాధారు నారాయణున్
గారుణ్యాంబుధి నిందిరాకుచతటీకస్తూరికాసౌరభ

శ్రీగమ్యోరుభుజాంతరాళు నిగమశ్రేణీసదాసన్నుతున్
శ్రీరంగేశునిఁ బీతవస్త్రు విలసజ్జీమూతసంకాశునిన్. 1259

క. ఆవలి నాతఁడు వరదుం । డై నిలచినఁ బడయరానియావియును గలవే
వాని యఱచేతిలోనివి । వో నలినజరుద్రపదసుఖోన్నతు లెల్లన్. 1260

చ. అని యెఱిఁగించినం బ్రమదమారఁ బ్రభాకరుఁ డేకచిత్తుఁడై
యనుపమలీల నంబుజదళాక్షు గుఱించి త్రిలోకసేవ్యమై
యొనరిన చంద్రపుష్కరిణియొద్ద సురల్ వెఱఁ గంది కన్గొనన్
ఘనతప మాచరించిన మనంబున నాహరి మెచ్చి చెచ్చెరన్. 1261

సీ. కలువపుష్పముచాయ గ్రమకించుమెయిమించు పసిఁడినిగ్గుల నొరపట్టుపట్టు
విరిదమ్మిరేకులసిరి మీఱుకనుఁదీరు భవపరితాపంబుఁ బాపురూపు
నిలువఁ దీర్చినఫాలఫలకంబుతిలకంబు చిఱునవ్వువెన్నెలచిలుకు తళుకు
కల్పమంజరులచేఁ గడునొప్పు నునుగొప్పు సొంపారు నురముపై కెంపుసొంపు
బాలమార్తాండబింబంబు ప్రభలఁ డంబు । నంబరంబున నెఱపుచక్రంబునొఱపు
గలిగి జగదేకకల్యాణలలితమూర్తి । వెలయ నమ్మునియెదుర నావిర్భవించె. 1262

చ. అతఁడు నభూతపూర్వ మగునప్పరమేశుని దివ్యవిగ్రహం
బతులితభక్తిఁ జూచి వినయంబును హర్షము సంభ్రమంబు న
ద్భుతమును నంతరంగమునఁ దొట్రుకొనన్ మహిఁ జాఁగి మ్రొక్కి యూ
ర్జితబహువేదసూక్తములచే వినుతించె ననేకభంగులన్. 1263

క. అప్పుడు మదిఁ గృప చిప్పిల । నప్పరమేశ్వరుఁడు ప్రీతుఁడై భవదిష్టం
బిప్పుడు ఫలింపఁ జేసెద । చెప్పుము నీ వనిన నతఁడు చిత్తం బలరన్. 1264

గీ. కదియ మోడ్చినచేతులు నుదుటఁ జేర్చి । పంకజోదర నావిన్నపంబు వినుమ
యెల్లవేదంబులను బారమెల్లఁ జదువఁ । నోపువిజ్ఞానశక్తి నా కొసఁగవలయు. 1265

చ. అనుటయు నవ్వరం బొసఁగి యాతని కిట్లను బుండరీకలో
చనుఁడు గణింప నెవ్వరికి శక్యము గాని శ్రుతుల్ పఠింప నే
యనువునఁ దీరుఁ గొంచె మగునాయువునం గలయట్టిదేహికిన్
వినుమటు గాక పాపములు వీడినఁ గాని ఫలింప వేమియున్. 1266

క. కావున బహుజన్మాతర్జి । మై వెనుకం దగులుదారుణాఘప్రతతిం
బోవ నడిచి చెప్పం బయి । పై విశ్రుతి కెక్కు నమ్మహాతీర్థమునన్. 1267

క. అతఁ డెఱిఁగించెడి నఖిల । శ్రుతితతియు మదీయశక్తిచోదితుఁడై నీ
కతిముదమున నని లక్ష్మీ । సతీయుతుఁడు నరిగె నంత సంచితలీలన్. 1268

వ. పరమపవిత్రుం డగు సునేత్రుకడకుం జని సుంజావరద వరప్రకారంబుఁ జెప్పి యప్పత్త్రివరు ననుమతంబున సమంత్రకంబుగాఁ దత్తీర్థస్నానంబు సేసి చరితార్థుం బొంది గురుభజనానురూపంబుగాఁ దాను విహగరూపంబుఁ బూనిన నాసమ్మదంబునఁ బత్త్రివరుండు తద్విప్రముఖ్యునకు నఖిలవేదంబు లుపన్యసించె నతండును బుండరీకాక్షు ప్రసాదసాధితప్రభావంబున సకృదుచ్చారణమాత్రంబున సకలనిగమపారగుండై యచ్చట జిరకాలంబు వసించి విష్ణుపదప్రాప్తుం డయ్యె సునేత్రుండు నిర్గళం బగునపవర్గంబు నొందె నాప్రభాకరమునీంద్రునకు శిష్యులు నలువురు గలిగి రందు సుదర్శనాఖ్యుండ నగు నేనును సువర్ణబిందుండును సుత్రామమాడుండును బృహన్మయుండును గ్రమంబున ఋగ్యజుస్సామాథర్వణంబులు తత్తచ్ఛాఖాసమేతంబుగా శిగాకారధరులమై యభ్యసించితిమి నీడోద్భవంబులు నాతోడం జదువు మునికుమారు లని చెప్పి జయాధరునకు నయ్యండజశ్రేష్ఠుండు వెండియు నిట్లనియె, 1269

క. పరమం బగుతప మనినం । బరమపద మనిన దానిఁ బరికించు మనీ
పరదేశము నాదేశము మఱియితరము లెఱుఁగ । నేను మనుజాధీశా. 1270

క. ఈతరువులు నీలతలును । నీతృణగుల్మాదివనమహీస్థలి పుణ్యో
పేతాత్ము లగుమహర్షి । వ్రాతముగా నెఱుఁగు మాత్మ వసుధాధీశా. 1271

మ. ధరణీనాయక నీకులం బతిపవిత్రం బయ్యె నీ విమ్ములం
బరిపాలించుమహీతలంబు నతిధన్యం బయ్యె నీపుత్త్రులున్
బరలోకోన్నతసౌఖ్య మొందిరి దిశాపాలిన్ భవత్కీర్తులం
జరగెన్ బుష్కరిణీనిమజ్జనము నిష్ఠన్ నీవు గావించుటన్. 1272

ఉ. నావుడు సంతసించి జననాథుఁడు తన్నుఁ గృతార్థుఁగా మదిన్
భావన సేయుచున్ విహగనాథునకున్ ధరఁ జాఁగి మ్రొక్కి సం
భావన చేసి యాతఁ డనుపన్ బహుమంగళతూర్యమంజులా
రావము లుల్లసిల్లఁగఁ బురంబున కేఁగెఁ జమూసమేతుఁడై. 1273

క. అతనికిఁ గలిగిరి నూర్వురు । సుతు లందఱు రూపవిభవసుస్వరమతు ల
చ్యుతసువ్రతనిష్ఠాపర । రతులును నగువారు సుజనరంజితచరితుల్. 1274

క. వారు తనపంపు సేయఁగ । నారాజవరుం డొనర్చె నమితాధ్వరముల్
నేరుపున సుజను లౌనన । వారక దక్షిణలతోడ వైభవ మెసఁగన్. 1275

క. ఈలీల నతఁడు ధరణీ । పాలన మొనరించి రాజ్యపదముకుఁ దనయుం
జాలించి యితరసుఖములఁ । దేలియుఁ దప మాచరించి త్రిదివము కేఁగెన్. 1276

వ. అని చెప్పి మార్కండేయుం డన్నరేంద్రున కిట్లనియె. 1277

చ. జనవర నీవు సోమకులసంజనితుం డనివార్యధైర్యస
ద్వినయవివేకబాహుబలవిక్రమశాలివి భూప్రజానురం
జనచతురుండ వట్లగుటఁ జాల కృతార్థుఁడ వయ్యు భక్తి నె
క్కొనఁ జని చంద్రపుష్కరిణిఁ గ్రుంకిడి యచ్చటివిప్రకోటికిన్. 1278

చ. ధనకనకాదివస్తువులు దాన మొనర్పుము దానఁ జేసి చ
య్యనఁ బెడఁబాయు నీయఘము లన్నియు నంత ననంతకీర్తియున్
ఘనతరరాజ్యవైభవసుఖంబుఁ బవిత్రచరిత్రులైన నం
దనులు ననామయత్వము ఘనం బగు నాయువు నీకుఁ గల్గెడిన్. 1279

వ. అని యుపదేశించి యారాజుచేతఁ బూజితుండై నిజాశ్రమంబునకుం జనియె సోమకుండును బ్రహృష్టమానసుండై తదుపదిష్ట ప్రకారంబున కళత్రమిత్రాప్తబంధుసమేతంబుగాఁ బుష్కరిణీతీర్థంబున కరిగి కృతస్నానుండై యచ్చట హిరణ్యాదినానావిధదానంబుల విప్రులనతితృప్తులఁ గావించి నిత్యమంగళాభిరామం బగుశ్రీరంగధామంబునకుఁ బోయి తదభ్యంతరంబున. 1280

సీ. పుండరీకాక్షుఁ బ్రస్ఫురితకౌస్తుభవక్షు నాజానుబాహు నీలాభ్రదేహు
మకరకుండలకర్ణు మహితకృపాపూర్ణు నవపీతకౌశేయు నతవిధేయు
లక్ష్మీసముల్లాసు లలితకోమలహాసు నానావిధాకల్పు నాగతల్పు
బహువేదసంవేద్యు భవమహామయవైద్యు వరతులసీదాము సురలలాముఁ
గలితశృంగారుఁ ద్రిగుణవికారదూరు । శోభనాకారు భువనసంస్తుతవిహారు
యోగిహృద్గేయు నిజభక్తిభాగధేయు । సకలఫలదాయి శ్రీరంగశాయిఁ గనియె. 1281

క. ధరఁ జాఁగి మ్రొక్కి రత్నా । భరణసువర్ణాంబరాదిబహువస్తుతతుల్
పరువడిఁ గానుక లిడి సు । స్థిరమతి తత్పూజనంబుఁ సేసినపిదపన్. 1282

చ. అవిరళవిష్ణుచింతనపరాయణులై యచటన్ వసించుభా
గవతవరేణ్యులన్ బరమగాత్రులఁ జూతు గదయ్య యంచు ద
త్పరమపవిత్రు లౌమునులఁ బల్మఱు సువ్రతనిష్ఠచారులన్
వివిధవిశేషసత్కృతుల వేమఱుఁ బ్రీతులఁ జేసి సన్మతిన్. 1283

వ. ఆప్పార్థివోత్తముండు కృతార్థుండై మరలి తరలపతాకాభిశోభితాభిరామాతపత్రభాసురంబును సముల్లసితపల్లవతోరణాలంకృతంబును బ్రాలంబితప్రసూనదామాభిరామంబును సరసశృంగారపురాంగనాకీర్ణసువర్ణసౌధవీధివిరాజితంబును నీరాజనక్రియాసంభ్రమసముల్లాసవిలాసినీచరణమంజీరశింజితమంజులంబును వివిధమంగళవాద్యహృద్యంబును బ్రతిహారసంకీర్ణప్రదేశనియంత్రితసముత్తుంగమదముదితమధుకరఝంకారముఖరితగోపురంబును నగునిజపురంబు బ్రవేశించి సముచితసామ్రాజ్యభోగంబు లనుభవించుచుఁ జతురుదధివలయవలయితవసుమతీభాగం బనురాగంబునఁ బాలించుచుండె నప్పుడు. 1284

ఉ. ఆతని రాజ్య మొప్పె నిగమాయతజానపదప్రకీర్ణమై
యాతతవేదశాస్త్రపఠనారవశోభితమై యుపద్రవ
వ్రాతవిదూరమై సకలవస్తువిశేషసమృద్ధిమంతమై
వీతకళంకమై సతతవిష్ణుమహోత్సవరమ్యదేశమై. 1285

క. శ్రీరమణసుచరితామృత। సారంబై బహుపురాణసమ్మతమై సం
సారాబ్ధితారకం బగు। శ్రీరంగక్షేత్ర మొప్పె సిరి పెంపారన్. 1286

సీ. గ్రహణకాలంబునఁ గపిలాసహస్రంబు నవనీసురల కిచ్చినట్టిఫలము
భూరియాగములు సంపూర్ణదక్షిణ లిచ్చి కావించునట్టిసత్కర్మగరిమ
పసిఁడిపుష్పముల సద్భక్తిసాలగ్రామపూజనం బొనరించుపుణ్యమహిమ
సంతతజపతపస్స్వాధ్యాయహోమోపాసనవ్రతంబుల వచ్చుసుకృతచయము
నవనియంతయు సత్పాత్రమైనయతని। కొసఁగ నెసఁగెడి పుణ్యధర్మోన్నతియును
గలుగు శ్రీరంగమాహాత్మ్య మెలమిఁ జదువ। నలఘుమతులకు వినువిమలాత్ములకును.

క. ఈయాఖ్యానరతిన్ సచి। రాయువు నారోగ్యమును గులాభ్యున్నతియున్
శ్రీయు బహుపుత్రలాభముఁ। బాయనిసౌఖ్యములు విష్ణుభక్తియుఁ గలుగున్. 1288

చ. అని మును లంచితంబుగను నందఱు సమ్మదమార నాగదం
తునకుఁ బరాశరప్రియసుతుం డెఱిఁగించిన యీకథాంశ మిం
పెనయఁ దెనుంగుబాసఁ గవియించితి నాయువు శ్రీయుఁ గీర్తియున్
ఘనవిజయంబు నీ కెపుడు గల్గఁగఁ జాగయమంత్రిరాఘవా. 1289

చక్రబంధము.

శా. నవ్యశ్రీకపంక్తిభాగవచరన్నాకిద్రుమావర్ణబా
గ్భవ్యారంభకఘుస్మగస్తవశుచిస్వాంతప్రపూర్ణప్రభా
భవ్యాంగప్రసవాంకవాసవతతః ప్రాముఖ్యనందేందుభా
భావ్యాళీనసురాదిశోవిభవశోభాభద్రభాస్వన్నిభా. 1290

నాగబంధము.

చ. వరగుణరత్నవిశ్రుతసువర్ణవతంసనబాలసత్వర
స్ఫురితమరాళశ్రీగురువచోవశచిత్తవిలాసవాసవా
వరజసమాంగవైరికరివారిధరానిలధీరమాంచితో
త్తరసశుభానురక్తతతతత్పరచాగయమంత్రిరాఘవా 1291

గోమూత్రికాబంధము.

క. హరిపదసరసిజమధుకర । మఖభిదసితమూర్తిరామభోగసురామా
కరిగదసురకుజవిధుకర । శరదుదసితకీర్తిధామచాగయరామా. 1292

మాలిని. కమలనయనసేవాకౌతుకాధీనభావా
విమతభయదకోపా వీతిహోత్రప్రతాపా
సుమహితభుజసారా సుందరీమానచోరా
సమరపరశురామా చాగయామాత్యరామా 1293

గద్యము.

ఇది శ్రీమద్భ్రమరాంబావరప్రసాదలబ్ధసిద్ధసారస్వతగౌరవ గౌరనామాత్య
పుత్ర సుధీవిధేయ భైరవనామధేయ ప్రణీతంబైన శ్రీరంగ
మహాత్మ్యం బనుపురాణకథయందు సర్వంబును
బంచమాశ్వాసము.

"విస్మృతకవులు."

ఈపేర నతిమనోహరము లగు ప్రాచీనకావ్యములు మాశక్తి కొలఁది దిద్ది కవిచరిత్రాదివిషయములఁ జేర్చి ముద్రించుచున్నారము. ఇప్పుడు వెలకు సిద్ధముగా నుండుకృతు లే వనఁగా:—

1.	క్రీడాభిరామము. శ్రీనాథకవివిరచితము.	(వెలకు లభింపదు.)
2.	కుమారసంభవము - పూర్వభాగము. నన్నెచోడదేవకృతము.	1—0—0
3.	నీతిశాస్త్రముక్తావళి - భద్రభూపాలరచితము.	0—5—0
4.	పరతత్త్వరసాయనము - ఫణిభట్టప్రణీతము.	0—12—0
5.	ప్రబంధమణిభూషణము - సంగ్రథితము.	0—12—0
6.	త్రిపురాంతకోదాహరణము - తిప్పరాజుప్రణీతము.	0—3—0
7.	అనర్ఘరాఘవము - తిమ్మభూపాలరచితము.	1—0—0
8.	శ్రీరంగమహత్త్వము - భైరవకవిప్రణీతము.	1—0—0
9.	ఉదయనోదయము.	(అచ్చులోనున్నది.)
10	ఐరావతచరిత్రము	,,
11.	డిండిమప్రహసనము.	,,
12.	రఘునాథరామాయణము.	,,
13.	సాంబోపాఖ్యానము.	,,
14.	ముద్రామాత్యము - క్షేమేంద్రరచితము.	,,

మా - రామకృష్ణకవి.

వనపర్తి జానంపేటపోస్టు.